

Annexos (vegeu CD)

1. La unitat didàctica	2
2. Les entrevistes amb l'alumnat	333
3. Parts de les entrevistes relacionades amb les variables aplicades a l'estudi	391
4. Les produccions escrites	463
5. Parts de les produccions escrites relacionades amb les variables i amb les competències lingüístiques	527
6. Les entrevistes fetes al professor-tutor del grup-classe i als estudiants universitaris en pràctiques	569
7. Parts de les entrevistes fetes al professor-tutor del grup-classe i als estudiants universitaris en pràctiques agrupades segons les preguntes	591
8. Parts de les entrevistes amb l'alumnat relacionades amb la variable: Causes i conseqüències	602
9. Sociometria	609
10. Operadors temporals: Direcció de la successió	619
11. Operadors temporals: Datació	647
12. Operadors temporals: Equitat cronològica	674
13. Operadors temporals: Eix temàtic	702
14. Operadors temporals: Valoració de canvis	729
15. Operadors temporals: Relació entre els elements	758
16. Operadors temporals: Indicadors de temps	785

ANNEX 1. LA UNITAT DIDÀCTICA

INDEX

- Objectius	4
- Continguts	5
- Seqüència 1	6
- Objectius didàctics	6
- Continguts	6
- Activitats	7
- Primera sessió	7
- Segona sessió	27
- Tercera sessió	48
- Seqüència 2	55
- Objectius didàctics	56
- Continguts	57
- Activitats	58
- Primera sessió	58
- Segona sessió	68
- Tercera sessió	75
- Seqüència 3	77
- Objectius didàctics	77
- Continguts	78
- Activitats	80
- Primera sessió	80
- Segona sessió	108
- Tercera sessió	114
- Quarta sessió	119
- Cinquena sessió	142
- Sisena sessió	150
- Setena sessió	155
- Vuitena sessió	173
- Novenes sessió	178

- Seqüència 4	200
- Objectius didàctics	200
- Continguts	201
- Activitats	202
- Primera sessió	202
- Segona sessió	215
- Tercera sessió	222
- Quarta sessió	224
- Cinquena sessió	232
- Seqüència 5	242
- Objectius didàctics	242
- Continguts	243
- Activitats	244
- Primera sessió	244
- Segona sessió	258
- Tercera sessió	273
- Seqüència 6	282
- Objectius didàctics	282
- Continguts	283
- Activitats	284
- Primera, segona i tercera sessió	284
- Quarta sessió	292
- Cinquena sessió	300

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Definir el concepte de ciutat i analitzar els factors que en determinen les característiques: localització, marc geogràfic, funció, etc.
2. Identificar i descriure els principals elements de la trama urbana: nucli antic, eixample, barris perifèrics, etc.
3. Conèixer els aspectes més rellevants del sistema mundial de ciutats.
4. Conèixer les característiques de les diferents etapes de formació i de creixement dels nuclis urbans i situar en el temps les diferents fases del seu creixement.
5. Explicar l'evolució d'alguns elements al llarg de la història.
6. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda en dibuixos, fotografies, esquemes, mapes i textos.
7. Tenir una actitud cooperativa en el treball en grup i tenir una participació activa a classe.
8. Utilitzar convenientment la capacitat de descriure, explicar, justificar, interpretar i argumentar sobre diversos aspectes relacionats amb els temes d'estudi.

CONTINGUTS

a) PROCEDIMENTS

- 1.- Búsqueda, selecció i classificació d'informació.
- 2.- Redacció de textos descriptius, explicatius, justificatius i interpretatius
- 3.- Lectura, observació, interpretació i construcció de mapes, plànols i gràfics
- 4.- Anàlisi i interpretació de fotografies, fotografies aèries i gravats.
- 5.- Argumentació de les opinions personals i de grup.
- 6.- Reconeixement sobre el terreny d'elements urbanístics, morfològics i funcionals.
- 7.- Exposició oral d'informació recollida a través de murals.

b) FETS, CONCEPTES I SISTEMES CONCEPTUALS

- 1.- La ciutat: localització, marc geogràfic i geometria.
- 2.- El plànol de la ciutat. Tipus de plànol.
- 3.- La morfologia i la estructura urbana.
- 4.- El creixement urbà: la ciutat preindustrial, la ciutat de la primera i de la segona revolució industrial i la ciutat postindustrial.
- 5.- El sistema mundial de ciutats.
- 6.- Els problemes de les grans ciutats: la ciutat com a ecosistema humà, la ciutat multicultural, etc.
- 7.- Els usos del sòl.
- 8.- Estructura del sistema urbà espanyol.
- 9.- La història de l'agricultura, la indústria, el comerç, els transports, els vestits i els habitatges al llarg del temps.

c) ACTITUDS, VALORS I NORMES

- 1.- Predisposició a participar de manera activa.
- 2.- Mostrar iniciativa, interès i curiositat per a les activitats a realitzar.
- 3.- Actitud receptiva, col·laboradora i tolerant en les relacions interpersonals.
- 4.- Respecte per les opinions de les altres persones.
- 5.- Realització acurada dels treballs proposats.

SEQÜÈNCIA 1: ACOSTEM-NOS A LA CIUTAT: EL CREIXEMENT, LA MORFOLOGIA I LES FUNCIONS

OBJECTUS DIDÀCTICS

1. Definir el concepte de ciutat i analitzar els factors que en determinen les característiques: localització, clima geogràfic, rural, etc.
2. Identificar i descriure els principals elements de la trama urbana: nucli antic, exemple, Santa Perpètua, etc.
3. Descriure la forma i l'estructura dels principals models de trama urbana.
4. Explicar les diverses funcions de les ciutats i classificar algunes ciutats espanyoles segons el tipus d'activitat predominant: militar, industrial, residencial, etc.
5. Comparar l'estructura i les característiques de diferents ciutats.
6. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda en situacions, fotografies, esquemes, mapes i plans.
7. Explicar el procés d'urbanització que s'ha produït en les últimes dècades i establir les diferències entre les zones desenvolupades i les zones en via de desenvolupament.

CONTINGUTS

1) **Tipus urbans**

- Diferenciació dels diferents tipus de ciutats urbans i explicació de les seves característiques principals.
- Interpretació de fotografies.
- Identificació de símbols representatius dels diversos models de funció urbana.
- Interpretació d'un gràfic sobre l'evolució de la població rural i urbana al món.
- Observació en un mapa mundi de la població urbana al món.

2) **Tipus, estructura i sistema urbanístic**

- La ciutat: localització, marc geogràfic i geomètric.
- El plaerol de la ciutat: tipus de plaerols.
- La morfologia urbana.
- Les funcions urbanes.
- El procés d'urbanització als països desenvolupats i subdesenvolupats.

3) **Metodes, valors i normes**

- Mètodes i normes per controlar les diferents funcions de les ciutats i els principals aspectes de la trama urbana.
- Mètodes per controlar l'evolució de l'estructura de les ciutats amb el pas del temps.
- Mètodes i normes per controlar el procés d'urbanització que s'ha produït en les últimes dècades a escala planetària.
- Presentació actualitzada dels principals processos.

ACTIVITATS

CONTINGENTS (100PUNTS)

B. Dintres d'elles previst:

1. Comunicació dels objectius del tema i de la 1a seqüència

2. Exploració del concepte de ciutat.

a) Accés a les ciutats (PowerPoint).

b) El creixement espacial de les ciutats (PowerPoint).

3. Exercicis (tribunal per grups).

a) Localització i explicació de característiques de ciutats a partir de fotografies.

b) Anàlisi de plànols urbans.

c) "Activitats de síntesi" referides al creixement espacial de les ciutats (P. Europeu i altres, 2002, 140).

ACOSTEM-NOS A LA CIUTAT

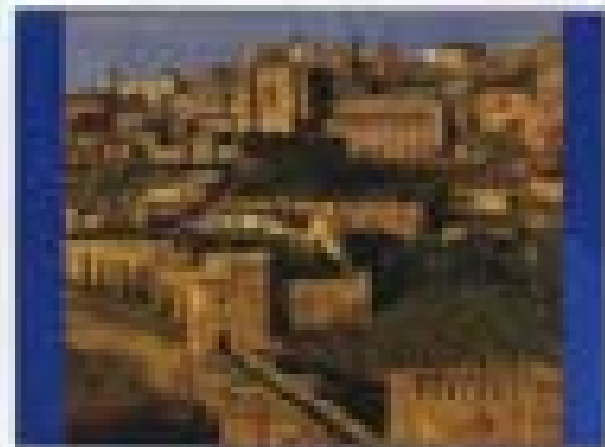

Què és una ciutat?

- Activitat humana
- Activitat econòmica
- Activitat social
- Activitat cultural
- Activitat política
- Activitat religiosa
- Activitat recreativa

Localització de les ciutats

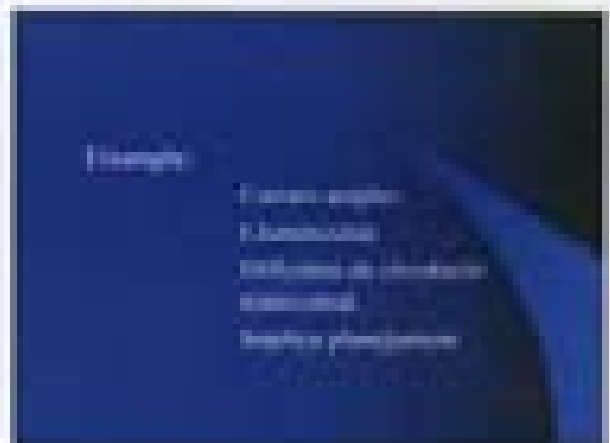
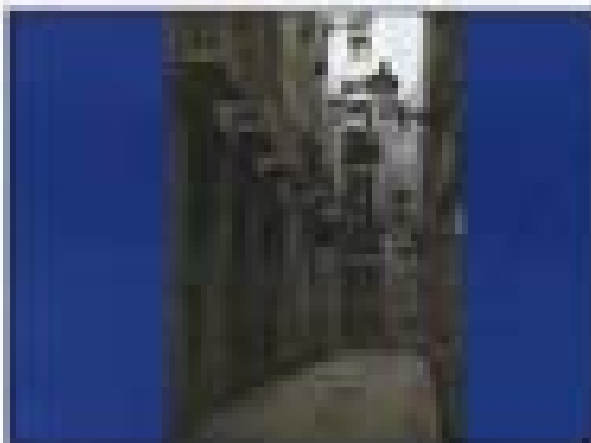
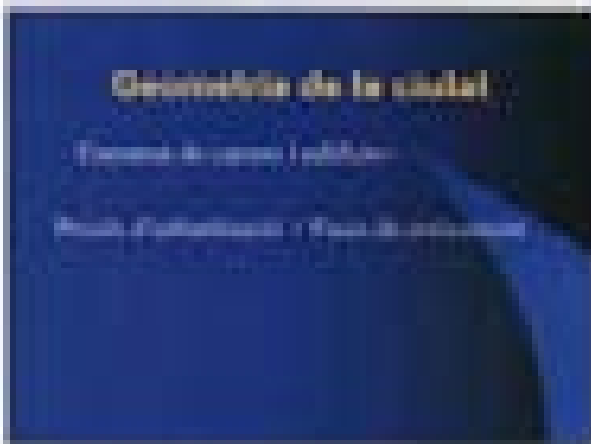
- Ciutat
- Ciutat de muntanya

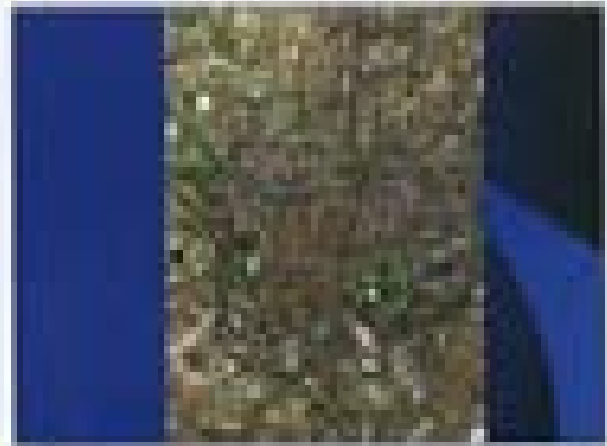

Ciutat

- Ciutat de muntanya
- Ciutat de vall

EL CREIXEMENT ESPACIAL DE LES CIUTATS

■ EL CREIXEMENT URBÀ

És provocat pel fenomen → **URBANITZACIÓ**

A Europa es consideren 3 etapes en el procés de formació i creixement del seu nucli:

- Ciutat preindustrial
- Ciutat industrial
- Ciutat postindustrial

LA CIUTAT PREINDUSTRIAL

Les primeres ciutats van néixer a *l'Orient Pròxim*
i a la *Xina*

- On és concentrava el poder polític, econòmic i religiós.

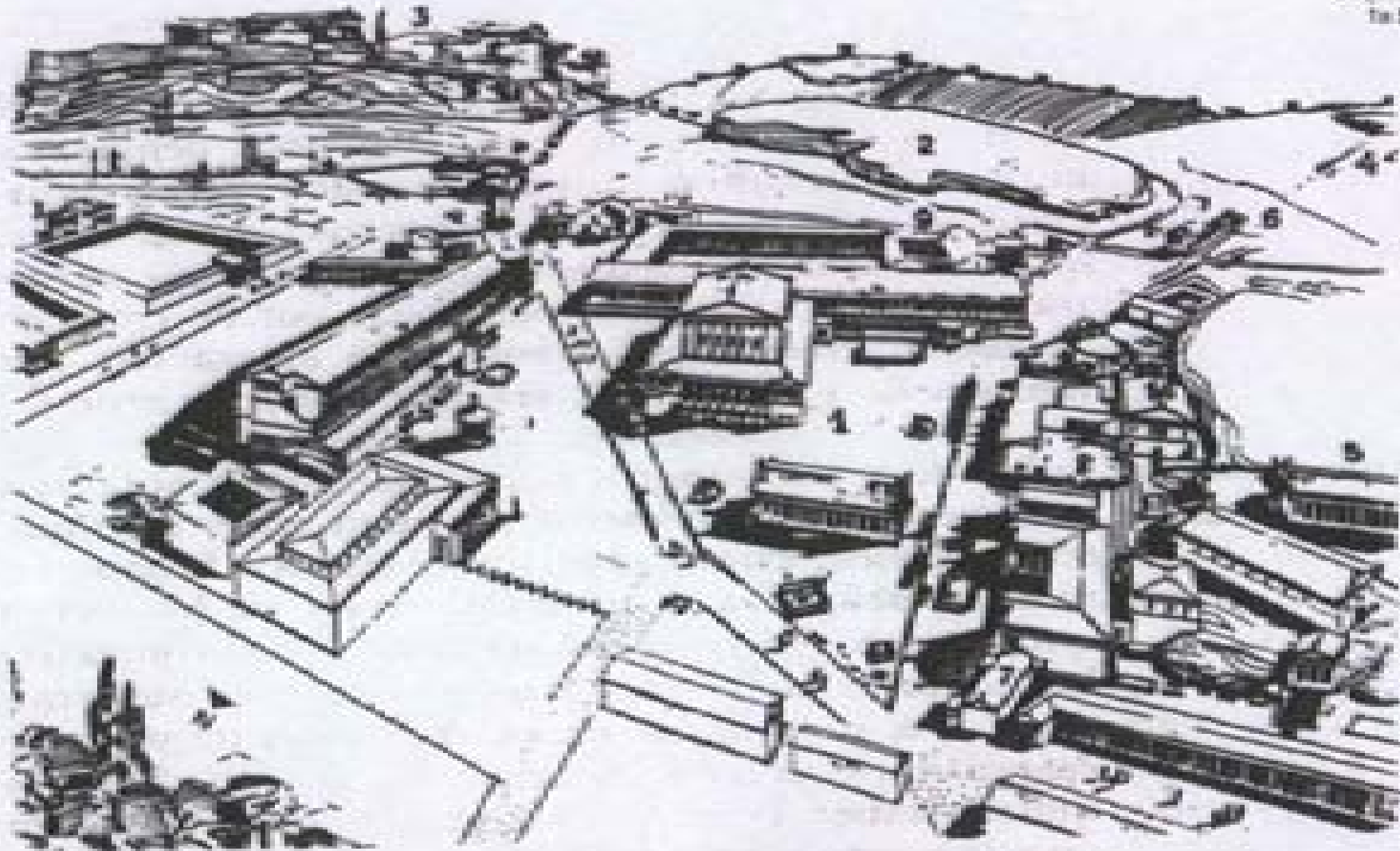
Les civilitzacions *grega* i *romana* varen estendre
les ciutats pel Mediterrani.

Les 1º ciutats gregues:

- No tenien un traçat regular
- Els carrers eren estrets i tortuosos
- Més endavant utilitzaren el Pla Ortogonal

Les 1º ciutats romanes:

- Disposaven de canalitzacions per l'aigua, ponts i calçades, edificis per espectacles.
- Ciutats romanes a la península:
Tarraco, Barcino, Emerita Augusta...

1. El ágora. 2. Areópago. 3. Partenón y acrópolis. 4. Colina Pnix, lugar de reunión. 5. Templo de Hefesteon. 6. Cárcel donde Sócrates permaneció un mes y donde bebió la cicuta. 7. Pórtico del Arconte-roy donde se depositó la acusación. 8. Templo a la diosa madre, en cuyo archivo se guardó la acusación. 9. La Helieia, donde se celebró el juicio. El Tokos, lugar de vigilancia permanente de los Prítanos, estaba en el ágora.

En l' *Edad Mitjana* les ciutats es presenten com a:

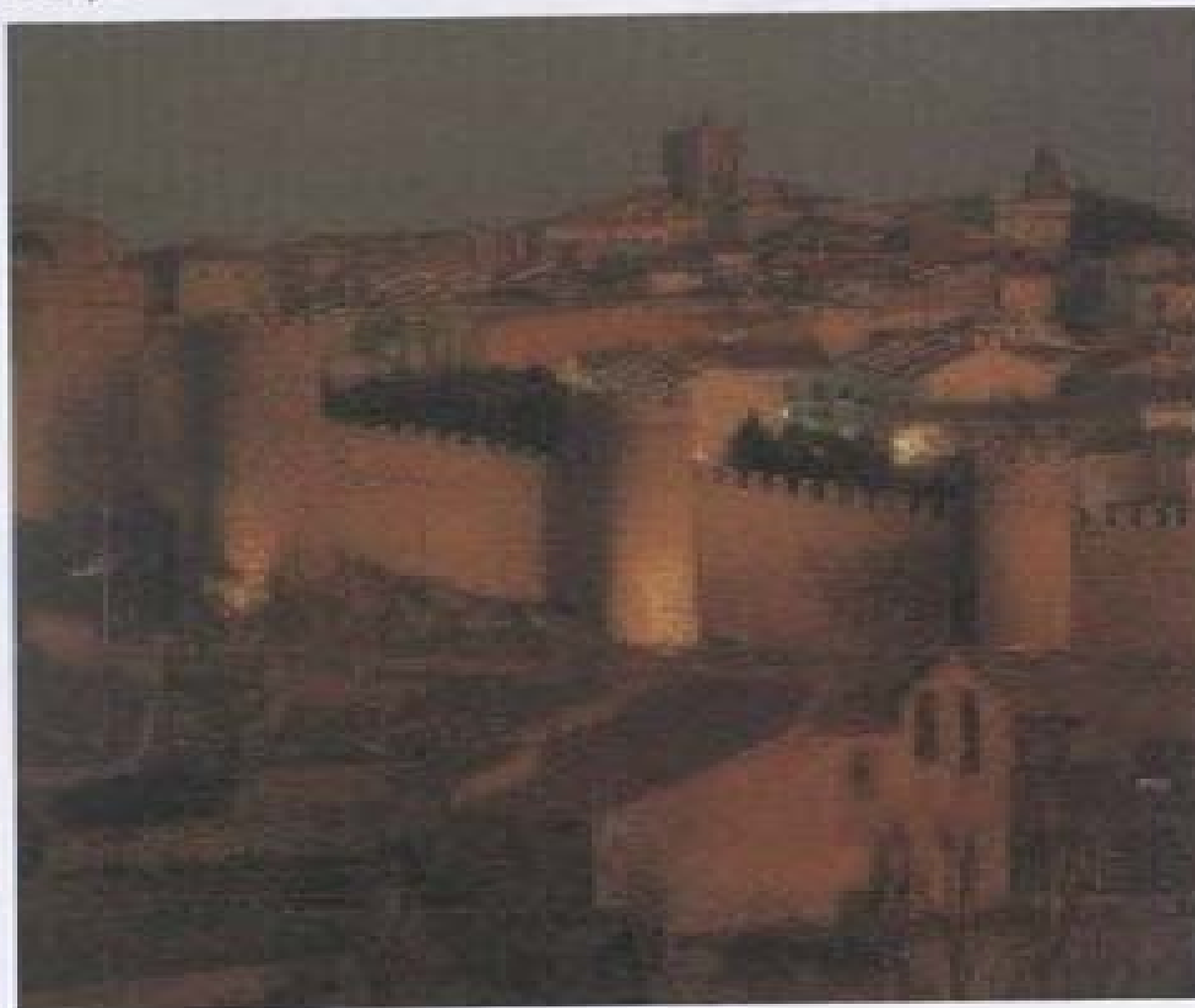
- Centre econòmic
 - Funció de refugi
 - Lloc segur per a la població
- } *Muralles*

Les característiques d'una ciutat medieval son:

- Es conserven muralles
- Carrers petits, estrets, formant laberints

En aquest context es important la figura de la burgesia, quin paper té?

Ávila, ciutat medieval

LES CIUTATS INDUSTRIALS

Amb la revolució industrial fa 250 anys:

- A les ciutats europees → Procès de creixement urbà i econòmic:
 - . Les ciutats augmentaven el nombre d'habitants
 - . Demanda considerable de mà d'obra
- Es passa d'una economia d'agricultura a una industrial

- Els treballadors provenien principalment d'un *èxode rural* (moviments del camp a la ciutat) amb el objectiu:

- . Obtenir millores a la qualitat de vida

- Els seus habitatges es localitzaven als *barris obrers*, humils, sense gaires comoditats i en zones perifèriques de les grans ciutats

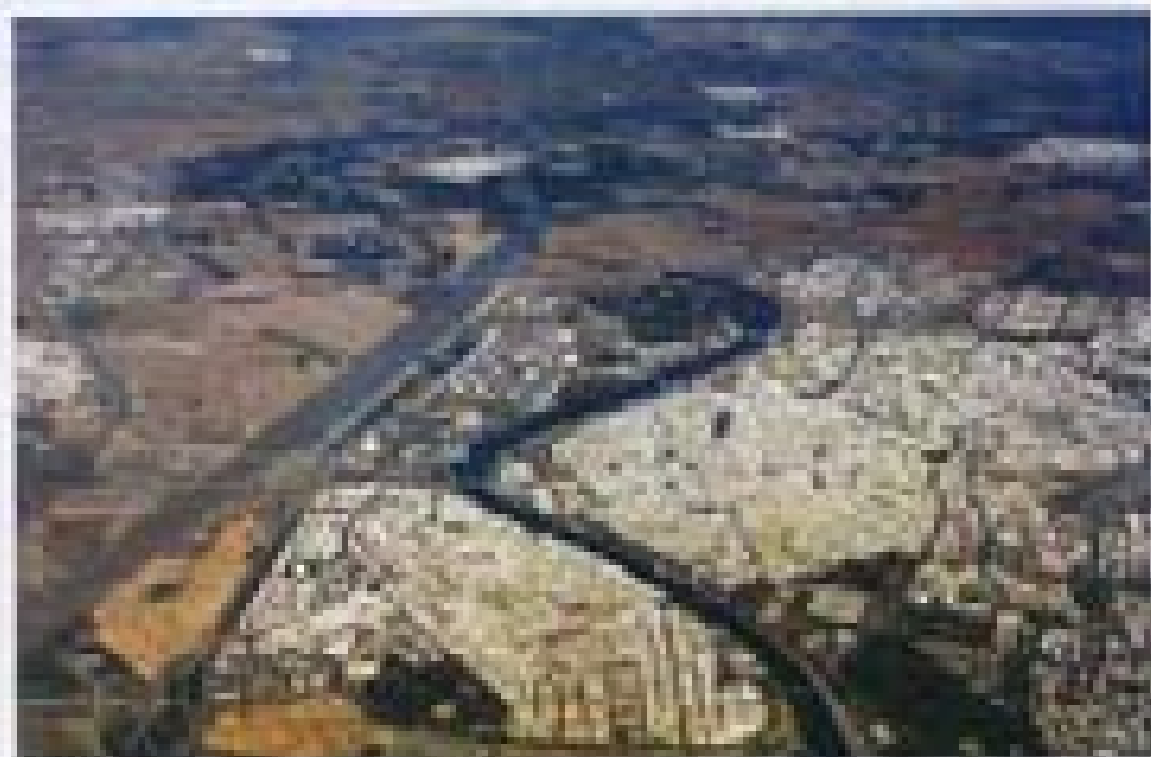
Aquest mateix procés de desenvolupament és el que s'està produint al països amb una industrialització recent. Ex: L'Índia

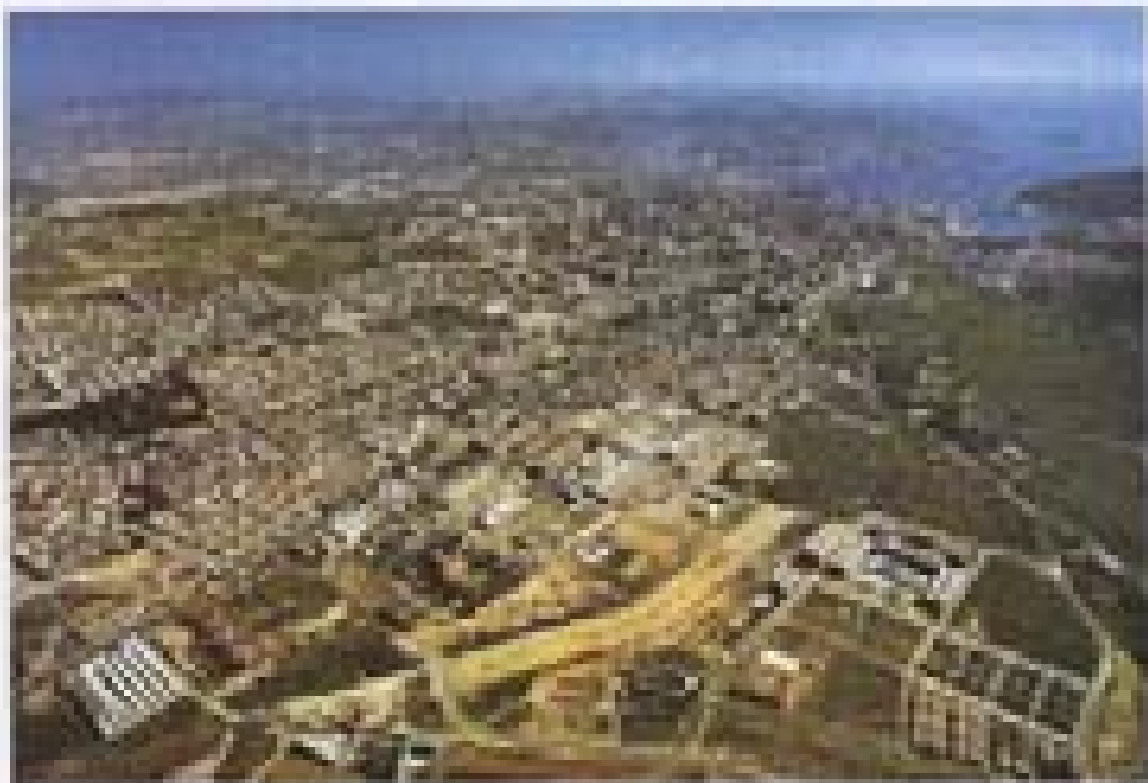
Exercíciis de análise Fotografías

Fotografía

Fotografía

Llanquihue
2004/05

Llanquihue

EXERCICI D'ANÀLISI DE PLÀNOLS LINGÜÍSTICS

1. Digues amb quina tipologia de les que s'han explicat relaciones cadascun dels punts següents.
2. Quins avantatges i quins inconvenients trobes en els punts de vista de la història de la llengua.
3. Explica a grans trets, a partir del punts, quina ha estat l'evolució de la llengua:
 - L'ortografia
 - Cap a on ha crescut
 - Quins límits ha tingut i té.

BILBAO

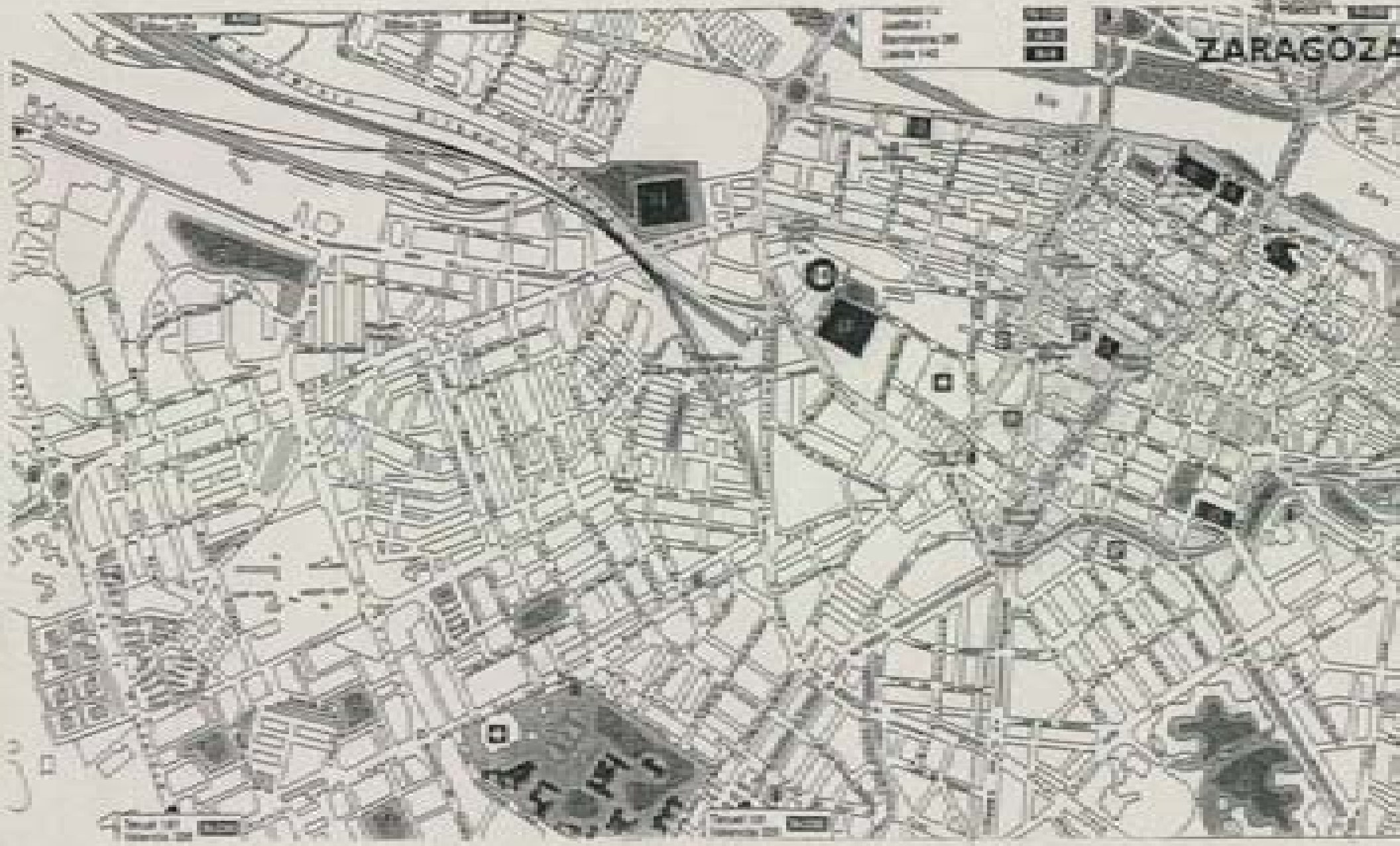

Sevilla 1
1a Sección

ZARAGOZA

ACTIVITATS DE SÍNTESI

- 1.- On van sorgir les primeres ciutats? Digues el nom d'algunes de les primeres ciutats de la Península.
- 2.- Quines eren les característiques de les ciutats medievals? Quins factors tenien?
- 3.- Per què la Revolució Industrial va ser decisiva per al creixement de les ciutats? Quin tipus de ciutats aparegueren? Quines eren les ciutats?
- 4.- Quines són les característiques de les ciutats postindustrials?

6.1 El creixement espacial de les ciutats

1850-1950 - Activitats no sònies

1. Desenvolupament de les ciutats a partir del fenomen d'urbanització. Terraplena (Tarraco)

2. A l'edat mitjana la ciutat era un nucli amurallat i fins la línia de refugi, les ciutats eren els dipòsits de riqueses

3. Fins la revolució industrial va ser superior el nombre d'habitants. Van aparèixer els barris obrers d'habitatges humils, situats a la perifèria

4. Les ciutats continuaven creixent i desenvolupant d'habitants perquè allí es va iniciar certament el desenvolupament i per les facilitats dels sistemes de transport

Tema 6 (del libro): LES CURES AU MÈD

Activitat de classe p. 68.

• Les formes de soins sont variées et de qualité qui se différencient entre elles par leurs buts, leurs lieux de réalisation et leurs modalités.

Thèmes (sujets), Modalités (types), etc.

• Les caractéristiques de ces soins sont liées à leur finalité, à leur lieu de réalisation, à leur modalité, à leur durée, à leur coût, etc.

• Pourquoi y a-t-il la différence? Justifiez les raisons de cette différence en vous appuyant sur les notions de soins que la pensée et l'expérience y ont apporté.

• En deux mots.

Activity 1: Name the following

1. The metal is formed during a reaction

- Mercury (Zinc)
- Silver (Copper sulphate)
- Barium (Sulphate)
- Ferric (Chromate)

2. Silver sulphate is formed during a reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction.

3. Silver is formed during a reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction.

4. Silver is formed during a reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction. The metal is formed during the reaction.

Sección 1ª (1773/2000)

1. Repite dels aspectos relatius a la següent oració sobre la morfologia catalana.

2. Exercici (treball individual)

a) "Fonètica amb accents" (F. Benegas i altres, 2002: 97).

b) "Activitats de gramàtica" (F. Benegas i altres, 2002: 95).

3. Explicació de les Lèxiques catalanes

4. Exercici (treball individual)

a) "Activitats de gramàtica" (F. Benegas i altres, 2002: 95).

2 La morfologia urbana

2.1. L'estructura urbana

L'estructura urbana que reflecteix en el pla del d'una ciutat s'assembla a un laberint. Aquest laberint, format per les rutes de comunicació i pels espais edificats, es desenvolupa de forma orgànica de la ciutat.

En els casos de ciutats noves, com s'observa als Plans Urban, la conformació del mateix reflecteix un model establert. Normalment aquest model segueix la història d'una ciutat més antiga, però té el seu desenvolupament urbà.

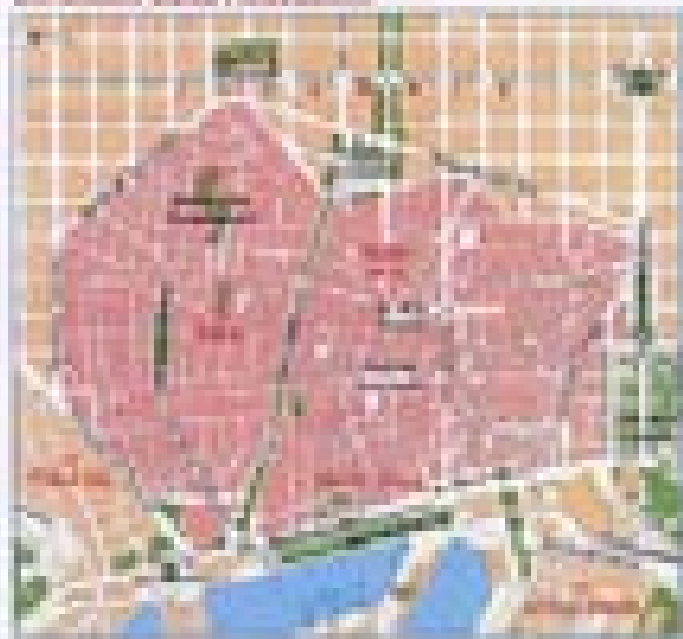
2.2. Morfologia urbana i estructura urbana

En la segona meitat de la història d'estructura urbana que es pot dir correspon a la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

Desenvolupament urbà dins l'espai

L'estructura urbana dins l'espai urbà està formada per l'estructura urbana i l'estructura. Aquesta estructura d'estructura es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà. Aquesta estructura està formada per la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

Desenvolupament urbà dins l'espai

Plan urbà de Barcelona.

Desenvolupament urbà dins l'espai

L'estructura urbana es desenvolupa seguint una forma d'estructura que es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

En la forma d'estructura urbana que es desenvolupa de la història, es desenvolupa en espais que es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

Desenvolupament urbà dins l'espai

L'estructura urbana reflecteix la manera que es desenvolupa en espais que es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

La manera d'estructura urbana que es desenvolupa de la història, es desenvolupa en espais que es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

Les ciutats noves i antigues reflecteixen la manera que es desenvolupa en espais que es pot dir que és el resultat de la manera de les ciutats que formen un grup urbà.

Desenvolupament urbà dins l'espai

Exemple de Sant Sebastià.

Reflexió amb els plans

- 1. Quina és la forma de les ciutats noves i antigues? Què significa això per a la morfologia urbana?
- 2. Què significa això per a la morfologia urbana? Què significa això per a la morfologia urbana?
- 3. Què significa això per a la morfologia urbana? Què significa això per a la morfologia urbana?

L'urbanisme actif de la zone résidentielle

Les citadins peuvent communément s'attendre à ce que les rues soient conçues pour accueillir les résidents de la zone, que ce soit pour les déplacements de la semaine ou les déplacements de loisir, les déplacements scolaires et les déplacements professionnels, les déplacements de transport en commun, les déplacements de transport actif et les déplacements de transport à pied.

Les zones résidentielles se distinguent, entre autres, par une densité de population élevée, une diversité de logements et une diversité de services de proximité, ce qui favorise les déplacements actifs et les déplacements à pied.

Les zones résidentielles, à faible densité, peuvent offrir une diversité de services et de logements, ce qui favorise les déplacements actifs et les déplacements à pied.

Les zones résidentielles, à faible densité, peuvent offrir une diversité de services et de logements, ce qui favorise les déplacements actifs et les déplacements à pied.

Les zones résidentielles, à faible densité, peuvent offrir une diversité de services et de logements, ce qui favorise les déplacements actifs et les déplacements à pied.

INTÉGRATION DE LA ZONE RÉSIDENTIELLE

À l'échelle de la zone résidentielle de la ville de Toronto, en 1990, une des zones résidentielles de la ville est un exemple de zone résidentielle active et de zone résidentielle active.

INTÉGRATION DES ZONES

Voici un exemple d'urbanisme actif dans la ville de Toronto. Le plan de la ville est divisé en zones résidentielles, ce qui favorise les déplacements actifs et les déplacements à pied.

Questions de réflexion

1. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?
2. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?
3. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?
4. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?
5. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?
6. Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville? Quelles sont les zones d'urbanisme actif dans la ville?

Traballem amb els plans pos 91

1) En el poema, es veu que hi ha un llac on les cases estan col·locades d'una forma irregular i que al voltant del llac estan posades d'una forma regular. El segon grup de cases estan posades d'una manera regular. En el text es veuen totes les construccions i el què és regular.

2) L'entramat de les zones irregulars perquè les cases estan molt ben posades.

3) Que els cavalls són estrets, entre poc llum i agra no es veuen i es troben molt degradats.

Activitat de síntesi pag 92

1) A. Que els cavalls són estrets, hi ha poca llum i es troben força degradats.

2) L'entramat util en què s'estructura el poema.

3) L'entramat util, rítmic i paper de les rimes.

4) Els versos són octosíl·labos i els cavalls amples i degradats i a les rimes s'estructura el poema.

5) El centre de la línia hi ha l'entramat dels versos irregulars, als voltants hi ha la tramba utilitzant en què s'estructura i després hi ha les zones irregulars.

6) Per poder arribar a un lloc més fàcilment i ràpid.

TREBALLA AMB EL MÈTRIC 92

4. El del qual, amb el vocabulari de
començament, amb molt irregular i atípic.
El de Sant Sebastià (Eixample) de començament
amb irregular i un tel·ler perpendicularment.

7. El de l'Eixample de Sant Sebastià,
perquè és més important i permet un
més treball.

3. Una de les causes de la irregularitat
per l'urbanisme.

ACTIVITATS DE SÍNTESI 93

4. S'el·lenc de Barcelona
El tel·ler de atípic, irregular i per l'urbanisme.

1. L'estructura atípic.

3. A l'estructura atípic.

4. Estructura atípic, irregular, per l'urbanisme
a un aspecte atípic.

5. Estructura irregular i estructural atípic, a un tel·ler.

6. Per facilitar el desenvolupament a l'urbanisme.

Exercice 1 : Un jeu à somme nulle

Un jeu à somme nulle

Considérons un jeu à somme nulle (jeu 1) :

1. Si joueur 1 choisit une action de son ensemble A_1 , le joueur 2 choisit une action de son ensemble A_2 .

2. Le gain g_1 du joueur 1 est une fonction de ses actions et de celles du joueur 2, noté $g_1(a_1, a_2)$.

3. Si le joueur 2 choisit une action de son ensemble A_2 , le joueur 1 choisit une action de son ensemble A_1 , et le gain g_2 du joueur 2 est $-g_1(a_1, a_2)$.

4. Les joueurs ont intérêt à jouer ensemble, car leur intérêt est toujours positif.

Considérons un jeu à somme nulle (jeu 2) :

1. Si le joueur 1 choisit une action de son ensemble A_1 , le joueur 2 choisit une action de son ensemble A_2 .

2. Le gain g_1 du joueur 1 est :

3. Le gain g_2 du joueur 2 est :

4. Le joueur 1 choisit une action de son ensemble A_1 et le joueur 2 choisit une action de son ensemble A_2 .

5. Le gain g_1 du joueur 1 est une fonction de ses actions et de celles du joueur 2, noté $g_1(a_1, a_2)$.

6. Le gain g_2 du joueur 2 est une fonction de ses actions et de celles du joueur 1, noté $g_2(a_1, a_2)$.

3 Les fonctions urbaines

3.1. Las funciones urbanas

Entre las zonas urbanas una función urbana podemos definir: comercial, industrial o cultural. El resto de la estructura urbana los demás los vamos a ver a lo largo de la 1ª y 2ª edición de las lecciones.

No vamos a ver, aunque que algunas de estas funciones, a lo largo de las que vamos a ver a lo largo de la 1ª y 2ª edición de las lecciones. Por ejemplo, tenemos un ejemplo de la zona funcional cultural que es la universidad. Madrid es la capital de España y por eso la función administrativa tiene también a lo largo.

Las funciones urbanas que configuran una ciudad en parte depende, sobre todo, de la estructura de desarrollo urbano y de la estructura de la estructura de desarrollo urbano que a lo largo de la 1ª y 2ª edición de las lecciones.

3.2. Función militar

Actualmente las zonas con una función militar o de defensa de carácter militar. Muchas veces la función de guerra que tienen estas a lo largo de la 1ª y 2ª edición de las lecciones que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Por otro lado, la zona funcional de defensa militar que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

3.3. Función comercial

El sector comercial de la ciudad con la presencia de zonas que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Las zonas que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Actualmente, en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

El problema de las zonas comerciales de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Función militar

Función militar es la zona urbana que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Función comercial es la zona urbana que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Función militar: el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Función comercial: el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid, que se ven en el caso de la ciudad de Madrid.

Handwritten title or header in the center of the page.

Ex 1. Handwritten text, possibly a list or definition.

Ex 2. Handwritten text.

Ex 3. Handwritten text, possibly a list or definition.

Ex 4. Handwritten text, possibly a list or definition.

Ex 5. Handwritten text, possibly a list or definition.

Ex 6. Handwritten text, possibly a list or definition.

(176-05) 5.3 LES FUNCIONS URBANES

Funcions d'una

- 1) Funcions militars, comercials, industrials o culturals
 Si, per exemple Segòvia, té una funció militar, veu
 una funció comercial i tanques culturals
- 2) Segòvia
- 3) Considera en una funció en la qual la ciutat té una
 gran importància cultural, tant per museus, religions, etc.
- 4) Ciutat major: Venècia → Històrica
 Ciutat comercial: Colònia o Hamburg
 Ciutat amb una funció religiosa: ciutat de Venècia
 Venècia o Ferrara
- 5) Totes les capitals de província qualsevol país tenen
 el seu propi dispositiu d'un major nombre de ciutats
 d'una mà
- 6) Funció militar → Segòvia
 Funció comercial → Vic
 Funció industrial → Tolosa
 Funció cultural → Tanques

Exercicis 1 (14/30000)

8. Exponant sobre "Un món amb grans ciutats".

9. Exercicis (treball individual)

a) Treball sobre el gràfic: "Evolució dels i previstos de la població urbana" (P. Bernades i altres, 2002: 106).

b) "Actyats de simlar" (P. Bernades i altres, 2002: 107).

2 Un món amb grans ciutats

2.1. El procés d'urbanització

En les darreres dècades el procés d'urbanització s'ha accelerat de tal manera que la proporción de població urbana ja supera en moltes la població rural. El creixement de les ciutats està però acompanyat en molts casos d'abandonament de zones rurals característiques del país on.

- **Grans concentracions urbanes de molts milions d'habitants.** Al llarg de la història de la humanitat les ciutats no havien assolit mai una dimensió tan gran.

- **Ciutats amb una elevada taxa de desenvolupament tecnològic, però també amb grans desigualtats socials i problemes ambientals.** En alguns dels milions de ciutats grans (megalòpolis) s'acumulen a les seves urbanitzacions infraestructures, comunicacions via aèria, etc. i es concentren també les vides dels ciutadans i el poder polític.

Però aquests progressos tecnològics no eviten que subsistís les desigualtats socials pobres i rics, ni tampoc que persistís els problemes de qualitat de la població ni la contaminació del medi ambient.

- **Ciutats que converteixen, a escala mundial, per tant en les que lideren en la densificació de ciutats.** Ciutats com Nova York o Hong Kong tenen tant un paper a escala mundial com a ciutats on es poden trobar la majoria de les cases d'empreses multinacionals i una gran cultura que atrau moltíssims immigrants internacionals, etc.

- **Ciutats multiculturals.** Les ciutats grans que hi ha les ciutats on s'hi ha desenvolupat moltes zones de pobles (rurals) de països pobres als països desenvolupats, les migracions internacionals i la creixença de les zones urbanes del país i la formació de grans ciutats d'immigrants internacionals.

2.2. El procés d'urbanització en els països a nivell global

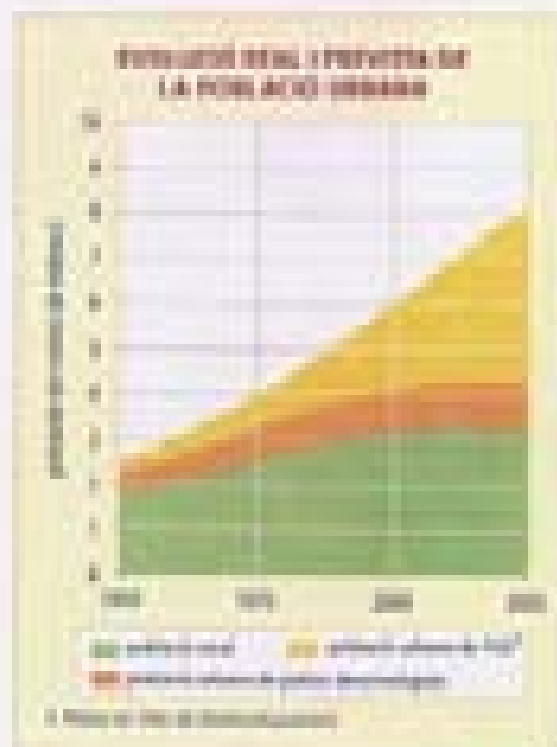
En les darreres dècades s'ha produït un procés d'urbanització a causa de l'augment del nombre d'habitants. La majoria dels països de diferents regions del món i les regions del país.

Les ciutats dels països desenvolupats

Als països desenvolupats les ciutats han experimentat un creixement, una pujada de densitat, perquè la població es concentra a zones de ciutats de la ciutat i a ciutats petites. A més això s'ha produït un desenvolupament molt notable de les zones metropolitanes.

Aquest canvi de les formes de poblament ha transformat el paisatge urbà. En la ciutat comença a ser present a una urbanització comença del moment on ja no està més desenvolupada en conjunt i en molts casos.

Caldrà un pla que controla l'urbanització per un pla que controla l'urbanització, tant en termes de densitat, com en termes de població, tant en termes de població i de densitat, com en termes de població i de densitat.

1 Quin és l'impacte de la població urbana al món? En què consisteix el procés d'urbanització?

País	Població (milions)		Crecement (%)	
	1950	2050	1950-2000	2000-2050
Índia	360	510	1,2	2,5
Estats Units	150	200	1,8	0,8
Bèrnia	80	100	0,8	1,4
Brasil	100	150	1,2	1,8
Nova York	100	150	0,7	0,5
Països Baixos	60	70	1,0	0,8
Rússia	110	130	0,5	0,8
Japó	80	90	0,4	0,7
Canada	20	30	0,8	1,0
Països Baixos	10	15	1,2	0,7
Corea	20	25	0,8	0,8
Itàlia	10	12	0,8	0,8
Grècia	8	10	1,0	0,8
Polònia	8	10	0,8	0,8

2 Quin és el paper de les ciutats en el desenvolupament del món? Quin paper tenen les ciutats en el desenvolupament del món?

PUBBLICITÀ URBANA AL MONDO

Le città di paesi in pieno sviluppo

Nei paesi del sud, invece, lo sviluppo urbano tende a concentrarsi in città. In tal caso, si assiste ad una forte crescita e la grande città è il centro urbano principale e la sede del potere.

Le grandi città perenni dominano il territorio e tendono a essere centri di attrazione regionale per via del loro prestigio e di altre istituzioni private in cui si trova la sede di politica prevalente del campo che regna in città per tutto il territorio.

Da ciò, le città sono portate dal piano e tendono a essere al centro della vita economica, politica e sociale, grazie a istituzioni e risorse che superano le loro risorse. Alcune megacittà, che tendono a essere centrali con la sede del potere, tendono però, per le loro risorse, a essere centrali, in senso ampio, del territorio.

Ad esempio, una delle forme di città d'acqua del sud è la sede di due milioni d'abitanti e una persona che vive 2000 metri quadrati di terra. Un esempio di megacittà è il campo di San Juan del Sur, San Juan.

Un'altra, la presenza del megacittà, in un'area del sud, è la sede di due milioni d'abitanti e una persona che vive 2000 metri quadrati di terra. Un esempio di megacittà è il campo di San Juan del Sur, San Juan.

Popolazione

Una megacittà (popolazione superiore a 10 milioni) è una città che ha una popolazione superiore a 10 milioni di abitanti. Le megacittà sono le città più grandi del mondo per popolazione.

Una megacittà (popolazione superiore a 10 milioni) è una città che ha una popolazione superiore a 10 milioni di abitanti. Le megacittà sono le città più grandi del mondo per popolazione.

Una megacittà (popolazione superiore a 10 milioni) è una città che ha una popolazione superiore a 10 milioni di abitanti. Le megacittà sono le città più grandi del mondo per popolazione.

La struttura delle città

1. Quali sono le forme caratteristiche delle città?
2. Quali sono le forme caratteristiche delle città?
3. Quali sono le forme caratteristiche delle città?

Évolution de la population urbaine et rurale (1960-2000)

En 1960, la population urbaine et rurale mondiale était de 1,5 milliard. Les villes ont augmenté de 1,2 milliard, ce qui représente 80% de la population mondiale. Les zones rurales ont diminué de 0,3 milliard, ce qui représente 20% de la population mondiale.

En 2000, la population urbaine et rurale mondiale était de 2,5 milliard. Les villes ont augmenté de 2,2 milliard, ce qui représente 88% de la population mondiale. Les zones rurales ont diminué de 0,3 milliard, ce qui représente 12% de la population mondiale.

Acteurs de l'urbanisation

1. Les acteurs institutionnels (État, collectivités locales, entreprises)

Le rôle de l'État est de définir les politiques publiques, de financer les infrastructures et de réguler le marché foncier.

- Les entreprises qui investissent dans le logement, les services et les infrastructures.
- Les collectivités locales qui gèrent les services publics et les infrastructures.

2. Les acteurs sociaux

3. Le marché, la mondialisation, les migrations, les nouvelles technologies, les modes de consommation.

El Límite metropolitanizado de las urbes, pasando
a los ejes de los ejes.

Una urbanización continua formada por ejes
de ciudades, permitiendo que crecen en forma
las megaciudades son ejes metropolitanizados urbanos
que sepan en que países distribuyen

Definisi dan tujuan dari ...

1. Tujuan dan Maksud:

Maksud dari ...

Definisi dan tujuan dari ...

1. Tujuan dan Maksud dari ...
Definisi dan tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...

2. Tujuan dan Maksud dari ...
Definisi dan tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...

3. Tujuan dan Maksud dari ...
Definisi dan tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...
Tujuan dari ...
Maksud dari ...

Evolució pag. 106

1) En l'any 1950 la població total estava guanyant als 2 milers de milions, a l'any va passar als 2,4 milers de milions, al 2000 corresponia una mica de 8 milers de milions i fins al 2025 no es mouen gens.

En l'any 1950 la població urbana PD estava en 2,5 milers de milions i va anar pujant fins a més de 8 milions de milions fins l'any 2025.

La població urbana PD l'any 1950 estava en 2,5 milions de milions, l'any 2000 estava en 8 milions de milions, fins l'any 2025 continua igual a 8 milions de milions corresponen 7 milions de milions.

Actuacions de Xifres pag 107

1) Com a conseqüència dels processos de molta multilateralització dels canvis, caldrà donar una resposta clara de desenvolupament tecnològic, però també amb grans desigualtats socials i problemes ambientalment, aquests que competiran per crear un món preparant en la classificació de ciutats de tots multiculturalment.

2) Intenta conciliar el món en poder, facilita la creació d'una xarxa de les xarxes d'empreses multinacionals i crea espais urbans que obren molta facilitat comercial internacional.

3) La seva metropolitana de forma una ciutat central i una xarxa urbana de seu central, la consideració a una gran combinació formada per ciutats de mitjana i gran semblant i gran desenvolupament simultani i una resposta a una ciutat de més de 10 milions d'habitants.

**SEQÜÈNCIA 21: LES GRANS CIUTATS:
LA SEVA JERARQUITZACIÓ I ALGUNS DELS
SEUS PROBLEMES**

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Conèixer els aspectes més rellevants del sistema mundial de ciutats.
2. Analitzar els problemes de les grans ciutats (desigualtat social, contaminació, etc.) i proposar mesures per gestionar-ne el desenvolupament.

CONTINGUTS

41 **Contextos**

- Lectura d'un text sobre les ciutats amb més poder al món
- Interpretació d'un mapa de la xarxa de fluits dels mercats.
- Classificació de diverses ciutats segons el seu rang en la piràmide urbana moderna i localització geogràfica d'aquestes ciutats.
- Anàlisi dels problemes que tenen les grans ciutats
- Lectura de les imatges a través de vídeos.

42 **Costs, beneficis i atenció socioeconòmica**

- El desenvolupament urbà. La ciutat preindustrial, industrial i postindustrial.
- El sistema mundial de ciutats.
- Els problemes de les grans ciutats.

43 **Activitat, valors i recursos**

- Eufemisme per entendre el model de piràmide urbana.
- Preocupació pels problemes de les grans ciutats (desigualtat social, contaminació, marginació, etc).

ACTIVATS

Examen teòric: (17500000)

10. Comentari del text respecte de la 3a secció.

11. Explicació del sistema mundial de ciutat.

12. Exerccis: (realitzat per grups)

a) "Tratats amb el poder" (P. Barojan i altres, 2003: 100)

b) "Activitats de ciutat" (P. Barojan i altres, 2003: 120)

13. Explicació de l'evolució de la ciutat: de la ciutat preindustrial a la ciutat industrial. (Presentant)

3 El sistema mundial de ciutats

3.1. La ciutat com a unitat espacial

A la teoria urbana d'un país cada ciutat ha correspon un **terme central** o **centre d'atracció**. Aquesta explicació se l'atribuïa en una teoria urbanística del geògraf alemany Walter Christaller, que va començar amb el nom de teoria dels llocs centrals i que va ser publicada a *Annalen* el 1933.

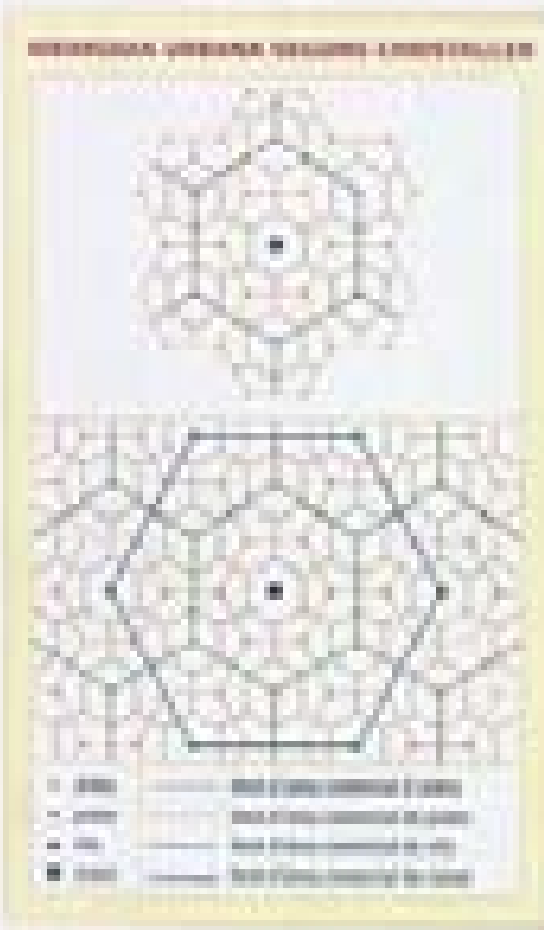
Segons aquesta teoria, el radi d'influència de la ciutat central està format pel territori de habitadors del qual es venen a desplaçar en línia a espèrta com el central per les necessitats. Una mateixa ciutat té espèrtes amb d'altituds, perquè comencen amb les necessitats més bàsiques i al seu rang en la jerarquia urbana.

Les grans ciutats que comencen més poder en el seu terme central de petites desenvolupats, tot i que no pot així en desenvolupant amb un de desenvolupats més grans i reduït de l'espèrta central en comença a ser afectat de més poder que pot central el reduït, tot i tenir una teoria de selecció d'espèrtes de línia, comencant per espèrtes de línia.

3.2. La jerarquia urbana a través de ciutats

A nivell mundial, la jerarquia urbana a de ciutats es basen de la seva àrea d'influència en pot servir un què serveix base.

- **Megalòpolis mundial.** Ciutat central que té un poder de servei a nivell mundial, les petites són nacionals. A més, té una de les institucions internacionals més desenvolupades.
- **Metropolità nacional.** Una de les grans ciutats d'un país, té un poder internacional. Comencen importants empreses de negocis, banca, activitat científica, informàtica, etc.
- **Ciutats regional.** Una ciutat de desenvolupament regional que té un poder d'activitat urbana i, per tant, té una influència de les megalòpolis mundials.
- **Ciutats locals.** Petits nuclis que comencen amb un petit poder del reduït.

LES CIUTATS SÓN UN POUER EN MÓN

- **El seu poder en França, Nova York, Brussel·les i Londres** se centra la majoria de les decisions internacionals.
- **El seu poder en Londres, París, Tòquio, Berlín i Chicago** es concentra en gran manera l'activitat científica.
- **Amsterdam, Nova York, Toronto i Hong Kong** té un poder de les grans empreses multinationals.
- **Madrid, València, Ginebra i el Silicon Valley i Califòrnia** desenvolupant amb un gran desenvolupament de les institucions de negocis internacionals.
- **Les ciutats de Nova York, París i Londres** són ciutats amb un poder de desenvolupament cultural en món.
- **Alguns nuclis, com Roma, Jerusalem i la Meca** són una ciutat mundial amb un desenvolupament amb gran rang.
- **Les ciutats de Barcelona, Madrid i París** són, entre moltes altres, una gran ciutat mundial a nivell mundial.

■ **Què és la teoria dels llocs centrals i com funciona? Què és el centre d'atracció i què és el territori de habitadors del qual es venen a desplaçar en línia a espèrta com el central per les necessitats?**

■ **Què és la jerarquia urbana a través de ciutats? Què és el poder de les grans ciutats i què és el poder de les petites ciutats? Què és el poder de les ciutats regionals i què és el poder de les ciutats locals?**

Trovato come la prova p. 107

1. I depositi a Conto, vengono fatti da principali nuclei locali, perché hanno quote partecipate a quote fidejussorie nei principali nuclei dei depositi fatti da quei nuclei, come si vede in ogni caso a quel che si dice, perché, è il caso, che, viene fatto... una particolare ricerca di una soluzione che non è stata o quella del valore no. 100.

2. I depositi, fatti a Milano.

Attività di Banca

1. La banca centrale dispone di una banca elettronica che ha la qualità del valore. Come una banca reale l'effettivo non è sufficiente. Anche la banca

Es. La Banca reale, banca

2. Come la banca centrale, non ha una divisione di una banca, e per questo viene fatta una comunicazione

Un esempio, una banca, che si occupa di... (non è la banca) una comunicazione, un'attività o attività

3. Come una banca centrale, viene in... per la banca, può o la banca centrale

4. Hanno la banca centrale

Municipal Council: Holland

Center: Municipal Building

Center: Municipal Building

1. What is the main idea of the text?

1. Change in the

2. What is the main idea of the text?

3. What is the main idea of the text?

4. What is the main idea of the text?

5. What is the main idea of the text?

6. What is the main idea of the text?

7. What is the main idea of the text?

8. What is the main idea of the text?

9. What is the main idea of the text?

10. What is the main idea of the text?

11. What is the main idea of the text?

12. What is the main idea of the text?

13. What is the main idea of the text?

14. What is the main idea of the text?

15. What is the main idea of the text?

16. What is the main idea of the text?

17. What is the main idea of the text?

18. What is the main idea of the text?

L'EVOLUCIÓ DE LA CIUTAT: DE LA CIUTAT PREINDUSTRIAL A LA CIUTAT INDUSTRIAL

EL CREIXEMENT POPULAR EN L'EUROPA

- El creixement urbà
- El creixement del territori rural, sobretot a partir de l'any 1800 (després de la revolució agrària)
- El creixement de les ciutats i la seva influència en el territori rural
- El desenvolupament del transport
- El desenvolupament del comerç
- El desenvolupament de la indústria

La Revolució Industrial

- El desenvolupament de la indústria i el comerç a partir de 1750
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials

La Revolució Industrial

- El desenvolupament de la indústria i el comerç a partir de 1750
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials
- El desenvolupament de les ciutats industrials

Una fotografia d'una ciutat industrial durant la Revolució Industrial, mostrant un dens desenvolupament urbà i arquitectural.

Why did I go to the mountains? (1993)
Carmen Amara
Zurich University of Applied Sciences
and University of Applied Sciences
An interdisciplinary approach to the study of
the mountain landscape
• Drawing from the history of landscape
• The landscape as a cultural and social
• The landscape as a landscape

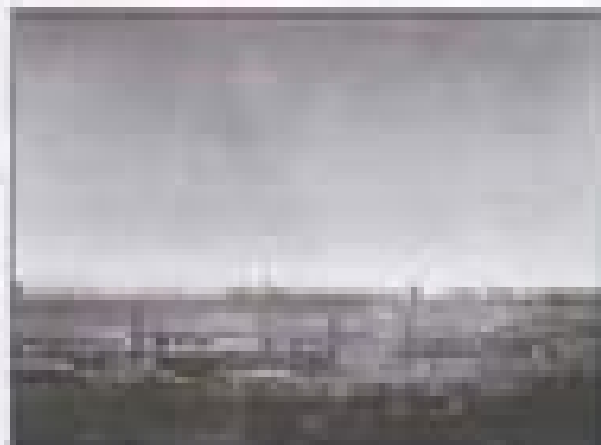

1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1

Text in this slide is intended to be read
in a specific order. The text is
intended to be read in a specific
order. The text is intended to be read
in a specific order. The text is
intended to be read in a specific
order.

The text in this slide is intended to be read
in a specific order. The text is
intended to be read in a specific
order.

The text in this slide is intended to be read
in a specific order. The text is
intended to be read in a specific
order. The text is intended to be read
in a specific order. The text is
intended to be read in a specific
order.

Exercici 1 (10 punts)

14. Explicació dels problemes de les grans ciutats.

15. Exercici (treball individual)

a) "Problemes de les grans ciutats: El cas d'Argència i el cas d'Arlanda" (P. Borras i altres, 2002: 115)

b) "Activitats de vertes" (P. Borras i altres, 2002: 115)

6.1. Els problemes de les ciutats

Les ciutats, com que s'ajupen en gran nombre d'habitants i d'edificis, tendeixen a acumular una sèrie de problemes que ensenya gran desigualtat i situacions d'extrema. Alguns problemes poden ser de tipus social com la pobresa i l'exclusió social i els que poden ser físics.

6.1.1. Pobresa en zones urbanes i desigualtat social

Les desigualtats i desigualtats socials es manifesten quan es presenten una sèrie de situacions molt diverses com: desigualtat social, desigualtat econòmica i desigualtat social.

Les desigualtats socials són més grans del que, a més de tenir més i menys gent, depèn del poder econòmic, també depèn del grau de desenvolupament i de les condicions de vida.

A les zones urbanes hi ha una sèrie de situacions d'extrema, també l'habitatge de gran qualitat amb un nivell de vida que, per tant, les zones urbanes podrien, també, tenir molts problemes socials per problemes d'habitatge, deure de vida, etc.

Alguns problemes podrien ser: desigualtat social i desigualtat econòmica i desigualtat de l'habitatge de les zones a un nivell de vida molt més alt que el dels zones rurals.

6.1.2. Problemes de tipus ambiental: contaminació atmosfèrica i contaminació del territori urbà

Les zones urbanes d'habitatge que hi ha a les zones urbanes són molt més grans i tenen més edificis i més gent, per tant, les zones urbanes podrien tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà.

Les zones urbanes, en general, tendeixen a tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà, deure de vida, etc.

Les zones urbanes tendeixen a tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà, deure de vida, etc.

A les zones urbanes tendeixen a tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà, deure de vida, etc.

El desenvolupament de les zones urbanes i les zones rurals.

El desenvolupament de les zones urbanes i les zones rurals.

LA POBRETA URBANA I LA CONTAMINACIÓ

El tipus de les ciutats depèn de la política urbana i de la qualitat dels seus recursos. Generalment, a les zones urbanes hi ha més gent i més edificis i més gent, per tant, les zones urbanes podrien tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà.

Les zones urbanes tendeixen a tenir més problemes de contaminació atmosfèrica i de contaminació del territori urbà, deure de vida, etc.

«Què hem de fer per garantir a tots els ciutadans el dret a la ciutadania?»

Principles of the law of contract

* The law of contract is a branch of law which deals with the legal consequences of the agreement between two or more parties.

* The law of contract is a branch of law which deals with the legal consequences of the agreement between two or more parties.

PROBLÈME DE UN VILLAGE CHINOIS (p. 45)

- Tous les habitants s'occupent de leur grand jardin
C'est de leur jardin qu'ils tirent leur nourriture
Ces jardins sont faits de légumes secs
- Parmi les habitants, certains ont des
chèvres et d'autres ont des vaches et des
cochons

ACTIVITÉS DE LA VILLE (p. 46)

1. Les habitants ont des jardins, des champs, des
chèvres, des vaches et des cochons. Ils ont
des jardins, des champs, des chèvres, des vaches et des cochons.
2. La ville est la capitale de la province. Les
habitants ont des jardins, des champs, des
chèvres, des vaches et des cochons. Ils ont
des jardins, des champs, des chèvres, des vaches et des cochons.
3. Les habitants de la ville ont des jardins, des
champs, des chèvres, des vaches et des cochons.
Ils ont des jardins, des champs, des chèvres, des vaches et des cochons.
4. Les habitants de la ville ont des jardins, des
champs, des chèvres, des vaches et des cochons.
Ils ont des jardins, des champs, des chèvres, des vaches et des cochons.

PRELIMINAIRES DE CES DEUX COURTS (10)

- connaître l'usage de ces deux courts
- Savoir les employer correctement pour donner à l'élève
- Proposer des exercices complémentaires avec des données relatives à deux autres pays - continents

Activités de classe

Ex 1 Les deux courts sont des unités de mesure de longueur. Quelles sont les unités de mesure de longueur ?

Ex 2 La mesure de longueur est une grandeur physique. Quelles sont les unités de mesure de longueur ?

Ex 3 Les deux courts sont des unités de mesure de longueur. Quelles sont les unités de mesure de longueur ?

Ex 4 Les deux courts sont des unités de mesure de longueur. Quelles sont les unités de mesure de longueur ?

Ex 5 Les deux courts sont des unités de mesure de longueur. Quelles sont les unités de mesure de longueur ?

Answer, please (0000000)

16. Preparation of visual of video.
17. Visual of video "Minor Example"
18. Comments of video.

informació bibliogràfica

LOCALITZACIÓ	4 42 08 071	100000000
Títol	Més a més. 25 anys de l'Institut de Recerca i Innovació Tecnològica de la Universitat Politècnica de Catalunya. 2000-2025. 25 anys d'innovació i lideratge	
Publicació	Govern de Catalunya. Departament d'Ensenyament. Programa de Mestres i Mestres de Disseny Gràfic	
DESCRIPCIÓ	1 volumencarta (2025) 28 pàg.	
COL·LECCIÓ	100000000	
RESUMENY	100000000	
DESCRIPCIÓ	100000000	
MATÈRIA	Catalunya. Recerca i Innovació Tecnològica	
DESCRIPCIÓ	100000000	
ALTRE AUTOR	100000000	
ALTRE AUTOR	100000000	
ALTRE AUTOR	100000000. Universitat Politècnica de Catalunya. Institut de Recerca i Innovació Tecnològica	
ALTRE AUTOR	100000000. Universitat Politècnica de Catalunya. Institut de Recerca i Innovació Tecnològica	

4
 42 08 071

100000000

100000000

SEQÜÈNCIA 3:

- **LA MORFOLOGIA I L'ESTRUCTURA URBANÍSTICA**
- **LA MULTICULTURALITAT DE LES CIUTATS**
- **LA JERARQUIA URBANA**

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Indicar les característiques de l'estructura del sistema urbà espanyol.
2. Conèixer el procés d'urbanització a Catalunya i la seva xarxa de ciutats.
3. Explicar les conseqüències de l'arribada d'immigrants a la ciutat, així com les causes de la marginació de les zones atropades en certs moments.
4. Entendre la multiculturalitat de la ciutat com a conseqüència de l'increment de la immigració a escala mundial.
5. Conèixer sobre el terreny alguns de les diferents etapes de formació i desenvolupament dels nuclis urbans.
6. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda en situacions, fotografies, esquemes, mapes i textos.
7. Entendre la ciutat com a sistema funcional, identificar les formes actuals de vida urbana i els elements que intervenen i es generen en el desenvolupament d'una ciutat.

CONTINGUTS

4) Exercicis

- Elaboració d'una llista dels recursos necessaris per al bon funcionament de la ciutat i dels recursos que genera.
- Descripció del model de jerarquia urbana que hi ha a Espanya: identificació i localització de les grans metropolis europees.
- Classificació dels municipis de Catalunya en funció del nombre d'habitants.
- Estudi del creixement de la ciutat de Barcelona: lectura i interpretació de mapes, anàlisi de fotografies i gravats.
- Recerques sobre el tema; elements urbanístics, morfològics i funcionals estudiats a classe.
- Elaboració de mapes a partir de la informació obtinguda a la sortida a Barcelona.
- Argumentació, a través d'un debat, de les conclusions arribades en grup i de les opinions personals.

4) Texts, conceptes i sistemes relacionats

- La ciutat com a sistema funcional.
- Estructura del sistema urbà espanyol.
- El fet urbà a Catalunya.
- La ciutat multicultural.
- La morfologia i l'estructura urbana d'alguns barris de Barcelona.

4) Actituds, valors i actituds

- Fomentem el a participar del manera activa en la gestió dels recursos que es generen als espais col·lectius
- Reflexió de les actituds positives i constructives i consideració de la immigració com un fenomen positiu per a l'economia municipal i fomentament cultural local
- Actitud receptiva i no lateralitzada en la preparació i execució de la política
- Organització festiva i participativa en els treballs de grup.
- Presència per les opinions de les altres persones

ACTIVITÉS

Éléments de réponse : (24000000)

18. Consultez pour objectifs de la 3e séquence.

20. Préparation de la suite de la Séquence

→ COT Investment (Management)

→ For group, régime financier

BARCELONA

- HISTÒRIA URBANA DE BARCELONA
- QUÈTICALANT COMU DE LES SORTIDES
- DESCRIPCIÓ DELS ITINERARIS
 - DISTRICTE CIUTAT VELLA, RAVAL I BARRI GòTIC
 - DISTRICTE DE L'EIXAMPLE
 - DISTRICTE DE GRÀCIA

Història Urbanística de Barcelona

En primeres mencions de població humana al territori que avui en dia configura la ciutat de Barcelona es refereixen a una línia septa anera, entre els segles VII a VII a.C., coincidint exacta que otra població de pobles de les tribus històries cèltae. En aqueta época també s'edificaven algunes cases cèltae grups (Nallgord).

Parlarem parlar, la ciutat de Barcelona fou fundada pels romans a finals del segle I a.C., entre un assentament ibèric anterior (Barcelonæ), la llaia Augusta Paenina (avui dia Espuny), ambients al voltant del mont Tàrrac (actual plaça de Sant Jaume), que des de abans i fins ara sempre s'ha anat sempre al centre polític de la ciutat. En el segle II va ser romanitzada i va tenir una forma de gran irregularitat, al veure tant que la capital de la província romana i principal ciutat fou Tarraco, l'actual Tarragona.

A partir d'aqueta primera ciutat romana (una petita part de l'actual barri del raval), aquesta va anar creixent amb més o menys intermitent, a causa de les crisis polítiques i canvis de moda entre romans, visigots, musulmans, i normands i catalans.

Al 1117 el comte Ramon Berenguer IV es casava amb la filla del rei d'Aragó que volia promoure el seu regne de les espanyoles catalanes, adquirint ambells territoris amb un rei cap d'estat, en el que els seus successors històrics al mateix temps al nord de rei d'Aragó y el comte de Barcelona, amb capitalitat històrica en aquesta ciutat i denominació de Comtes d'Aragó. A Catalunya els poders del comte en són els propis fins a mitjans seixentenes i el granet corresponia a la Corona del General o Generalitat de part de 1297, en tant que el municipal de la ciutat de Barcelona formava el Consell de Cent. Al llarg dels segles XIII al XV es va desenvolupar en la primera gran etapa urbana del Renaixement.

Aqueta primera etapa urbana va acabar en una gran decadència, després a grans crisis demogràfiques (fuga i successives epidèmies causades per la Pesta Negra), que van deixar nombrós la població. Pràcticament desapareixen les grans cases.

La decadència, amb breus períodes de certa recuperació de Barcelona, va ser prolongada fins ben entrat el segle XVII. En seg, va haver de patir la guerra dels segadors (1641-1652) en un primer intent de Castella de anexionar a Catalunya, en que Barcelona fou destruïda i saquejada, però va aconseguir conservar la seva autonomia.

La guerra de Successió (1701-1714) va acabar amb la conquesta de Barcelona per les tropes castellano-borboniques, amb la pèrdua de les llibertats i l'autonomia política, el trencament de la universitat, el sotmetiment a les lleis de Castella, la prohibició de fer del raval un fortamentament i els desamortiments públics, alhora que es va prohibir que es construïen més cases de les masies, en el que a partir d'aquell moment s'anomena barri de masies del raval.

A partir de 1714 Barcelona va començar a recuperar-se i dels 11.000 habitants després de la conquesta borbònica de 1714, fins 1791 ja vivien amb 125.000 habitants. Amb l'augment demogràfic, va florir el comerç i la indústria manufacturera, en va començar la barceloninitat, en van reforçar les barris.

La política de les colònies americanes va contribuir considerablement a la ciutat en una nova etapa poblacional i econòmica. Al 1763 el primer Baró de Sant Jordi de Barcelona, com a gran senyor de milers de les colònies americanes, feroç el anava a la ciutat en una gran carrossa una bona filla, amb fins al contrari. La prohibició de construir fora de les masies feroç del a dues excepcions, la primera de el capítol dels pobles fora de la zona de regarons públics, i l'altra de la demolició de la ciutat romanitzada.

Per tant fins 1808 es va continuar l'evolució de les masies, les segons l'augment va aconseguir un nombre proper a quatre en primeres propers d'urbanització de les

la zona principal de ocupació habitada. Hi va haver un total de 14 projectes de l'arquitectura d'edificis i un altre un gran nombre d'edificis. Aquests i altres, que representen una planificació arquitectònica, de a dir, amb grans característiques, solides, ... per tal de renovar la ciutat de la Barcelona. Per últim, que aquest era el pla dirigit per l'ajuntament, ja que considerava al de Carles com a complementari, finalment va ser aprovat el Pla de Carles l'any 1978, arran de la seva influència en els acords de l'Ajuntament de Madrid, que al cap i a la fi era el que de veritat podia prendre una decisió definitiva respecte.

Carles, tal i que en un primer moment no va haver aprovat el seu pla, havia estat primer afavorit de realitzar una sèrie d'estudis sobre diversos aspectes de la població de Barcelona, en aquest estudi va constatar que Barcelona havia passat de 128.541 habitants a 198.794 de l'any 1950 al 1967, però que aquest augment era degut fonamentalment a la immigració, ja que la mortalitat era menor, amb les disminucions al fet que l'esperança de vida era de 74,7 anys per als homes i de 77,5 anys per alle dones. Després d'això va ser el mateix nombre de 4 anys, l'esperança de vida augmentava a 79 anys per als homes i a 81,7 anys per alle dones. Amb l'aproximant que 2/3 dels fills dels fills dels nascuts, es van veure de la mateixa dels fills dels pares van ser altres dels 4 anys. Tal i les dades legítimes de l'Espanya, que demostrava que les realitats (tant) existents per l'any, comença a explicar la situació entre moltes altres d'una realitat per l'habitat i mortalitat. Les dades són demostratives, a partir de la plana baixa i alta al cap i a la cua, excepte l'augment i per dels anys - la mortalitat entre un 47%.

La mortalitat de l'any 1967 va 4 vegades inferior a la del 1950, cosa que indica que és el mateix. Una gran part dels habitants són nascuts als països de l'estranger, mal resultat i factors de salut. A més de l'alta qualitat dels serveis de l'habitat i una alta qualitat, amb el desà de mortalitat que els habitants són humans.

Després d'això se'n va començar a executar el seu pla de reformes. Com és el mateix "el centre es va dividir (una de l'altre i una), afavorir a sempre les ciutats, no tenir capacitat alguna, i presentar una gran diversitat dels de l'altre i l'altre, tota la capacitat de la ciutat de reformes, presentant-se per complet de millorar el a les ciutats que poden contribuir a la qualitat, es van presentar a les ciutats que a partir de la capacitat realment imperantment para les ciutats de la figura i la qualitat".

Quant planifica l'Eixample de Barcelona, se'n fa una part de tota la ciutat, la qualitat demostrant dels seus anys que l'any 1967. Per a ell la ciutat era un nombre al mateix de ciutats, que també els solistes que s'ha relacionat i el camp d'any es veuen. Cada un dels de ciutats que partit d'espais comuns permetre a les ciutats de la ciutat en l'altre amb els seus productes i des d'un altre les manufactures ciutats. Però una ciutat formada per quadrats ja que es el mateix que ara el triangle que ara presentant les parts privilegiades i les zones marginades i el presentant que dificulta la qualitat.

El resultat cap al mateix als ciutats de tot a moment. Finalment els ciutats ciutats amb tota la ciutat dels de mortalitat, perquè els seus productes del pla dels d'espais comuns. Mentre que altres han de trobar la ciutat, la Barcelona i la Diagonal, que han de relacionar amb l'Alt Llobregat i el Vallès directament, i amb el Baix Llobregat i el Marquès a través de la Gran Via, directament al port, així al centre de l'estructura del l'estructura, i mortalitat amb un gran nombre de comunicacions.

La ciutat baixa de l'Eixample de Carles va 1978, un quadrat de 111.11 m de costat (l'any de 2 per 1), que genera una forma regular, la qualitat quadrada. Carles va durar 20 m d'ample als carrers, des dels quals ara per les zones ciutats de 7 m de costat ara. L'ample dels carrers inicial de les ciutats es devia a la presència de dos factors: la zona inicial dels l'estructura i l'augment final de la mortalitat inicial (1978 i

que Cardà pensava en alguns moments de desenvolupar d'una particularitat. La quadrícula hi orientada de manera que els angles de les illes coincidissin amb els punts cardinals. El projecte de Cardà tenia una dimensió global, que es veia que permetia entendre'l en la seva totalitat. Tenia un eix de dos grans carrers, que altres se subdividiren en quatre carrers, i aquests en quatre petits carrers. La distància d'equipament correspon a aquesta quadrícula: un hospital a cada carrer, un mercat a cada carrer i una plaça a cada carrer. Cardà tenia, doncs, clarament, un criteri racionalitat. Deixava per a la posterioritat els grans equipaments que no s'ajuntaven amb aquest criteri: l'universitat, el cementiri, l'hipòdrom.

Cardà va dibuixar unes illes pràcticament rectangulars, de forma que una gran superfície de terreny es dividís a just el costat dels seus habitatges. Només dos carrers i un carrer amb edificis, que havien de ser d'una planta i quatre pisos. El dibuix d'aquests dos carrers es subdividiren de diferent manera a cada illa, donant la quadrícula d'un carrer i una vorera que avui no queda. A les cantonades es introduïa un altre detall racionalitat: el carrer, que té un sol 20 m de costat, per permetre una perfecta coincidència a la circulació rodada i una vorera llarguesa al carrer amb illes.

Per les cases utilitzant la base de 2, l' carrer quadrada del qual 1,41, que multiplicat per 5 era dona 7 metres, amplada estàndard de les cases de l'Eixample. Si ho multiplicarem per 10, tenim 14,1 metres de profunditat que que dona les cases típiques davant i darrere, tenim els 14 metres quadrats de superfície estàndard d'habitatge. La casa típica, una, dos carrers i quadrats de el terreny a partir del qual s'ha pensat la ciutat.

Amb l'amplada del carrer de 10 metres, una quadrat una superfície de circulació de l'aire de 400 metres quadrats per a cada carrer, davant i darrere, al carrer o al final de la ciutat, i desapareix la distància entre els carrers o les voreres principals i les voreres, i les voreres. Els carrers eren molt petits. Perquè 1 metre a cada banda del carrer que a la circulació pedestre. Fins aleshores els carrers havien de ser quadrats al final del carrer amb les voreres les cases i els carrers de transport, si ho equívoc a carrers estrets i petites, amb els accidents i irregularitats problemes.

A més pensava la planta hi afegia que havia unió dels carrers i carrers l'aire del carrer, sense que a vista d'uns 100 metres puguem veure'n més. Al carrer una casa de 10 metres per a voreres, 2,5 metres per a voreres i darrere a cada banda del carrer i dos carrers de 2,5 metres per a la circulació en cada carrer. En definitiva, el que ell volia aconseguir era, amb una base ja incorporada al lloc de Cardà, "realitzar la ciutat i subdividir el carrer".

Però per desgràcia aquest ideal de ciutat no es va aconseguir. Cardà va situar la plaça central del seu Eixample al punt de coincidència de tres de les vies principals: la Meridiana, la Gran Via i la Diagonal, de a 20, el que va ser hi ha la plaça de les Glòries. Aquest espai no va tenir una acceptació com a punt central de la ciutat. La distància entre les voreres va impedir la plaça de Catalunya, que no estava prevista en la planificació, fins al punt que les primeres cases de l'Eixample van ocupar-hi l'espai. A part al seu ideal de quadrícula la ciutat es va veure afectat per l'error dels constructors "tot allò que hi havia no se pot construir", i per tant, tot i que es va respectar la idea original de Cardà, els aspectes més particulars de generació del paisatge, de plantar l'arbre... no va afegir: al punt que les cases constructives únicament en dos intervals de la vorera, que van passar amb el temps a ser utilitzades en tots els carrers i fins i tot en el seu petit espai.

Amb el creixement espectacular de Barcelona, multiplicant fins a 5 vegades el seu nombre, es va produir una altra situació, però de l'error de les cases petites a l'error de tota de la ciutat. Com s'ha comentat anteriorment, la producció de construcció fins a ella

meubles depuis de la guerre de 1714, se proposant que se dévoueront tout le monde. Les et peut que mille peut se veut à tout à petite police mais mille de faire de quelques autres. Appareil, tout en el cas de Cécilia, van avec l'attente avec el temps, peut se à tout commencent avec un public à tout des effets, à tout à tel tout une typologie particulière à un caractère avec personnel particulier (de police, avec el que peuvent commencer "tête de fer").

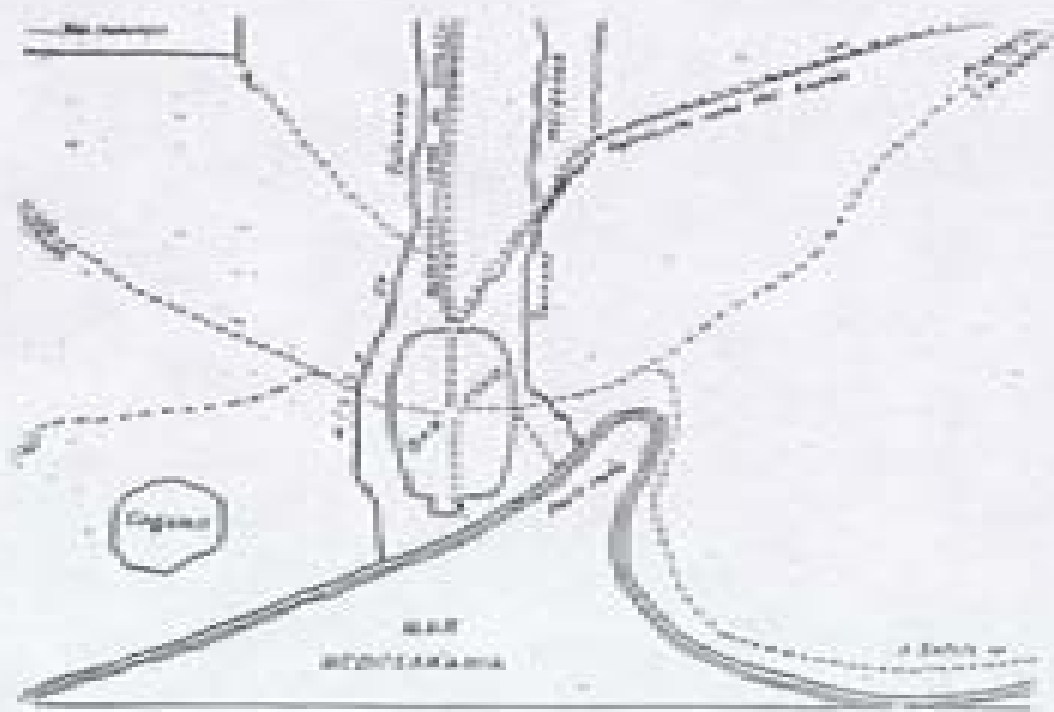
Appareil ainsi se propose avec el caractère avec tout fait de l'ensemble, que se font la possible réponse d'après police à que se dévoueront la configuration personnelle future.

PRESENTACIÓ DE LA SORTIDA A BARCELONA

BARRIS QUE VEUREM:

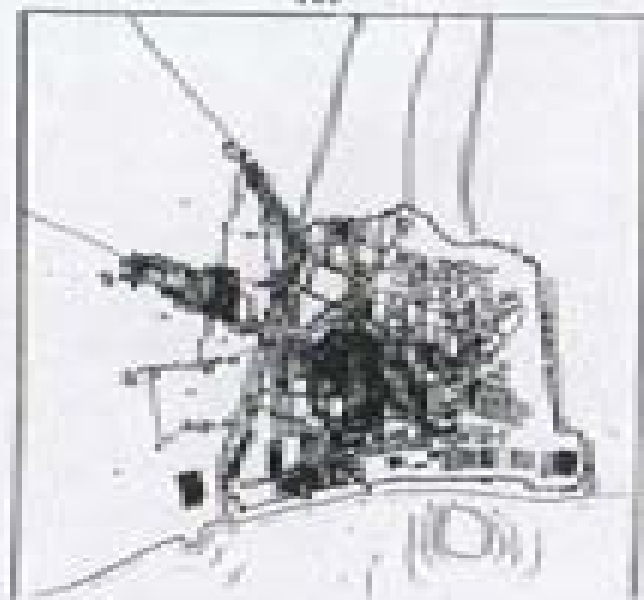
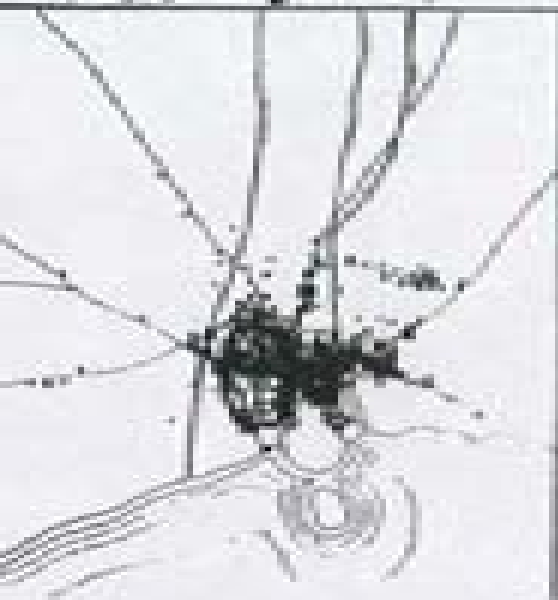
- EL GÒTIC
- EL RAVAL
- EL EIXAMPLE
- GRÀCIA

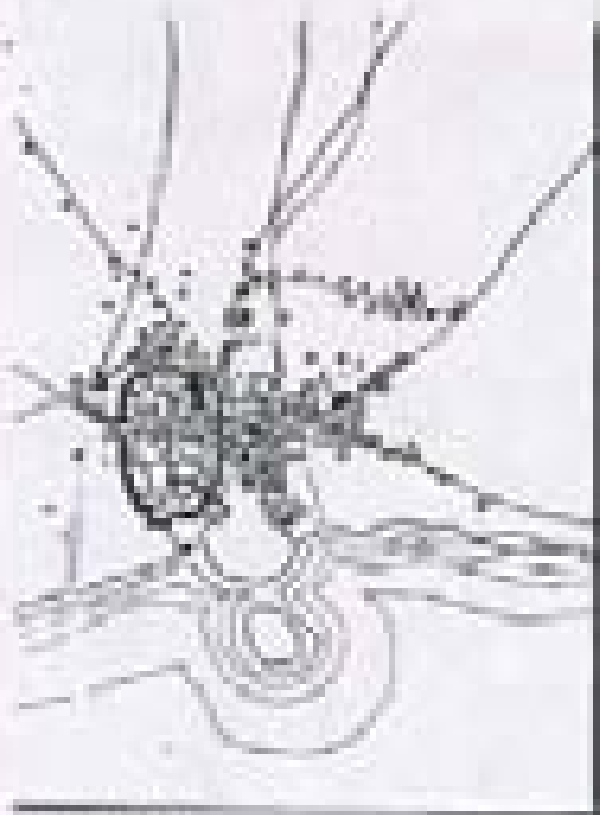
La ciutat preindustrial: Barcelona, El Raval i el Barri Gòtic

STAVIC, M. I. U. J. O. L. ... "Section 1 is the only ... of ... and ..."

... of ... of ...
 S. XI - XII
 I. XIII
 I. XIV

8. 21-22

9. 23

REFUGIO. MAR. 1870.

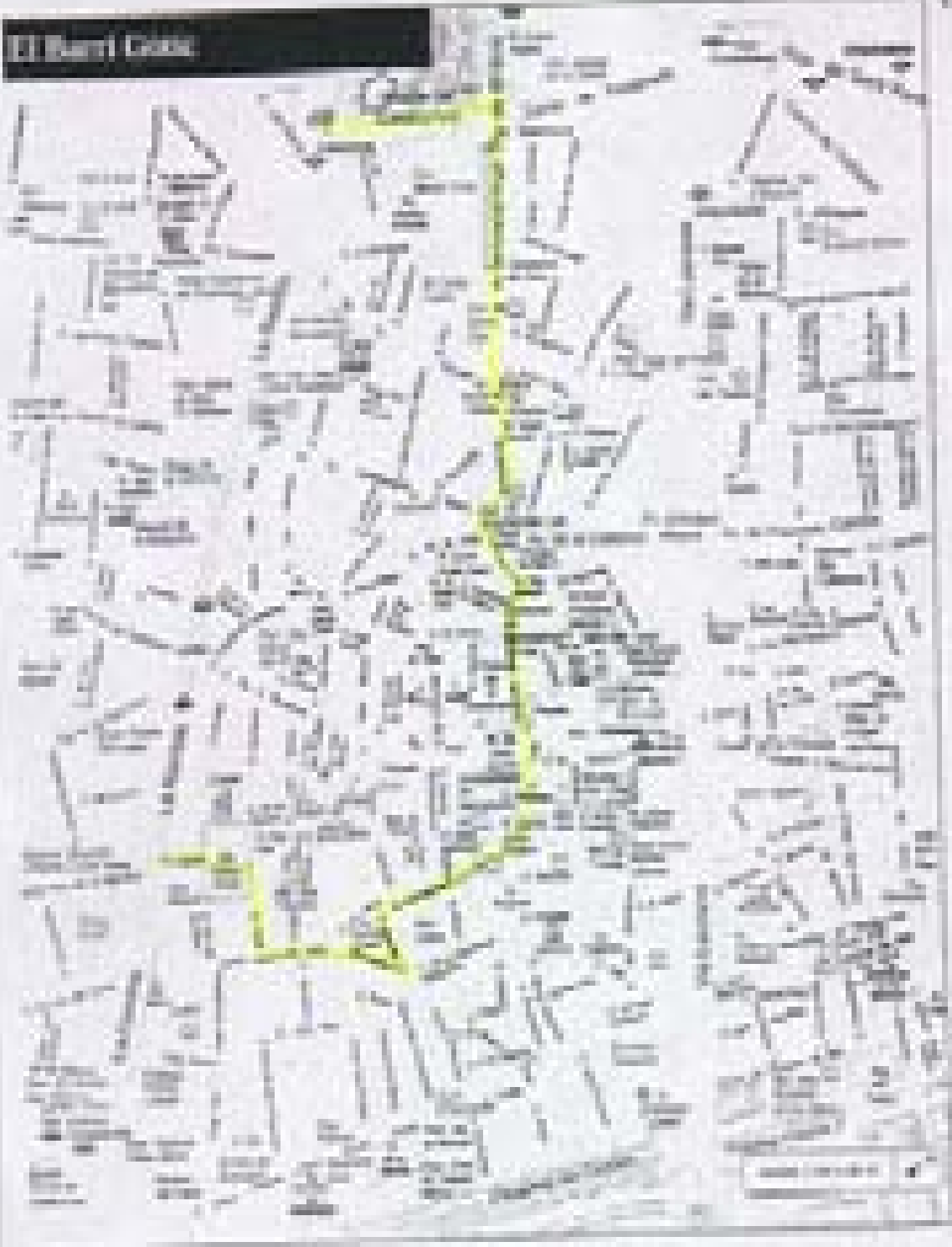
"El Ranal, apellido de los barros"

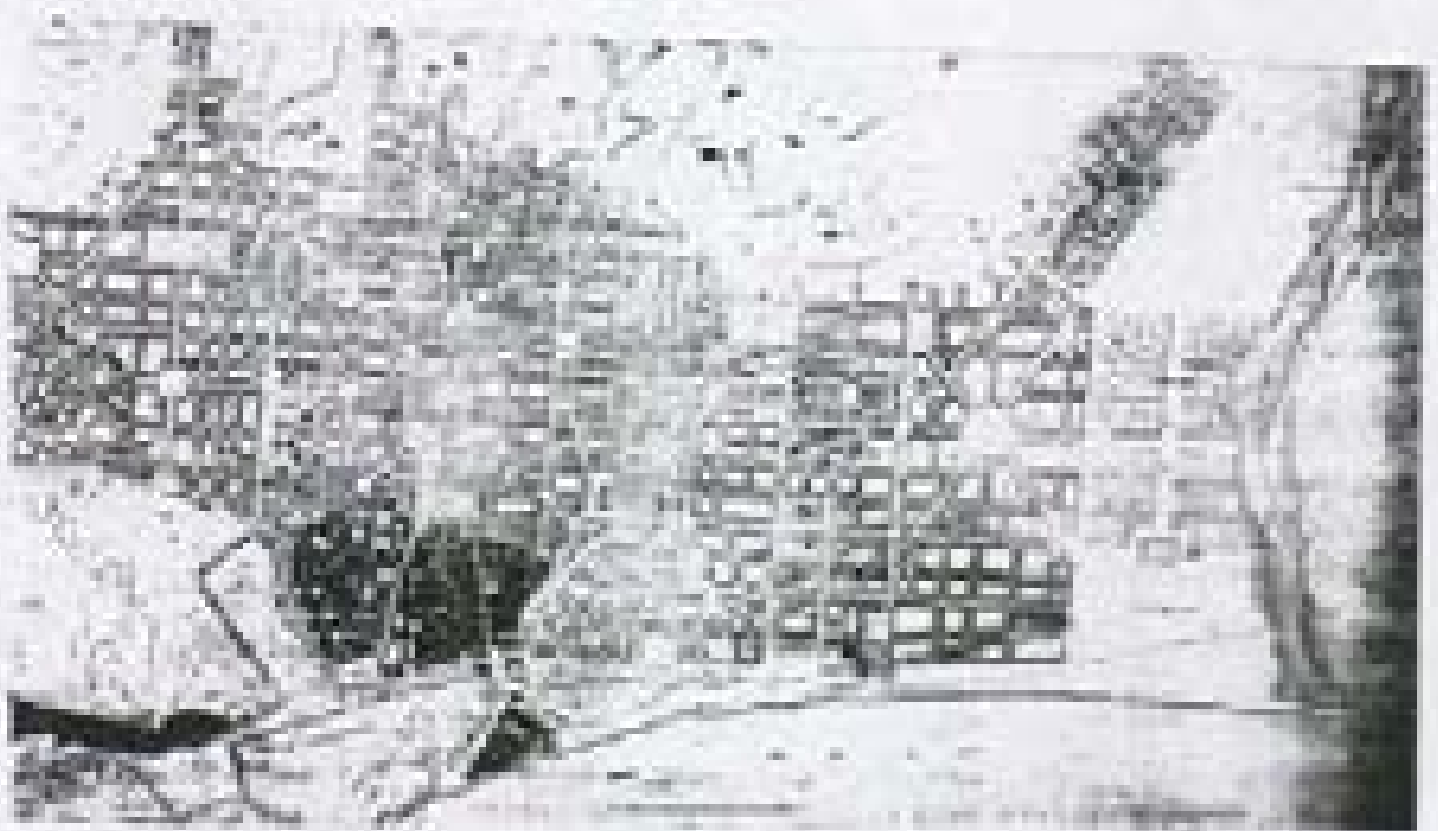
10. 24

Elisabeth Coudic

La ciutat de la 1a Revolució Industrial: Barcelona. L'Eixample

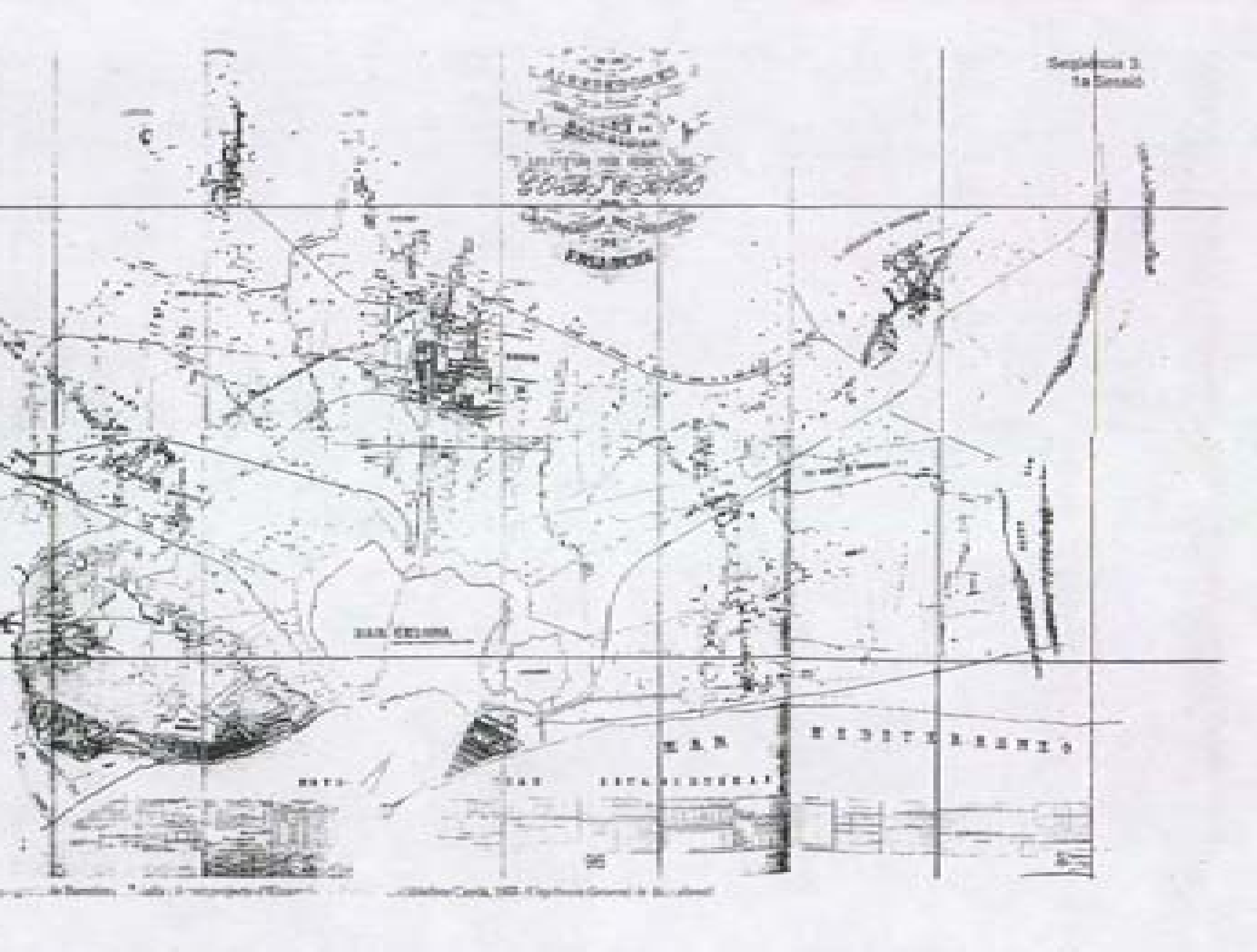

Figura 2.
La Coruña

SANTO DOMINGO

SAN PEDRO

SAN JUAN

SAN JUAN

SAN JUAN

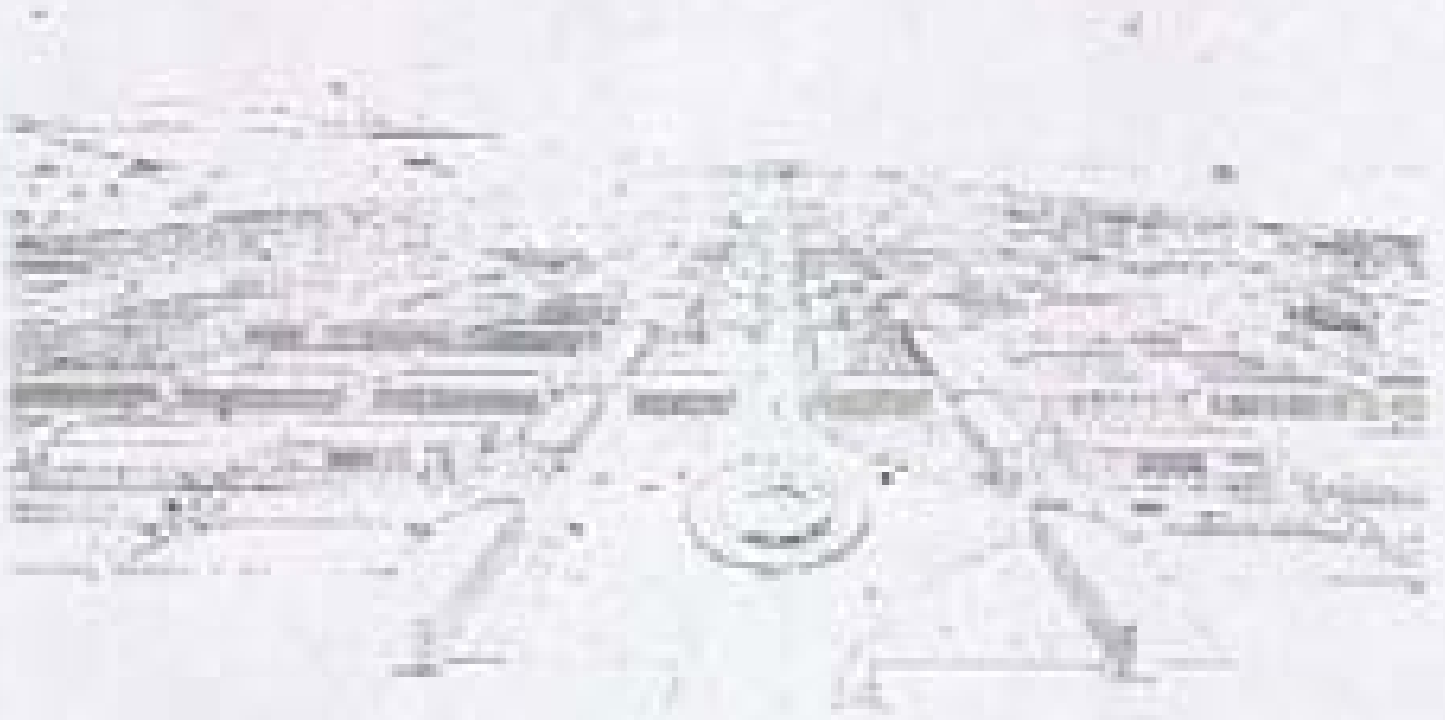
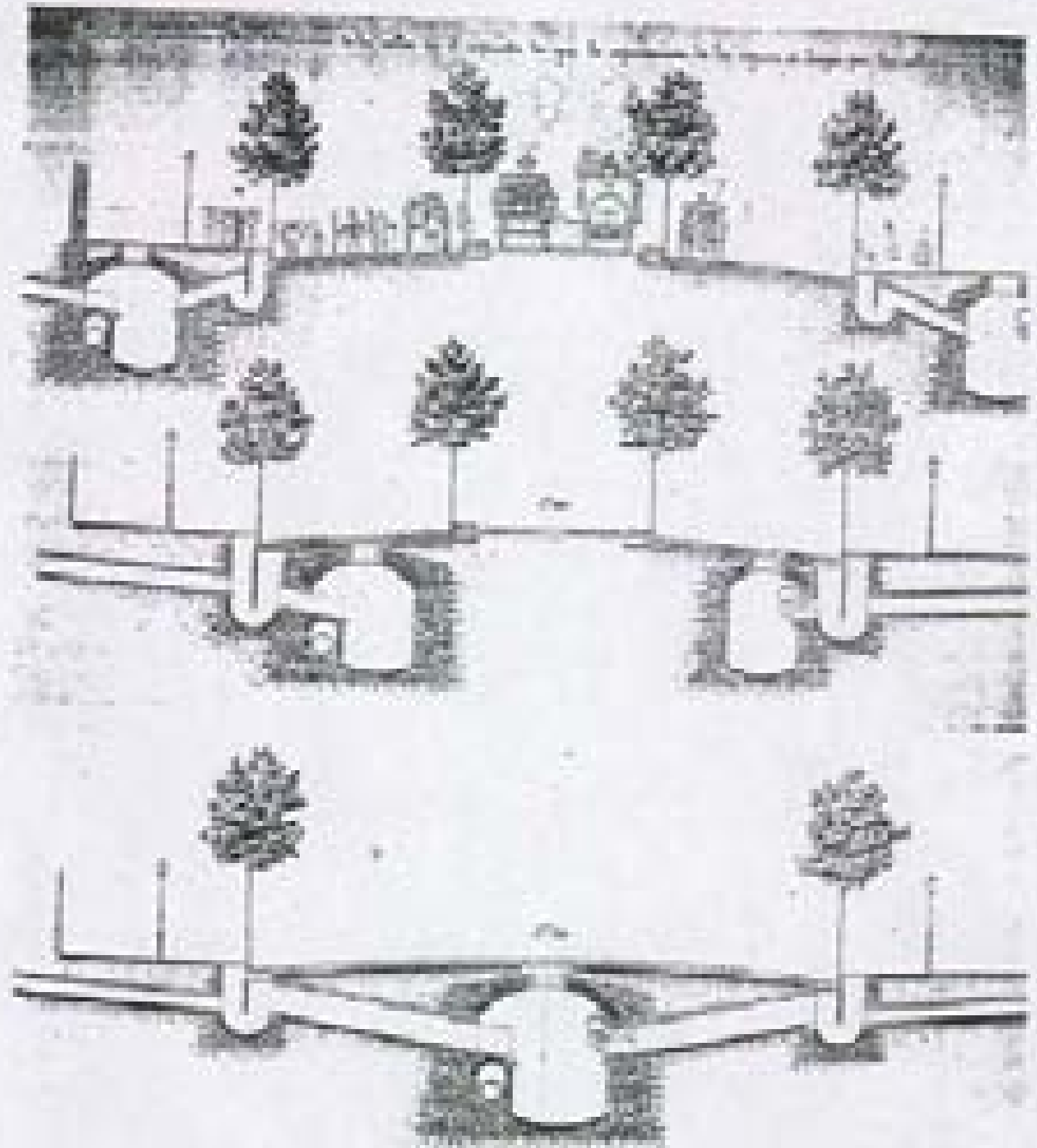

Figure 1: Architectural floor plan of the building, showing the central circular area and the radiating paths.

Figure 2: Architectural section drawing of the building, showing the internal structure and the roof profile.

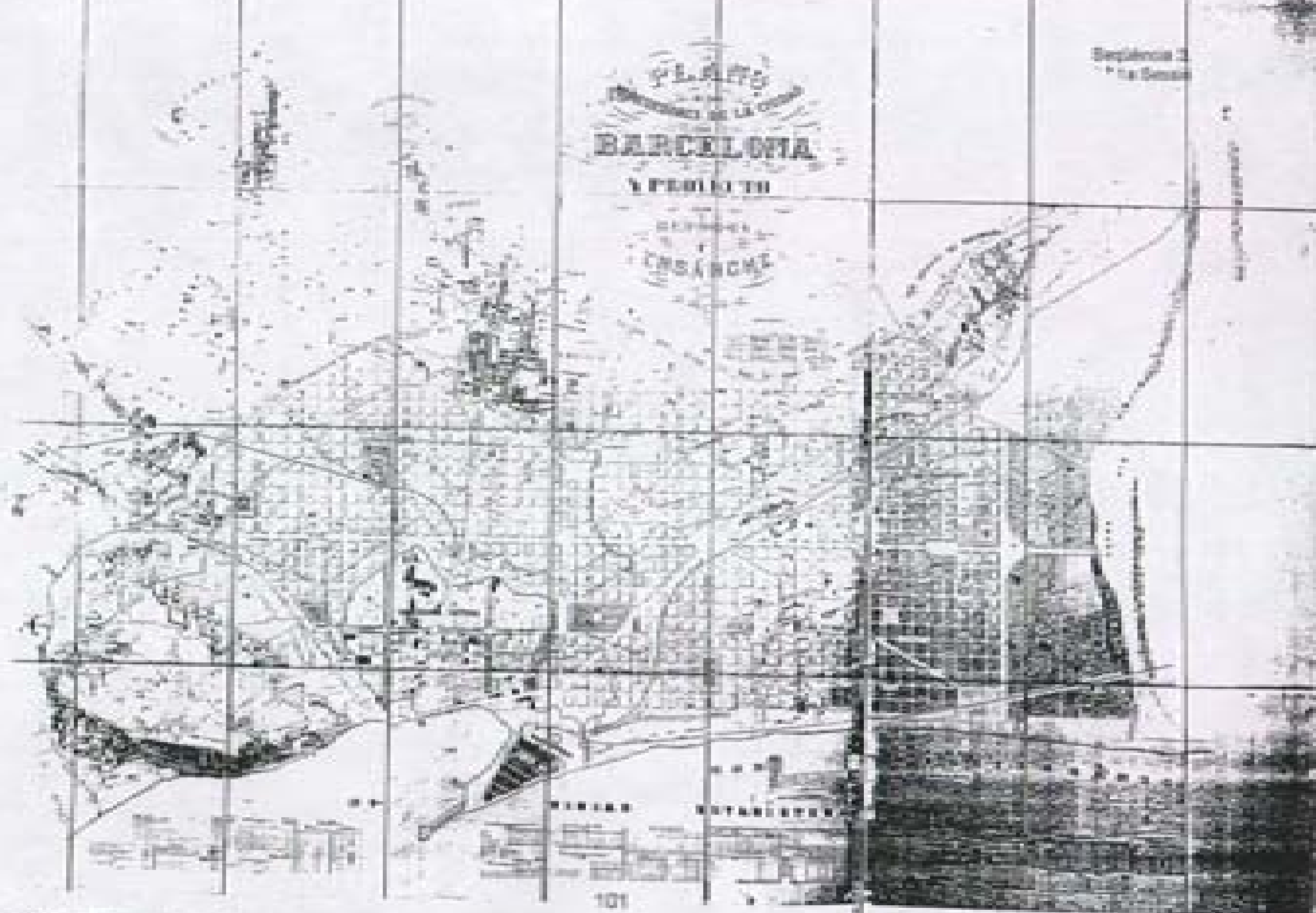

PLANO
DE LA CIUDAD DE
BARCELONA

A PROPOSITO
DE LA
CONSTRUCCION

Sección 2
Paseo de Colón

101

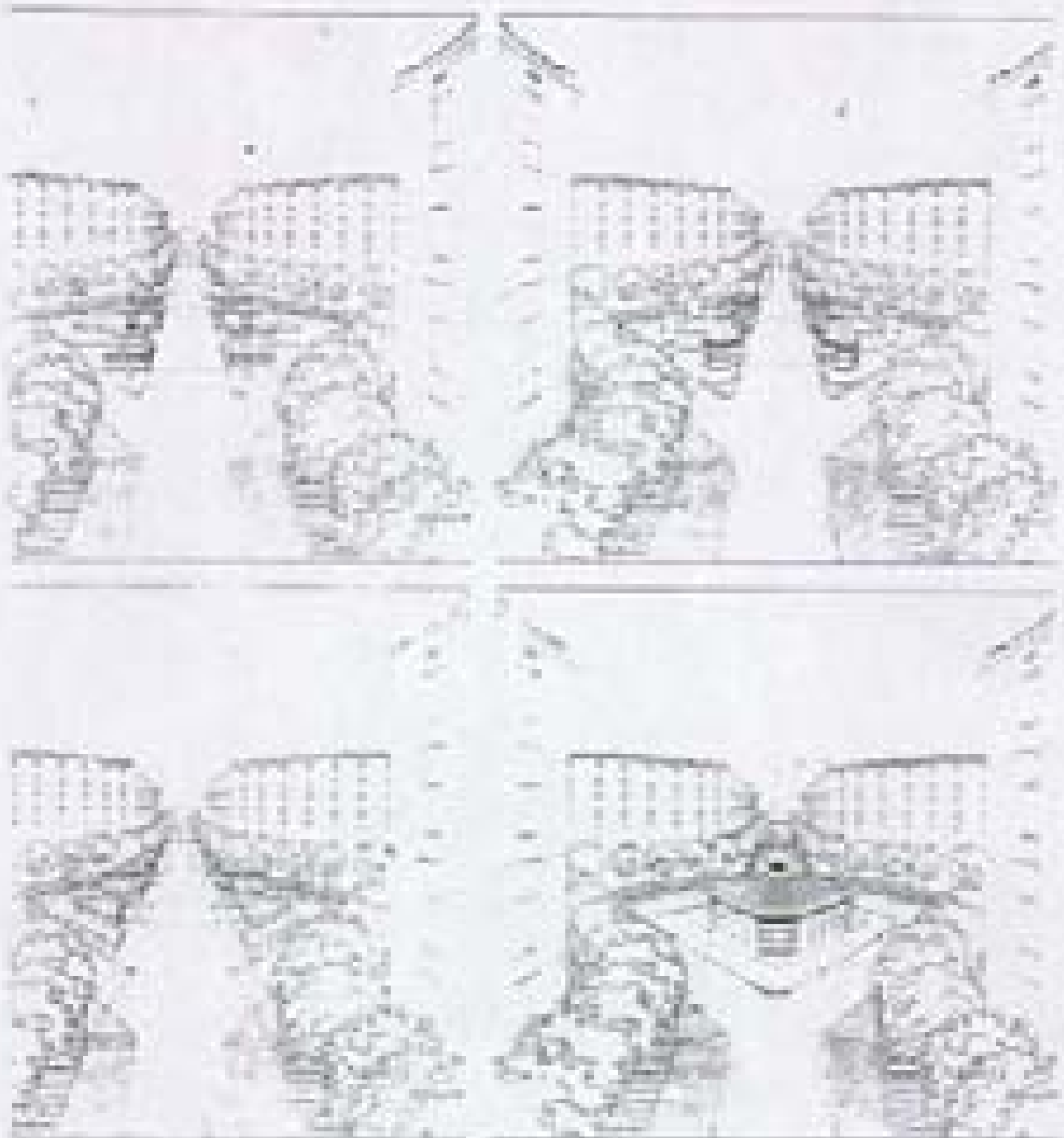
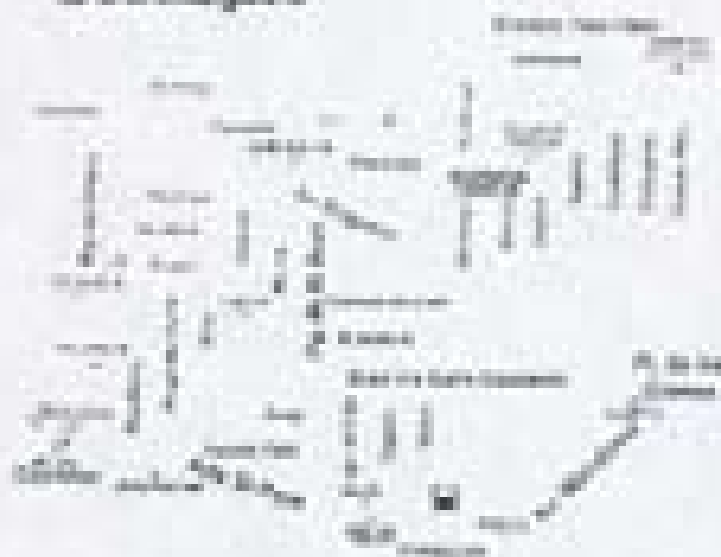

Figure 3.10: A sequence of diagrams illustrating the stages of a chemical reaction between two spheres.

Example Example

Draw Example

1) France - Bakery

2) France - Big house

3) Switzerland - station

4) Korea - school

5) US - Hospital - office

6) Italy - school

7) Korea - industrial

8) Cuba - school - kindergarten - hospital

9) Jordan - school - hospital - office

10) China - school

11) Unacademy

La ciutat de la 1a Revolució Industrial: Barcelona, Gràcia

Deuxième session (2022/2023)

21. Exercices de la maison à compléter avant

22. Exercices (travail individuel)

- a) "Tribunaux et le droit" (P. Benjamen i others, 2002, 97)
- b) "Activités de classe" (P. Benjamen i others, 2002, 97)

THEME 1000 - L'ÉLECTRICITÉ - PAGE 97

1. ÉNERGIES DANS L'ÉLECTRICITÉ ET L'ÉLECTRONIQUE

Énergie, énergie électrique, conductibilité, résistance, puissance
électrique, et produits ou pertes autres courants et
autres, ~~autres~~

REMARQUES SUR L'ÉLECTRICITÉ

produit

ACTIVITÉS DE SANTÉ - PAGE 97

1. Ce thème est un excellent exemple de la vie de tous les jours
et de la façon de travailler en équipe.
L'objectif de ce thème est de permettre
l'élève, de ce qui est souvent une difficulté,
particulièrement lors de la phase de travail de
travail individuel et de la phase de la solution
de la tâche.

2. Affirmer la responsabilité et les problèmes
problèmes et ceux de l'élève.

3. Tout d'abord, il est important de
mettre l'accent sur le travail individuel et
de la tâche. À la fin de la tâche, il est
important de la tâche.

4. L'impact de l'électricité sur la vie.

5. En tant que plante de renouvellement
à fibres longues les usages de renouvellement
une plante de production

Activity 2

Activity 2: The following

Ex 1

Group 1

1. Group 1

2. Group 2

3. Group 3

4. Group 4

5. Group 5

6. Group 6

7. Group 7

8. Group 8

9. Group 9

10. Group 10

Group 2

1. Group 1

2. Group 2

3. Group 3

4. Group 4

Activity 3

Ex 1. The following are the names of some of the countries in the world. Write down the names of the countries in the following order: (a) the countries in the world which are the most developed; (b) the countries in the world which are the least developed.

Ex 2. Write down the names of the countries in the following order:

Ex 3. The following are the names of some of the countries in the world. Write down the names of the countries in the following order: (a) the countries in the world which are the most developed; (b) the countries in the world which are the least developed.

Ex 4 Le produit (scalaire) d'un vecteur \vec{v} par un scalaire λ

Ex 5 Le produit d'un vecteur \vec{v} par un scalaire λ

Stratégie de base, options alternatives ? attention à
l'écriture

Préciser les résultats des calculs, de manière

Ex 11 (tableau avec le dérivé)

Après dérivement de la table qui accompagne le dérivé, je vous offre la table suivante qui sera utile surtout pour trouver le dérivé qui s'écrit

Marché par fonction

Marché par pays

Alger

(Marchés Islam de Turquie)

Algerie

Marché algérien à long terme

Marché de la zone

Marché européen

Marché USA

Ex 12 (tableau de dérivés)

Le tableau ci-dessous est un tableau synthétique de la dérivé de consommation de la zone de long terme qui concerne l'ensemble de la zone de production, puisque les dérivés sont considérés de zones plus régulières, pour être en mesure de passer de zones plus à long terme à la zone européenne.

Sur le long terme, nous de manière générale nous avons le dérivé de consommation de la zone européenne.

On parle de "tableau de dérivés" à long terme, à la fois en ce qui concerne les dérivés.

Alger: 1000000000

Algerie: 1000000000

Algerie: 1000000000

Le tableau ci-dessous est un tableau de dérivés.

Alger: 1000000000

Alger, à long terme, est en mesure.

Testarea scrisă (27/02/2021)

23. Explicarea de la multiculturalitatea de azi (citate)

24. Exerciții (trebură individuală)

a) "El nas de la familia de Savatari" (P. Berneanu i alții, 2002: 117)

b) "Activitate de sinteză" (P. Berneanu i alții, 2002: 117)

7.1. La immigració a escala mundial

En l'última dècada dels seixanta milions de persones han deixat els seus països d'origen per instal·lar-se a altres països. Aquesta tendència s'observa a tot el món, però és més intensa a les zones desenvolupades.

La immigració a escala mundial, als últims anys, s'ha produïda principalment a partir de països desenvolupats cap als països desenvolupats, representant un canvi important dels models que tenim al que es produïa entre els països d'Àfrica i d'Àsia.

Per exemple, dels aproximadament 80 milions de persones que emigren en un any al món, la majoria ho fa desplaçant-se de l'Àfrica i d'Àsia cap a l'Àfrica i d'Àsia.

Les zones més principals de destinació, Corea del Sud, Canadà i Rússia són les que reben més la part més important dels emigrants africans, que hi arriben per fugir de la fam i de les guerres.

El canvi més notable és el pas de països que sempre d'immigrants, la majoria procedents d'Àfrica i d'Àsia, per exemple, a destí de desplaçaments de milions de persones des del camp cap a les zones urbanes industrials del país.

MIGRACIÓ INTERNACIONAL DE PERSONES (MILIONS)	
País/Regió	Immigrants dels desenvolupats a desenvolupats
Rússia	Recepció d'immigrants 1,1 milions d'immigrants de països desenvolupats, principalment d'Europa occidental i dels països escandinavs.
Àfrica	Una 1,8 milions d'immigrants dels desenvolupats al seu propi país. Entre ells, Corea del Sud, França, Espanya, França i Canadà, a través de la guerra i dels conflictes armats.
Països desenvolupats (total)	Entre 1,1 i 1,2 milions d'immigrants dels desenvolupats al seu país. Principalment dels països desenvolupats, principalment d'Europa occidental i dels països escandinavs.
Àsia	Més de 100 milions de persones han emigrat dels desenvolupats a tot el món, però la majoria ho fa cap als països desenvolupats, principalment a través de la guerra i dels conflictes armats.
Índia	Més de 100 milions de persones han emigrat dels desenvolupats al seu país, principalment a través de la guerra i dels conflictes armats, principalment a través de la guerra i dels conflictes armats.
Països desenvolupats	La majoria dels emigrants dels desenvolupats són africans, principalment a través de la guerra i dels conflictes armats.
Països desenvolupats	Més de 100 milions de persones han emigrat dels desenvolupats al seu país, principalment a través de la guerra i dels conflictes armats.
Països desenvolupats (total)	Més de 1,1 milions d'immigrants dels desenvolupats al seu país, principalment dels països desenvolupats, principalment d'Europa occidental i dels països escandinavs.

Un exemple de les zones marginals en les ciutats, com a resultat de la immigració dels països desenvolupats als països desenvolupats. Aquesta tendència s'observa a tot el món, però és més intensa a les zones desenvolupades.

Exercicis

- 1 Per què es produïa la immigració dels països desenvolupats als països desenvolupats?
- 2 Com es produïa la immigració dels països desenvolupats als països desenvolupats?

6.7. Les ciutats són multiculturals

(10e 40)

EL CAS DE LA FAMÍLIA DE SVADIN

- A la meua família som cinc germans però també set la que nos germans hi d'aquí. En comptes de parlar de l'anglès em vingut d'Argentina i també coneixem les restes catalans. No em d'avor a l'ava mesquita sin a una espècie que aquí ja hi havien.

ACTIVITATS DE SÍNTESI

- 1) Conseqüències: - de les migracions (multiculturals)
- creixement de les ciutats i regions
- augment de la població
- canvi del paisatge urbà (arquitectura, botiga i producció del país d'origen...)
- 2) A la zona de països en via de desenvolupament. A països com: Rússia de Nord d'Àfrica, Europa Oriental i Central, Índia, Orient Pròxim.
- 3) Argentina molt en població. Conporta a un consum de recursos molt gran però també aspecte econòmic al país.

Activité 1 : On considère un jeu de cartes à 52 cartes (sans joker).

- On se donne une suite d'indices, on trouve de cartes correspondantes et la suite est dite "valable".

Exemple de suite :

A l'indice 1, on trouve de la pique, à l'indice 2, on trouve de la carreau, à l'indice 3, on trouve de la coupe, à l'indice 4, on trouve de la pique, etc.

1. Trouver une suite.

2. On se donne une suite d'indices de 1 à 52. On trouve de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, etc.

3. On se donne une suite d'indices de 1 à 52. On trouve de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, etc. (la suite est dite "valable").

4. On se donne une suite d'indices de 1 à 52.

5. Trouver une suite.

6. On se donne une suite d'indices de 1 à 52. On trouve de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, de la coupe, de la carreau, de la pique, etc. (la suite est dite "valable").

Quarta sessió (1970-2020)

15. Escrite a Barcelona. L'informe es va dividir en tres parts

Es van seguir els següents títols:

- a) La crisi productiva. El País i el Carr.
- b) La crisi de la 1a Revolució Industrial. L'Exemple.
- c) Els polítics del pla de Barcelona. Crítica

L'informe disposava dels següents materials:

- Diagrama de fluxos
- Mapa de la zona
- Questionari específic
- Questionari comú

EL DANT QUINCE

E.S.O. de B. Sordida a Barcelona

Assala

10/10 Sordida de l'IES Sant Quinze

10/10 Sordida de Sant Quinze de la Facultat de la Generalitat

Formada

Agafar un tren cap a St. Quinze entre les 14:00 i les 14:15 a Catalunya (línia 1, L5.)

A partir del moment que arribem a la vila de l'11m, 7, que seguirem a l'estació de Sant Quinze.

1. ITINERARI PEL BARRI DE BARRI GOTIC

Professors: Alba i Laura

Agnes M.

Alba D.

Carla M.

David M.

Gerard L.

Nerea G.

Pere L.

Pau I.

2. ITINERARI PEL BARRI DE L'ESQUERRA

Professors: Lora i Pau

Alba M.

Andreu M.

Àlex G.

Enric P.

Carolina L.

Ignasi A.

Leticia G.

Mari L.

Marta C.

3. ITINERARI PEL DISTRICTE DE GRÀCIA

Professors: David i Mireia

Adria G.

David N.

François F.

Lara G.

Mari B.

Marta B.

Raul A.

Sandra A.

No vindran:

David G.

Rubén M.

Xavier B.

ITINERARI: Raval i Barri Gòtic
(Itinerari de Ciutat Vella)

Entornada de la Generalitat.

Sortida de Sant Quirze del Vallès directament Barcelona. Baixarem a l'estació de Plaça Catalunya.

Raval.

Sortim de Plaça Catalunya i baixem per la Rambla fins a arribar al carrer Hospital. D'allí ens dirigim fins a la Plaça del Carrer del Colom. Després a l'esquerra seguim el carrer Floridors de la Rambla que ens porta al carrer del Cana. Després cap a l'esquerra i observem la Biblioteca de Catalunya, l'Institut d'Estadística Catalana i l'Acadèmia de Medicina. Seguidament giram pel carrer Doctor Dius que ens porta al carrer Pintor Fortuny i que seguim fins al carrer dels Àngels. Pupem cap a la dreta seguim tot recte fins arribar al Carrer Valldemoralla. Després a l'esquerra i baixem pel carrer Josep de Corts, on tornem a girar al carrer del Cana que ens condueix al carrer Hospital i a la Rambla del Raval, de nou a l'esquerra. Baixem i arribem amb el carrer de Sant Cugat que ens condueix al carrer Nou de la Rambla. Ara giram cap a l'esquerra i travessam la Rambla on ens dirigim ja en el Barri Gòtic.

Arribem al carrer Colom que ens porta a la Plaça Reial. Continuem caminant pel carrer del Vellre un giram a la dreta i trobem el carrer dels Escudellers. A mitja dreta seguim fins al carrer Cervantes i la Plaça de Sant Just i Pastor. D'esquerra a la Plaça de Sant Jaume. Seguint pel carrer del Broc fins arribar a la Catedral, on després de fer la virada final seguim caminant recte pel Portal de l'Àngel fins arribar a la Plaça Catalunya altra vegada.

QUESTIONARI DE L'ITINERARI

Raval

(Districte de Ciutat Vella)

1. Per què existeixen edificadors que tenen aspiracions en art?

Perquè hi ha molta "cultura" que parteix de l'art i de la seva evolució.

2. Quines diferències hi ha entre els carrers doctor Fortuny, Doctor Goya i la resta de carrers del Raval?

3. Ambient al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). Què creus que els fa iguals i què els diferencia de ser un museu? (Si no saps la resposta escriu a dins el CCCB i pregunta)

MACBA
CCCB
{
- Hi ha més "cultura". A la resta de la ciutat i del raval
- Alguns plans i edificis de ciutat
- CCCB a l'oposat de la resta de la ciutat

4. Un cas especial a la Rambla del Raval, fent amb l'estat dels habitatges. Com són, en quines condicions viuen els seus ocupants, que hi hagi plans de la construcció i el terreny.

En un edifici d'alt nivell i alguns d'alt nivell. En l'altre edifici d'alt nivell i alguns d'alt nivell. Alguns vivien en un caseriu i altres en condicions precàries. Alguns vivien en un edifici d'alt nivell i alguns d'alt nivell. I la resta dels edificis d'alt nivell.

4. Quins tipus de comerços podem trobar en aquest carrer?

- Art de cuinar, Bar, botiga de roba, pastisseries, botiga de joguets, botiga de joguets internacionals

5. Quins edificis creus que caracteritzin la reconstrucció del Barri?

MASBA, CCCB, Universitat Ramon Llull, Institut Goya UB

Barri Gòtic
(Districte de Ciutat Vella)

7. Quins tipus d'espècies creus que desenvolupa el carrer del Escudellers i forma part dels carrers del Barri Gòtic?

Es tracta del carrer de les Escudellers, el carrer de les Escudellers i el carrer de les Escudellers

8. Per quina raó creus que els carrers que formen el Barri Gòtic són tant irregulars?

Perquè són carrers antics i irregulars.

9. Fent a l'entorn del carrer del Bisbe les formes que adoptarien els carrers, se segueix relacionat amb alguna de les fases històriques de la ciutat, amb el 1914 que veig que tingué relació.

En quan hi ha un carrer, i els carrers principals són al carrer, el desenvolupament de carrer del carrer és el carrer que marca el carrer amb el carrer que fa a la plaça St. Llorenç, al carrer.

10. Baixant per l'antiga Portal de l'Àngel observo les botigues que hi ha a banda i banda. De quins tipus són?, quines funcions realitzen?, per què creus que és un carrer un carrer per vehicles?

Les botigues són de funcions comercials, botigues de venda que hi ha un carrer de funcions de venda.

11. Digues quines són les diferències principals entre el Barri Gòtic i el Raval (per fer-ho pot basar-te en la seva estructura, el seu context social i tot allò que et vingui al cap).

El Gòtic és més antic, el tipus de carrer és més estret, però hi ha un carrer i hi ha carrers més amplis i, per tant, hi ha carrers més amplis que al Raval. El Raval és més ampli i modern, però el carrer és més estret.

12. Et voldria afegir alguna cosa o comentar quelcom que has trobat a ferlar, ja veus, aquí tens un petit mapa.

Qüestionari comú

El següent qüestionari és comú per als tres recorreguts i té com a objectiu preparar el debat i el mural del primer dia.

1. Marqueu l'opció més adequada

TRAÇAT DELS CARRERS

- Irregular
- Recte
- Ortogonal

CALÇADES

- Amples (d'alta)
- Estretes

MODALITAT DE TRANSP. PÚBLIC

- Alta
- Baixa
- Amb Trans. a L'Alta

ACTIVITAT COMERCIAL

- Molt
- Poca

ALÇADA I TAMANY EDIFICIS

- Alta i grans
- Mitja
- Baixos i petits

Regular

No regular

VERBES

- Amples
- Estretes
- No utilitzats

CARRERS

- Regulars
- Múltiples (Colades i paral·lels)

ESTAT DELS EDIFICIS

- Bone conservació
- Regular conservació
- Deteriorament org.
- D'alt niv. de conservació de l'edifici

TIPUS ACT. COMERCIAL

- Petit Comerç
- Serveis transaccional
- Botigues Multinacionals

ZONES VERDES I PARCS

- Sí
- No

2. A mea a mea, por a la realizaci3n del mural de difusi3n que es, han de ser una fotografia dels següents elements:

- a) Carrer representatiu del barri.
- b) Vinya.
- c) Edifici representatiu del barri.
- d) Activitat comercial.
- e) Zona Verda / Parc.
- f) Plaça (si en téu tal).
- g) Transport públic.
- h) Altres que considereu oportunes.

ITINERARI: Exemple Esquerra (Districte de l'Eixample)

Particularitat de la Comissió:

Sortida de Sant Quirce del vialle direcció Barcelona. Saltem a l'estació de França.

Itinerari:

Sortim de França-Salera, seguim el carrer Provènça fins arribar a Passatge de Gràcia on realitzarem la primera parada. Després de tornar fins al carrer Mallorca, seguim tot marxa passant a Santa Creadaa i al Mercat del Nord. Un cop allà, pujarem fins al carrer Rosselló on ens aturarem al parc de davant de la Facultat de Medicina i l'Hospital Clínic. Després tornarem a baixar fins Provènça per anar a buscar el Passatge Bellé. Pujarem pel carrer Urgell fins al carrer Rosselló per a buscar el Passatge Industrial. Des d'aquí baixarem tot recte per Viladomat fins trobar-nos amb un soler buit apropiat, després girarem a la dreta per Diputació fins arribar al carrer Ropçort on visitarem els Jardins de Bellesidà Gorch. Més tard, baixarem fins a la Gran Via de les Corts Catalanes, recourrem a carrers fins arribar al carrer Urgell, on pujarem fins a Diputació per a seguir tot recte fins aturar-nos als jardins de la UB-Central. Finalment anem recte fins arribar a Passatge de Gràcia, on baixarem fins Plaça Catalunya.

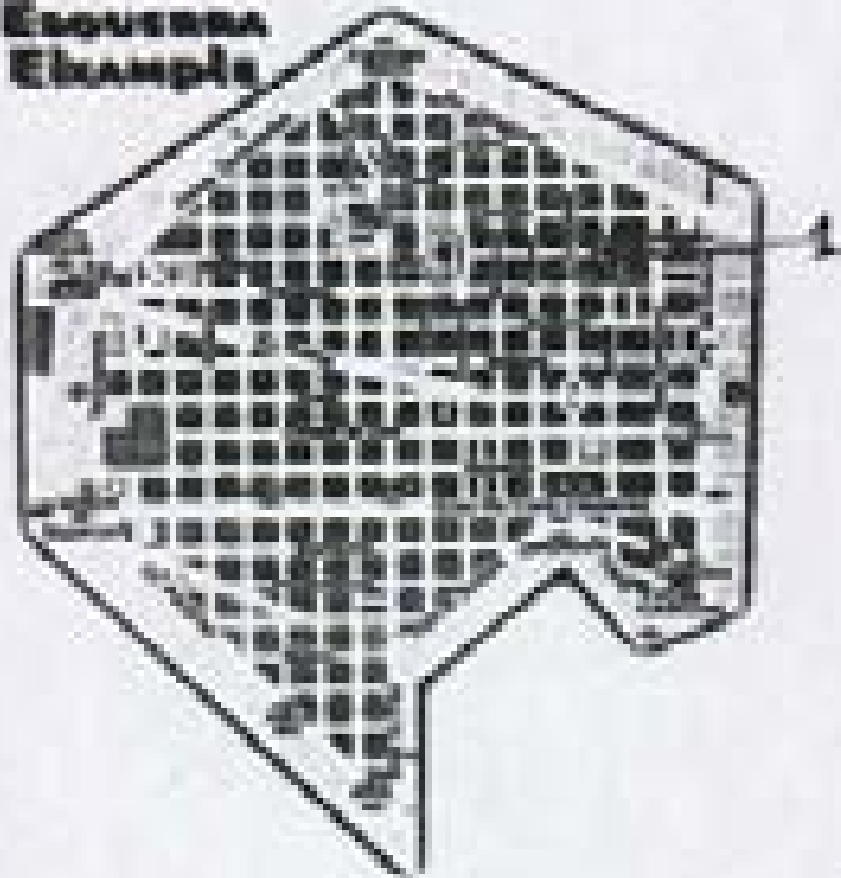

QÜESTIONARI DE L'ITINERARI

Exercicis 1
[Exercicis de l'itinerari]

1.- Marca el recorregut i les parades realitzades al pàrqu.

Exercicis 1
Exemple

2.- El Passatge de Grècia no sempre ha estat igual, ni ha tingut sempre els mateixos usos. Qui hi havia abans? Quines activitats s'hi desenvolupaven en els seus inicis? I avui en dia?

Abans era una via de fer per un camí de carros. Grècia era un port del bàltic i portava per el pas de Grècia per anar a treballar al centre de la ciutat. Avui dia és una zona molt edificada una zona d'empreses privades, bancs, teleports, etc... hi ha molt moviment al matí, al migdia que per la nit.

3.- Considera que s'hi ha una bona alternativa als carbons (co) després d'haver vist el guany dels carbonats? Digues el perquè.

Si trobés les bones fonts en carbó, per un cost menor que els carbonats de lignit i carbó vegetal no hi haurien, i es trobaria una alternativa fins no pas costa tant.

4.- Quins avantatges té un mercat gràtic com el Mercat del Tinent respecte a les grans quantitats? I quins desavantatges? Digues el perquè.

3 → Que tindrà el més petit cost.

4 → Ho tindrà més tot, barat, bona qualitat i natural.

5.- Quin tipus d'usos són els més comuns al llarg del recorregut (residencial, comercial, industrial...)? Quin tipus d'activitats tendrien a augmentar?

Residencial (usos que consumeixen més energia)
comercial (indústria)

6.- Quines activitats es desenvoluparien en el seu lloc al respecte de l'energia industrial? I ara? Perquè creus que s'ha donat aquest canvi?

Hi hauria una indústria de vapor, probablement ferra activada. Ara és una eina industrial. Però ara ja es substitueix el vapor i ara s'utilitza com a eina per als vehicles.

7.- Què hi havia abans a l'interior de l'illa del Canal i com era connectada amb l'Argel de Canet? Què hi ha ara? Què hi haurla? Tindrà el canal? Hi passarà alguna altra cosa?

Un carrer nou a l'illa. Una zona verda (nou). Sí.
No, està bé que hi hagi una zona verda cada 100 metres.
És una zona on els agents porta els seus fills a jugar,
no hi ha porcs, si s'ordi per al fumatge, no hi ha tant
sol, hi cubren cobrint l'ambient.

8.- Quina funció tenien abans de la construcció de les línies als carrers
Argel i Gran Via? Quines millores es van produir quan va succeir aquest
canvi?

Era quasi vici de por cap a la ciutat. És un urbanisme
ha desenvolupat en les zones d'habitatge turístic, etc.
(L'obra no es va fer).

9.- De quines maneres observem que es desplacen espacialment els
habitants de l'Eixample (grupear, malla, a peu, bici, cotxe,...)? I de
quines maneres creus que es desplacen els que no són de l'Eixample, però
que hi treballen?

Amb metro, cotxe, moto, bici, a peu, bicicleta...

Amb cotxe, bicicleta i metro i moto.

B. - Opinió personal: Després de la visita a l'Exemple, explica una mica el fragment en que has vist, si no t'has agradat, si creus que la configuració dels carrers i les activitats són com a la imatge.

Si m'agrada. És una zona de la ciutat on hi ha molt moviment i molt organitzada, ja que hi ha carrers i ja qualificats.

Tanmateix crec que és un altre bon

Exercicis 2008

El següent questionari és comú per als tres recorreguts i té com a objectiu preparar el debat i el mural del procés d'el·lecció.

1.- Marqueu l'opció més adequada.

TRACAT DELS CARRERS

Irregular

Radial

Octogonal

VOIERIES

Amples

Estretes

No n'hi ha

CALÇADES

Amples

Estretes

CARRERS

Pedestres

Mixtes (Còrrer i peatonal)

PRESENCIA DE TRANS. PÚBLIC

Sí

No

ESTAT DELS EDIFICIS

Bona conservació

Regular conservació

Deteriorament imp.

ACTIVITAT COMERCIAL

Molt

Poca

TIPUS ACT. COMERCIAL

Petit Comerç

Serveis Financiers/Adm.

Empreses Multinacionals

ALÇADA I TAMANY EDIFICIS

Alta i grans

Mitja

Baixes i petites

ZONES VERDES I PARCS

Sí

No

2.- A más o más, por la realización del mural de dibujo que ve, crea de ser una fotografía de los siguientes elementos:

- a) Casas representadas del barrio.
- b) Iglesia.
- c) Edificio representado del barrio.
- d) Actividad comercial.
- e) Zona verde / Park.
- f) Plaza (de un tipo cualquiera).
- g) Transportes públicos.
- h) Otros que consideres oportunos...

ITINERARI PEL INSERTEU DE GRÀCIA

Ferrocarrils de la Generalitat

Sortida de l'estació de Sant Quirze del Vallès direcció a Barcelona. Bèstia a l'estació de Provença.

A peu:

Sortim a Provença, continuem per aquest carrer fins arribar a Passeig de Gràcia. Un cop hi siguem, giram cap a l'esquerra per encetar el passeig cap al nord. Fugem per Passeig de Gràcia, creuem la Diagonal continuant recte. Al cap d'una estona el carrer curvia de nou, i passa a dir-se carrer Gran de Gràcia. Continuem per aquesta via fins al carrer Lluís Antón, un cop hi siguem giram a la dreta fins arribar a la Plaça de Blau i Tauler. Un cop allà pujarem pel carrer Francesc Claer, que ens conduirà fins al carrer de Massanes, a l'encreuament del qual hi trobarem la Plaça del Sol. Quan hi arribem, continuarem pel carrer Massanes fins que ens creuem amb el carrer de la Mare de Deu dels Desamparats. Quan hi arribem tombarrem la dreta fins arribar al Mercat de l'Albacorla (Després de les circumstàncies hi retrobem). Giram cap a l'esquerra, agafarem la Transversal de Gràcia contiga al mercat fins arribar carrer de Torrijos. Fugem per aquest carrer fins al carrer de Vallfogona, allà girarem a l'esquerra i continuarem caminant fins que ens creuem amb el carrer Ferran de l'Olja. Quan hi siguem girarem a la dreta fins al carrer de Montanyó on tomarem a girar a la dreta, continuarem recte fins al carrer de les Galeries. Quan hi arribem girarem a l'esquerra i hi passejarem fins que arribem a la Plaça del Diamant, on tomarem a l'esquerra pel carrer d'Astúries, caminarem per aquest carrer fins que arribem un altre cop al carrer Gran de Gràcia, a la confluència del qual hi haurà la parada de Metro de Fontana. Baixarem per carrer Gran de Gràcia fins la confluència amb carrer de Sant Marc, on girarem a la dreta, un cop hi siguem caminarem per aquest carrer fins arribar a Via Augusta. Allà girarem a l'esquerra fins que arribem a la Parada dels FFCC de Gràcia + Plaça Galia Flavià.

Ferrocarrils de la Generalitat

Agafem els FFCC a Gràcia i tornarem cap a Sant Quirze.

1er point: (Strat de l'analyse)

Il s'agit de quel de ces autres éléments, quelle que ce soit
par conséquent, nous le fait à l'aide de notre, l'analyse
de l'analyse de l'analyse, par exemple, nous le fait.

2er point: (Don de la méthode)

On suppose que les données sont les données de l'analyse, donc, que les
données sont les données de l'analyse, donc, que les
données sont les données de l'analyse.

3er point: (Don de la méthode)

On suppose que les données sont les données de l'analyse.

4er point: (Don de la méthode)

QUESTIONARI

El següent questionari és comú per als tres recorreguts i té com a objectiu preparar el debat i el mural del primer taller.

1.- Marqueu l'opció més adequada.

TRAÇAT DELS CARRERS

- Irregular
- Radial
- Ortogonal

VOMERES

- Amples
- Estretes
- No n'hi ha

CALÇADES

- Amples
- Estretes

CARRERS

- Peatonals
- Mixtes (Cotxes i peatonals)

PRESENCIA DE TRANS. PÚBLIC

- Alta
- Baixa

ESTAT DELS EDIFICIS

- Bona conservació
- Regular conservació
- Deteriorament alt

ACTIVITAT COMERCIAL

- Molta
- Poca

TIPUS ACT. COMERCIAL

- Petit Comerç
- Serveis Financers/Adm.
- Botigues Multimedietats

ALÇADA I TAMANY EDIFICIS

- Alta i grans
- Mitja
- Baixes i petites

ZONES VERDES I PARCS

- Sí
- No

2.- A mida a mida, per a la realització del manual de difusió que ve, tens de fer una

llogografia dels següents elements:

- a) Carnet representatiu del barri.
- b) Votació.
- c) Establiment representatiu del barri.
- d) Activitat comercial.
- e) Zona vianants / Parc.
- f) Plaça (si en té ha).
- g) Transport públic.
- h) Altres que considereu oportunes.

Còdiga del treball: 074070000

26. Explicació de l'estructura del sistema actual emprat.

27. Exercici (treball individual)

- a) Treball sobre la base dels municipis més petits de l'Estat espanyol, any 2000 (P. Borque i altres, 2002, 110).
- b) "Activitats de ciutat" (P. Borque i altres, 2002, 111)

4 Estructura del sistema urbà espanyol

Resumen de
la Sesión

4.1. El origen de jerarquía territorial a España

Actualment en el sistema urbà espanyol es reconeix una jerarquia de ciutats i uns graus de desenvolupament.

Les ciutats amb més nombre de població són les que reben més inversions i desenvolupen més activitats econòmiques, per tant, són les que reben més serveis i tenen més gran capacitat de desenvolupament que les ciutats i zones de la seva capacitat per rebre una gran quantitat de serveis.

Les ciutats de l'interior espanyol es desenvolupen en graus menors, veient:

Nivell I: Metropolitàs nacionals

Madrid i Barcelona reben més desenvolupament i suport polític de múltiples organismes. En cas de gran ciutat, amb milions d'habitants, amb un radi d'influència que abasta el conjunt del país i també amb una tendència a creixement internacional.

Aparten a les metropolitàs de centre d'una gran àrea urbana que s'ha format al seu voltant i que constitueix una xarxa metropolitana. Al llarg dels últims 40 anys, les empreses més importants i serveis més importants s'han desenvolupat a les metropolitàs. Però també s'ha desenvolupat el desenvolupament de les zones periurbanes.

Nivell II: Metropolitàs regionals de primer ordre

En el cas de València, Sevilla, Saragossa, Màlaga i Bilbao, aquestes ciutats reben més desenvolupament i suport polític que les zones periurbanes. Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants, on hi ha algunes activitats i serveis al voltant.

Nivell III: Metropolitàs regionals de segon ordre i subregionals

Les ciutats que, malgrat que tenen serveis importants, són zones periurbanes i desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants. Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament.

Nivell IV: Ciutats petites i zones periurbanes

La majoria de les ciutats de població superior al nivell de ciutat són zones periurbanes i desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants. Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament.

Nivell V: Zones periurbanes i desenvolupament

Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants.

Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants.

Les zones periurbanes són zones de desenvolupament que reben a més gran desenvolupament. La seva població és una al voltant dels 100.000 habitants.

Població (1991) (1991)	
Madrid	2.811.000
Barcelona	1.600.000
València	1.000.000
Sevilla	700.000
Saragossa	670.000
Málaga	500.000
Palma de les Illes (Gran Canari)	300.000
Bilbao	280.000
València	250.000
Palma de Mallorca	240.000
València	210.000
València	200.000
València	180.000
València	170.000
València	160.000
València	150.000
València	140.000
València	130.000
València	120.000
València	110.000
València	100.000
València	90.000
València	80.000
València	70.000
València	60.000
València	50.000
València	40.000
València	30.000
València	20.000
València	10.000

Font: Institut Nacional d'Estadística.

1. Ciutats amb més desenvolupament i suport polític de múltiples organismes.
2. Ciutats amb més desenvolupament i suport polític de múltiples organismes.
3. Ciutats amb més desenvolupament i suport polític de múltiples organismes.
4. Ciutats amb més desenvolupament i suport polític de múltiples organismes.

Veure més

Jerarquia urbana Sistema d'estructura de les ciutats d'un territori (1991) amb la seva evolució i les seves característiques principals.

El desenvolupament urbà Evolució i desenvolupament de les ciutats i zones periurbanes (1991) amb la seva evolució i les seves característiques principals.

Jerarquia urbana Sistema d'estructura de les ciutats d'un territori (1991) amb la seva evolució i les seves característiques principals.

ANÀLISI DE LES ZONES I BIRCS DE DESARROLAMENT D'ARA

4.1. ZONES DE LA XARXA INTERNA DE CIUTATS EUROPEES

El sistema urbà aglomera diferents zones de desenvolupament en desenvolupament: les principals activitats econòmiques i les indústries base de negocis.

- A l'alta atlàntica gallega, hi desenvolupa ciutats com A Coruña, Vigo i Chamusca.
- A l'alta castellana, hi desenvolupa les ciutats d'Oviedo, Lleón, Bilbao, Valladolid i Pamplona.
- A l'alta de la vall de l'Ebre, que s'estén des del País Basc i Navarra fins a Catalunya i Aragó, hi desenvolupa les ciutats de Saragossa.
- A l'alta mediterrània hi desenvolupa les ciutats de Barcelona i de València.
- A l'alta atlàntica de l'oest, hi desenvolupa les ciutats de desenvolupament, en cap a l'oest, ja que s'orienta amb ciutats com Ferrol i Lugo, i al sud, amb ciutats com Vigo, en la zona més desenvolupada de Galícia.

Anàlisi de zones

1. Què promouen les zones urbanes? Quin és el model de polígon urbà que hi ha a l'entorn?
2. Les aglomeracions urbanes es desenvolupen al voltant d'una zona de desenvolupament, què són aquestes zones?
3. Quines activitats econòmiques desenvolupa cada una d'aquestes zones urbanes? Què són de gran qualitat?
4. Quines són les zones grans desenvolupades desenvolupades? Quines són les zones grans desenvolupades desenvolupades?
5. Què és el desenvolupament urbà desenvolupat en ciutats més gran desenvolupades? Quines són aquestes zones?

ALIMENTATION DE LA FRANCE - 1980

1. Niveau I. Métrages, répartition

- Niveau I. France

* Niveau II. Métrages répartis en quatre zones

- Normandie, Centre, Bourgogne, Alsace - Bretagne

* Niveau III. Répartition de zones

- Normandie, Alsace, Bourgogne, Centre, Bretagne, Alsace, Normandie, Centre - répartition de zones, etc.

- Niveau III. Répartition en zones. Répartition - Centre, zone de Normandie - Centre

2. Les types de répartition en la France

3. 4. France

ALIMENTATION par répartition de zones

1. En un certain d'éléments de la nature d'un territoire d'un certain type de répartition, mais les zones peuvent varier et une partie de zones.

- 2. Les zones types :
 - * Les zones types
 - * Les zones
 - * Les zones de la zone de la zone

3. **Modèle "bénéfique"**, lequel en l'absence de contraintes sur les actions et les décisions, les agents maximisent leur utilité, ce qui conduit à une allocation efficace. Ce modèle est le plus simple et le plus intuitif. Il est souvent utilisé pour illustrer les principes de base de la théorie économique.

4. **Modèle "bénéfique"**

Voltaire

5. (à lire en la nuit de la veille)

Les hommes sont nés libres, égaux en droits.

Actividad Grupal (10-15)

- 1. Mapa 1 - Madrid, Barcelona
- Mapa 2 - Valencia, Gu. de, Zaragoza, Málaga, Bilbao
- Mapa 3 - La Palma de C.A., Murcia, León de Asturias, Valladolid, Ciudad Real, Almería, Cádiz, Granada, Hospital, A Coruña, Pontevedra, St. Luis

2. La de la población

3. 6. Sus causas a la hora de la influencia de la calidad de vida, en Madrid de Barcelona

Actividad de Cátedra

- 1. Una clasificación de los niveles de salud de una ciudad, según el número de habitantes
- 2. Cálculo de la esperanza de vida de la población de 1870, de actualidad, de actualidad
- 3. Barcelona, Madrid, según sus niveles de salud a la hora de gran multicultural
- 4. Valencia, Madrid, Valencia, Gu. de, Zaragoza, Málaga, Bilbao
- 5. El sistema de salud, Valencia, Zaragoza, Barcelona, Hospital, Valladolid, Granada

G 9 Estructura del sistema urbà espanyol

1964 UN ACT DEL GRATEX

1)

Nivell I → Madrid i Barcelona

Nivell II → València, Sevilla, Salamanca, Màlaga, Bilbao

Nivell III → Valladolid, Màlaga, Còrdova, Vigo, Alacant,
 Gijón, Granada, Hospital de Llobregat,
 Girona, Ylberna, Santa Lluïa Torrada

Nivell IV → Santander, Oporto i cadic

2) Les que es troben a la península són el nivell III
 un més de l'arquetip (no es troba més d'alt).

3) Si la més antiga té com a centre d'influència Base
 local ja que és una metropoli nacional d'Espanya

ACTIVITATS DE SÍNTESI → PAG 111

4) Són les ciutats que moren a l'el centre més important
 del país. Les ciutats es classifiquen principalment
 segons la quantitat d'habitants. A Espanya s'hi
 troba: Madrid i Barcelona.

2) Els casos són el nombre creixent de polítics, més activitat
econòmica

3) Madrid i Barcelona. Perquè aquestes ciutats encara tenen
una gran àrea urbana i tenen una extensa metropoli.
També alguns altres de les ciutats més im-
portants i tenen una xarxa de comunicacions densa

4) Madrid i Ben Metropolis regional → València (au-
tal fin comunicada i d'una extensa regió)

5) Cas de la vall de l'Ebre: concordança País Basc,
Nouena Catalunya i Aragón

(Pàg 41)

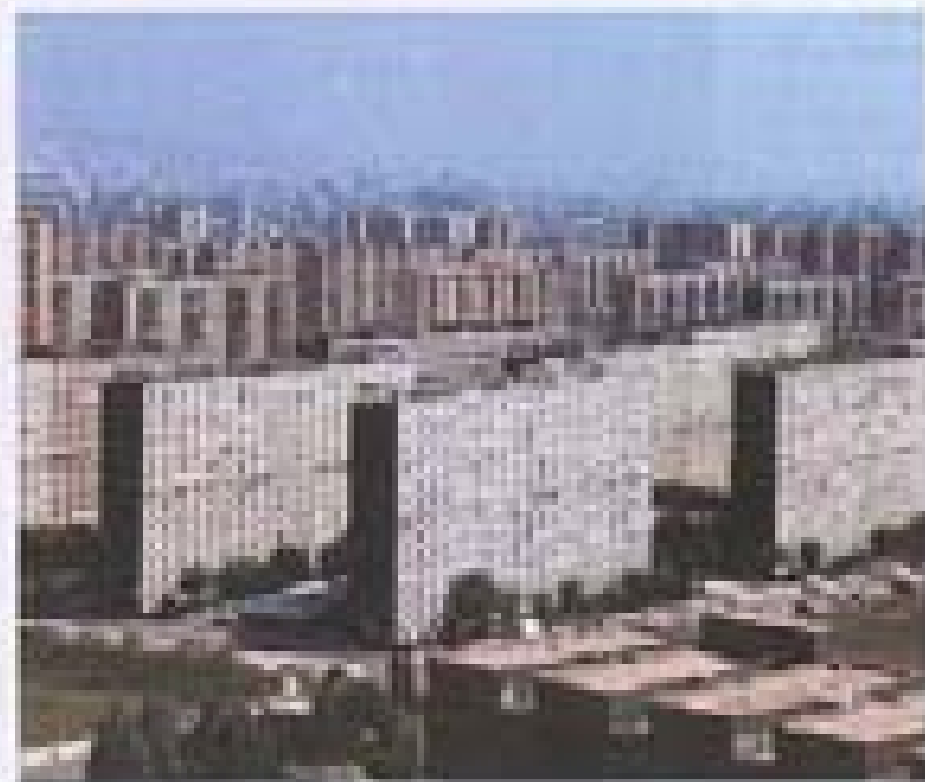
Exercici 1000 (10+2000)

28. El paper de les lleis a Catalunya

29. Exercici (treball individual)

- a) Treball sobre la llista dels municipis més poblats de Catalunya any 2000 (P. Barriam i altres, 2000: 112)
- b) Lectura del text "La regió metropolitana de Barcelona" (P. Barriam i altres, 2000: 112)
- c) "Activitats de ciutat" (P. Barriam i altres, 2000: 112)

MOLES URBANS DE CATALUNYA PER MOBILITAT SOSTENIBLE

Edifici residencial de Sabadell, a l'Espai de Sabadell, amb la recuperació d'edificis nous i l'habitatge social de nova planta i altres.

Exercici 2 El Ciutat

1. Analitza amb el mapa

1. Observa la situació geogràfica de les ciutats que formen el mapa. Quines hi predominen les ciutats situades a l'interior o les localitzades a la costa? Qu'altre paràmetre pots veure sobre altres més petites?
2. Amb la informació del mapa, intenta veure a Catalunya hi predominen les ciutats grans, les mitjanes o les petites. Justifica la resposta amb dades.
3. Consulta un mapa temàtic on s'indica la xarxa de ciutats i compta amb la informació de l'annex 8.2. Compara amb els mapes i fes-ne comentaris.

2. Llegeix

1. Fes un llistat d'elements sobre la nova ciutat segons el guió:
 - Direcció i període d'origen i de desenvolupament.
 - Tipus d'habitatge urban.
 - Situació en el volt d'edificis i altres tipus d'edificis.
 - Característiques de la zona de desenvolupament.

LA REGIÓ METROPOLITÀNA DE BARCELONA

En el pla de l'evolució urbana de Catalunya i per la seva situació en el context europeu i mundial, Barcelona té les condicions idòniques per aconseguir una ciutat que desenvolupi una bona estructura metropolitana d'equilibri.

En el cas de la Regió Metropolitana de Barcelona, però, gràcies a l'evolució d'alt impacte de les ciutats històriques i actuals (Mataró, Sabadell, Terrassa, Vilanova del Camí, Sant Joan de Vilatorrada, que constitueixen un grup de ciutats properes a administrativament respecte a Barcelona.

6.5 El fet urbà a Catalunya

(Pàg. 442) ACTIVITATS DE SÍNTESI

- 1) Ciutat industrial → han patit canvis per la industrialització, la intensa curba d'immigrants han fet necessària la construcció d'espais urbanístics, s'han desenvolupat.
Ex: Barcelona, Madrid.

Ciutat postindustrial → manca d'espais residencials, s'han creat espais verds, serveis i han millorat els mitjans de transport.

Ex: Catalunya.

- 2) Que el creixement de la població a causa de la immigrazione han fet que les ciutats es desenvolupin de nou d'habitatges, serveis, comunicació, transport... evolucionant el nombre de ciutats.

- 3) Les ciutats hi ha molta més quantitat d'habitants a les ciutats que als municipis o zones rurals.

(Pàg. 443) TREBALLA AMB EL TEMA

- 1) Les ciutats a la costa a Barcelona. Al mediterrani.
- 2) Les mitjanes. Paquet comú hi ha una gran, que és BarCELONA amb 1.500.000 hab., les altres tenen més de 100.000 hab.

Exercices 2-1, p. 112

1. Ciutat industrial → les ciutats que entre els anys 1880 - 1930 van créixer amb una gran manca d'infraestructures, i per tant van haver de desenvolupar-se les ciutats circumdants al voltant d'activitats i de petites ciutats.

Ciutat postindustrial → les ciutats que han crescut al voltant d'activitats culturals.

2. Alguns que en una ciutat de molta població, formalment està molt desenvolupada i gràcies a altres que en tenen menys.

3. Alguns n'hi ha de grans i d'altres de molt petites.

Exercices 2-2

1. Problemes les ciutats petites a la capital, les més grans estan a la zona del litoral metropolitan.

Soit $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ définie par :

$f(x) = \begin{cases} x^2 \cos\left(\frac{1}{x}\right) & \text{si } x \neq 0 \\ 0 & \text{si } x = 0 \end{cases}$

1. Étudier la continuité de f en $x=0$ et en $x \neq 0$.

2. Étudier la dérivabilité de f en $x=0$ et en $x \neq 0$.

3. Étudier la dérivabilité de f en $x=0$ et en $x \neq 0$.

Segona sessió (17/02/2021)

20. Finalitat de la sessió

- 1) Realització d'un treball per grups, seguint el questionari donat, que servirà per veure com s'entén la vida a Sarmatona, i també un treball per especificar les preguntes que es faran. Preparació del debat sobre la pregunta: El treball del meu treball de la vida de Sarmatona per què?

MURAL

Elemente prezente al mural (fotografii + text comentariu din punct de vedere)

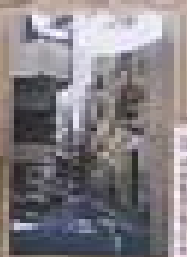
- Tranzacționare
- Votarea
- Calificarea / nomenclatura reprezentativă
- Clasa profesională
- Transport public
- Fiziologia reprezentativă
- Activitate comercială
- Clasa socială / politică
- Altele ...

LA CIUTAT

Com. Project: Royal - Gate (Gatesville)

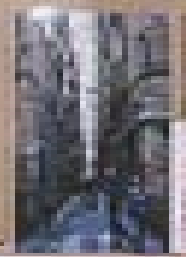
1. The main goal of the project is to create a comprehensive and detailed architectural plan for the Royal Gate development in Gatesville, Texas. This plan will serve as a blueprint for the construction of the project, ensuring that all aspects of the design are thoroughly considered and documented.

1. Main goal of the project

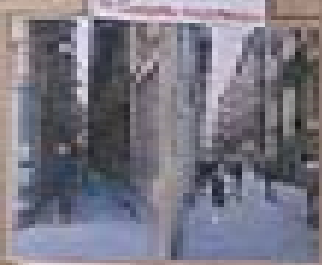
2. Modern building facade

2. The building facade is designed to be a blend of modern and traditional architectural styles, featuring large glass windows and a prominent entrance.

3. Building exterior

3. The building exterior is designed to be a mix of materials and textures, creating a unique and visually appealing facade.

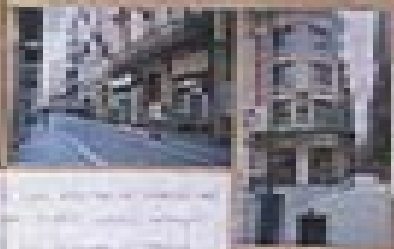
4. Street view

4. The street view shows a modern building and a street lamp, illustrating the overall aesthetic of the project.

5. The building is designed to be a multi-story structure, providing ample space for residential or commercial use.

5. Multi-story building

6. Building exterior

6. The building exterior is designed to be a mix of materials and textures, creating a unique and visually appealing facade.

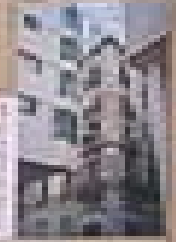
7. Street view

7. The street view shows a modern building and a street lamp, illustrating the overall aesthetic of the project.

8. The building is designed to be a multi-story structure, providing ample space for residential or commercial use.

8. Multi-story building

9. Building exterior

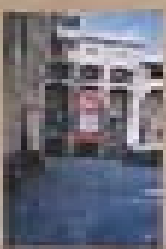

10. The building exterior is designed to be a mix of materials and textures, creating a unique and visually appealing facade.

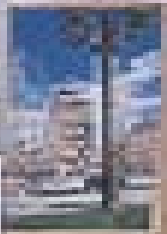

11. Building exterior

11. The building exterior is designed to be a mix of materials and textures, creating a unique and visually appealing facade.

12. Building exterior

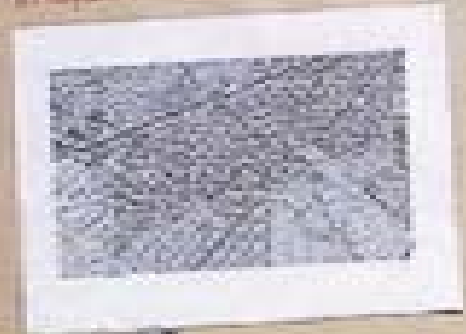

12. The building exterior is designed to be a mix of materials and textures, creating a unique and visually appealing facade.

Eixample

Esquerra

Tramvia dels carrers

Tramvia

Carrer
Representativa

Street width: 15 m

Carrer
Sens-estímul

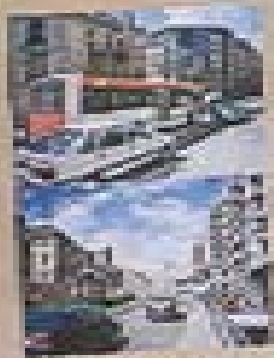
Street width: 15 m

Zona

Street width: 15 m

Tramvia Nova

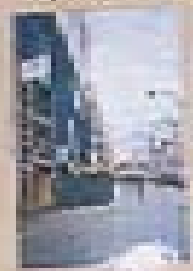

Tramvia Nova

Calçotis

Street width: 15 m

Street width: 15 m

Street width: 15 m

Art General

Art General

Art General

Zona Vella

Street width: 15 m

Street width: 15 m

1.1.1.1

BARRI DE GRÀCIA

El barri de Gràcia és un dels barris més bonics de Barcelona. És un barri amb una gran identitat pròpia, amb una història rica i una cultura molt viva. És un barri amb una gran diversitat de tipus de habitatge, des de pisos petits fins a cases grans i modernes. És un barri amb una gran oferta de comerç i serveis, i amb una gran oferta cultural i recreativa.

1.1.1.2

Edifici modern amb elements clàssics.

1.1.1.3

Plaça amb font i edifici modernista.

1.1.1.4

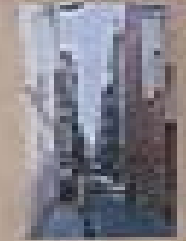
Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.5

Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.6

Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.7

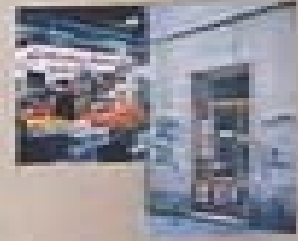
Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.8

Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.9

Edifici modernista amb elements clàssics.

1.1.1.10

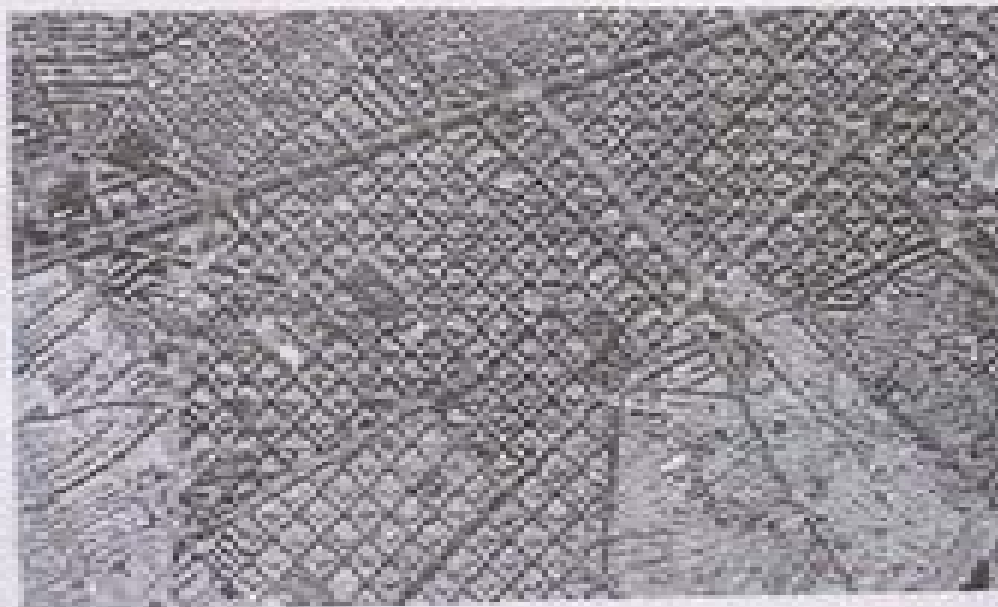
Edifici modernista amb elements clàssics.

Tant en l'itinerari del Nord com en el del Sud, el traçat dels carrers és irregular.

1.- TRACAT DELS CARRERS

Traçats dels carrers

Traçats dels carrers

MAPA

Geografia 2
7a Classe

GRÀCIA

CARRER PENYONAL

GRÀCIA

Carrer Representatiu Carrer Carrer
 Representatiu Sin-correr Yorra

El carrer més ample
 14,5 m de llargada

El carrer més estret
 1,5 m de llargada

El carrer més ample
 14,5 m de llargada

EIXAMPLE

Enginyeria 1
 Fa Gómez

CARRERS

CARRER REPRESENTATIU

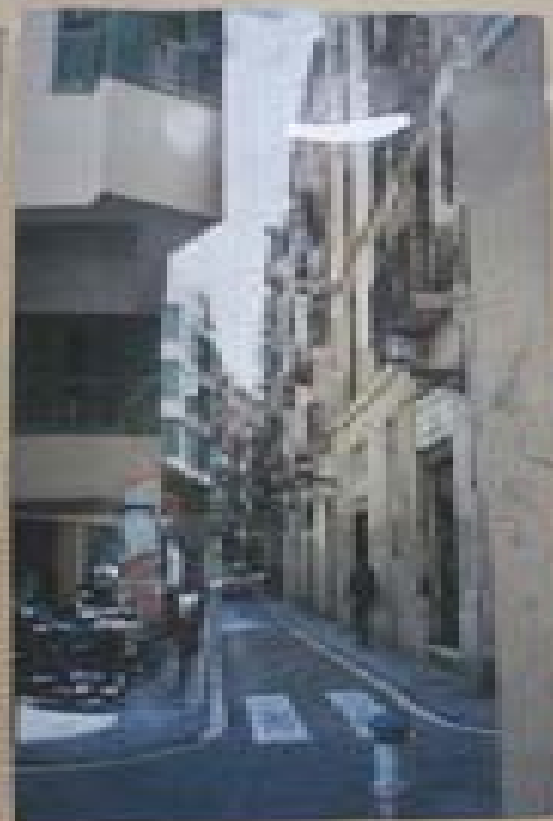

4- Carrers Penyons

A) Carrer Gòtic, els carrers de penyons
 a) al carrer de la casa de la mort.

RAVAL - GÒTIC

VORERES

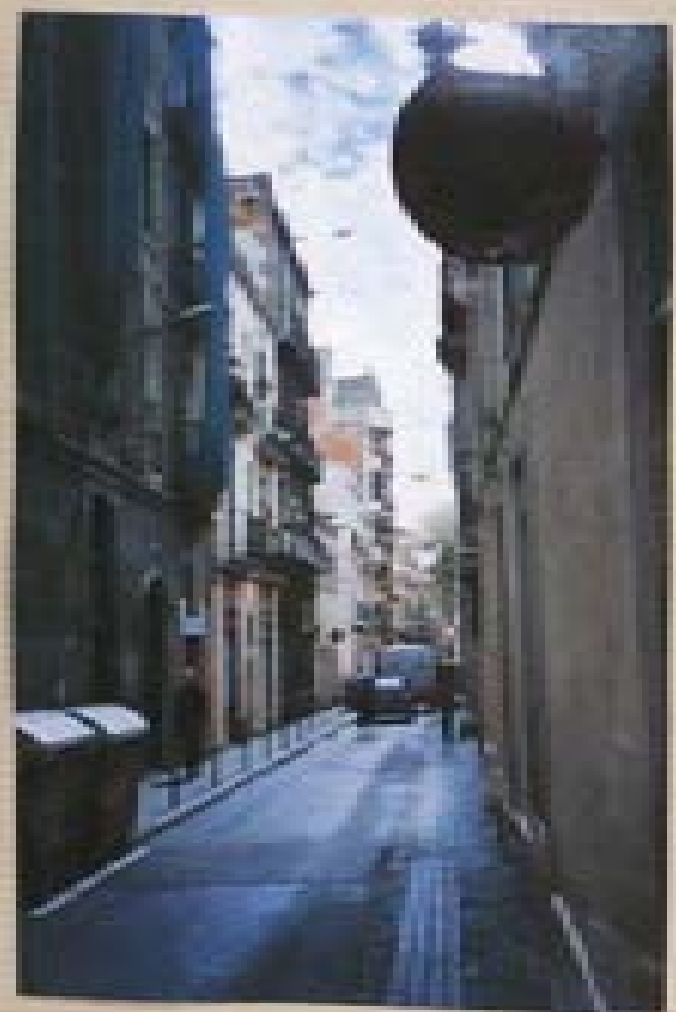

Ni a Orlugetu ni a

Al Raval les cases són
molt antigues. Al Gòtic no
s'hi ha, és un barri modern.

RAVAL I GÒTIC

VORERA

GRÀCIA

CALÇADES

RAVAL I GÒTIC

En Raval les calçades són estretes
i al Gòtic són amples, encara
que en tot cas s'ajusten.

RAVAL I GÒTIC

CALÇADA

GRÀCIA

EDIFICIS

EIXAMPLE

RAVAL I GÒTIC

GRÀCIA

EDIFICI REPRESENTATIU

ZONES VERDES

El Raval verdós / Verdós

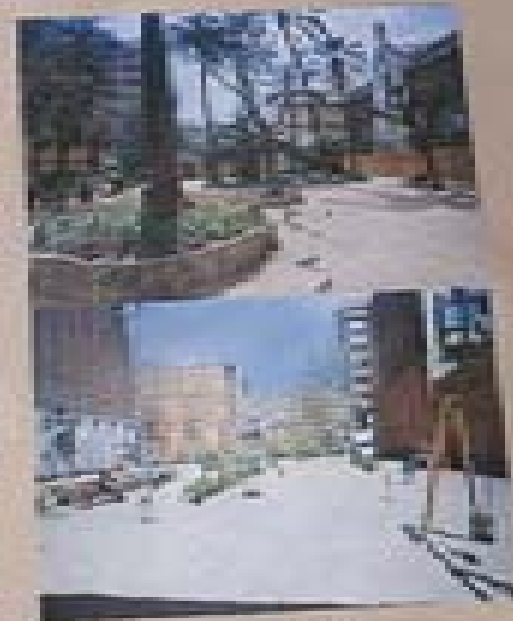

El Raval és el nucli més antic de la ciutat, amb un gran nombre de cases i edificis amb un valor històric i cultural molt important.

RAVAL I GÒTIC

ZONES VERDES

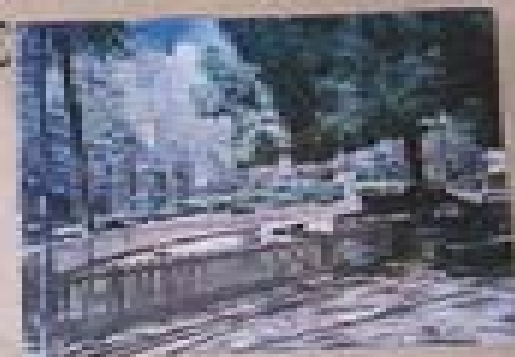
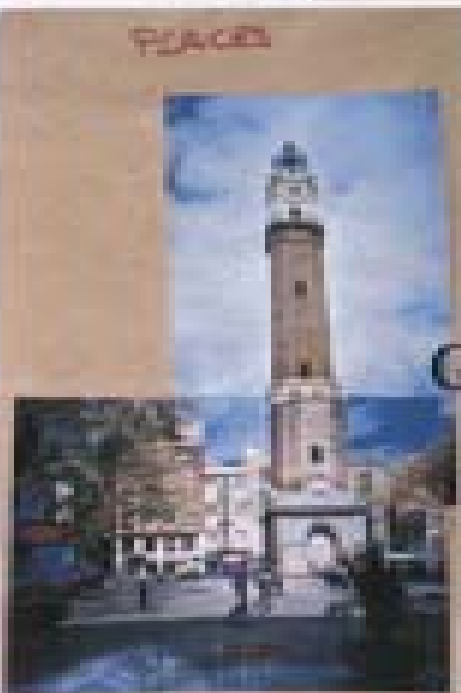
Exemple 2
7a Gràcia

Interior d'illa

EIXAMPLE

GRÀCIA

Parc

ACTIVITAT COMERCIAL

COMERC

GRÀCIA

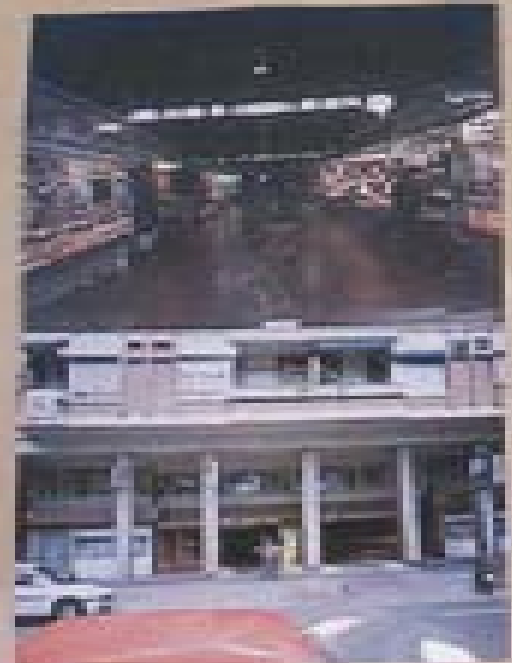
EIXAMPLE

Act Comercial

Experiència 1
2018

Plaça Gràcia

Mercat i Oficines

El barri de la zona del comercial més gran de tota Catalunya està aquí.
El Gòtic de la zona del comercial més important de tota Catalunya.

UP TO YOU WITH THE
WORLD'S BEST ON

GOTIC I RAVAL

TRANSPORT PÚBLIC

Exercència 1
7a Grada

5: TRANSPORT PÚBLIC

Al total, la presència de tres planes
és molt bona i al gèner de transport
és el segon a la forma dels carrers.

RAVAL I GOTIC

TRANSPORT PÚBLIC

GRÀCIA

Transport Públic

Palau de la Música i Teatre

EIXAMPLE

D'ALTRES

El dinamisme del barri

El barri, amb els seus edificis i la seva història, és un dels punts de referència de la ciutat de Barcelona. És un dels punts de referència de la ciutat de Barcelona.

ALTRES

Segona 2
TV 1000

Les imatges
culturals i socials
li donen un caràcter
únic.

GRÀCIA

RAVAL I GOTIC

Múltiple elección (2004-2005)

17. Citar cinco a los siguientes:

- El tipo de más dinero de el libro de Barro y Sala-i-Martin

DEBAT

- Fetsa proposta a seguir en les exposicions de cada grup:
 - Explicació de les característiques del text, a partir del mural presentat, segons el questionari donat.
 - Argumentació de les raons que fan del text exposat, al marge de l'argument per sobre-la.
 - Conclusió.

Procedeu després amb el seu treballant una anàlisi correcta del vídeo gravat.

Resumo (1998)

1. Análise Formativa da Curricula Brasileira

GEÒGRAFIA SOCIAL

EXERCICIS DE CIUTAT

1.- A partir del plànol de la ciutat de València respon A i B.

A.- Marca al plànol les zones que corresponen al Nucli Antic, l'Eixample i els barris perifèrics. (1 punt)

B.- Digues cada zona que has delimitat a l'apartat "A" a quin tipus de plànol correspon (irregular, ortogonal, radial-concèntric). (1 punt)

2.- **Explica** la funció inicial de les primeres ciutats i com influeix aquesta funció en la localització i la morfologia de la ciutat. (2 punts)

3.- Entrega etiquetant figures i números al lloc de ciutat amb les seves característiques. (2 punts)

CIUTAT

1.- Pre-industrial

2.- Industrial

3.- Post-industrial

CARACTERÍSTIQUES

- Barri obrer
- Barri
- Migració camp-ciutat
- Especialització funcional
- Treball de les indústries a la perifèria i al tercer màr
- Artisans
- Gran extensió urbana
- Màquina de Vapor
- Antiques evolucionen

4.- Cita una ciutat que pertanyi als següents graus. (2 punts)

A.- A nivell internacional

Metròpolis Mundial →

Metròpolis Nacional →

Centre Regional →

Centre Comunal →

B.- A nivell Esportiu:

- Metropolis Nacional +
- Metropolis Regionals de l'ar a Don Andre +
- Ciutat Olímpica +
- Comercials +

8.- Conteste a Barmenia: Tria el que respongui normal la que correspon al recorregut que vas fer. Llegeix bé l'anunci! (2 punts)

1A. EXAMPLE ESQUERRA:

Aquesta és una proposta de reflexió sobre l'Exemple esquerra a partir dels elements que tens a la llista següent. Recordar que la resposta ha d'estar en format de redacció, que es valorarà l'argumentació de les vostres respostes i la interrelació que realitzeu en la vostra explicació dels diversos elements de la llista (2 punts).

- Quines són els diversos avantatges que ens proporciona el treball integral i en quadrícula de l'Exemple?
- Dues de les idees clau de la "Teoria del Urbanisme" de Robert Centé són la busca de la qualitat social i la salutariet (millors condicions de vida, sanejament, ...). Com ho aconseguim?
- A la setena vam veure dos tipus d'espais verds, els parcs i els interiors d'illa. Relaciona els interiors d'illa amb el punt anterior i explica quin és l'ús que se li fa doncs.
- Quines són zones a nivell comercial es poden distingir? Quines són les seves diferències? Quines altres característiques poden existir per aquesta diferenciació?
- Opinió personal sobre el bar.

1B. GEÀGRAFIA:

1) Completa (1, 05 punts) (2, 15 per cada incertada)

Tracat dels carrers	Irregular	Carrers
Irregular	Angles	Frontons
Radial	Exenters	Mil·les (passeres i vehicles)
Ortogona	No n'hi ha	
Tipus d'ús edificis		Activitat comercial
sense conservació		Mista
Regular conservació		Foca
Conservació imitant		
Tipus activitat comercial		Fluixa
Ferri comerç		No n'hi ha
Serveis financers/Administratiu		Proxims
Botigues multinacionals		Mistes

2) Explica si és fàcil o difícil la circulació de vehicles, tant transport públic com privat, pel barri. Argumenta la resposta (associant-la amb motius històrics). (2,05 punts)

1C. CENTRE (BARCELONÍ I GÒTIC)

Quines diferències hi ha entre el Raval i el barri Gòtic en quan a (2 punts)

- Morfologia urbana (estructurat dels carrers...)
- Tipologia edificatícia (existència de conservació, alçada dels edificis...)
- Funcions urbanes (activitat comercial...)
- Contingent social (gent que viu o que passa el dia al barri...)
- Cronologia: quin dels dos és el més antic?
- Haes especial carres dins un mateix barri (algunes-ne algunes)
- Altres (del el que cregueu que també serà avaluat)

→ Cal tenir clar que la informació de dins els parèntesis és per donar una idea del que cal contestar. La pregunta s'ha de respondre en format de redacció i sense cap altre estalvi on es valorarà la bona redacció i la coherència.

Examen 3 (2018)

Guia de Correcció

1.- Plànol de València (2 punts)

- A.- 0,20 per zona delimitada correctament.
- B.- Irregular → Nucli antic i Baris perifèrica 0,40
Ortogonal → Eixample 0,40
Radial-àlgid → Carrers principals i orientació de l'eixample. 0,10

2.- (2 punts) Important que indiquem explicats els tres elements:

- la funció (rad de la funció...)
les possibles localitzacions d'equi tipus de ciutats (torres...)
la morfologia (murades, carrers estrets...)

3.- Exerciçis fetxes (2 punts). 0,20 per cada una correcta

CITAT

1 - Pre-industrial

2 - Industrial

3 - Post-industrial

CARACTERÍSTIQUES

2- Baris cònes

1- Refugi

2- Migrent temporalitat

3- Especialització funcional

3- Treball de les indústries a la perifèria i al marge dels

1- Actuada

3- Gran extensió urbana

2- Màquina de vapor

1- Antiques utilitzacions

4.- Aquí hi ha alguns exemples (2 punts)

A.- A nivell internacional:

Metròpolis Mundial → NYC, Londres, Tokyo, París...

Metròpolis Nacional → Madrid, Berlín...

Centre Regional → Barcelona, Girona, Lléida...

Centre Comarcal → Sabadell, Terrassa, Girona...

B.- A novell Exemplel

Metropolis Nacional + Madrid, Barcelona

Metropolis Regional de Ter i Dos ambre + Valencia, Sevilla,

Alagoa, Valladolid, Murcia...

Ciutats Mitjanes + Santander, Pamplona, Cadix...

Comarques + ciutats d'entre 10.000 i 50.000 (Berja, Múrcia)...

B.- SORTIDA

Controlat per part dels encarregats de cada grup

NOM I COGNOMS: Anna C

DATA: 30/01/03

1.- A partir del plànol de la ciutat de València respon A i B.

1. A.- Marca al plànol les zones que corresponen al Nucli Antic, l'Exemple i els barris perifèrics. (1 punt)

2. B.- Digueu qual zona que heu delimitat a l'apartat "A" a quin tipus de plànol correspon (irregular, irregular, radialcentrífic). (1 punt)

de la ciutat correspon irregular, irregular, radialcentrífic. (1 punt)
de la ciutat correspon irregular, irregular, radialcentrífic. (1 punt)
de la ciutat correspon irregular, irregular, radialcentrífic. (1 punt)

2.- Explica la funció militar de les primeres ciutats i com influïa aquesta funció en la localització i la morfologia de la ciutat. (2 punts)

3.- Entliga relacionant funcions o nòminals al tipus de ciutat amb les lletres característiques. (2 punts)

CITAT

CARACTERÍSTIQUES

1.- Pre-industrial

2.- Barri obrer ✓

3.- Barri ✓

4.- Migració camparina ✓

5.- Especialització funcional ✓

2.- Industrial

6.- Treball de les indústries a la perifèria i al tercer món ✓

7.- Anàlisi ✓

3.- Post-industrial

8.- Gran extensió urbana ✓

9.- Màquina de Vapor ✓

10.- Antiques civilitzacions ✓

4.- Cita una ciutat que pertanyi als següents grups. (2 punts)

A.- A nivell internacional:

Metropoli Mundial → London, NY

Metropoli Nacional → Madrid

Centre Regional → Barcelona

Centre Comarcal → Alacant

B.- A nivell Europeu:

- Metropolità Nacional + Hauríria
- Metropolità Regional de les Illes Balears + Comarques ~~Terres~~
- Ciutats Mèdies + Hauríria
- Comarques + Ciutats

B.- Sortida a l'exterior. Tria què respondre mentre la que correspon al recorregut que vas fer. Llegiu bé l'enunciat (2 punts).

LA- EXAMPLE ESQUERRA:

Aquesta és una pregunta de reflexió sobre l'Exemple esquerra a partir dels elements que tenim a la llista següent. Remarca que la resposta ha d'ésser en format de redacció, que es valorarà l'argumentació de les vostres respostes i la interrelació que realitzau en la vostra explicació dels diversos elements de la llista (2 punts).

- Quines són els diversos avantatges que ens proporciona el treball atipogràfic o en quadrícula de l'Exemple?
- Què de les il·lustracions de la "Teoria del Intervenció" de Stefano Carli ens fa pensar de la igualtat social i la salut mental (millors condicions de vida, sanitàries...)? Com ho aconseguim?
- A la sortida vam veure dos tipus d'espais verds, els petits i els menors d'ills. Relaciona els interiors d'ills amb el punt anterior i explica quin és l'ús que se'n fa dona.
- Quines dos zones a nivell comercial es poden distingir? Quines són les seves característiques? Quines zones històriques podem veure per aquesta diferenciació?
- Opinió personal sobre el barri.

1A. CIUTAT

10

1) Completa (1, 00 punts) (3, 15 per cada resposta)

Tipus dels centres

Irregular X

Regular

Organitzat

Vertical

Horitzontal

Subteixit

No n'hi ha X

Carreter

Urbanista

Mixtes (plantes i vehicles) X

Tipus dels edificis

Esura conservada

Regular conservada X

Desenvolupament irregular

Activitat comercial

Molta X

Poca

Tipus activitat comercial

Període comercial X

Servici financer/administratiu

Botigues multinacionals

Carreter

No n'hi ha

Horitzontal

Mixtes X

15

2) Explica si és fàcil o difícil la circulació de vehicles, tant transport públic com privat, pel barri. Argumenta la resposta basant-te en motius històrics. (3 00 punts)

1B. CENTRE (BARCELONINOS)

Quines diferències hi ha entre el Barri i el barri Gòtic en quant a (3 punts)

- Morfologia urbana (entramat dels carrers...)
- Tipologia edificatòria (estat de conservació, altura dels edificis...)
- Funcions urbanes (activitat comercial...)
- Contingent social (gent que viu o que passa el dia al barri...)
- Cronologia (quan dels dos és el més antic?)
- Hàbit especial centre dins un mateix barri (sigues-ne algun)
- Altres (el que cregueu oportú també serà avaluat)

«Cal tenir clar que la informació de dins els parèntesis és per donar una idea del que cal contestar. La pregunta s'ha de respondre en format de redacció i sense cap altra eulòria, on es valorarà la bona redacció i la coherència»

El presente documento tiene carácter de informe de gestión que se
realiza en cumplimiento de lo establecido en el artículo 100 del
Decreto 1771 de 1994, en virtud del cual el Ministerio de
Educación es el responsable de la gestión del sistema
educativo y de la atención de las necesidades
educativas de la población.
El presente informe tiene carácter de informe de gestión que se
realiza en cumplimiento de lo establecido en el artículo 100 del
Decreto 1771 de 1994, en virtud del cual el Ministerio de
Educación es el responsable de la gestión del sistema
educativo y de la atención de las necesidades
educativas de la población.
El presente informe tiene carácter de informe de gestión que se
realiza en cumplimiento de lo establecido en el artículo 100 del
Decreto 1771 de 1994, en virtud del cual el Ministerio de
Educación es el responsable de la gestión del sistema
educativo y de la atención de las necesidades
educativas de la población.

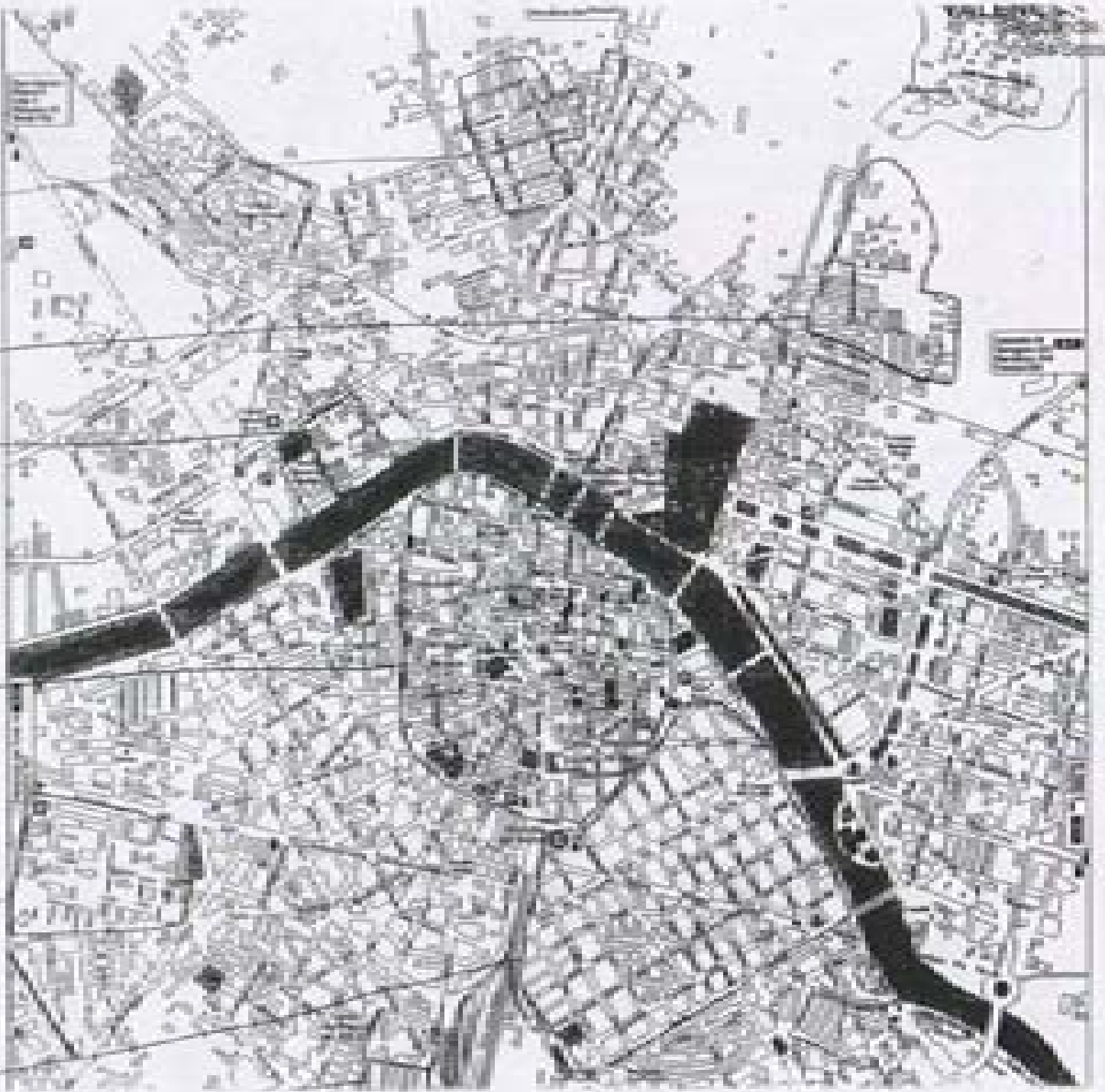
Sozial
Prognose

Politik
Prognose

Wirtschaft

Land
Wirtschaft

Wirtschaft

1.- A partir del plànol de la ciutat de València respon A i B.

- A.- Marca al plànol les zones que corresponen al Nucli Antic, l'Eixample i als barris perifèrics. (1 punt).
- B.- Digueu cada zona que has delimitat a l'apartat "A" a què tipus de plànol correspon (irregular, ortogonal, radialcentrí). (1 punt).

2.- **Explica** la funció militar de les primeres ciutats i com influïa aquesta funció en la localització i la morfologia de la ciutat. (2 punts).

3.- Col·loca mitjançant lletres o números el tipus de ciutat amb les seues característiques. (2 punts).

CITAT

1. Pre-industrial
2. Industrial
3. Post-industrial

CARACTERÍSTIQUES

1. Barri obrer ✓
1. Portat ✓
2. Migració campés ✓
2. Especialització funcional ✓
3. Trànsit de les indústries a la periferia i al tercer món ✓
4. Anticima ✓
2. Creixement urbà ✓
1. Màquina de Vapor ✓
1. Antiques utilitzacions ✓

4.- Dóna una ciutat que pertanyi als següents grups. (2 punts).

A.- A nivell internacional:

- Metròpoli Mundial → ~~Barcelona~~ París ✓
- Metròpoli Nacional → ~~Barcelona~~ Nova York, Londres, Madrid ✓
- Centre Regional → Barcelona ✓
- Centre Comarcal → Sabadell ✓

2

Le fond millésimé identifie ce vin. Cependant, les vignerons qui cultivent ce type de raisin ont obtenu d'une petite variété de raisin, et cela explique de manière très simple le goût de ce vin de France.

B.- A nivell Espanyol:

Metropoli Nacional de Madrid, Barcelona ✓

Metropoli Regional de Ter o Don ostre de València, El Ebro, Sevilla ✓

Clustres Mitjanes de Tortosa, Palau ✓

Comarques de Castell, Tarragona ✓

B.- Entesa a Barcelona, Tria les respostres només la que correspon al recorregut que vas fer. Lliga bé l'argument. (2 punts)

→ 1.A. EXAMPLE ESQUERRA

Aquesta és una pregunta de reflexió sobre l'exemple esquerra a partir dels elements que tens a la llista següent. Remarca que la resposta ha d'estar en format de redacció, que es valorarà l'argumentació de les vostres respostes i la interrelació que realitzareu en la vostra explicació dels diversos elements de la llista (2 punts).

- Quines són els diversos avantatges que una proporcional al traçat ortogonal o en quadrícula de l'exemple?
- Dues de les claus clau de la "Teoria del Urbanisme" de Stefano Cente són: la busca de la igualtat social i la salutabilitat (millors condicions de vida, sanitàries...). Com ho aconseguim?
- A la partida veiem veure dos tipus d'espais verds, els parcs i els interiors d'illa. Relaciona els interiors d'illa amb el punt anterior i explica quin és l'ús que se'n fa al dia.
- Quines dos zones a nivell comercial es poden distingir? Quines són les seves diferències? Quines altres funcions poden existir per aquesta diferenciació?
- Opinió personal sobre el tema.

B.B. - GRÀFIC:

1) Contesta (1, 05 punts) (0, 15 per cada encertada)

Tipus dels carrers	Vicaries	Carreus
Irregular	Àmplies	Vicaries
Radial	Estretes	Moltes (plataners i vehicles)
Ortopedal	No n'hi ha	
Estat dels edificis		Activitat comercial
Bona conservació		Molta
Regular conservació		Poca
Deteriorament important		
Tipus edificis comercials		Places
País comarcal		No n'hi ha
Serveis financers/administratius		Pocunes
Edificis multifuncionals		Moltes

2) Explica si de fàcil o difícil la circulació de vehicles, tant transport públic com privat, pel barri. Argumenta la resposta basant-te en realitat històrica. (0, 45 punts)

B.C. - CENTRE (RAVAL I GÒTIC):

Quines diferències hi ha entre el Raval i el Barri Gòtic en quant a

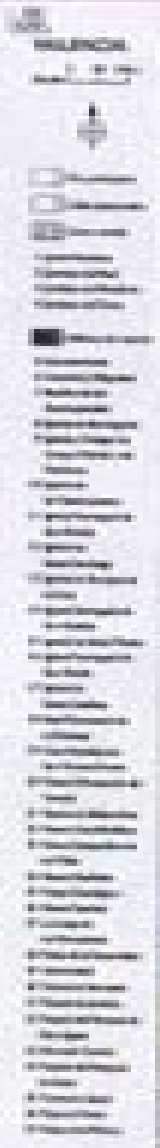
(2 punts):

- Morfologia urbana (distribució dels carrers...)
- Tipologia edificatòria (estat de conservació, altura dels edificis...)
- Funcions urbanes (activitat comercial...)
- Contexte social (gent que viu o que passa el dia al barri...)
- Cronològic (quin dels dos és el més antic?)
- Has aplegat canvis dins un mateix barri (alguns no aigua)
- Altres (tot el que troguis oportú també serà avaluat)

→ Cal tenir clar que la informació de dins els parèntesis és per donar una idea del que cal contestar. La pregunta s'ha de respondre en format de redacció i sense cap ordre establert en els valors: la bona redacció i la coherència.

- Núcleo antigo
- Exemplo
- Zona periferica

Núcleo antigo irregular
 Exemplo ortogonal
 Zona periferica suburbanizada

2- La forma militar de les primeres unitats consistia ^{normalment} en grups de
unitats estaven totalment envallades, terra de riu i mar
i amb poca terra de forma que s'acostava a un punt
definitiu. Normalment les primeres unitats estaven situades a
dalt d'un turó o a la costa per poder veure el passat
o al mar. L'entorn era irregular ja que havia
de ser plaques de mar, amb un pla que baixava ja que per
per les causes primeres un punt.

3- El Riu i el Llobregat en quant a la morfologia actual
són semblants, però en el riu irregular ja que el Llobregat és
molt més (més alt que el Riu) i molt més
plaques de mar. El Riu és irregular ja que és un riu
amb i a lloc irregular a causa que la part més alta
de l'entorn és el Riu en posició del riu, que s'ha convertit
al Llobregat també, però en un punt però amb una irregularitat,
l'altura dels riu és el Llobregat a molt poca irregularitat a
la del Riu. El Llobregat no té una forma actualitzada normalment al
Llobregat que el Riu que té la mateixa actualitzada normalment.
El riu irregular és molt més, regular al Riu, molt més
a la del Riu.

B.- A nivell Espanyol:

Metropoli Nacional + Madrid ✓

Metropoli Regional de Ter a Jon Ormae + Saragossa ✓

Ciutat Mèrica + Valladolid ✓

Comarca + Sòria del ✓

B.- Escrita a Barcelona. Temes que respondrà respecte la que correspon al recorregut que feu fer. Lingua del l'encarregat (3 punts).

LA LEANNE ESCUERRA:

Aquesta és una pregunta de reflexió sobre l'Exemple requereix a partir dels elements que teniu a la llista següent. Ramenar que la resposta ha d'ésser en forma de redacció, que es valorarà l'argumentació de les vostres respostes i la interrelació que feu entre en la vostra explicació dels diversos elements de la llista (3 punts):

- Quines són les diverses avantatges que té la producció al treball integral i en quadrícula de l'Exemple?
- Què de les idees clau de la "Teoria del Urbanisme" de Robert Caró amb la teoria de la qualitat social i la salut social (condicions de vida, sanitàries, ...). Com ho acompanya?
- A la escrita vam veure dos tipus d'estructura, els punts i els intents d'illa. Ramenar els intents d'illa amb el punt anterior i explicar quin es fa que serveixi al clima.
- Quines són zones a nivell comercial es poden distingir? Quines són les seves característiques? Quines zones històriques poden existir per aquesta diferenciació?
- Opinió personal sobre el tema.

1.A. CIÈNCIES

1) Contesta (1, 05 punts) (5, 15 per cada pregunta)

Tipus dels sectors
Irregular
Radial
Ortogonal

Sectors
Anulars
Radials
No n'hi ha

Centres
Vianants
Mòbils (persones i vehicles)

Tipus dels edificis
Bona conservació
Regular conservació
Deterioraments importants

Activitat comercial
Molta
Poca

Tipus activitat comercial
Pocs comerç
Serveis financers/administratius
Empreses multinacionals

Centres
No n'hi ha
Pocs
Molts

B) Explica el seu rol a diferent la circulació de vehicles, tant transport públic com privat, pel barri. Argumenta la resposta fent referència a moltes històries. (0,05 punts)

1.C.- CENTRE URBAN I D'ÚS:

Quines diferències hi ha entre el Barri i el barri Gòtic en quant a (3 punts):

- Morfologia urbana (entramat dels carrers...)
- Tipologia edificatòria (estat de conservació, altura dels edificis...)
- Funcions urbanes (activitat comercial...)
- Contingent veïcal (gent que viu o que passa el dia al barri...)
- Cronologia (quin dels dos és el més antic?)
- Haes especial serveis dins un mateix barri (sigues-ne algun)
- Altres (tot el que cregueu oportú també serà anàlisi)

«Cal tenir clar que la informació de dins els parèntesis és per donar una idea del que cal contestar. La pregunta s'ha de respondre en format de redacció i sense cap altre estalvi! en es valorarà la bona redacció i la coherència»

19/10/2017

Al Gubi, també hi ha botiflers carats, hi ha botiflers plans
hi una banda una mica més calda i a l'altra banda un altre
grup de botiflers.

Al districte que al País hi ha tanta gent en general el
botifler social. Hi ha botiflers especials i d'altres que són
també de caritat, de caritat popular, etc. etc. en suma
ja que hi ha molta gent.

També en el País hi ha molta gent i també a l'exterior per
l'esperança de treball i també per l'exterior de gent en suma, actualment
hi ha hi ha haver casa petita en suma la gent que de l'exterior
gent d'exterior. Així en general l'exterior gent.

A) Urdi kota

EXAMPLE

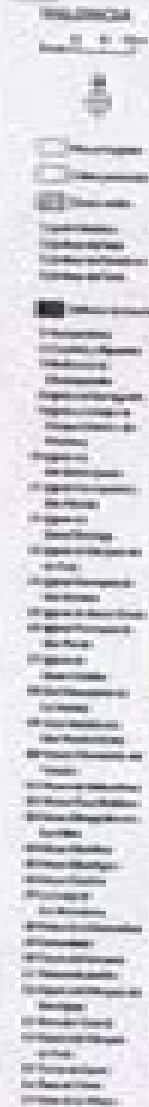
SARIS PENTAPIC

B) Urdi kota - irregular

EXAMPLE - orthogonal

BARIS BERJAS - irregular

irregular + orthogonal
radial centric

2013 Item 02.00.02
 02.00.02.01

ALLIANCE AVAILABLE

Adrian G.	\$ 77
Agnes M.	\$ 20
Albert M.	\$ 64
Alan M.	\$ 60
Andrea M.	\$ 70
Ann G.	\$ 70
Anna P.	\$ 60
Carole M.	\$ 27
Caroline A.	\$ 60
Cheryl V.	\$ 60
Chris G.	\$ 60
Chris M.	\$ 60
Christine P.	\$ 70
David L.	\$ 47
Debra A.	\$ 60
Debra G.	\$ 60
Debra G.	\$ 60
Debra L.	\$ 70
Debra M.	\$ 70
Debra M.	\$ 70
Debra C.	\$ 70
Debra G.	\$ 70
Debra G.	\$ 70
Debra L.	\$ 70
Debra M.	\$ 70
Debra M.	\$ 70
Debra A.	\$ 70
Debra B.	\$ 70

SEQÜÈNCIA 4: EL CREIXEMENT DE LA CIUTAT: ELS ANYS 80 I 70

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Conèixer les característiques de les diferents etapes de formació i de desenvolupament dels nuclis urbans.
2. Identificar i descriure els principals elements de la trama urbana: nucli antic, anexo, nova parcel·lació, etc.
3. Situar en el temps les diferents fases del seu desenvolupament.
4. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda en dibuixos, fotografies, esquemes, mapes i textos.

CONTINGUTS

II) Escudiments

- Interpretació de fotografies selectes.
- Construcció i interpretació d'un pla d'ensullop.
- Realització de mapes amb paper vegetal.
- Elaboració d'un text explicatiu sobre el creixement espacial de les ciutats i d'un text justificatiu sobre el creixement mundial de ciutats.

III) Fets, conceptes i relacions conceptuals

- Les ciutats de la Zèl·landia holandesa.
- L'ús d'ensullops.

IV) Actituds, valors i normes

- Interès per conèixer l'evolució de l'estructura de les ciutats amb el pas del temps.
- Iniciativa i interès per a les activitats que s'han de realitzar.
- Realització amb precisió dels exercicis.

ACTIVITATS

Primer sessió (15/03/2020)

13. Consultar les dades de la Ra ievlândia
14. Consultar la història del creixement urbà dels anys seixanta i setanta. El cas de Barcelona.
15. El creixement urbà dels anys seixanta i setanta. França (Procr Paris).
16. Exercici comparatiu entre les fotografies aèries de Berlín i Barcelona (treball en grup)

Concretització històrica del creixement urbà dels anys vintanta i trenta.

La consolidació del planejament urbanístic es produeix a Barcelona a partir de l'aprovació del Pla General en 1917. Els seus principis bàsics es deriven dels principals organismes que promouen i structuren la ciutat en un conjunt de nuclis autònoms i ben definits en relació a l'estructura del Pla. El desenvolupament de edificació i delimitació de les diverses parts del pla es produeix, destinades a la implantació de vivendes, indústria o equipaments, essent-hi el seu instrument fonamental d'actuació. Aquest pla general es desenvolupa mitjà una sèrie d'ordenaments diferents dels plans, basats en la definició d'estructures i organitzacions.

El planejament urbanístic es a través de les polítiques sectorials de vivenda i d'edificacions, amb un fort increment de la promoció privada i l'expansió, sobretot durant els anys vintanta.

El cas de l'edificació i la intensitat del creixement de les dècades dels 20 i 30 es pot trobar a Barcelona, com en d'altres ciutats, en un gran desenvolupament de l'arquitectura i de la morfologia urbana preexistent. La modelació fragmentada i discontinua de les zones perifèriques coincideix fortament amb les formes compactes de la ciutat central i de l'Eixample. La disponibilitat dels "plànols", es produeix de forma independent i absoluta respecte al teixit urbà existent.

La proliferació de grans zones de vil·les dedicades a vivenda, indústria o equipaments es el fet més rellevant en la definició del nou paisatge urbà. El creixement urbà dels anys 20 i 30 degut a les migracions, a l'endeureciment i a la industrialització és un procés que es generalitza a totes aquelles ciutats que són "pols industrials" o de "desenvolupament econòmic".

Els grans projectes urbans centrats en agrupacions de vivendes, per grans indústries i per equipaments, són una de les principals característiques dels processos d'ocupació del sòl. En el cas dels plànols de vivenda, la potència i la rigidesa dels elements de composició urbana que els defineixen essencialment, a un temps, l'adaptació a la interpretació interpretativa i representativa dels principis de la cultura arquitectònica moderna, el desig dels promotors públics i privats de simplificar i obtenir les millors condicions per l'execució posterior de vivendes.

En aquest període es produeix la transició entre una forma de concebre el creixement amb formes tancades i zones compactes, a una altra en la que domina l'edificació oberta.

La transformació que experimenten els dos sectors d'ocupació més importants de Barcelona i el nord del Maresme a l'època d'efervescència i desenvolupament de vil·les constitueixen significatives.

Fonamentalment amb les grans zones autònomes, alguns desenvolupaments menys ben definits fins a una profunda renovació de la resta del paisatge urbà, la diversificació dels nuclis ja existents i l'aparició d'edificacions en forma de "villes-jardins" a Sant Adrià de Noya i al nord de l'Eixample.

Les vivendes marginals que s'ajunten al teixit de tota la ciutat durant aquest període s'han integrat per a poc a poc a la ciutat. L'evolució millorada dels condicions d'edificació i de serveis. Les infraestructures viàries potenciades per la creixent importància de transport públic constituinten el suport i desenvolupament. L'única garantia de promoció comercial entre les diverses zones urbanes. Només des de finals dels anys vintanta, amb les noves condicions polítiques i socials, comença un nou nivell de creixement i el paper dels nous instruments urbanístics, condicionats en bona mesura per la presència dels desenvolupaments urbans.

Entorno Urbano de la zona 03

El caso de Bellví

La Situación

El caso de Bellví, que está situado al sur de Distrito VI de L'Hospitalet de Llobregat juntamente con el Cornell, está al sur el núcleo geográfico de la ciudad de L'Hospitalet.

La población de Bellví a 1 de enero de 1999 era de 28.180 habitantes en una superficie de 0,44 km², con una densidad de 6406 hab./km². A este a este val destacar que por la topografía de la edificación, que se hizo a los 14 plantas, la densidad vertical es elevada.

Vista de S. Torpèny (Bell-lloc) i el carrer més antic del poble.

La Caracterització urbanística i de construcció del barri.

El barri de Bell-lloc correspon al tercer model de polígons d'habitatges. Es caracteritza pel gran blocs rectangulars de tipologia similar i molt massius en alçada (fins a 14 plantes). Aparentment barri que va començar a construir-se a l'inici de 1964, tota una sèrie d'elements defineix part de la demanda de vivendes que hi havia a l'època. Així el 1964 van arribar a Catalunya 120.000 persones des de el rest d'Espanya.

El barri es desenvolupa verticalment per la Rambla de la Marina, el Passeig Bell-lloc i l'Av. Europa, però al resta de carrers tenen una tipologia bastant similar, ja que el disseny de les grates va determinar l'ample dels carrers i la distància entre blocs.

Al ser un barri molt massiu en alçada, cal apujar l'espai. Així doncs, l'espai entre blocs de apujat en 5, per a estacionar vehicles i a l'altra banda hi trobem diverses resolucions del projecte basat a cercar a les terrasses un espai d'una sola planta. Així doncs, els carrers entre blocs són sempre sense terrats, aquest fet dificulta el treball de neteja en la horizontal del barri, creant així la Terraïna Industrial i els carrers verticals.

Apart d'apujar l'espai també es reflexa en la construcció dels blocs. Així s'observa que per a guanyar superfície habitable dins el bloc, l'estructura d'altres blocs del barri intervenint clarament de la terrada.

Esquerra els blocs, també cal destacar que es caracteritzen per ser construïts a base de cobicals, aquesta es practica a França ja que són els que tenen la garantia que a

després connectar-se a peu d'altre i anar-se connectant un altre l'altre. Aquesta connexió es realitza d'altres clarant-se en la separació entre plantes que es fa mitjançant els laterals dels blocs i les escaleres.

Aquesta connexió es realitza, en un veïnat autogestionat d'una urbanització, a més els seus serveis que s'hi realitzen amb participació de diverses firmes, conjuntament els preus són elevats i els primers habitants de Bellverge prefieren fer les seves compres a Barcelona, ja que la connexió amb el resta de L'Hospitalet era incòmoda.

Ara en illa aquesta situació ha canviat, en gran part com a conseqüència del gran esforç fet pels habitants de Bellverge que mitjançant moltes i diverses associacions de barri han aconseguit pressionar a l'administració. Ara doncs, en els últims anys s'han realitzat moltes obres: l'ampliació del centre, la inauguració d'un nou centre, la connexió de dos parkings soterranis, la transformació de la Rambla i el Parc Ecològic. A més a més, els anys 90 es va construir el pavelló Sergis Maseras i es va obrir el camp universitari de la UB.

Ara Bellverge és un barri ple de zones verdes, amb moltes escoles, que ofereix un bon nivell social, tranquil i al mateix temps i al mateix temps i equipaments. Pel seu part, pels seus problemes que els seus habitants han tingut que semblen tots, molta gent guarda una connexió molt forta de pertinença al barri.

Planes dels blocs connectats al bloc entre l'edifici de Bellverge.

La Construcció Estatal i el desenvolupament social.

Bellvígia i la seva història va començar el 1953 amb l'aprovació del Pla Comunal. La Comissió d'Urbanisme encarregada d'aquest pla, peticó en Bellvígia com a zona urbanitzable i encarregà a l'arquitecte Antoni Parpalló l'establiment del Pla Parcial del Polígon Residencial Bellvígia (1954), en el que proposa un polígon de vivendes amb un alçavall.

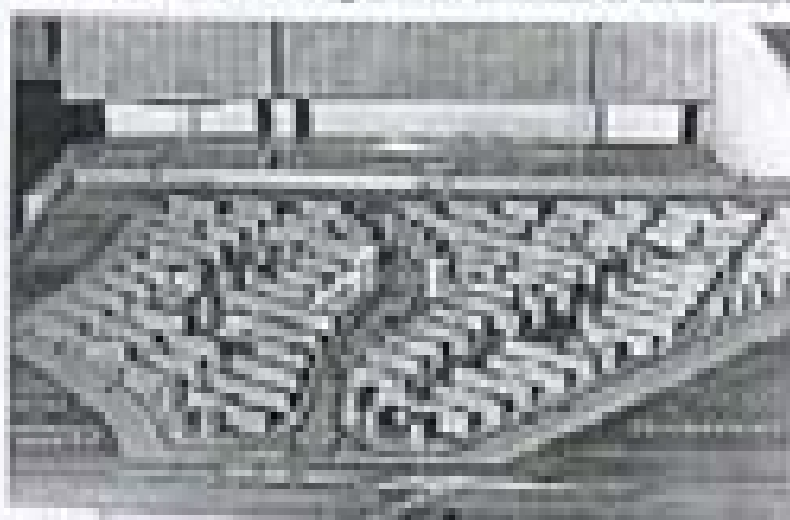
Al 1964 es van iniciar les obres per la immobiliària Ciutat Comtal S.A. com a propietària de gran part dels terrenys. Els primers edificis es van construir en la zona de l'Arxiduc i més tard (1968) la zona Nord del barri.

En data de el principi de la construcció van sorgir problemes per l'actualitat de les construccions, que segons anaven en l'edificació no donaven al barri dels equipaments previstos pel Pla Parcial. Hi havia problemes amb l'edificament, la polinomicitat dels carrers, la falta d'escalers i zones verdes així com l'allunyament amb la resta de L'Hospitalet i Barcelona. Fins i tot van arribar a sorgir dos desobediències del Pla Urbanístic.

Així la responsabilitat dels errors no es va fer esperar. Fins 1980 els veïns es van organitzar de diverses formes per a fer-se escoltar davant les autoritats. En estatut van arribar a mobilitzar-se fins a 2000 persones per a demanar millores. Les protestes més importants van ser entre l'any 1971 i 1976, amb el lema "No més pisos", per a impedir així mateix més edificis. Fins que finalment una sentència del Tribunal Suprem va rebre l'aprovació de una construcció a Bellvígia.

Al 1977 amb el Pla d'Urbanisme per a places auxiliars de L'Hospitalet s'afegí en un any les zones "Vinoç" (avda. Bernat Metge), "Europa" (avda. Joan Miró) i "Marina".

A partir de 1975, amb l'arribada de la democràcia a Espanya, les millores a Bellvígia s'acceleraren i el clima de diàleg amb les autoritats es tornà més positiu.

La El·litat de Bellvitge: Del Parc al Parc Escultòric

Hi ha molts plans a curt i llarg termini per a Bellvitge. Alguns d'ells formen part del Pla Hospitalari 2010.

En breu s'iniciari la construcció de l'Hotel Bellvitge, edifici dissenyat per l'arquitecte Richard Rogers, constructor del centre Georges Pompidou de París. Aquest està al regim oficial més alt de Catalunya i formarà part del grup hotelier Hospedia. La seva construcció comportarà la finalització del Parc Escultòric Bellvitge i la desocupació del seu vial de Bellvitge.

També està prevista l'ampliació de la Clínica Bàrbaro i Universitaria de Bellvitge.

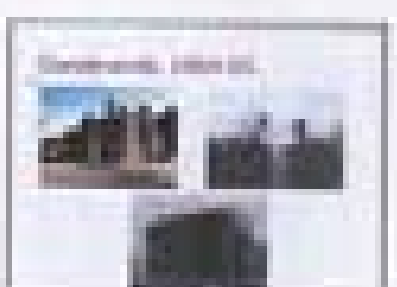
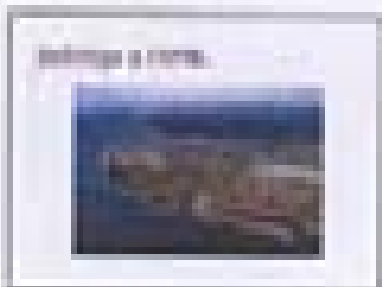
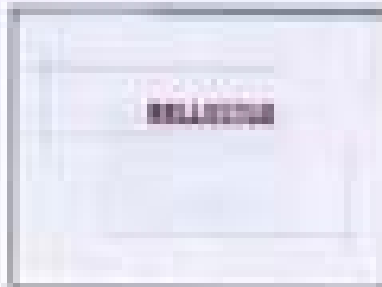
Altres actuacions són la construcció de un parking subterrani a l'Avinyuda Andorra, l'ex-ocupat per l'antic camp de futbol, la finalització del parc esportiu de la Frisa i l'ajuda amb la construcció d'una piscina municipal i el tractat de la Biblioteca Popular de Bellvitge, el centre France, a l'antiga escola Estel, al carrer Post.

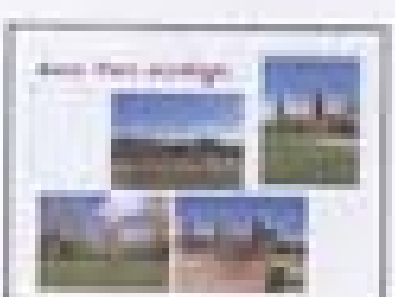
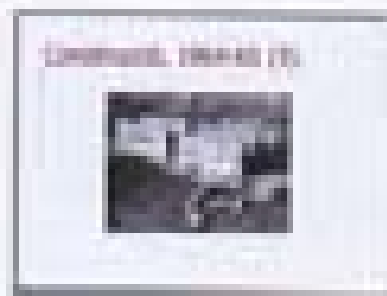
Un altre projecte que beneficiarà al barri és el sanejament d'una 500 metres de la línia de ferrocarril de Vilanova, des de el barri de la Terrassa fins al carrer Compañeros.

Projecte de l'Hotel Bellvitge, dissenyat per l'arquitecte Richard Rogers, a l'antic Parc Escultòric de Bellvitge

EL CREIXEMENT URBANITIC DELS ANYS 60 I 70. BELLVÍSSE

EXERCICI: FOTOGRAFIES AERIES DE BELLVITGE I BARCELONA

Queu fotografies feren a Barcelona, que ha molta més, però aquestes són les impressionants que considerem que s'han de treballar.

a) Fotografies de gran escala (Bellvitge i Barcelona)

- Vues de conjunts i entorns a l'entorn avorreges i desavantatges.
- Situat dins l'AMM
- Tancat del polígon comparat amb altres regions i parts.

b) Fotografies de petita escala (Bellvitge)

- Trams d'edificació aïllats.
- Ajusta dels edificis (a partir del seu entorn)
- Mobilitat dins del polígon, camins sense sortida.
- Vies Ferro i autogestió com a elements integradors.
- Elements que s'observen justos, parínges, botigues, mercat.

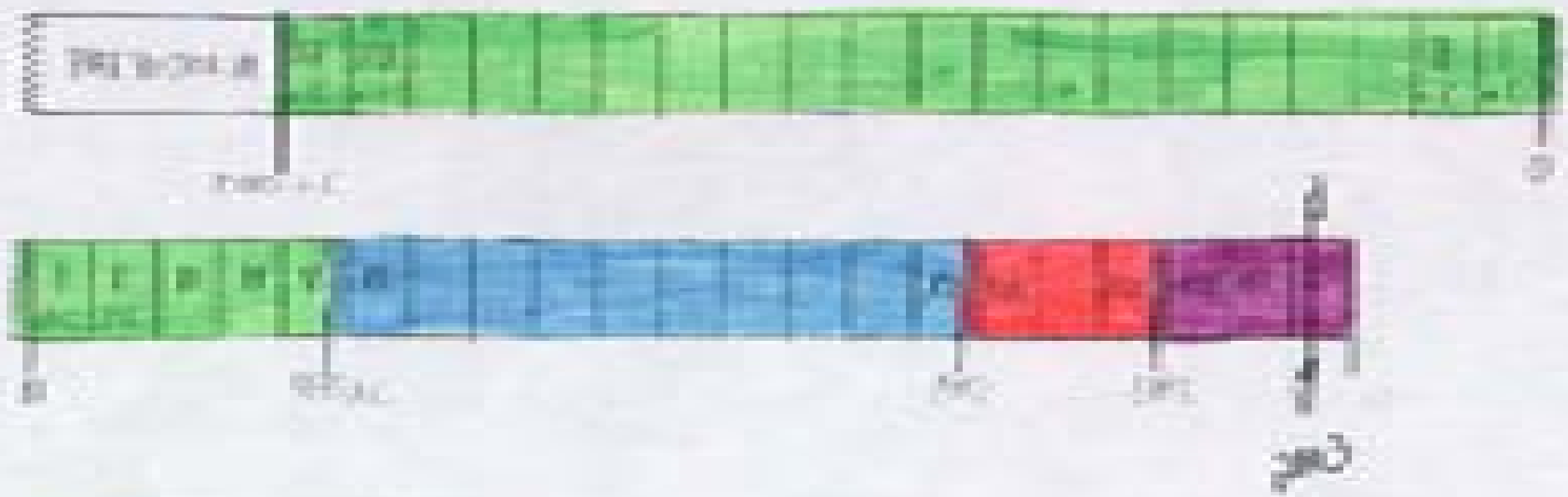

Deuxième partie (17/20)

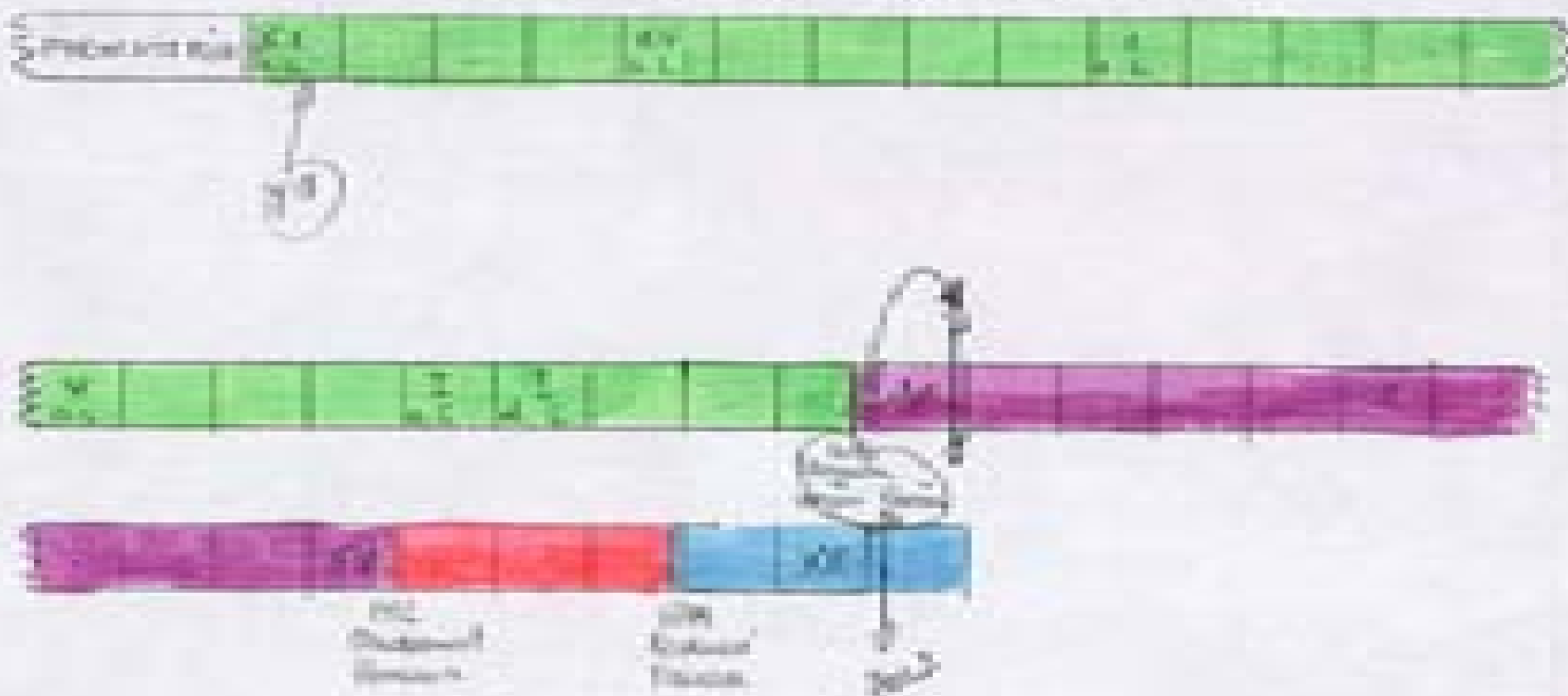
27. Exercice (travail individuel)

- a) Construisant d'un jeu théorique selon les grands étapes de la théorie, à partir de ses deux d'axiomes (final et conditionnel d'ordre)
- b) Interprétant d'un jeu théorique

ETI - Global Impact

- E. Africa
- E. Asia
- E. Europe
- E. South America

- Erdöl (grün)
- Erdöl (lila)
- Erdgas (rot)
- Erdgas (blau)

Interprétation d'un axe chronologique

Les axes chronologiques ou axes temporels sont des lignes droites sur lesquelles on place des dates à l'aide de points et de traits.

Exemple d'axe chronologique (1) :

Exemple d'axe chronologique (2) :

On utilise à leur usage des lettres ou des chiffres qui sont placés entre les points. Il est très important que toutes les dates qui sont placées sur l'axe soient à l'échelle de temps choisie.

Exemple (1)

Exemple (2)

Exemple (3)

Il faut utiliser certains de ces axes pour mesurer les temps écoulés par le ballon. Les axes de temps sont placés en fonction des besoins de la leçon.

ACTIVITÉS

(Préparez-vous)

1. Répondre aux questions suivantes :

2. Donner la date d'adoption de la loi sur le mariage :

- En 1975 en France
- En 1977 en Algérie
- En 1978 en Tunisie

3. Observer l'axe chronologique ci-dessous et répondre aux questions suivantes :

- Entre l'année 1947 et l'année 1957 : 10 ans
- Entre l'année 1957 et l'année 1967 : 10 ans
- Entre l'année 1967 et l'année 1977 : 10 ans
- Entre l'année 1977 et l'année 1987 : 10 ans
- Entre l'année 1987 et l'année 1997 : 10 ans

4. Copier l'axe chronologique ci-dessous et le compléter en le plaçant à l'échelle de temps choisie.

Interpretació d'un eix cronològic

Un eix cronològic és una seqüència que ens permet veure amb un cop d'ull un període llarg de temps.

► **Identifica l'interval de temps que representa.**

► **Indica quins esdeveniments històrics ocorren.**

Per saber si són segles partim de any 0 i comptem els segles segons el signe i el nombre 1 o de segles abans del naixement de Jesús. Per exemple, el 1788 pertany al segle XVIII.

SEGLE XVII

SEGLE XVIII

SEGLE XIX

En els eixos cronològics del present, el temps s'indica per a intervals, les unitats de temps més usades en història són el segle i el mil·lenni.

ACTIVITAT 1

1. Relaciona cada any amb el segle corresponent.

2. Digues a quina d'èsses èpoques correspon el segle en:

- El dia 31 de desembre de l'any 1998.
- El dia 1 de febrer de l'any 2000.
- El dia 28 d'abril de l'any 2100.

3. Observa l'eix cronològic d'aquesta pàgina i dibuixa alguns segles fins assolir entre dos i tres segles.

- Entre l'any 1507 i l'any 1607.
- Entre l'any 1512 i l'any 1800.
- Entre l'any 1684 i l'any 1789.
- Entre l'any 1685 i l'any 1885.

4. Copia l'eix cronològic d'aquesta pàgina en el teu quadern i dibuixa-hi cronològicament els segles següents.

Interpretarea d'un sic cronologic

Un sic cronologic este un instrument care este format dintr-un set de linii care cuprind un anumit timp de timp.

Exemplu:

Exemplu:

Pe tabel se pot realiza diferite linii pentru diferite date, pentru diferite evenimente sau pentru a indica un anumit nivel de dezvoltare a unei țări.

1990 - 2100

1995 - 2100

2000 - 2100

Pe tabel sunt utilizate diferite linii pentru a indica diferite evenimente sau pentru a indica un anumit nivel de dezvoltare a unei țări.

ACTIVITATE (10 puncte)

1. Realizati cateva linii pe scara de timp următoare:

2. Scrieti numele evenimentelor care s-au petrecut în aceste ani:

- Anul 2000 - evenimentul din anul 2000
- Anul 1 - evenimentul din anul 2001
- Anul 25 - evenimentul din anul 2101

3. Scrieti numele evenimentelor care s-au petrecut în aceste perioade:

- Între anii 1997 și anul 2007 \rightarrow 10 ani
- Între anii 2002 și anul 2012 \rightarrow 10 ani
- Între anii 1994 și anul 2004 \rightarrow 10 ani
- Între anii 2000 și anul 2010 \rightarrow 10 ani

4. Scrieți numele evenimentelor care s-au petrecut în aceste perioade:

-

Exercice 4 (10 points)

24. Étudier la série de convergence d'une suite (travail individuel)
La somme géométrique et la dérivée de la 1re dérivée (travail
individuel avec discussions).

1000
1000
1000

Guadalupe 17-09-2020

39. Pregunta del movimiento europeo de los siglos

40. Elaboración de un texto descriptivo sobre (estructura) de los Estados

(de la esfera preindustrial a la esfera industrial, niveles industriales)

1 El creixement espacial de les ciutats

Segona part
de l'unitat

1.1. El creixement urbà

El creixement de les ciutats de manera molt brusca s'observa a partir dels anys 1950.

A les ciutats s'observa la successió de tres etapes en el procés de formació i de creixement del seu nucli i de les zones urbanes: la ciutat preindustrial, la ciutat industrial i la ciutat postindustrial.

1.1.1. La ciutat preindustrial

Des del seu origen fins al segle XIX, les ciutats creixen gràcies a les activitats de comerç i de serveis, que es desenvolupen a prop de les vies principals de comunicació més utilitzades.

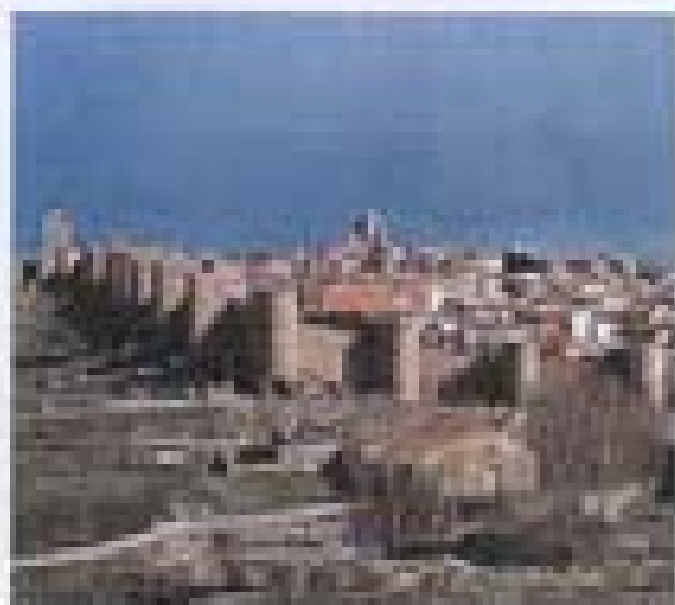
- Les primeres ciutats van sorgir a l'Orient Pròxim i a la Xina. Allà s'hi desenvolupava el poder polític i religiós, i també s'hi donava a lloc a les activitats econòmiques de tipus artesà i comercial.
- També a la civilització grega i romana les ciutats es van formar a prop dels rius.

Les primeres ciutats gregues tenien un pla regular de carrers amb cases i botigues. Més endavant es construïren el pla ortogonal que posteriorment també van fer servir els romans.

Les ciutats romanes disposaven de canalitzacions per a l'aigua, ports i colònies, edificiats per a representació (teatre, etc.). A la Península Ibèrica algunes ciutats romanes van servir d'espais a molts habitants: Tarragona i Ilerdaca, Mérida (Augusta Emerita), Saragossa (Caesaraugusta), Valentia (Valentia Augustana), etc.

- A l'edat mitjana la ciutat es presenta com a centre urbà i fora hi ha el nucli de vil·lages. Els nuclis s'agrupen per a la protecció perquè les murades tallaven de l'exterior tot el que hi havia.

Fora dels nuclis de ciutats medievals hi havia zones agrícoles i de pastures, mentre que a prop de les ciutats medievals hi havia zones de pastures i de conreu. Aquests espais eren utilitzats per l'estructura dels carrers. Aquests espais eren utilitzats per un nucli petit i a prop hi havia un centre urbà.

El nucli urbà de ciutats de tipus preindustrial es forma a prop de les vies principals de comunicació i de comerç, i a prop de les vies principals de comunicació i de comerç.

Actualment, les ciutats de tipus postindustrial es formen a prop de les vies principals de comunicació i de comerç, i a prop de les vies principals de comunicació i de comerç.

Veure més

Urbanisme És el conjunt de normes i decisions tècniques, polítiques, econòmiques i socials que s'adopten per a la planificació i desenvolupament de les ciutats i zones urbanes, així com per a la millora de l'entorn urbà i dels espais públics.

Activitats

- Analitza el mapa d'Europa i indica els nuclis urbans principals de cada país. Busca informació sobre les ciutats més importants de cada país i indica les seves característiques principals.

1.3. LES CIUTATS INDUSTRIALS

Quan ja s'era en la aproximadament 270 anys les ciutats europees iniciaven un procés de canviament i de transformació col·lectiva amb la Revolució Industrial. La incorporació de màquines per fer funcionar les màquines va representar el pas d'una economia basada en l'agricultura a una economia industrial. Van créixer ciutats amb noves característiques i moltes d'habitants derivats de la demanda de més d'obra i especialment en el sector tèxtil.

Al principi la manca dels mitjans d'edificació va fer que la major part dels edificis del centre per treballar les ciutats ocupessin i construïssin els mateixos habitants. Aquesta gran manca de ciutats va fer que els edificis d'habitatges fossin construïts a la perifèria.

Actualment aquest mateix procés de desenvolupament urbanístic es pot veure profusament al pas de l'industrialització de moltes. Algunes d'aquestes ciutats, situades en zones per desenvolupar-se, per exemple, l'habitatge urbà a tota una ciutat amb una representació de la població que hi vivia una gran part dels d'habitants, d'habitants i de ciutats, en les mateixes zones.

1.4. LES CIUTATS POSTINDUSTRIALS

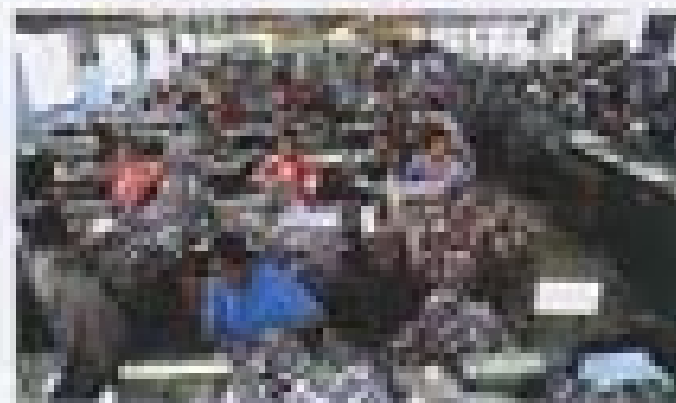
Una de les característiques més importants dels països més desenvolupats és que actualment ja no hi ha ciutats industrials. Les ciutats són diferents:

- Les ciutats industrials han estat desplaçades del centre urbà, i aquest centre i les zones circumdants en un espai reservat per a activitats comercials, comercials d'habitatges, recreatives i turístiques. A més, la manca d'espaces comercials i recreatius a l'entorn de les zones industrials, ha ajudat a crear un altre tipus d'espaces urbans basats en el desenvolupament.
- L'augment dels costos del treball i les facilitats en els costos de comunicació i de transport han afavorit un desenvolupament més dispers.

Aquest tipus de desenvolupament s'observa per exemple a les ciutats de la costa dels Països Baixos i grans aglomeracions urbanes.

Les ciutats industrials. El centre dels ciutats industrials es desenvolupa al voltant d'espais comercials i recreatius.

Un gran desenvolupament de ciutats industrials es desenvolupa al voltant d'espais comercials i recreatius, amb un desenvolupament més dispers.

La indústria en zones desenvolupades i les ciutats més desenvolupades són més disperses i desenvolupades al voltant d'espais comercials i recreatius.

Activitats de classe

1. Què són les ciutats industrials? Quins són els seus característics i quins són els seus característics?

2. Quins són els característics de

les ciutats industrials? Quins són els seus característics?

3. Per què la Revolució Industrial va ser desenvolupada al voltant d'espais comercials i recreatius?

4. Quins són els característics de les ciutats industrials?

5. Quins són els característics de les ciutats industrials?

ANÀLISI DE TEXTS ORALS

<p>Títol: <i>El món és un carrer</i> <i>El món és un carrer</i></p>	<p>És sobre el tema? ...</p> <p>És creïble? ...</p>	
<p>Presentació del text argumentatiu:</p>	<p>Segueix el tema? ...</p> <p>Com? <ul style="list-style-type: none"> • Descripció • Enumeració • Explicació • Caracterització </p>	
<p>GRAU DE CONEIXEMENT DE TEMA</p>		
<p>• Descripció</p>	<p>És completa? Explica en el text marcat amb groc</p>	
<p>• Explicació</p>	<p>És completa? <i>la</i> Explica en el text marcat amb verd</p>	
<p>• Caracterització</p>	<p>És pertinent? És completa? Explica en el text marcat amb blau</p>	
<p>GRAU D'APLICACIÓ</p>		
<p>• Interpretació de la situació</p>	<p>És pertinent? És completa? Explica en el text marcat amb verd</p>	<p>Explicació del detall És pertinent? És completa? Explica en el text marcat amb verd</p>
<p>• Interpretació de les alternatives</p>	<p>És pertinent? És completa? Explica en el text marcat amb verd</p>	<p>És pertinent? És completa? Explica en el text marcat amb verd</p>
<p>Classificació del text</p>		
	<p>És l'únic d' un text fonamentalment... <ul style="list-style-type: none"> • Descripció • Explicació <i>El món és un carrer</i> • Justificació • Interpretació Per què... perquè el desenvolupa explica el tema perquè és l'únic </p>	

<p>Tipus</p> <p>• Texte d'opinió (argumentatiu)</p>	<p>• Aporta al tema?</p> <p>• És creatiu?</p>	
<p>PRESENTACIÓ DEL TEXT</p> <p>• Descripció</p> <p>• Enumeració</p> <p>• Explicació</p> <p>• Generalització</p>	<p>• S'ajusta al tema?</p> <p>• Con?</p> <p>• Descripció</p> <p>• Enumeració</p> <p>• Explicació</p> <p>• Generalització</p>	
<p>Qualitat de desenvolupament de text</p> <p>• Descripció</p> <p>• Explicació</p> <p>• Justificació</p>	<p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p> <p>• És completa? Sí, però a favor i en contra</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p> <p>• És pertinent?</p> <p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p>	
<p>Qualitat d'implicació</p> <p>• Interpretació de la situació</p> <p>• Interpretació de les alternatives</p>	<p>• Aportar de nou?</p> <p>• És pertinent? Sí</p> <p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p> <p>• És pertinent?</p> <p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p> <p>• És pertinent?</p>	<p>• Crear el text?</p> <p>• És pertinent?</p> <p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p> <p>• És pertinent?</p> <p>• És completa?</p> <p>• Sempre en els mateixos punts?</p>
<p>Classificació del text</p> <p>• Descripció</p> <p>• Explicació (que és la més difícil de fer)</p> <p>• Justificació</p> <p>• Interpretació</p> <p>Partes</p> <p>• Introducció</p> <p>• Desenvolupament</p> <p>• Conclusió</p> <p>• Partes de desenvolupament</p>	<p>• És típic d'un text argumentatiu?</p> <p>• Descripció</p> <p>• Explicació (que és la més difícil de fer)</p> <p>• Justificació</p> <p>• Interpretació</p> <p>Partes</p> <p>• Introducció</p> <p>• Desenvolupament</p> <p>• Conclusió</p> <p>• Partes de desenvolupament</p>	

Tipologia de textos argumentatius

<p>Tips <i>de la la</i> <i>de la la</i></p>	<p>És sobre el tema? — És creatiu? —</p>
<p>PRESENTACIÓ DEL TEXT <i>introducció</i></p>	<p>Sobre el tema? — Com? • Descripció • Enumeració • Exposició • Generalització</p>
<p>GRAU DE CONVICIÓ DE TEMA</p>	
<p>• Descripció</p>	<p>És completa? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p>
<p>• Exposició</p>	<p>És completa? <i>Si, del la la la la</i> Exemple en el text: <i>meu amic</i></p>
<p>• Enumeració</p>	<p>És pertinent? És completa? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p>
<p>GRAU D'IMPULSIÓ</p>	
<p>• Interpretació de la situació</p>	<p>Adreça del text: — Descripció de detall: — És pertinent? <i>Si</i> És pertinent?</p>
<p>• Interpretació de les actituds</p>	<p>És completa? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p> <p>És pertinent? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p>
<p>• Interpretació de les actituds</p>	<p>És completa? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p> <p>És pertinent? Exemple en el text: <i>meu amic</i></p>
<p>Classificació del text</p>	
<p>• Interpretació de les actituds</p>	<p>És tracta d'un text argumentatiu? — Descripció — <i>Exposició</i> <i>meu amic</i> — Justificació — Incongruència Perquè... És a la... És a la... És a la...</p>

CITAT METABOLITZADA

Les primeres ciutats van aparèixer a l'orient Mitjà, a la Xina perquè aquest territori era molt fèrtil i hi havia molta activitat econòmica. Gràcies a les civilitzacions egípcia i romana, les ciutats es van estendre pel Mediterrani.

Aquestes ciutats tenien un layout orgànic perquè hi construïen sense cap planificació.

A l'edat Mitjana la ciutat era un centre econòmic i la seva funció era de refugi, les muralles allotgen de l'exèrcit en un cas d'atac.

~~Avui dia hi ha moltes ciutats que en districtes centres històrics encara hi queden restes.~~

CITATATS INDUSTRIALS

Amb la Revolució Industrial, les ciutats europees van iniciar un procés de creixement i de transformació. La disponibilitat de maquinari en les fàbriques van fer que la ciutat creixés per la demanda de treballadors.

Les persones que venien havien de viure en barris densos situats a la perifèria perquè no tenien prou diners.

~~Actualment passen per les zones d'industrialització més desenvolupades.~~

Compara gramàtica (15/0/2007)

41. Regles del sistema mundial de símbols
42. Examen individual d'un text justificatiu que expliqui les característiques del desenvolupament urbà de les ciutats industrials de les Illes Balears dels anys seixanta i setanta, basant-se en les explicacions i imatges fetes sobre Mallorca
- És un text justificatiu de múltiples parafràsis construïdes, amb les característiques de les ciutats industrials i dels seus processos que fan veure el desenvolupament dels anys seixanta i setanta
- Basat en tot el material utilitzat a les classes i dels materials fets, interpretats de fotografies aèries, lectures gràfiques, lectures arquitectòniques i el text text
- L'objectiu és que es pugui fer, a una o dues classes i que puguin fer una obra que es consideri convergent.

Tipus de text: argumentatiu

Tipus	S'ajusta al tema? ☒									
<i>El valor moral de l'edifici</i>	Es creia? ☒ Sí, al L. d'edifici									
PRESENTACIÓ DEL TEXT (estructura)	S'ajusta al tema? ☒ Com? <ul style="list-style-type: none"> • Descripció • Enumeració • Exposició • Generalització 									
GRAU DE CONÈXIMENT DE TEMA	<ul style="list-style-type: none"> • Descripció: Es completa? ☒ Descriu el text (menjar amb gust) • Enumeració: Es completa? ☒ Enumera el text (menjar amb gust) • Exposició: Es pertinenç? ☒ Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust) 									
GRAU D'ANÀLISI	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretació de la situació: <table border="1"> <tr> <td>Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)</td> <td>Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)</td> </tr> <tr> <td>Es pertinenç? ☒</td> <td>Es pertinenç? ☒</td> </tr> </table> • Interpretació de les alternatives: <table border="1"> <tr> <td>Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)</td> <td>Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)</td> </tr> <tr> <td>Es pertinenç? ☒</td> <td>Es pertinenç? ☒</td> </tr> </table> 		Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es pertinenç? ☒	Es pertinenç? ☒	Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es pertinenç? ☒	Es pertinenç? ☒
Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)									
Es pertinenç? ☒	Es pertinenç? ☒									
Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)	Es completa? ☒ Explica el text (menjar amb gust)									
Es pertinenç? ☒	Es pertinenç? ☒									
Classificació del text	Es tracta d'un text argumentatiu... <ul style="list-style-type: none"> • Descriptiu • Enumeratiu • Justificatiu • Interpretatiu Resposta: Es tracta d'un text argumentatiu. Com? <i>Es tracta del fet de l'edifici moral de l'edifici</i> És una descripció? ☒									

El sistema judicial ecuatoriano

El Poder Judicial es el encargado de administrar justicia en el Ecuador. Está conformado por el Poder Judicial Pleno, el Tribunal Constitucional, el Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Tribunal de lo Contencioso Electoral, el Tribunal de lo Contencioso Tributario, el Tribunal de lo Contencioso Penal, el Tribunal de lo Contencioso Civil, el Tribunal de lo Contencioso Mercantil, el Tribunal de lo Contencioso Social, el Tribunal de lo Contencioso Agrario, el Tribunal de lo Contencioso Forestal, el Tribunal de lo Contencioso Ambiental, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Hídricos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Atmosféricos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Acuáticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Geológicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Mineros, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Petroleros, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Energéticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Culturales, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Históricos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Artísticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Científicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Tecnológicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Espaciales, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Marítimos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Aéreos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Terrestres, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Subterráneos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Superficiales, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Atmosféricos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Acuáticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Geológicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Mineros, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Petroleros, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Energéticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Culturales, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Históricos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Artísticos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Científicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Tecnológicos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Espaciales, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Marítimos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Aéreos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Terrestres, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Subterráneos, el Tribunal de lo Contencioso de Recursos Superficiales.

El Poder Judicial Pleno es el órgano superior del Poder Judicial. Está conformado por el Presidente del Poder Judicial, el Vicepresidente del Poder Judicial, el Procurador General del Poder Judicial, el Defensor del Pueblo, el Fiscal General del Poder Judicial, el Abogado General del Poder Judicial, el Procurador de la Defensa del Poder Judicial, el Defensor de los Derechos del Poder Judicial, el Fiscal de la Defensa del Poder Judicial, el Abogado de la Defensa del Poder Judicial, el Procurador de la Defensa del Poder Judicial, el Defensor de los Derechos del Poder Judicial, el Fiscal de la Defensa del Poder Judicial, el Abogado de la Defensa del Poder Judicial.

El Tribunal Constitucional es el órgano encargado de garantizar la supremacía de la Constitución. Está conformado por el Presidente del Tribunal Constitucional, el Vicepresidente del Tribunal Constitucional, el Procurador General del Tribunal Constitucional, el Defensor del Pueblo, el Fiscal General del Tribunal Constitucional, el Abogado General del Tribunal Constitucional, el Procurador de la Defensa del Tribunal Constitucional, el Defensor de los Derechos del Tribunal Constitucional, el Fiscal de la Defensa del Tribunal Constitucional, el Abogado de la Defensa del Tribunal Constitucional.

El Tribunal de lo Contencioso Administrativo es el órgano encargado de administrar justicia en materia de lo contencioso administrativo. Está conformado por el Presidente del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Vicepresidente del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Procurador General del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Defensor del Pueblo, el Fiscal General del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Abogado General del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Procurador de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Defensor de los Derechos del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Fiscal de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Administrativo, el Abogado de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Administrativo.

El Tribunal de lo Contencioso Laboral es el órgano encargado de administrar justicia en materia de lo contencioso laboral. Está conformado por el Presidente del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Vicepresidente del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Procurador General del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Defensor del Pueblo, el Fiscal General del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Abogado General del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Procurador de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Defensor de los Derechos del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Fiscal de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Laboral, el Abogado de la Defensa del Tribunal de lo Contencioso Laboral.

Handwritten text in blue ink at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text in blue ink, consisting of multiple lines of cursive script.

Tipus de textos i valors

Tipus <i>Text de base</i>	És ajustat al tema? — És creatiu? —	
PRESENTACIÓ DEL TEXT (introducció)	Situa el tema? Com? • Descriptiu • Enumeració • Explicatiu • Justificatiu	
GRAU DE COMPLETAMENT DE TEMA		
• Descriptiu	És completa? ☐ Exemples en el text: <i>manjar amb gust</i>	
• Explicatiu	És completa? ☐ Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>	
• Justificatiu	És pertinent? ☐ ☐ ☐ És completa? Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>	
GRAU D'APLICACIÓ		
• Interpretació de la situació	Al·lineat del debat És pertinent? És completa? Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>	Creació del debat És pertinent? És completa? Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>
• Interpretació de les afirmacions	És pertinent? És completa? Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>	És pertinent? És completa? Exemples en el text: <i>manjar amb salut</i>
Classificació del text	És tracte d'un text fonamentari ? • Descriptiu • Explicatiu • Justificatiu • Interpretatiu Perquè Exemples en el text: ☐ Com? <i>manjar amb salut</i> Perquè <i>manjar amb salut</i>	

10/10/2023

The main reason it is not possible to have a single
 world government, because all the countries have
 their own interests and political systems. It is not
 possible to have a single world government because
 the countries have their own interests and political
 systems. It is not possible to have a single world
 government because all the countries have their own
 interests and political systems. It is not possible to
 have a single world government because all the
 countries have their own interests and political
 systems.

It is not possible to have a single world government
 because all the countries have their own interests
 and political systems. It is not possible to have
 a single world government because all the countries
 have their own interests and political systems. It
 is not possible to have a single world government
 because all the countries have their own interests
 and political systems. It is not possible to have
 a single world government because all the countries
 have their own interests and political systems.

It is not possible to have a single world government
 because all the countries have their own interests
 and political systems. It is not possible to have
 a single world government because all the countries
 have their own interests and political systems. It
 is not possible to have a single world government
 because all the countries have their own interests
 and political systems. It is not possible to have
 a single world government because all the countries
 have their own interests and political systems.

1. The first step in the process of...
2. The second step is to...
3. The third step is to...
4. The fourth step is to...
5. The fifth step is to...

SEQÜÈNCIA 5: LA CIUTAT POSTINDUSTRIAL

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Conèixer les característiques de les diferents etapes de formació i de desenvolupament dels nuclis urbans.
2. Identificar i descriure sobre el terreny els principals elements de la trama urbana rural arcaica, exemples: trama parvicèntrica, etc.
3. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda en diverses fotografies, esquemes, mapes i textos.

CONTINGUTS

4) **Trasllaments**

- Reconeixement sobre els temes i elements literaris, històrics, geogràfics i lingüístics relacionats a classe
- Elaboració d'un text explicatiu sobre les característiques de la ciutat postindustrial
- Interpretació de fotografies aèries
- Realització de mapes amb paper vegetal

5) **Ests, conceptes i sistemes relacionats**

- La ciutat postindustrial
- Els usos del sòl

6) **Activitat, ritme i qualitat**

- Treball per conèixer l'evolució de l'estructura de les ciutats amb els anys del temps
- Treball i interès per a les activitats que s'han de realitzar
- Realització adequada dels exercicis
- Anàlisi detallada i les introduccions en la descripció i evolució de la ciutat

ALICIA

COMUNICACIÓ (17472000)

43. Concretant els objectius de la 3a república
44. Explicació de les característiques de la ciutat postindustrial.
(PowerPoint)
45. Exemplificació d'un cas: Sant Gutzze del Vallès (amb transparencies)
 - a) Situació geogràfica
 - b) Història de la població
 - c) Urbanització i usos del sòl
 - d) Morfològia
 - e) Problemes actuals
46. Texts i vídeos sobre Sant Gutzze del Vallès

La ciudad Post-industrial

Unidad urbana

INTRODUCCIÓN

→ Ciudad pre-industrial

→ Ciudad industrial

→ Ciudad Post-Industrial

→ Ciudad
→ Ciudad Industrial

EVOLUCIÓN: De la ciudad pre-industrial a la post-industrial

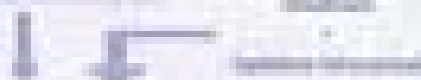
- La industrialización y el proceso de concentración de la actividad económica en el espacio urbano, que dio lugar a la ciudad industrial.
- La ciudad, con su estructura industrial, que se caracterizó por la concentración de la actividad económica en el espacio urbano, que dio lugar a la ciudad industrial.

EVOLUCIÓN: De la ciudad pre-industrial a la post-industrial

- La industrialización y el proceso de concentración de la actividad económica en el espacio urbano, que dio lugar a la ciudad industrial.
- La ciudad, con su estructura industrial, que se caracterizó por la concentración de la actividad económica en el espacio urbano, que dio lugar a la ciudad industrial.

EVOLUCIÓ: De la ciutat pre-industrial a la post-industrial.

- Ciutat Pre-industrial.
- Ciutat Industrial.

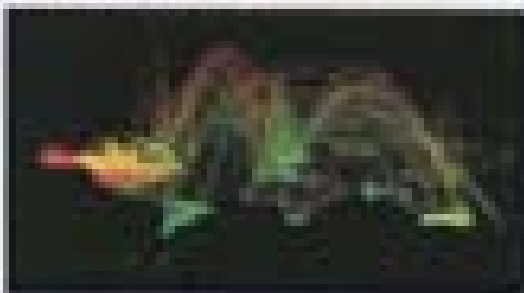

- Ciutat Post-industrial.

Què aporta el Capitalisme Informacional?

- Innovació en les tecnologies.
- La informació que s'extreu de les formes complexes del treballant parte del producte a un altre.
- Serveis d'informació (Internet).

Què aporta el Capitalisme Informacional?

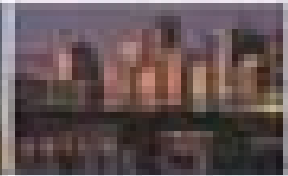
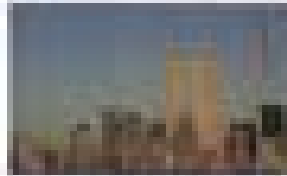
Què aporta la globalització? (Activitats productives)

- Activitats productives: • La integració.
 - Especialització de les ind. Productives.
 - Exports i imports, i comercialització (per exemple, el petroli).
 - Exports i imports, sense frontera comercial.
 - Transferència de centres industrials i de serveis al global.
 - Globalització.
 - Integració dels països més desenvolupats.

Com es la Ciutat Post-Industrial?

- Els centres comercials locals, també anomenats centres comercials de proximitat o centres de proximitat, són els nous centres comercials (comercis).
- 1990s:
 - Nova comercial
 - Nova hipercomercial
- Els centres comercials són els centres comercials de proximitat.

Paisatge nocturnu.

BARCELONA, 1990-1995

BARCELONA, 1995-2000

Paisatge nocturnu.

Paisatge nocturnu.

Palatage répétitif

Contemplation

- Manger sans se précipiter
- Manger sans se précipiter
- Manger lentement
- Manger attentivement
- ...

Quel opéra?

Antoine et
Lise Angot

Quel opéra?

Le comte
Ory

LES CIUTATS POSTINDUSTRIALS

L'evolució del concepte de ciutat de les ciutats

- Els polítics s'han desenvolupat en nombre de polítics a la ciutat per les següents raons:
 - Desdoblament de la indústria del centre de la ciutat a les periferies
 - Increment d'espais grans d'habitatge i uns districtes al centre (oficines, negocis, CBD, etc.)
 - Recuperació dels centres històrics i grans renovacions
 - Increment del pes del centre a tota la ciutat
 - Migrament de la població tradicional i altres cap a les periferies i increment d'espais en forma dispersa

Elements d'urbanisme

- Característiques d'un món molt urbà:
 - Alta concentració d'edificis amb milions d'habitants
 - Ciutats molt desenvolupades tecnològicament però molt desiguals socialment i econòmicament estructuralment
 - Competència entre ciutats a nivell mundial per aconseguir el màxim de profit derivat d'empreses multinacionals i centres d'impuls econòmic
 - Multiculturalitat a causa del gran nº d'immigrants i per les limitacions de recursos

Característiques en els processos d'urbanisme

- Ciutats de passat desenvolupades:
 - Punt de desenvolupament de polítics (des de les zones a les periferies a zones mitjanes)
 - Creació d'unes metropolitànes i megapolitànes (Thomas-Washington, Tokio-Yokohama)
 - Efecte identificat de les limitacions de la ciutat administrativa i la ciutat real
 - Regim d'un nou model de ciutat, la ciutat difusa
 - Aparició dels no-llocs (supercentres, grans aparcaments, negocis)
- Ciutats dels polítics en vies de desenvolupament:
 - Punt de desenvolupament de la població procedent de les migracions temporals
 - Alta densitat de polítics
 - Existència d'unes infraestructures esportives i recreatives, entre d'altres planificades en zones
 - Característiques algunes de les ciutats molt grans del món, les megapolitànes (+ 10 milions d'habitants), per exemple Los Angeles - Los Angeles i Pequín - Pequín

La funzione del bilancio a livello mondiale

- Ripercorre le diverse tipologie di beni prodotti in grande quantità quattro categorie:
 - 1- Beni di consumo (prodotti per il consumo a livello mondiale)
 - 2- Beni di consumo (servizi di terzi, grandi consumi di un paese)
 - 3- Beni di consumo (dimensione nazionale, prodotti energia, investimenti)
 - 4- Beni di consumo (prodotti per il consumo, prodotti per il consumo)
- Sono stati sviluppati sistemi statistici per misurare le relazioni tra i paesi, i rapporti economici tra loro a livello delle economie nazionali e delle imprese.

SANT QUIRCE DEL VALLÈS

- Situació geogràfica

- Límits
- Infraestructures

- Creixement de la població i la ciutat

- Evolució de la població
- Increment en els anys 60 i 80
- Origen de la immigració
- Plaça de l'estat

- La urbanització i els usos del sòl

- Règim d'ús residencial
- Noves dinàmiques d'urbanització (a escala mundial)
- Canvi dels usos del sòl
- Canvi en la tipologia de les edificacions

HISTÒRIA

EL NEOLÍTIC

- Zona agrícola i ramadera
- Aprofitament de recursos naturals
- Restes arqueològiques

ÈPOCA ROMANA

- Urbans rurals i vil·les

EL XI : LA CIUTAT FEUDAL

- Domini de la casa Comtal de Barcelona i del monestir de Sant Cugat
- Construcció de l'Església
- Terme municipal de Terrassa

EL XVI

- Augment de la producció agrícola
- Construcció de noves masies

FINALS DEL S. XVII

- Expansió de la vila

REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

- Declinació del sector agrícola
- Creixement de sectors innovadors i més rentables

EL XIX

- Gran transformació industrial a les zones properes a Sant Quirze
- Construcció del ferrocarril (1827-1828)

ELS ANYS 60

- Expansió del nucli urbà

1973/ 1975

- La crisi del petroli → crisi que afecta a la indústria
- Fim en l'expansió urbanística

1850

- Aparició de cases adossades, polígons industrials i àrees comercials

1850

- El Sant Quirze actual

MORFOLOGIA URBANA

MIGLI ANTIC

- Al voltant de l'església
- Creixement degut a l'expulsió de ciutadans de Barcelona i de Aragó

BARRIS PERIFÈRICS

LIVING

ELS ÚLTIMS 20 ANYS

- Les urbanitzacions
- La barcelonista

POLÍGONS INDUSTRIALS

- Prop dels principals eixos de comunicació

PROBLEMÀTIQUES

- FALTA D'EQUIPAMENTS I SERVEIS
- CIUTAT-DORMIDOR

Wynne Evans' portrait of the East End

View of East London, c. 1917. The houses and towers are visible in the distance. A few people can be seen in the foreground. Photo courtesy of Great Britain, via Wikimedia Commons, 2017.

View of East London, c. 1917. The houses and towers are visible in the distance. A few people can be seen in the foreground. Photo courtesy of Great Britain, via Wikimedia Commons, 2017.

Resistencia 8 - 1998

Resistencia 8 - 1998

Resistencia 8

Resistencia 8 - 1998

El día del inicio del desfile, cuando parte de una columna de resistencia y manifestantes se reunió en una zona de campo de fútbol que había sido del ejército. El día del desfile, el campo fue rodeado por soldados armados.

El colegio de la resistencia se llama San Blas (derecha). El colegio fue el punto de partida de una columna de resistencia que luchó contra el ejército de Chile. El día del desfile.

Fig. 100

Fig. 100. Temple, Jaipur (India)

Fig. 101. Two-story building, Jaipur (India)

Exposición al público del Centro Cultural y de Recreación de la Ciudad, sede del Comité del Plan de Desarrollo.
(Foto: Oscar L. Escobar)

Exposiciones presentadas en San Salvador

Exposición del "Plan de Desarrollo".
(Foto: Oscar L. Escobar)

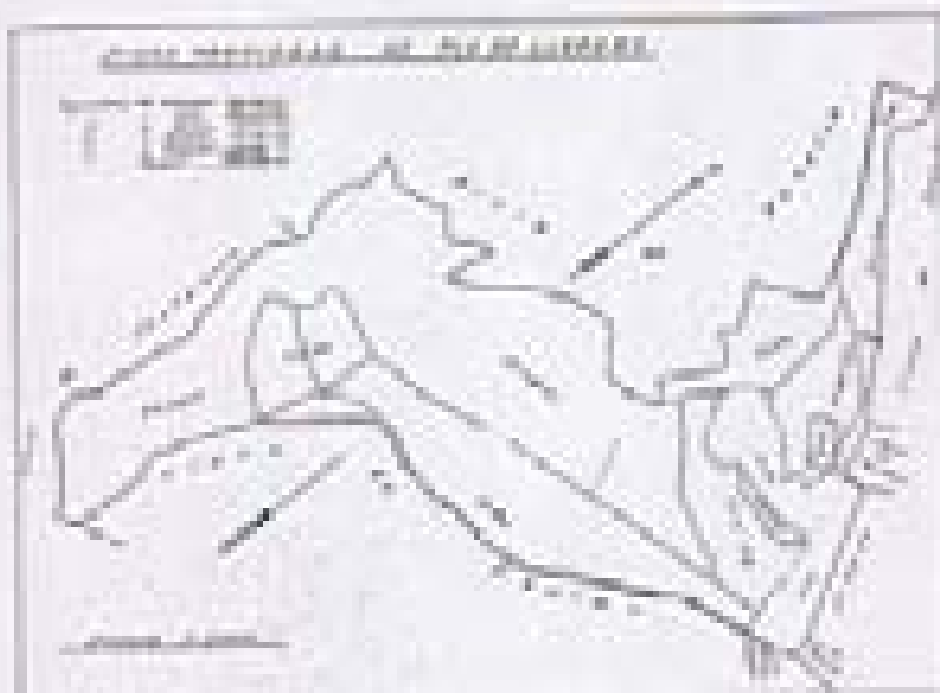
Environmental problems in San Diego II

Photo by "Outpost" (Photo by permission of Peter G. Turner and Nathan, San Diego, 1997)

San Diego de las Flores, July 1997 (Photo by permission of Peter G. Turner and Nathan, San Diego, 1997)

Localização da cidade de São João do Rio Preto em 1988. (Fonte: IBGE)

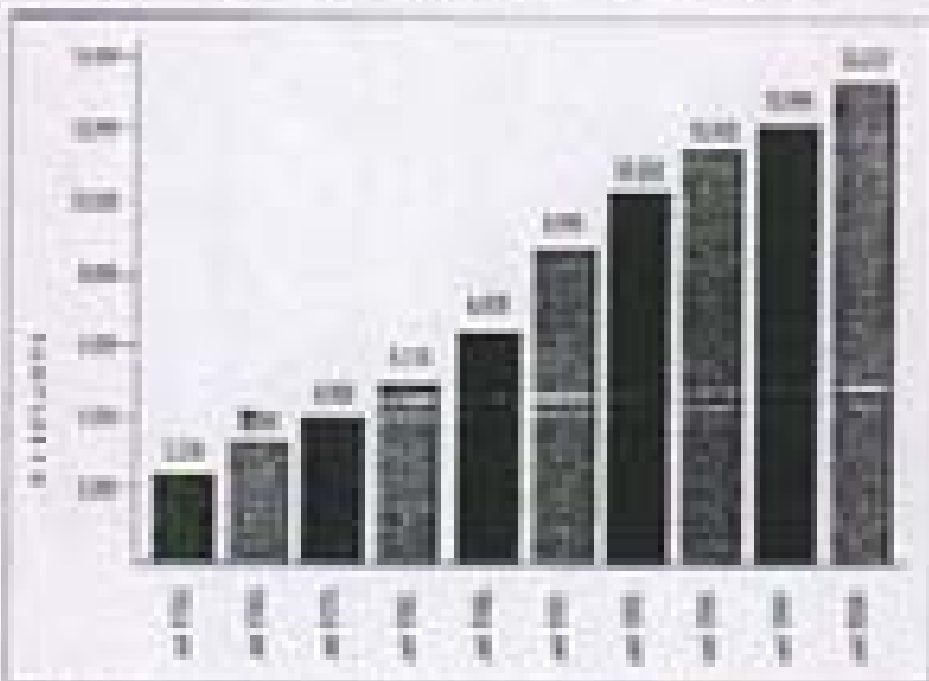
Evolution of the population of São João do Rio Preto (1988-2000)

Year	Population	Year	Population
1988	17 600 (10 000 hab.)	1990	18 710
1991	188	1995	16 000
1992	600	1998	16 000
1994	677	1999	16 700
1995	700	2000	16 470
1998	780		
1999	1 600		
2000	1 100		
2001	1 400		

ANEXOS

Alumnos y docentes de una escuela (1998). Ahora las escuelas cuentan con internet y teléfonos móviles, dispositivos de uso común (Foto: UNICEF)

Evolución del número de estudiantes de primer grado entre el 1998 y el 2008.
Fuente: Departamento de Datos Educativos del INE

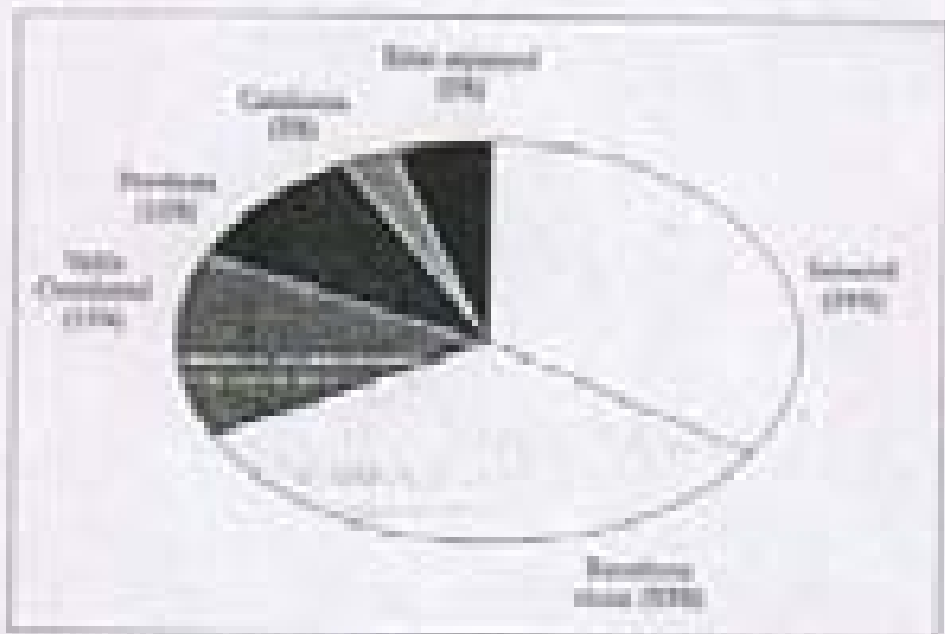
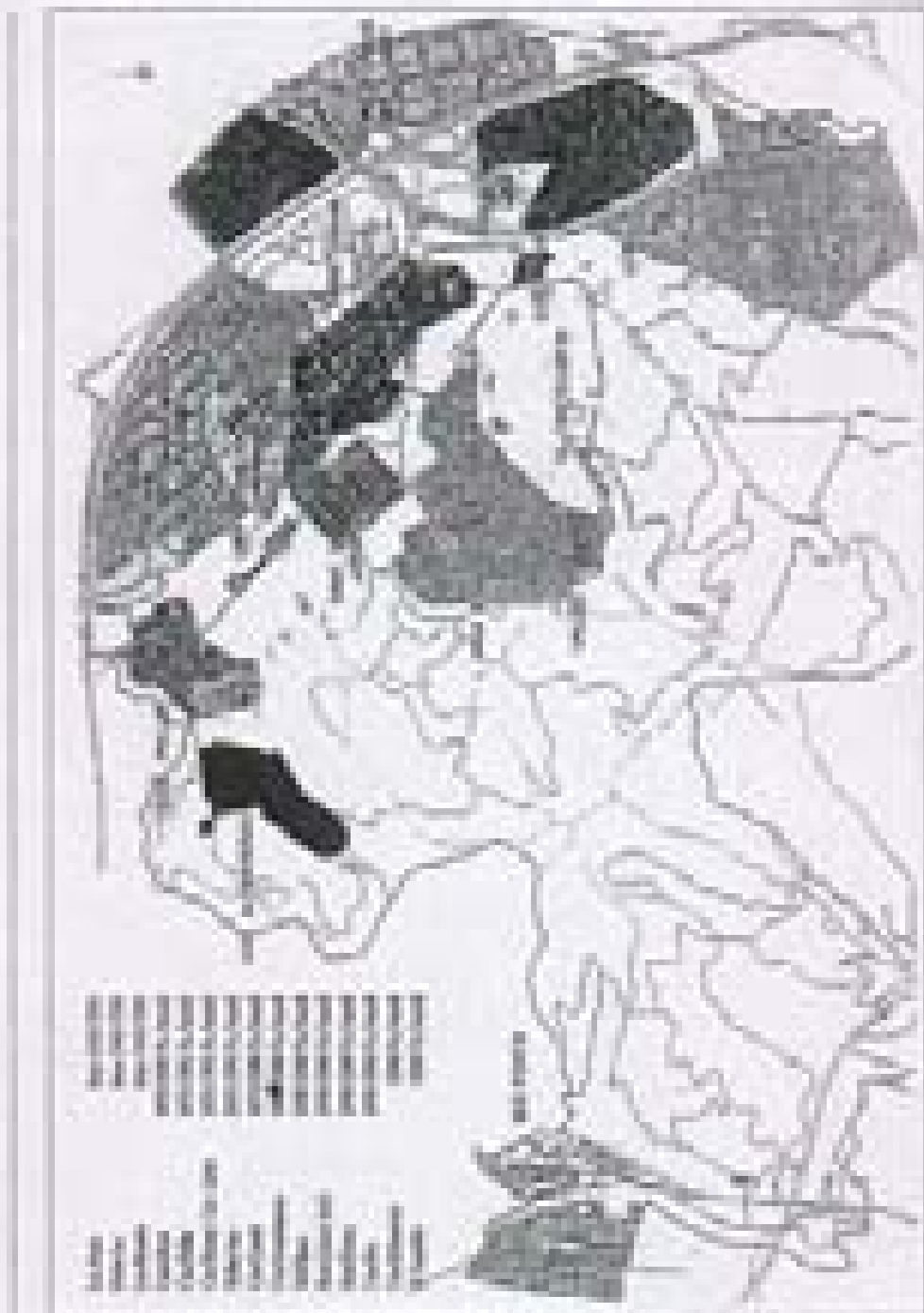

Diagramma a torta (1000) (1000). (Per ogni categoria di base (parte del totale)

Concentrazioni generali in Nord Ovest *

Mappe della densità dei abitanti in Nord Ovest per ogni regione. (Nota: l'importanza di ogni regione non è data)

UN EXEMPLE DE CIUTAT POSTINDUSTRIAL: SANT QUIRZE DEL VALLÈS

Què és treballant el professional

EL CASAMIC

Contexte 1

- Situat en un barri
- Poblatió "autòctona"
- Al voltant d'aquest es va formar l'actual nucli de Sant Quirze.
- Carrers estrets i irregulars
- Arquitectura edificis, plantes baixes, i amb a més un edifici de quatre plantes.
- Tipus de construcció: cases mal acabades i en mal estat de conservació
- Centre aglomera dels serveis de Sant Quirze, en forma de petites botigues

LA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL, ANTES

Contexte 2. Eixos del treball

- Habitatges procedents de les barriques de Montjuïc.
- Creixement de la demanda d'habitatge: condicions sanitàries i de poca qualitat
- Preus subvencionats.
- Comença a desenvolupar-se el sector secundari al municipi.

Contexte 3. L'obra

- Igual que els edificis anteriors però una mica posterior en el temps.

Contexte 4. Zona industrial

- Zona amb molt bona comunicació, situada en un primer moment a les afors de la població.

LA CIUTAT POSTINDUSTRIAL: ANÀLISI DE CIUTATS RESIDENCIALS I URBANITZACIÓ

Parada 3. Sant Quirze del Valls

CIUTAT RESIDENCIAL

- Falta de serveis: són molts més i n'hi ha molt pocs.
- Espais verds: augment de la qualitat de vida
- Sant Quirze com a ciutat dormidora
- Cal fer referència a:
 - ALCAMPO: nous serveis, exemple de centre comercial.
 - Ferramenta de la Generalitat: han ajudat molt en el creixement de la ciutat, ja que han estat un element vertebrador del territori.

Sant Quirze del Valls ha crescut molt i molt ràpid seguint les dinàmiques marcades de creixement de les ciutats, de a dir, que la gent busca de les grans ciutats per millorar la seva qualitat de vida i es mouen a les ciutats del voltant.

Cal remarcar que aquest és un exemple de ciutat postindustrial, que no és simplement un estudi de Sant Quirze

Dezima sessa (1750263)

45. Resultats de la visita per Sant Quirze del Valler

- a) Qüestions sobre les característiques dels diferents turcs visitats.
- b) Elaboració d'un text argumental sobre les principals característiques d'una ciutat postindustrial.

Treball individual

QUESTIONARI

1. Omple el espai buit amb les característiques rellevants.

	CASC ANTIC	INDUSTRIAL	POSTINDUSTRIAL
Morfologia	Carrers estrets i traçat irregular	Carrers amples però irregulars	Carrers amples i regulars
Construcció	Edificis baixos i aïllats	Boters elevats, petits i de mala qualitat	Cases molt ambigues i agrupades
Alçada	Alguna densitat a causa de la construcció	Una densitat molt alta, però d'una densitat mitja - baixa	Hi ha molta gent però repartida, i son de densitat mitja - alta
Serveis	Ajuntament, Bar, Farmàcia, escola, Fiac, centre cultural Polígonal, pan de pa	CAF, Centre, Bar, Farmàcia, Escola d'adults, Polígon industrial, autoritat, pan de pa	Farmàcia, restaurant, Bar, Botigueteria, Supermer, Mini - Super, pan de pa, estació de tren
Zones verdes	No hi ha zones verdes, però hi ha una plaça	Hi ha zones verdes petites	Moltes zones verdes distribuïdes - Parc de la Montjoie - Parc de Can Felip

2. Escibe un text explicatiu sobre les principals característiques d'una ciutat postindustrial. Extensió mínima d'una pàgina.

QUESTIONARI

Problema 1
20 puncte

	CASE ANTIC	INDUSTRIAL	POSTINDUSTRIAL
POPULAȚIA	irregular, micșor creșterea este foarte bucur	irregular / lentă creșterea - amplă	stabilizată (într-o măsură)
CONSTRUCȚII	de la plante, bucur, micșor	plăcuțe industriale, măști, etc. marea construcție etc.	2-3 plante, marea construcție
POZIȚIE	centrale	la marginea orașelor, construcție industrială	la marginea
SECTOR	sector cultural, agricultură, turism	IT, servicii, bucur, micșor	servicii
INTELECTUAL	măști, micșor etc., micșor etc.	servicii, marea construcție etc.	măști, marea construcție etc., marea construcție

QUESTIONNAIRE

1. Classez d'après leurs buts les caractéristiques suivantes :

	ÉCONOMIQUE	INDUSTRIEL	POLYVALENT
Marketing	Quelques entreprises ou ateliers (à un seul)	Ateliers (quelques ateliers)	Ateliers (quelques ateliers)
Construction	Ateliers ou ateliers- atouts	Ateliers d'assemblage	Ateliers polyvalents / spécialisés
Plomberie	Atelier pour quelques clients	Atelier atelier atelier	Ateliers pour que les clients soient satisfaits et précis
Service	Ateliers pour services ou pour appartements	Atelier atelier atelier pour pour et pour	Ateliers pour services, travaux et ateliers, travaux de montage
Ateliers atelier	Ateliers atelier ou pour ateliers ou pour les clients de leur atelier	Atelier pour atelier atelier	Ateliers atelier atelier atelier atelier

1. Écrivez un bref paragraphe sur les principales caractéristiques d'une classe particulière. Écrivez minimum 3 caractéristiques.

La 3. TEXTS d'habitatges i zones urbans i periurbans

Les ciutats post-industrials tenen una sèrie de característiques. Per exemple, en l'òrbita de centres urbans, els centres - per zones residencials, perquè les zones més més ben comunicades, més ben organitzades i forces més fortes. Els centres són complex i regulars, així es facilita la circulació de població i augmentant però regulars, perquè tot són zones, excepte alguns plans, així se pot veure generalitzacions urbanes. Els habitatges d'aquesta zona són de classe mitja-alta, perquè no treballen, és pot parlar de l'alt de complexitat, una casa més una arquitectura com les de les zones residencials. A més, a més, les ciutats post-industrials tenen molts centres, perquè a part de centres molt regulars, també parlen en les necessitats de la població, en les ciutats post-industrials tendeixen a haver-hi moltes zones verdes, una que compleix la funció d'habitatges i d'indústria. La característica més important d'una ciutat post-industrial, és que les indústries es situen a la perifèria de la ciutat, perquè se no és el centre d'activitat.

Text Explanativ: culat Postindustrial

A St. Quiri es poten diferenciar tres tipus de modeler urbanes: Un d'elles (la més moderna) és la postindustrial. Les cases han sigut construïdes fetes iguals, amb la mateixa façana, el mateix nombre de plantes (2 o 3) i fetes amb un jardí.

Normalment els habitants d'aquest tipus són famílies que solen tenir un parell de fills, i viuen aquí perquè és una zona tranquil·la, agradable, confortable en tots els aspectes, etc.

Aquest tipus solen tenir cases amples i extenses i són molt boniques. En les botigues on venen productes de carnes d'animals (porcíes, boves, ovelles...)

En els botis postindustrial també hi ha zones més petites, però també són molt agradables, bones estèticament, tenen jocs per a infants però el de que les famílies preferen als fills a jocs, zones on descansar.

En una ciutat postindustrial el treball és molt més complex per tal de poder veure les diferències entre el país i altres països. En les ciutats postindustrials hi ha un 20% d'ocupats que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet. A més, hi ha un 10% de treballadors que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet. A més, hi ha un 10% de treballadors que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet.

En una ciutat postindustrial el treball és molt més complex per tal de poder veure les diferències entre el país i altres països. En les ciutats postindustrials hi ha un 20% d'ocupats que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet. A més, hi ha un 10% de treballadors que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet.

En una ciutat postindustrial el treball és molt més complex per tal de poder veure les diferències entre el país i altres països. En les ciutats postindustrials hi ha un 20% d'ocupats que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet. A més, hi ha un 10% de treballadors que treballen a temps parcial i un 10% de treballadors a temps complet.

Exercice 1 (2021-2022)

1. Déterminez une base de l'espace des solutions de l'équation différentielle suivante (travail individuel).

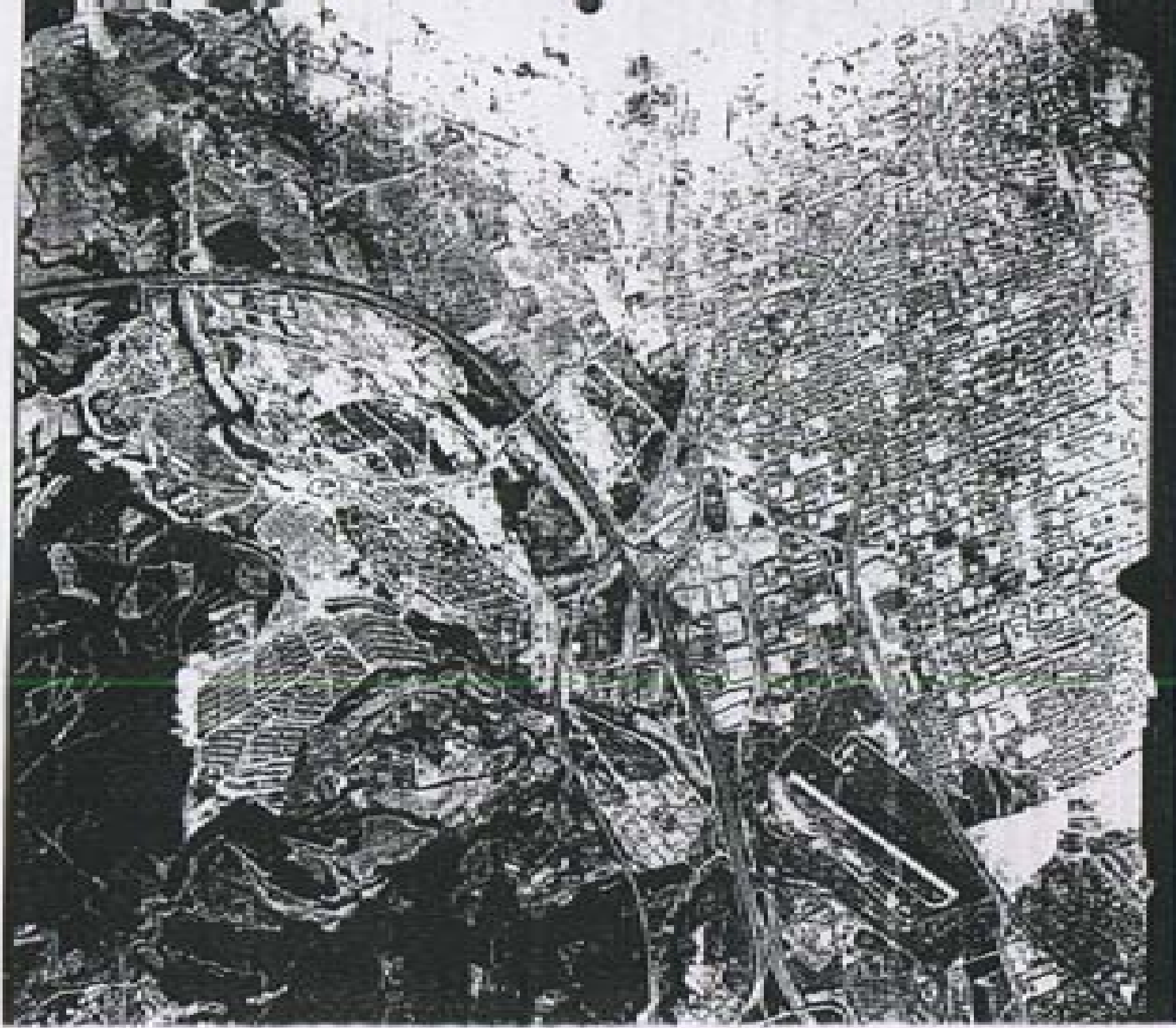
1. **Elaborant el mapa del planejament de Sant Quirze i utilitzant com a base la fotografia aèria sobre un paper vegetal, cal fer un mapa dels usos dels sòls del municipi.**

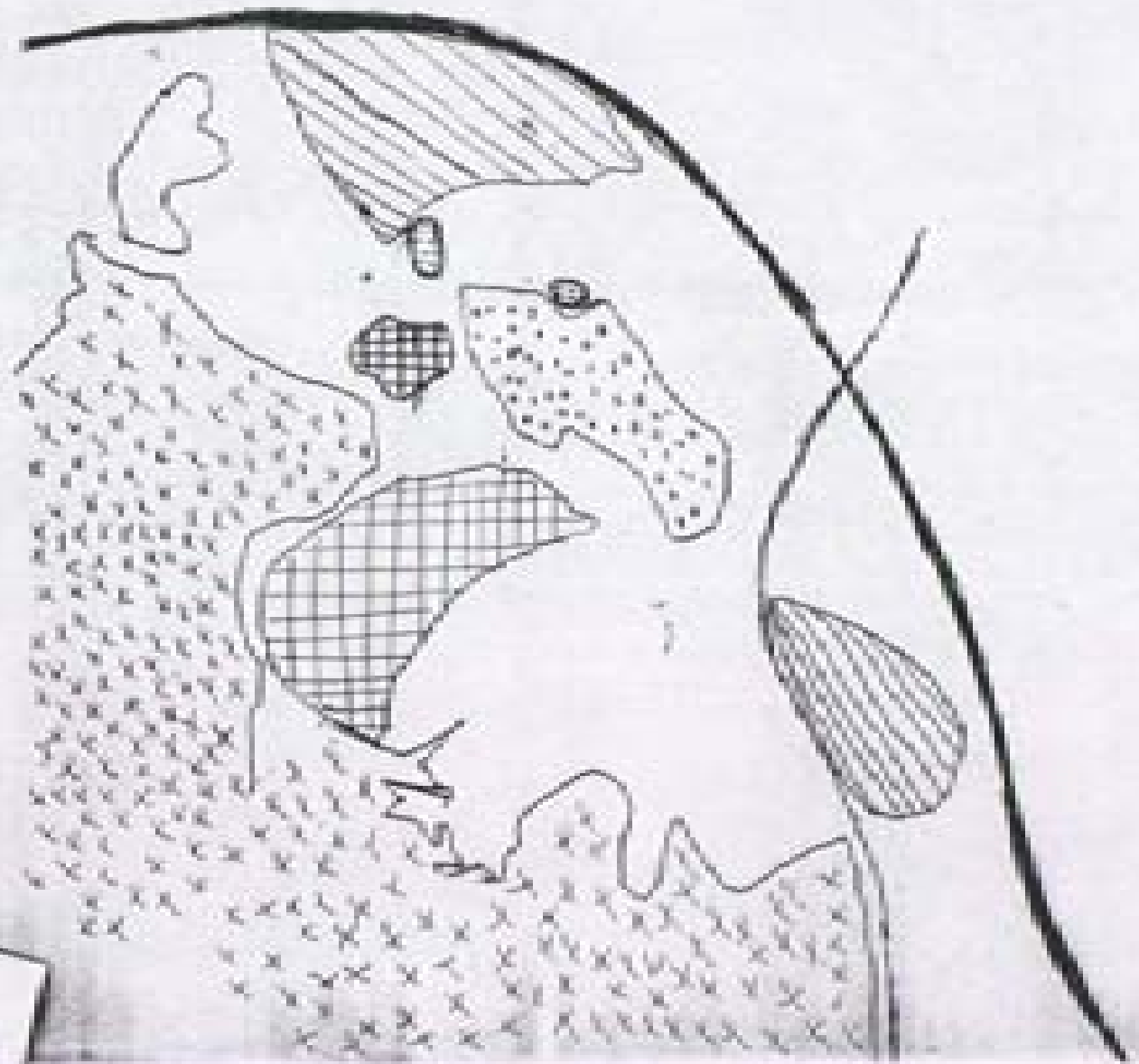
Cal diferenciar aquells usos:

- Zones industrials
- Zones d'habitatges
- Cases aïllats
- Zones recreatives
- Zones verdes
- Zones d'intercanvi
- Infraestructures

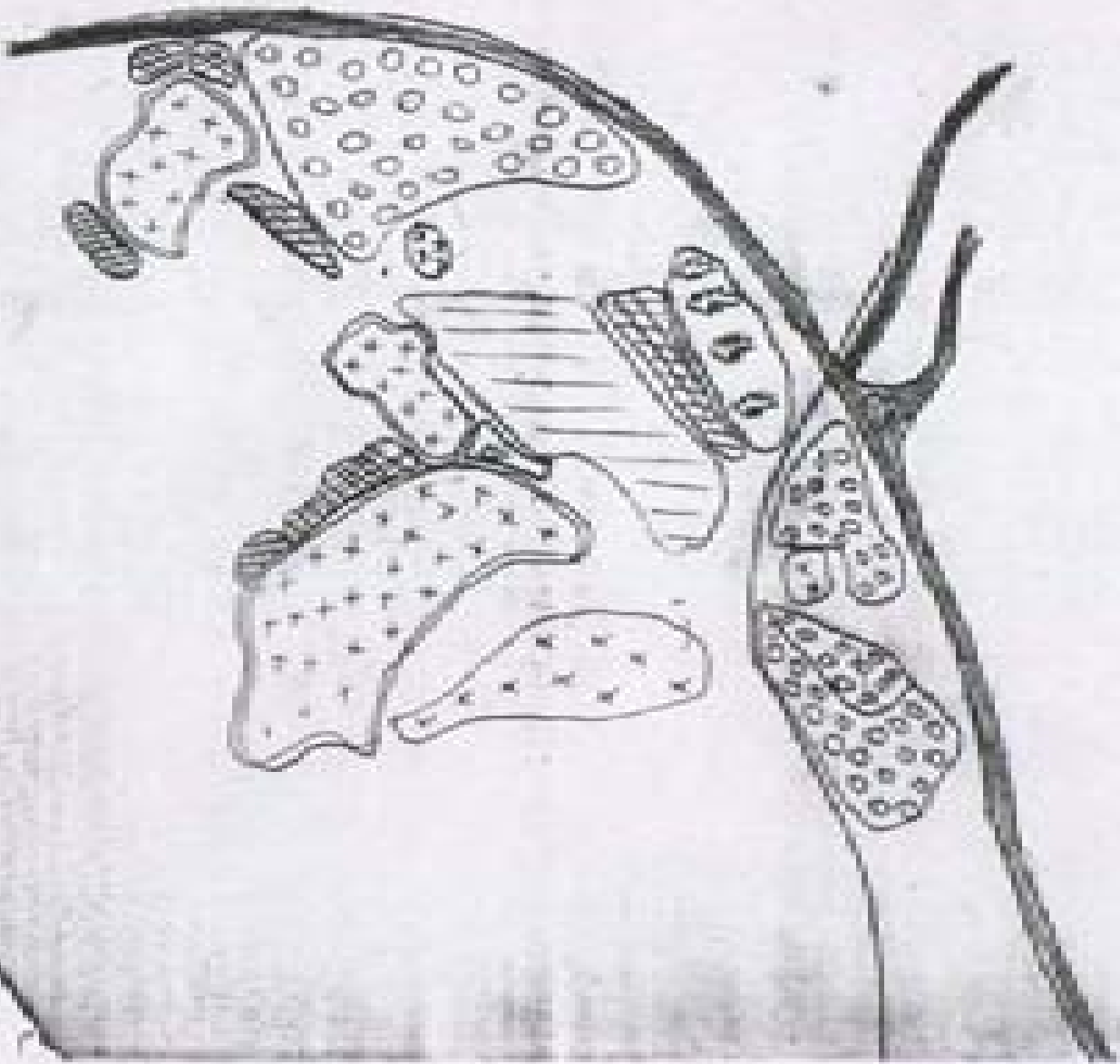
Aquests usos són els que conformaran la vegetació. Tots tancaran les zones d'usos diferents, i les carreteres que es facin servir com a vies.

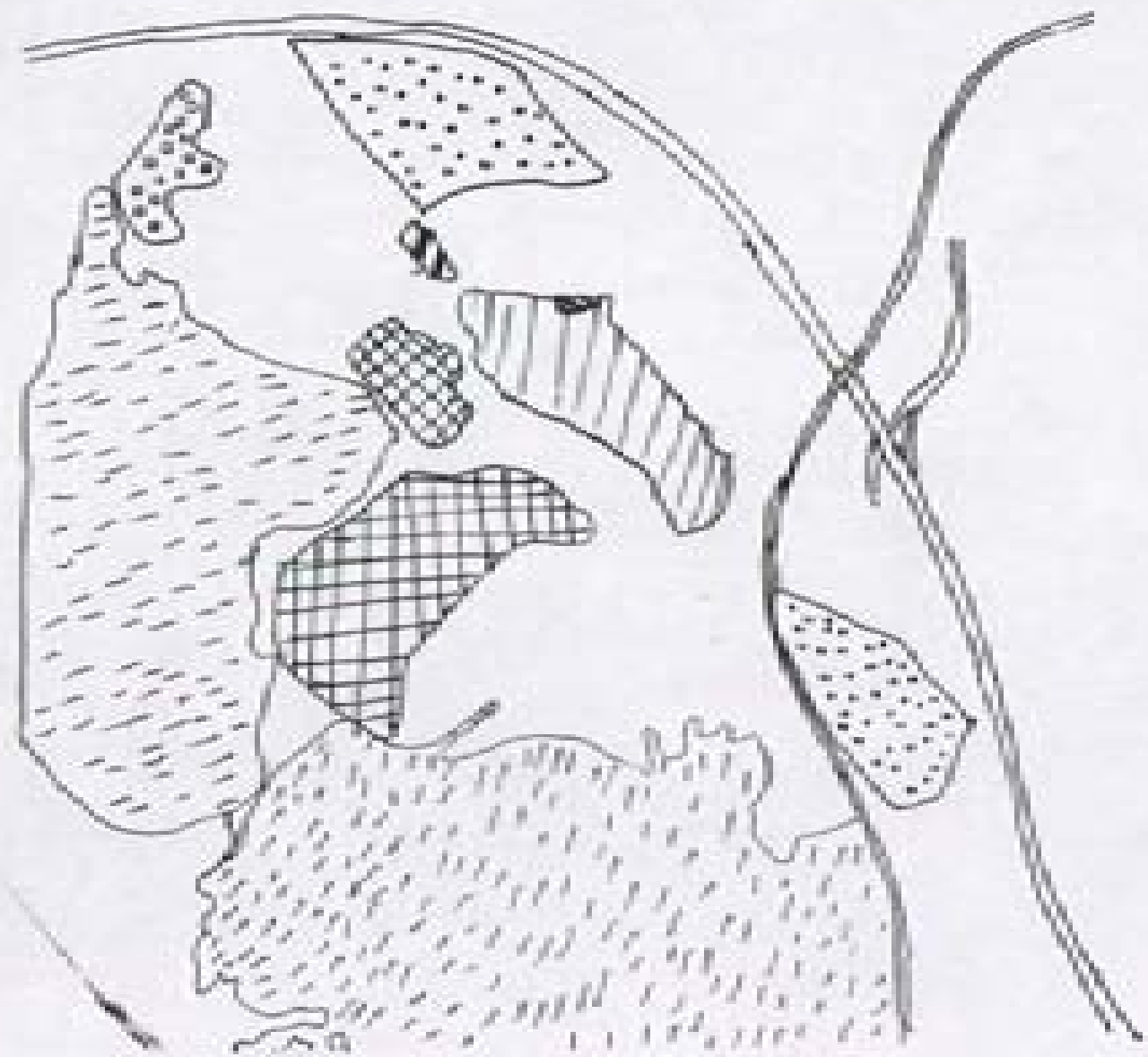
Amb aquest exercici es pretén veure el desenvolupament que ha patit Sant Quirze des de 1990, d'acord amb la fotografia aèria, fins a l'actualitat.

Zonas que han curado.

Vista del Sol

- ☐ TELEFONS INDUSTRIALS
- ☒ TELEFONS D'HABITABLES
- ☐ CASE AMPLI
- ☒ ZONES VERDES
- ☒ ZONES D'ORGANITZACIÓ
- ☒ INFRAESTRUCTURES
- ☒ ZONES RESIDUALS

2. Quina classe hi ha a la actualitat?

A St. Quze del Valls, a partir de l'any 90 fins al dia d'ara, hi han hagut el següent nombre de cases: en l'urbanisme i en extensió:

• a la zona de la zona (nord-oest) han construït zones residencials

• En alguns han construït cases que hi ha un centre comercial (Altamp)

• zones d'infraestructures: Sotades i estrades desde l'any 1975, sotada i estrada cap a l'exterior adaptada CSE. Per la zona industrial han construït Stal-ter, zona de St. Quze

• També han construït zones turberiques per moltes zones a prop de les fàbriques, a l'exterior de moltes, etc.
• Nova zona residencial d'augment de l'ambuladori i en moltes d'elles

SEQÜÈNCIA 6: EL CREIXAMENT DE LA CIUTAT. CONTINGUTS HISTÒRICS

OBJECTIUS DIDÀCTICS

1. Realitzar adreçament i treballar d'alguns elements al llarg de la història.
2. Resoldre les qüestions plantejades sobre la informació obtinguda a través de textos, dibuixos i fotografies.

CONTINGUTS

1) **COEUVENIR**

- Investigació sobre l'evolució d'alguns elements humans al llarg del temps.
- Recerca d'afinitats en línia i a la sala d'aula.
- Elaborem i exposam d'un mural.
- Conclusions d'un treball col·lectiu.

2) **Ètica, convencions i sistemes coordinats**

- La història de l'agricultura, la indústria, el comerç, els transports, els veïns i les institucions al llarg del temps.

3) **Actituds, valors i actituds**

- Disposició favorable a participar en equips per a la recerca d'informació.
- Interès en el treball de la construcció d'un mural.
- Actitud respectuosa, autorealitzadora i lliure en les eleccions interpersonals.

ACADÈMIA

Classe, assignatura i mòdul assignats: (2n, 2n i 2n/2000, respectivament)

85. Presentació de la carpeta.

86. Recerca d'informació a través de diferents fonts (biblioteca d'aula, biblioteca de l'escola i webs d'informació), per poder elaborar uns murals en què reflectis, a gran mida, l'estat tenent en compte el desenvolupament dels moments (significats, la indústria, el comerç, els transports, els viatges i els hàbitats), per tal que l'alumne pugui identificar-ne la continuïtat de les carres en els quatre moments en què s'ha estudiat el desenvolupament de la ciutat (el present, el de la 1a i la realitzacions industrials) i el de la postindústria).

L'objectiu de la classe es realitzar en tres grups, de composició idèntica a la de la sessió de Barcelona. Dins de cada grup els seus components es subdividiran en dos equips de treball perquè cada subgrup pugui elaborar un mural diferent.

Els murals han de reflectir de 1800 en avantatge, indústria, grangers, fotogràfics, festes nocturnes, etc., agrupats per cada un dels quatre moments de la fecció en què s'ha estudiat el desenvolupament de la ciutat.

El material, el qual s'ha fet referència en el paragraf anterior, pot trobar-se en altres (de la biblioteca de l'IES, de la biblioteca de la classe o de casa, etc.), consultant internet, etc.

Treball per grups

87. Elaboració dels murals (treball per grups)

88. Elaboració dels murals (treball per grups)

1.1.1. SANT QUIRCE, S- B

Elaboració de l'informe. Grups de treball

EL SECTOR PRIMARI

Lola G.
Marc M.
Marta R.
Sandra A.

EL SECTOR SECUNDARI

Auri G.
Bernat P.
Cecilia L.
David G.

EL SECTOR TERCER

Agnès M.
Carles M.
David M.
Nerea G.
Pau L.

ELS VEÏTIB

Albert D.
Gerard L.
Nuria U.
Robert M.

EL SECTOR TERCIARI

Alex M.
Ignasi A.
Leticia G.
Marc L.
Xavier B.

ELS TRANSPORTS

Adrià G.
Andreu M.
Dani V.
Francesc P.
Marçal C.
Raul A.

MATERIAL PER AL PROFESSORAT

Guia orientativa del contingut dels diferents mòduls

SECTOR PRIMARI: AGRICULTURA

Èstat Mitjà - Segle XVII (època preindustrial)

- Treball agrícola amb tractat animal

Segle XIX (època industrial)

- Agricultura que utilitza la força humana per al cultiu

Segle XX (època de revolució industrial)

- Agricultura de força motor: Tractors/Empèquetadores
- Agricultura d'irrigació: Canals d'Ejea

Segle XXI (època preindustrial)

- Canals d'irrigació

SECTOR SECUNDARI: INDÚSTRIA

Èstat Mitjà - Segle XVII (època preindustrial)

- Treball artesà
- Màquines d'objectes manuals

Segle XIX (època industrial)

- Indústria tèxtil
- Innovació de la força a vapor

Segle XX (època de revolució industrial)

- Motors industrials
- Diferents tipus d'indústries pesades

Segle XXI (època preindustrial)

- Microelectrònica robòtica

SECTOR TERCIARI: SERVEIS

Edat Mitjana - Segle XVIII (època preindustrial)

- Intercanvi de productes agrícoles
- Mercat local medieval

Segle XIX (època industrial)

- Censos
- Aparició de petits comerços

Segle XX (època de revolució industrial)

- Aparició de les grans superfícies

Segle XXI (època preindustrial)

- Compra per internet

TRANSPORTS

Edat Mitjana - Segle XVIII (època preindustrial)

- Utilització del carru, força animal
- Velocitat de curta

Segle XIX (època industrial)

- Velocitat vapor
- Tren
- Coloms

Segle XX (època de revolució industrial)

- Transatlàntica
- Tren de força elèctric
- Automòbil

Segle XXI (època preindustrial)

- Coloms de furçament amb energia solar
- Tren d'alta velocitat

MODA I FORMA DE VESTIRE

Epoca Mișcarea - Secole XVIII (epoca preindustrială)

- Diferențe de răsărire separe ale stilurilor sociale medievale
- Clasa burgheză/proletariată
- Epoca de la parcuri de la 2 lumina
- Vestea tipic de la Franța (Paris) (paris, modă de Paris, putere guvernamentală, modă)

Secole XIX (epoca industrială)

- Moda de la clasa industrială
- Vestimenta de la burghez industrial
- Smoking, corset de corp, buston (modă "Dandy France")

Secole XX (epoca de revoluție industrială)

- Moda "flapper", "je-je", Modă de la, modă

Secole XXI (epoca postindustrială)

- Moda sportivă, moda de la, hip-hop

EDIFICII I HABITATUL

Epoca Mișcarea - Secole XVIII (epoca preindustrială)

- Casa de construcție română - vechi de Epoca de la medieval
- Case medievale (castel)
- Casa medievală - casa de la
- Edificii de la în construcție ale clasei sociale

Secole XIX (epoca industrială)

- Construcție industrială de la clasa
- Edificii de la industrială a la clasa

Secole XX (epoca de revoluție industrială)

- Construcție de la
- Casa de la

Secole XXI (epoca postindustrială)

- Construcție de la (aport de la a la clasa)
- Zona industrială de la clasa

BIBLIOGRAFIA

- AA.VV. (Coordonatori de la medi social i cultural)
Educació Primària. Cicle Superior. In Barcelona: Editorial Curial.
- AA.VV. (Eds.). Cicle Superior. In Barcelona: Editorial La Galera.
- AA.VV. (1982). Història del tren. Editorial Vergara.
- AA.VV. (1982). El vespat i trens de la tempsa. Barcelona: Editorial Teide.
- AA.VV. (1982). Diccionari visual. Para de veure. Editorial Altea.
- BARCELONÀ, D. (1977). Naixement de una ciutat en el apt. XIX. Editorial Truac/Mas.
- BARCELONÀ, D. (1978). Naixement de una ciutat romana. B.B.C. Lletres 4 C. Editorial Truac/Mas.
- BACONALD, F., GIBERON, M. (1980). En la Roma d'August. El fundador de l'imperi. Editorial Nova.
- BONEL, M. (1975). Com van començar les ciutats. Un viatge pel passat. Editorial Pàuz i Janés SA.
- BROUET, F. (1978). La vida de les romanes. 1453-1531. En temps de les grans descobriments. Editorial Molino.
- BROUET, F. (1978). La vida de les romanes. 1515-1581. En temps de les descobertes. Editorial Molino.
- BROUET, F. (1978). La vida de les romanes. 1582. En temps de les primeres descobertes. Editorial Molino.
- BURROUGHS, G. (1987). La vida en un poble medieval. New - Cambridge.
- PERRE, M. (1980). Història de les ciutats. La Societat medieval. Edicions. Editorial Les Vives.
- SECRETAN, W. (1980). Història i ciutats de l'època. Des d'Antic fins a 1918. Enciclopedia de l'Àfrica.
- SHERMAN, D. (1982). El tren a través de les tempsa. Edicions. Editorial Nova.

Year	1950-1960	1960-1970	1970-1980	1980-1990
	Pre-Industrial	Industrial Revolution	Rising Oil Demand	Post-Industrial

Environmental Impact of Oil

Pre-Industrial

Industrial Revolution

Rising Oil Demand

Post-Industrial

PRE-INDUSTRIAL

Evolution of production methods

Handmade production in a rural area, before the industrial revolution.

Advantages of mechanization:
 - Production was faster and cheaper.
 - Production was more consistent.
 - Production of goods was not limited by the skills of the workers.
 - Production was not limited by the amount of land available.
 - Production was not limited by the weather.

Disadvantages of mechanization:
 - Production was more expensive.
 - Production was more dangerous.
 - Production was more polluting.
 - Production was more noisy.
 - Production was more crowded.

S. XIX

1ª REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

ANÀLISI ECONÒMIC DELS PAÏsos DEL NORD

El desenvolupament econòmic dels països del nord es va caracteritzar per un creixement ràpid de la producció i el comerç exterior, gràcies a la revolució industrial.

CONSEQUENCIES DE LA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

La revolució industrial va provocar un canvi radical en la manera de produir i consumir, així com en la estructura social i econòmica dels països desenvolupats.

z' revolúció industrial

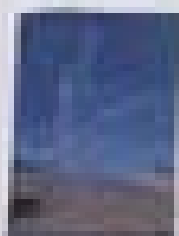
Revolúcia priemyselnej: železnice

Keď vznikali železnice, to bolo veľký úspech. Keď mohli ľudia rýchlo ísť kamkoľvek, to bolo veľký úspech. Keď mohli ľudia rýchlo ísť kamkoľvek, to bolo veľký úspech.

Revolúcia priemyselnej: továrne

Keď ľudia začali pracovať v továrňach, to bolo veľký úspech. Keď ľudia začali pracovať v továrňach, to bolo veľký úspech.

Revolúcia priemyselnej: továrne

Revolúcia priemyselnej: továrne

Keď ľudia začali pracovať v továrňach, to bolo veľký úspech. Keď ľudia začali pracovať v továrňach, to bolo veľký úspech.

S. XXI

POST - INDUSTRIAL

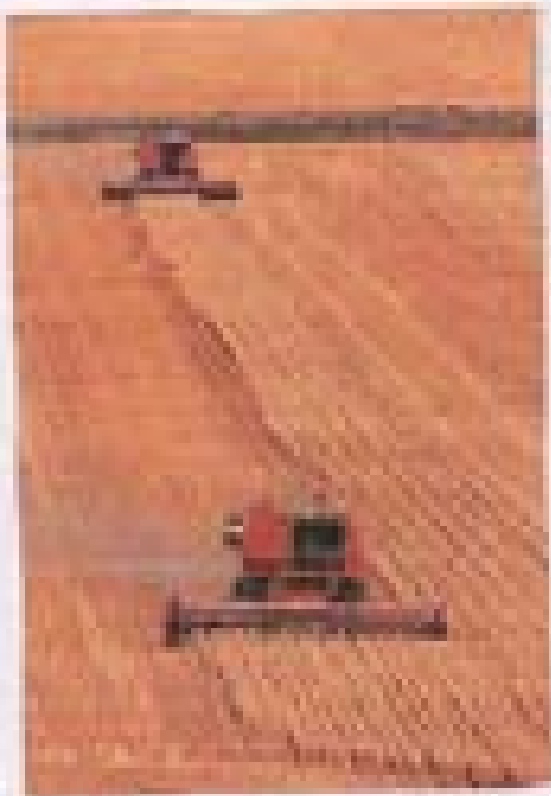

PHOTO: MICHAEL ZAVYD

Sector Secundari

S. XVIII

Ajans que existeix la indústria de artesans produïen els seus tallers tenint cura de la població necessària.

El mestre artesà era l'ars del taller i era el qui tenia el taller i els tallers.

Per a ell treballaven gratuïtament els aprendents que s'incrustaven en l'ofici. L'artesà treballava a solució al produïent des del principi fins al final i per això l'artesà treballava sol.

XIX

La revolució industrial va comportar la millora de les comunicacions i va comportar l'aparició del ferrocarril.

Es fabricaven tots classe de màquines industrials. Aquestes màquines eren el motor a vapor i els trens.

Les màquines feien que el treballador no tingés tanta feina i la productivitat va augmentar.

S. XX

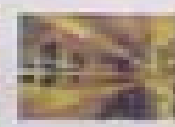
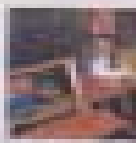
Ha canviat molt la tecnologia desde principi fins al final del segle XX la energia de la indústria prové principalment d'energia amb la nuclear, la hidro. Totes elles són contaminants.

Després en un període una molta treballadors utilitzant les màquines, però quan van arribar les noves tecnologies la indústria va tornar en una gran crisi ja que l'energia de fer feina a molta gent i canviar tota la organització.

S. XXI

La indústria del segle XXI es caracteritza per la digitalització i automatització dels seus processos, així com per la reducció de mil d'èfere i la fabricació de productes més complexos més complexos.

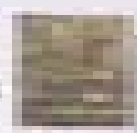
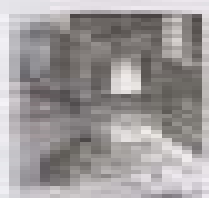
Se clouen essent les últimes les línies de fabricació de la indústria.

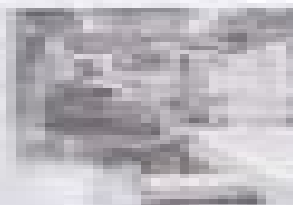
Alcune sue scelte lo rendono
un attore globale di buon
calibro nel mondo del petrolio
italiano.

Chiacchiere diffuse sono state
quelle che lo hanno
colto di sorpresa.

Per le sue iniziative
prevalenti di governo
e di sviluppo
economico.
L'attività continua a essere
il motore del gruppo
che si è fatto
notare per
la sua
attività.

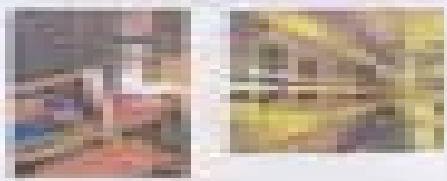

En paralelo con la tecnología desde principios del siglo XX. La energía de las industrias procede principalmente de energía con la nuclear, la térmica... Todo ello con un consumo.

Conecta en una fábrica con más tecnología... utilizando las máquinas para que se combinen las nuevas tecnologías de industria en curso en un gran nivel ya que todas de ser factibles a medio y largo plazo.

La riforma del capo 200 in
combinata con le riforme degli
efficienze del 2008
prevede, dal 2011, la
riduzione del 20% di
le risorse di produzione con
regole più complesse.

Una riforma complessiva, basata sul
regime di finanziamento di
industria.

Il finanziamento di ricerca
tecnologica permette di
ridurre i costi di
produzione industriale.

Sector Tardaki:

El Comercio

Pre-Industrial

1ra Industrial

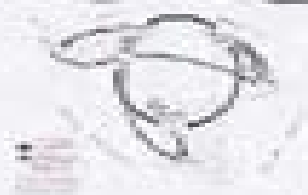
2ª Industrial

POST IND.

En este periodo se caracterizó por la producción artesanal y el comercio local. La agricultura y la ganadería eran las principales actividades económicas. El transporte era lento y limitado, lo que restringía el intercambio comercial a corto alcance.

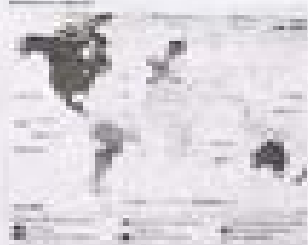
El comercio se basaba en el intercambio directo de bienes y servicios. No había moneda, se utilizaban trueques. El comercio internacional era limitado y se restringía a productos de lujo.

Se introdujo la máquina de vapor, lo que permitió la producción en masa y el transporte rápido de mercancías. El comercio se expandió a nivel global.

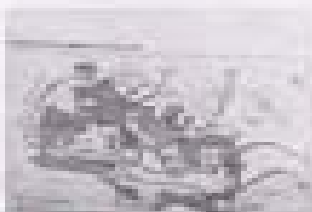

País	Comercio
Reino Unido	Alto
Francia	Medio
Estados Unidos	Bajo

País	Comercio
Reino Unido	Alto
Francia	Medio
Estados Unidos	Bajo

El comercio se volvió más complejo y especializado. Se desarrollaron nuevas industrias como la textil y la química. El comercio internacional se volvió esencial para la economía.

Pre-Industrial

Climate

Pre-Industrial Period (c. 1850-1860): Baseline period with relatively stable temperatures. Little to no significant climate change observed.

1850-1860: Relatively stable temperatures, serving as a baseline for comparison.

1860-1870: Slight warming trend observed, possibly due to natural variability.

Temperature Anomalies

1850-1860: Relatively stable temperatures, serving as a baseline for comparison.

Source: NOAA, NASA, and other climate data sources.

1ère rev. Industrielle

La première révolution industrielle va marquer l'essor et le déclin de l'Europe qui sera la région de naissance de l'industrie textile qui s'étendra rapidement à un monde entier.

La révolution industrielle est marquée par des inventions de grands inventeurs qui travaillent avec les sciences et les arts et se traduit par une première révolution de l'agriculture, la révolution verte et les sciences de la vie et de la santé. Toute la vie de l'ère de la révolution industrielle est marquée par les progrès de la science et de la technologie.

2^a rev. Industrial

A la 2e révolution industrielle va commencer la création de grands centres commerciaux qui sont grands centres ou en marge de villes et pour répondre de toutes les nécessités en passant d'un samedi à un dimanche et donner une autre

WVW

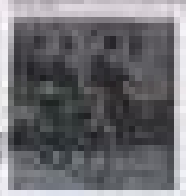
S. XVIII

CONTEMPORARY &
THE FUTURE

Pre-INDUSTRIAL

REVOLUCION INDUSTRIAL

2 reviewed industrial

Industrial machine

Industrial machine

Industrial building

Industrial machine

Industrial machine

S. XXI

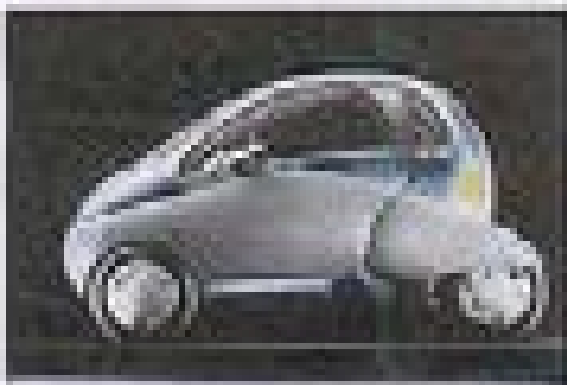
POST-INDUSTRIAL

Shin Nippon Maru, a large cargo ship, sailing on the ocean.

A modern high-speed train (Shinkansen) moving through a tunnel.

A futuristic, rounded car design shown in profile against a dark background.

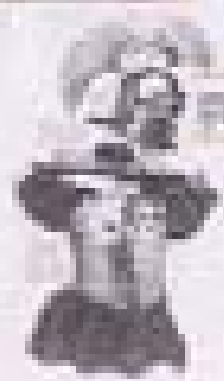
A tall, slender tower or structure against a blue sky.

EL VESTIT

1950s
El Vestit

1950s

1950s

1950s

1950s

1950s

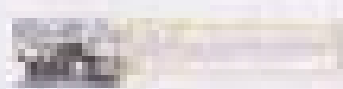

1960s
El Vestit

1960s

1960s

1960s

1960s

1970s
El Vestit

1970s

1970s

1970s

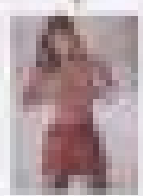
1980s
El Vestit

1980s

1980s

1980s

1980s

EL VESTIT

El vestit és un dels elements més importants de l'armari de qualsevol persona. A més de protegir-nos del fred i del calor, també és una manera de mostrar el nostre gust i personalitat.

El vestit és un dels elements més importants de l'armari de qualsevol persona. A més de protegir-nos del fred i del calor, també és una manera de mostrar el nostre gust i personalitat.

El vestit és un dels elements més importants de l'armari de qualsevol persona. A més de protegir-nos del fred i del calor, també és una manera de mostrar el nostre gust i personalitat.

El vestit és un dels elements més importants de l'armari de qualsevol persona. A més de protegir-nos del fred i del calor, també és una manera de mostrar el nostre gust i personalitat.

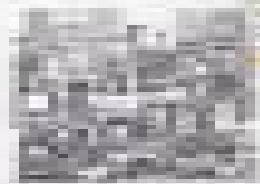

El vestit és un dels elements més importants de l'armari de qualsevol persona. A més de protegir-nos del fred i del calor, també és una manera de mostrar el nostre gust i personalitat.

THE
MUSEUM
OF
ARTS
AND
CRAFTS

1. A rectangular label with a thin gold border containing several lines of text, positioned to the right of the first image.

2. A rectangular label with a thin gold border containing several lines of text, positioned to the right of the second image.

3. A rectangular label with a thin gold border containing several lines of text, positioned to the right of the third image.

4. A rectangular label with a thin gold border containing several lines of text, positioned to the right of the fourth image.

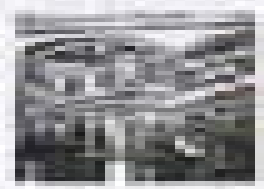

5. A rectangular label with a thin gold border containing several lines of text, positioned to the right of the fifth image.

From the 19th Century Revolution to the 21st Century

[Text box containing illegible text]

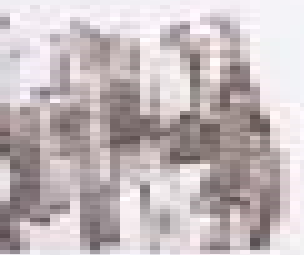

[Text box containing illegible text]

[Text box containing illegible text]

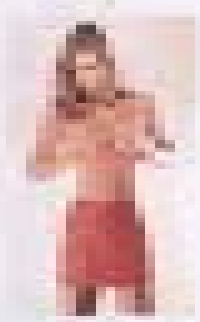
1. **INDUSTRIAL**

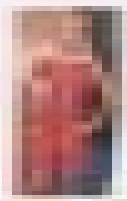
2. **INDUSTRIAL**

3. **INDUSTRIAL**

4. **INDUSTRIAL**

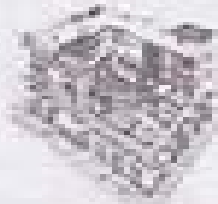
5. **INDUSTRIAL**

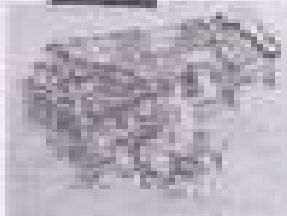
US

CASES

Preindustrial

PRE-INDUSTRIAL

1ª Rev. Ind

1ª REVOLUÇÃO INDUSTRIAL

2ª Rev. Ind

2ª REVOLUÇÃO INDUSTRIAL

Post industrial

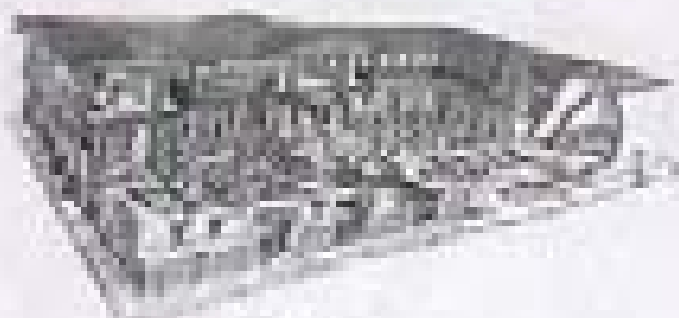

POST-INDUSTRIAL

Pre industrial

Pre industrial
the concept

2ª Parte

10/10/2023
14/10/2023

TEMA 10: TIPOLOGIA Y PLANIFICACION

- Características de viviendas, edificios, parques, zonas de recreación...
- Tipos de programas de vivienda y su evolución

TEMA 11: TIPOLOGIA Y PLANIFICACION

- Características de viviendas, edificios, parques, zonas de recreación...
- Tipos de programas de vivienda y su evolución

TEMA 12: TIPOLOGIA Y PLANIFICACION

- Características de viviendas, edificios, parques, zonas de recreación...
- Tipos de programas de vivienda y su evolución

TEMA 13: TIPOLOGIA Y PLANIFICACION

- Características de viviendas, edificios, parques, zonas de recreación...
- Tipos de programas de vivienda y su evolución

TEMA 14: TIPOLOGIA Y PLANIFICACION

- Características de viviendas, edificios, parques, zonas de recreación...
- Tipos de programas de vivienda y su evolución

Cinquena pregunta (4500003)

54. Elaboració individual d'un text que expliqui i justifiqui els diferents arguments que hi troga la ciutat. El text pot fer referència a una ciutat real o imaginària. (avaluació numèrica)

J.E.S. SAINT-GERARD – le 19

A l'aide de votre cours de Citoyenneté Sociale, vous analysez les caractéristiques et évolutions de ces sociétés et leur développement. Nommez les quatre grands faits : la société post-industrielle, la société de la 1re Révolution industrielle, la société de la 2e Révolution industrielle et la société post-industrielle.

Décrivez leurs caractéristiques et évolutions. L'agriculture, la industrie, et commerce, les arts, les transports et les sciences et leur développement.

Imaginez et que vous êtes historien et que vous devez expliquer une société, imaginez-vous en un, à un groupe de personnes que vous êtes à l'école.

Vous ne pouvez pas expliquer et justifier les différents événements que vous voyez la société. Un événement de la société que vous devez expliquer et justifier avec votre la part, avec l'argumentation, avec votre, etc.

Si vous, peut-être inventer et penser de la société et expliquer l'évolution que vous voyez et les personnes que vous.

L'analyse de la société avec à l'école dans le présent.

Què és la guerra comercial proteccionista.

Una guerra de Comerç és aquell que té lloc entre dos països industrialitzats perquè la ciutat de l'altre no volia el bé de les seves mercaderies protegides. El bé de l'altre és la protecció que ofereix l'importació de mercaderies perquè són més barates i de més qualitat, mentre que l'altre és el bé de les seves mercaderies, és la guerra de guerra que té les proteccions perquè per les proteccions de guerra de guerra i poder d'importar i vendre perquè el país que importa, mentre que l'altre és el país que té més bé de les seves mercaderies de guerra que té el poder per les proteccions perquè són més barates, mentre que són.

Què és la guerra comercial proteccionista.

Una guerra comercial proteccionista és aquella que té lloc entre dos països perquè no volen el bé de l'altre perquè són més barates i de més qualitat, mentre que l'altre és el país que té més bé de les seves mercaderies de guerra que té el poder per les proteccions perquè són més barates, mentre que són. El bé de l'altre és la protecció que ofereix l'importació de mercaderies perquè són més barates i de més qualitat, mentre que l'altre és el país que té més bé de les seves mercaderies de guerra que té el poder per les proteccions perquè són més barates, mentre que són.

Chlorine gas synthesis

The chlorination of benzene proceeds via electrophilic aromatic substitution. The mechanism involves the formation of a resonance-stabilized arenium ion intermediate. The arenium ion is then attacked by a chloride ion to form the final product, chlorobenzene.

The reaction is carried out in the presence of a Lewis acid catalyst, such as iron(III) chloride, which helps to generate the electrophilic chlorine species. The reaction is exothermic and is typically carried out at room temperature.

The overall reaction is as follows:

$$\text{C}_6\text{H}_6 + \text{Cl}_2 \xrightarrow{\text{FeCl}_3} \text{C}_6\text{H}_5\text{Cl} + \text{HCl}$$

del la etapa socialista industrial, en un
 inversor a través de polígonos. A més, la
 zona industrial de Sagunt és un polígon industrial del tipus
 ja no es realitzen obres d'infraestructura. El fet que
 de sobre puguem veure a les zones amb el desenvolupament
 ja que el desenvolupament acompanya per aquest polígon i amb
 més infraestructura, que es desenvolupen en zones, preferiblement
 a l'espai industrial de Sagunt ja el veiem en
 desenvolupament. A més, veiem que es desenvolupen en zones
 més noves, més desenvolupades. Les zones més antigues
 són zones de Sagunt. A més, veiem el desenvolupament

CRU' PAR BELUCA

Aquesta unitat és una zona PROTEGIDA que té un elevat nivell d'activitat ja que hi ha tallers i zones d'activitat de treball als col·lectius. També hi ha una oficina d'informació del regle III perquè l'organització era un lloc on hi el poble es reunia per assaïr. La part més important de l'organització i de la comunitat ja que començà hi havia aquesta possibilitat de no treballar de col·lectiu, per hi havia relacionat pels organitzadors no de treballar ja que la part on era gran d'una i no havia pels productes per vendre el que calia a la comunitat no es produïa més ja que tot era manual i no hi havia temps per fer de temps, calia que algú començà hi havia. Els col·lectius van treballar pels, es treballava amb despesa ja que la part era treball poble, ja i tot el món era de tot el poble també treballava amb despesa. Els treballs se feien amb eines, una peça, normalment sempre se hi havia un tipus d'eines que se feia la comunitat a l'entorn. El començament era amb poble hi havia una altra part de treball que venia de que feien, les eines eren per comprar eines i altres també es produïen amb una petita part de la que produïen. Les eines eren lloses i que de feia ja que no es pot començar la feina per treballar.

ANNEX 2. LES ENTREVISTES AMB L'ALUMNAT

ÍNDEX

- Annex 2. Les entrevistes amb l'alumnat

- 01.- Maria R.	L'agricultura.....	3
- 02.- Sandra A.	L'agricultura.....	8
- 03.- Dani M.	La indústria.....	13
- 04.- Pau L.	La indústria.....	17
- 05.- Àlex M.	El comerç.....	21
- 06.- Ignasi A.	El comerç.....	26
- 07.- Damià V.	Els transports	30
- 08.- Raül A.	Els transports	35
- 09.- Albert D.	Els vestits.....	41
- 10.- Núria L.	Els vestits.....	46
- 11.- Auri G.	L'habitatge	52
- 12.- Casandra L.	L'habitatge	55

01.- Entrevista a: Maria R.

M.P.: Vosaltres, a les quatre grans etapes que hem estudiat (la preindustrial, la primera revolució industrial, la segona i la postindustrial), els heu posat un interval de temps, un segment de temps, que és el mateix, dona la sensació que han tingut la mateixa durada. En realitat, ha estat així?

M.R.: No.

M.P.: Quina és la més llarga?

M.R.: La més llarga, la preindustrial.

M.P.: I la més curta?

M.R.: La... suposo que la segona revolució industrial, perquè està entre la primera revolució industrial i l'època postindustrial.

M.P.: La més curta, eh? Però... et preguntava quina d'aquestes quatre et sembla a tu que és la més curta?

M.R.: La segona revolució industrial.

M.P.: Molt bé. A mesura que a partir del mural descrivies cada una de les etapes, he vist que s'anava produint un conjunt de canvis. El ritme d'aquests canvis et sembla que és a totes les etapes? Hi ha algunes etapes que és més accelerat que d'altres?

M.R.: Jo crec que són molt regulars...

M.P.: Sí...

M.R.: ... però, amb... això de la maquinària (assenyala el mural), aquí ha anat molt més de pressa...

M.P.: La maquinària... et refereixes, a quina de les èpoques?

M.R.: A la primera revolució industrial... crec que... que va anar molt de pressa, massa de pressa...

M.P.: Si l'agricultura continua aquest ritme de canvi, cap on pot anar? Cap a on sembla que pot evolucionar?

M.R.: No ho sé, però... Jo crec que no... que no... evolucionarà més, que ja es quedarà com...

M.P.: Que ja ha tocat sostre...

M.R.: Sí... I sí, pot ser que vagi evolucionant una mica més, però...

M.P.: El descobriment d'Amèrica. Aquest va ser un canvi important pel que fa a l'agricultura. Entre d'altres coses van arribar nous productes de conreu: les patates, el blat de moro, etc.

M.R.: Les espècies.

M.P.: Tu creus que el descobriment d'Amèrica, per posar un exemple, és que un bon dia Colom va agafar el vaixell i va descobrir aquell món? Quines, per a tu, et sembla que són les causes que van fer que es descobrís Amèrica?

M.R.: Perquè Colom volia arribar a les Índies... Deia que la terra era rodona i volia arribar a les Índies, però per l'altra banda... Llavors es va trobar un continent nou, que és Amèrica... i ell va dir que eren les Índies... però en realitat era un continent nou... i llavors d'allà va portar productes nous.

M.P.: Sí, correcte. Però llavors, com és possible, a què és degut aquest descobriment?

M.R.: A...

M.P.: Cent anys endarrera, Colom hagués pogut descobrir Amèrica? Quines causes són les que van fer que Colom pogués descobrir aquest continent, encara que s'equivoqués?

M.R.: Doncs... no ho sé... que volia...

M.P.: És simplement que va haver-hi un "il·luminat" que va agafar un vaixell?

M.R.: No, no... volia... demostrar que la terra era rodona i volia anar a buscar una altra ruta per tardar menys dies i...

M.P.: Sí. Conseqüències, que va tenir el descobriment d'Amèrica? Quines conseqüències diries que va comportar el descobrir Amèrica?

M.R.: Doncs... que l'agricultura es desenvolupés més...

M.P.: I en altres camps...?

M.R.: Que...

M.P.: En aquest moment, tu has descrit que nosaltres estem, pel que fa a agricultura, a l'època postindustrial. Això és comú a tot el món?

M.R.: No. No, aquest procés no es passa de la mateixa manera a tot el món. Per exemple, a Àfrica, que és un país subdesenvolupat...

M.P.: Bé, Àfrica és un continent...

M.R.: Bé, un continent subdesenvolupat, encara hi ha la majoria d'agricultors que practica una agricultura per a la subsistència.

M.P.: Si agafessis un avió i donessis la volta al món, tu veuries un paisatge agrícola com aquest que tens aquí en el mural referit a l'època postindustrial?

M.R.: No, a tot arreu no.

M.P.: Bé. O sigui que és possible que veiéssim gent que està situada a la preindustrial... Sí, perquè no tenen suficients diners per... per a desenvolupar-se i els països rics tampoc no els deixen ...llavors s'han de conformar amb el que...

M.P.: És a dir no tothom està en una situació d'agricultura a l'etapa postindustrial.

M.R.: Sí.

M.P.: Podem trobar països i continents que encara estan molt endarrerits respecte a això?

M.R.: Sí.

M.P.: Això és el plànol del teu poble: Sant Quirze. On vius, tu?

M.R.: A Sant Quirze Parc.

M.P.: Molt bé. Si jo et demanés que em portessis a un edifici de Sant Quirze que fos de l'època preindustrial, on em portaries?

M.R.: Al casc antic hi ha... hi ha un edifici que és... bé que, ara és un gimnàs, però que abans era un recol·lector ... bé, era on es recollia el raïm.

M.P.: Sí, de l'època preindustrial. I si et demanés un edifici de la primera revolució industrial, on em portaries?

M.R.: Vols dir que n'hi ha...?

M.P.: No ho sé, perquè jo no sóc d'aquí... Jo ja saps que a Barcelona sí que t'hi podria portar...

M.R.: Doncs, no ho sé... és que de la preindustrial i de la primera revolució industrial, em sembla que és la Patronal i l'Expogym.

M.P.: I de la segona revolució industrial, quin edifici m'ensenyaries de Sant Quirze?

M.R.: La... com es diu... bé, el mas Duran...

M.P.: N'hi ha més d'una, a part del mas Duran? N'hi ha més de masies?

M.R.: Sí, la de can Feliu, el mas Duran... i n'hi ha més, em sembla.

M.P.: I si et digués algun edifici del postindustrial, d'aquí Sant Quirze, on em portaries?

M.R.: No ho sé... no ho sé... a cases que haguessin reconstruït amb els anys...

M.P.: Totes aquestes cases que m'has citat tu, actualment tenen la mateixa funció o poden haver canviat de funció?

M.R.: Sí, abans, per exemple... la Patronal, abans era un lloc de reunions de tots els senyors que hi havia per... per veure com anava tot... i ara és un lloc de... on fan activitats lúdiques per a teatres i...

M.P.: Què més?

M.R.: Després la... on ara hi ha l'Expogym... ara és un gimnàs i abans era on es recollia el raïm...

M.P.: Sí.

M.R.: ...i les masies abans controlaven tot el territori que tenien, bé, i feien... i recollien les vinyes i tal... i ara, moltes són d'ús lúdic pel poble...

M.P.: Sí.

M.R.: ...i una masia... que no em recordo com es diu... serà ara escola de música...

M.P.: És a dir que estaries d'acord en afirmar que en el paisatge de Sant Quirze podem llegir coses d'altres èpoques i que algunes d'aquestes coses, d'aquests edificis han canviat la seva funcionalitat, que abans eren construïdes per una cosa i que ara serveixen per una altra?

M.R.: Sí.

M.P.: Doncs ja està. Fins aquí és el que havíem de fer. Gràcies, Maria!

02.- Entrevista a: Sandra A.

M.P.: Tot i que en el mural ho heu dibuixat, a tu et sembla que l'època preindustrial va durar el mateix que l'època de la primera revolució industrial, que la de la segona... o que la de la postindustrial? Et sembla que això és així?

S.A.: No.

M.P.: Per què? Quina és la més llarga i quina és la més curta?

S.A.: La més llarga, em sembla la preindustrial... i la més curta, doncs, la postindustrial, que és la que estem vivint ara...

M.P.: A partir del mural que acabes de comentar-me, m'has anat explicant els diferents canvis que s'han produït a l'agricultura. Creus que aquests canvis han estat molt ràpids? Són més ràpids al final que al principi?

S.A.: Doncs, al principi eren més lents, tot anava més a poc a poc... i a mesura que s'han anat fent descobriments i coses doncs, cada vegada la sensació va més ràpida... cada cop va més ràpid...

M.P.: I si continuem així, aquests canvis tan accelerats cap on ens portaran? Creixeran sempre així, tan de pressa?

S.A.: No, jo suposo que arribarà un moment que parará...

M.P.: Per què?

S.A.: Perquè... no sé... em sembla que tota aquesta mecanització... que fins a un cert punt, tot... no... no sé...

M.P.: O sigui, aquest ritme de creixement no es podrà mantenir, sota el teu criteri? Quin tipus de problemes pots preveure?

S.A.: Doncs... no ho sé... una mecanització... és que al final no farem res... tot ens ho faran les màquines...

M.P.: Sí.

S.A.: ... i ... no ho sé.

M.P.: El descobriment d'Amèrica va ser un fet importantíssim, que va tenir una sèrie de conseqüències per a l'agricultura. Tu creus que el descobriment va ser degut a una causa o a més d'una causa?

S.A.: A... a... a més d'una causa.

M.P.: Jo el que voldria saber és si Colom, que va ser el que va descobrir Amèrica, va ser una persona que va agafar un vaixell i se'n va anar a descobrir, o bé Colom va voler-ho fer per una sèrie de causes...

S.A.: Colom ho va fer perquè volia demostrar que la terra era rodona... i ell no sabia que Amèrica existia, i es pensava que... si donava la volta a la terra arribaria a l'Índia... I es va trobar que va descobrir un nou continent, encara que ell no en va ser conscient...

M.P.: Però Colom, per què ho va poder fer això?

S.A.: Perquè... perquè a la reina... doncs... li va semblar bé...

M.P.: Molt bé. O sigui, que una primera causa és perquè va trobar els diners per a fer-ho... ¿Tu creus que Colom va descobrir Amèrica per una sola causa o per més d'una causa?

S.A.: No, per més d'una.

M.P.: Per més d'una. I per què no es va descobrir Amèrica 100 anys abans?

S.A.: Perquè es pensava que la terra era plana i que si te n'anaves molt lluny del mar... doncs es pensaven que queien... perquè no hi havia res...

M.P.: Per tant, hi ha uns descobriments científics, no?

S.A.: Sí.

M.P.: Si ho haguessin intentat en els temps dels grecs i dels romans, amb els mitjans... amb els vaixells que tenien, tampoc hi hagués pogut anar, no?

S.A.: No.

M.P.: És a dir... veus com hi ha una sèrie de causes que van coincidir amb el temps, perquè Colom ho pogués anar a descobrir?

S.A.: Sí.

M.P.: I les conseqüències? Quines conseqüències va tenir el descobriment d'Amèrica, a part d'aquest de l'agricultura que ja hem comentat?

S.A.: Doncs... va aparèixer el... el tràfic d'esclaus...

M.P.: Sí... L'esclavatge, l'esclavitud. Què més?

S.A.: Sí. Vam... bé, la gent que hi ha... d'Europa o bàsicament que venien d'allà... van portar moltes malalties...

M.P.: Sí. Van aparèixer malalties desconegudes.

S.A.: Sí. I també hi va haver molta gent que se'n va anar allà perquè allò era un país... i la gent podien tenir moltes riqueses perquè podien...

M.P.: Ja. Però podríem dir que qualsevol canvi que constatable té unes causes i unes conseqüències?

S.A.: Sí.

M.P.: Molt bé. A tu et sembla que en aquest moment tota l'agricultura del món és en l'etapa postindustrial?

S.A.: No. A l'Àfrica hi ha moltes tribus i molts llocs on encara són a l'època preindustrial, encara tenen una agricultura de subsistència... i...

M.P.: Sí. I a part dels africans? Coneixes algun exemple més?

S.A.: Bé... molts llocs... per exemple... no ho sé... a Xina o a l'Índia...

M.P.: Tampoc estan en l'agricultura postindustrial?

S.A.: Bé, en alguns llocs sí i en altres no... no ho sé.

M.P.: O sigui, en el món hi ha situacions molt diferents i no tothom està des del punt de vista de l'agricultura a la mateixa època. Aquesta és la idea, no?

S.A.: Sí.

M.P.: Molt bé. Sant Quirze del Vallès. Tu vas néixer aquí?

S.A.: Sí.

M.P.: Si? Tu ets de Sant Quirze?

S.A.: Bé, aquí no, però vaig néixer a Barcelona, però sempre he viscut aquí...

M.P.: Val. Jo no. Jo no sóc d'aquí. M'hauries d'ensenyar alguns edificis. D'aquestes quatre parts que hem dividit la Història de la humanitat, quin edifici hi ha a Sant Quirze que sigui de l'època preindustrial? O sigui, fins al segle XVIII?

S.A.: L'església.

M.P.: Molt bé. De la primera revolució industrial, o sigui, del segle XIX. Quin edifici podíem trobar a Sant Quirze?

S.A.: No ho sé... l'Ajuntament... o masies... o...

M.P.: Imagina't que jo et digués... Sandra, acompanya'm a veure un edifici del segle XIX aquí al poble. On em portaries?

S.A.: No ho sé... a la Patronal?

M.P.: A la Patronal? Què és la Patronal?

S.A.: Bé, és un edifici on es fan diverses coses... a vegades es fan espectacles o... o...

M.P.: Un edifici del segle XX, de la segona revolució industrial?

S.A.: Vejam. Davant l'Ajuntament hi ha un edifici que l'anomenen "la Cooperativa". Ara és un gimnàs però abans s'hi trepitjava el raïm i tot això... Això seria, em sembla, de la primera revolució industrial.

M.P.: Bé, però jo et demanava de la segona revolució industrial, del segle XX.

I de finals del segle XX, principis del segle XXI, de l'època postindustrial, quin edifici podríem veure a Sant Quirze?

S.A.: Qualsevol...

M.P.: Tots aquests edificis que m'has citat encara s'utilitzen per a la mateixa cosa per la qual es van crear?

S.A.: No... Tots no... alguns...

M.P.: Per exemple, l'església?

S.A.: L'església, sí.

M.P.: La Patronal?

S.A.: No.

M.P.: Ara s'utilitza per una cosa diferent?

S.A.: Sí, abans no era per a fer ni concerts ni teatre...

M.P.: Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze podem llegir-hi èpoques diferents de la Història?

S.A.: Sí.

M.P.: Doncs ja està. Ja hem acabat. Gràcies.

03.- Entrevista a: Dani M.

M.P.: Pel que fa al sector secundari, tu creus que els canvis sempre s'han anat succeint d'una manera pausada o bé penses que a mesura que ha anat passant el temps han anat estat ràpids?

D.M.: A mesura que ha anat passant el temps, han passat més ràpids, perquè cada cop es descobreixen més... coses...

M.P.: Cap on anem? On anirà a parar tot això?

D.M.: Doncs... a què els homes no facin res, que tot ho facin les màquines...

M.P.: Ho veus positiu?

D.M.: Sí.

M.P.: I pots veure elements negatius en aquest procés d'acceleració del canvi?

D.M.: Sí, que molta gent es quedarà sense feina... i que llavors no podrà comprar res i...i no tindrà diners ni res...

M.P.: Molt bé. En el mural heu representat quatre talls en la història... n'haguéssim pogut fer més però n'hem fet quatre. Totes aquestes grans etapes de la Història tenen la mateixa durada?

D.M.: No.

M.P.: Quina és més llarga i quina és més curta?

D.M.: La més llarga és la preindustrial, em sembla... i llavors la... bé, cada cop és més curt. El segle XIX és una mica més curt, el segle XX és molt més curt i...

M.P.: La més curta és el segle XXI?

D.M.: Sí.

M.P.: Agafem un canvi important com pot ser la invenció de la màquina de vapor. Quines causes van portar que s'inventés la màquina de vapor? És una sola causa o n'hi ha més d'una...?

D.M.: Doncs, volien... volien transportar les coses... bé, volien transportar els productes i necessitaven quelcom... alguna cosa que els transportés gran quantitat i també que ja havien descobert el vapor...

M.P.: El...?

D.M.: El vapor. L'havien descobert... el van descobrir a la mateixa època.

M.P.: Sí.

D.M.: Llavors com que van descobrir el vapor, van inventar-se també la màquina i... funcionava molt bé...

M.P.: Conseqüències? Anomena'm conseqüències que va portar aquest descobriment?

D.M.: Doncs la màquina de vapor... o sigui, les fàbriques també funcionaven amb vapor, algunes... no?

M.P.: És clar.

D.M.: I... i això... llavors si les fàbriques funcionaven amb vapor, totes les màquines funcionaven amb vapor... i es feia més ràpidament...

M.P.: Es produïa més ràpidament... amb menys costos...

M.P.: Conseqüències que té l'invent de la màquina de vapor?

D.M.: Doncs que... podien transportar més...

M.P.: Sí.

D.M.: ... més objectes, més productes i poden transportar també persones...

M.P.: Més ràpidament, més lluny...

D.M.: Més ràpidament i més segur...

M.P.: Molt bé. A veure, si nosaltres en aquest moment poguéssim agafar un avió i donar una volta pel món, veuríem que tot el món està, en aquest moment, com nosaltres estem, a l'època postindustrial?

D.M.: No. Per exemple a Estats Units estan molt més avançats que per exemple, a l'Àfrica...

M.P.: Sí.

D.M.: Àfrica estarien... és que no sé... nosaltres estaríem al segle XXI i Àfrica estaria cap al segle XIX...

M.P.: Per exemple...

D.M.: I també hi ha pobles... Palestina i tot això, que no estan... no estan tant com nosaltres... estarien entre el XX i el XIX.

M.P.: Molt bé. O sigui que no tothom...va al mateix ritme?

D.M.: Sí.

M.P.: Val. Sant Quirze del Vallès. Tu has nascut aquí?

D.M.: Bé, he nascut a Barcelona.

M.P.: Però vas venir aquí de petit?

D.M.: Quan tenia 2 anys...

M.P.: Val. Jo no conec res de Sant Quirze i et demano que em portis a veure un edifici de l'època preindustrial. On em portaries?

D.M.: Al centre del poble, pel casc antic.

M.P.: Quin edifici seria? Enumera-me'n un.

D.M.: L'església, per exemple.

M.P.: Molt bé. Un edifici de la primera revolució industrial?

D.M.: Doncs, pel casc antic hi ha alguns tallers... un ferrer.

M.P.: Què fa?

D.M.: Doncs hi fa... bé, dóna forma al...

M.P.: Al ferro.

D.M.: ... al ferro i fa peces determinades...

M.P.: Segle XX. De la segona revolució industrial, quins edificis m'ensenyaries?

D.M.: Doncs... no ho sé... és que no ho sé ara... les cases que hi ha pel casc antic... les cases aquelles...

M.P.: Val. I al segle XXI?

D.M.: Mas Duran...

M.P.: Què és?

D.M.: Una urbanització.

M.P.: Molt bé. D'aquests quatre edificis que m'has assenyalat, actualment tots ells serveixen per la mateixa funció pels quals varen ser construïts.

D.M.: ... les cases hi viu gent i... l'església, doncs...

M.P.: També serveix...

D.M.: ... hi van a missa i tot això...

M.P.: També serveix pel mateix.

D.M.: Sí.

M.P.: Molt bé. Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze podem llegir èpoques diferents de la Història, edificis d'èpoques diferents de la Història?

D.M.: Sí. Un nucli és el casc antic i llavors es va eixamplant...

M.P.: Molt bé. Doncs això és tot el que havíem de fer.

04.- Entrevista a: Pau L.

M.P.: Veig que aquí en el mural heu posat les quatre gran etapes de la Història, proporcionals en el temps. Però tu creus que van tenir efectivament la mateixa durada? Quina és la més llarga, per a tu? I quina és la més curta?

P.L.: La més curta seria la del segle XXI...

M.P.: Correcte. I la més llarga?

P.L.: La més llarga... la del segle XVIII o XIX? Potser... no ho sé. Són totes més o menys iguals.

M.P.: Són totes més o menys iguals...

Bé, a mesura que anaves explicant el mural, escoltava els canvis que s'havien produït en el sector secundari. Un dels més importants va ser la invenció de la màquina de vapor, que va permetre integrar la maquinària a una energia diferent de la que s'estava utilitzant fins aquells moments. Tu creus que la invenció de la màquina de vapor va ser deguda a una sola causa o a més d'una?

P.L.: La màquina de vapor va aparèixer perquè... hi havia més població i llavors les indústries necessitaven fer més producció, més productes...

M.P.: Hi havia una necessitat d'augmentar el rendiment, perquè havia augmentat la població? Què més? Causes que van portar a la implantació de la màquina de vapor.

P.L.: Doncs que els amos de les fàbriques s'estalviaven més diners...

M.P.: L'estalvi de diners, i per tant, podien produir més barat, eh?

P.L.: Sí. No havien de pagar tant en concepte de mà d'obra.

M.P.: Què més? Conseqüències? Quines conseqüències va tenir la invenció de la màquina de vapor?

P.L.: Doncs que va augmentar la productivitat...

M.P.: Va augmentar la productivitat...

P.L.: ... no hi havia tanta mà d'obra... i molta gent se'n va anar al carrer...

M.P.: Molt bé. Conseqüències positives i negatives. Què més?

P.L.: Van començar a fer servir una energia que no era humana, ni animal, ni...

M.P.: Podem parlar d'una sola causa i d'una sola conseqüència?

P.L.: No, n'hi ha vàries...

M.P.: N'hi ha vàries. Molt bé.

Si continuem aquest ritme de canvi en l'agricultura, cap on creus que podem arribar? Cap on ens porta això?

P.L.: Doncs que al final... tot el sector secundari... bé, tot el procés industrial serà mecanitzat...

M.P.: Tot mecanitzat.

P.L.: ... i no hi hauran persones pel mig.

M.P.: Què més?

P.L.: Que al final... bé, suposo... l'energia que farem servir per a fer això... que al final serà més ecològica...

M.P.: Haurem de buscar d'altres tipus d'energies, més ecològiques que les actuals...

P.L.: ...que no s'acabessin, perquè el carburant s'acaba i...

M.P.: Què més?

P.L.: Els productes cada cop serien més complexos...

M.P.: I per acabar aquest aspecte, tu creus que el món, tots els països del món, en aquest moment estan, a nivell de sector secundari, a l'època postindustrial?

P.L.: No. Hi estem nosaltres, Europa i una mica al nord, el Japó i algun altre país, però la majoria dels països estan encara a la segona revolució industrial...

M.P.: I n'hi ha que estan més endarrera?

P.L.: Sí, del segle XVIII també.

M.P.: Això és el mapa de Sant Quirze. On vius tu?

P.L.: (busca en el plànol) Aquí.

M.P.: Estàs al centre...

P.L.: Sí.

M.P.: Diga'm, jo no sóc de Sant Quirze, sóc de Barcelona i voldria visitar un edifici de l'època preindustrial. On em portaries?

P.L.: A la masia can Feu.

M.P.: I de la primera revolució industrial. Quin edifici m'ensenyaries?

P.L.: La Patronal

M.P.: I de la segona revolució industrial?

P.L.: Els edificis dels *livings*...

M.P.: Molt bé. I de la postindustrial?

P.L.: Aquestes dues vies noves que han fet aquí, al voltant de Sant Quirze.

M.P.: Tots aquests edificis que m'has citat, en aquest moment, continuen fent-se servir, amb la mateixa finalitat per la qual van ser creats?

P.L.: No. La masia abans era una masia on hi havia gent que treballava...

M.P.: I ara?

P.L.: Ara és un centre cultural.

M.P.: Molt bé. La Patronal?

P.L.: La Patronal ara és un teatre.

M.P.: Els *livings*...?

P.L.: Sí, conserven la mateixa finalitat. Continuen essent vivendes.

M.P.: Per tant, tu estaries d'acord a afirmar que, en un paisatge com el de Sant Quirze, podem trobar elements de diferents èpoques?

P.L.: Sí.

M.P.: Molt bé. Doncs això és tot el que havíem de fer. Moltes gràcies.

05.- Entrevista a: Àlex M.

M.P.: Si mirem el terciari, creus que des de la preindustrial fins ara, l'evolució ha sigut la mateixa o s'ha accelerat?

À.M.: S'ha accelerat, al final de tot.

M.P.: En quina època?

À.M.: De la segona revolució industrial a la postindustrial, s'ha accelerat.

M.P.: I cap a on anem?

À.M.: Cap a una millora...

M.P.: Sí?

À.M.: Sí. Cap a la comoditat... a l'hora de fer compres. Cada cop és necessita menys temps per a comprar.

M.P.: Això per un costat. Què més? Quina altra tendència veus?

À.M.: Que es poden comprar coses de molt lluny, com si fos el supermercat del costat de casa...

M.P.: Sí.

À.M.: ...i que una cosa que s'hagi de vendre, abans de vendre-la, abans d'haver-la acabat i de vendre-la, ha passat per molts i molts països, per fer-ho més barat.

M.P.: Molt bé. Vosaltres, aquí, com a la resta de murals, heu fet quatre parts iguals per a representar cada una de les etapes en que hem dividit la història.

À.M.: Sí.

M.P.: Si et preguntés, quina és l'època d'aquestes quatre que va durar més i quina és la que ha durat menys?

À.M.: La que ha durat més, la preindustrial, que ha durat moltes edats i no ha canviat massa les coses

M.P.: Amb pocs canvis?

À.M.: Amb pocs canvis. I la que menys ha durat, la postindustrial.

M.P.: Molt bé. Agafem un element de canvi, com va ser la implantació de les grans superfícies.

À.M.: Sí.

M.P.: Diga'm, quines son les causes que van portar, segons el teu criteri, a que s'implantesin les grans superfícies?

À.M.: Doncs...

M.P.: N'hi ha una o més d'una?

À.M.: Més d'una, potser. Perquè... doncs... quan es va passar de la primera revolució industrial a la segona revolució industrial, es van fer grans edificis preconstruïts que sortien molt barats i hi podia viure molta gent, i això feia que es necessitésin grans edificis on es vengués de tot i tinguéssin molts productes per poder abastir tota la gent que hi vivia en aquells edificis. I després, amb la segona revolució industrial, hi ha totes les fàbriques, hi ha molta feina i hi ha més... la gent no vol perdre massa temps en la compra.

M.P.: Sí. Què més? Una altra causa?

À.M.: No ho sé.

M.P.: Conseqüències?

À.M.: Bé, fa que la gent...

M.P.: Positives i negatives, eh?

À.M.: Doncs, positives... doncs... que pots comprar tot el que necessites en poca estona i que el temps el pots invertir en altres coses. I negatives, que s'organitzen d'una manera que hi ha gent que compra compulsivament... que és que tu vas caminant i veus un objecte i l'agafes per agafar-lo...

M.P.: Molt bé.

À.M.: ...i perds el contacte amb la gent, ja que tu vas allà i compres, i el que et despatxa és com si fos una màquina.

M.P.: I això ho diferencia de la botigueta de barri?

À.M.: I del mercat. No tens contacte amb la gent. Vas, compres i te'n vas.

M.P.: Molt bé. Què més?

À.M.: Després...

M.P.: Aventatges i inconvenients.

À.M.: Aventatges. Et trobes tot el que necessites, sigui menjar, siguin electrodomèstics. Ho tens tot ben distribuït, per trobar les coses. Té un ordre. Després, no acostumen a quedar massa lluny i estan ben comunicats dels trens, autopistes, carreteres. Normalment estan prop dels pobles o ciutats, per que puguis arribar-hi fàcilment... i les compres et surten barates.

M.P.: Molt bé. Si tinguéssim la possibilitat de donar una volta al món i veure els diferents continents i països, com estan a nivell de comerç, tu creus que tothom està, diguem, a l'època postindustrial?

À.M.: No.

M.P.: Explica't.

À.M.: A molts països d'Àfrica subdesenvolupats, a tribus i tot això, encara van intercanviant-se les coses. No tenen moneda.

M.P.: Estarien a l'època preindustrial ?

À.M.: Si.

M.P.: Molt bé.

À.M.: Després, altres llocs, no tenen encara internet. Estarien a la primera revolució industrial, als mercats, com algunes parts de la Xina, algunes zones concretes.

M.P.: Molt bé. Agafem un plànol de Sant Quirze. Jo, que no sóc de Sant Quirze, et demano que m'ensenyis, o em diguis, on puc trobar un edifici del període preindustrial? Un edifici, o bé, un element del període preindustrial, aquí a Sant Quirze?

À.M.: Un element? Bé, és que no ho sé exactament, però potser l'església que està pel casc antic. Són edificis bastant antics.

M.P.: L'església seria un. N'hi ha algun altre?

À.M.: Les masies.

M.P.: Les masies. Cita'm alguna masia.

À.M.: Can Barra... que ha d'estar pel passeig... (l'Alex la busca al plànol) i que està aquí (la senyala en el plànol).

M.P.: Molt bé. Mira-la (el Manel també l'assenya al plànol). Masia de Can Barra. Això, vejam, seria preindustrial. I de la primera revolució industrial, quins edificis m'ensenyaries?

À.M.: De la primera revolució industrial, a veure... (l'Alex segueix buscant pel plànol) potser... a veure... seria, potser... les cases de Sant Quirze Jardí... no ho sé, potser.

M.P.: De la segona?

À.M.: De la segona serien els "Livings", que estan... (l'Alex comença a buscar en el plànol)

M.P.: Què són això dels "Livings"?

À.M.: Són edificis prefabricats que estan només per anar a dormir, a passar la nit, que estarien... (l'Alex busca en el plànol) aquí.

M.P.: I de l'època postindustrial?

À.M.: Del postindustrial es Can Casablanca...(l'Alex segueix buscant en el plànol) bé, per aquí... Can Casablanca i tot això que han fet nou...

M.P.: Tot el nou?

À.M.: Sí, les cases que estan fent per aquí.

M.P.: Bé, és a dir, que en un poble o ciutat com Sant Quirze, podem veure elements de diferents èpoques de la història?

À.M.: Si

M.P.: Això passa a tot arreu?

À.M.: No.

M.P.: Com per exemple, a Barcelona...?

À.M.: A Barcelona no trobem... bé, de preindustrial queden pocs... després, d'edificis prefabricats, a Barcelona, jo no n'he vist... no ho sé....

M.P.: A Sabadell?

À.M.: A Sabadell no hi ha preindustrial, em sembla...

M.P.: Però bé, en un paisatge poden conviure elements patrimonials de diferents èpoques?

À.M.: Sí.

M.P.: Sí. Molt bé, doncs fins aquí. Ja hem acabat.

06.- Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Cap a on camina el comerç? És a dir, vista l'evolució històrica que ha tingut, cap a on penses que pot evolucionar el comerç?

I.A.: Bé, doncs crec que a crear superpotències comercials, com els Estats Units, Europa, Japó...

M.P.: Sí. Perquè el ritme d'evolució del canvi, al llarg d'aquestes quatre grans etapes de la història, creus que és similar?

I.A.: No, ha anat evolucionant. Primer canviaven objectes de diferents valors... Després apareixen les primeres monedes... I després, fins el dia que es pot comprar per Internet.

M.P.: O sigui, hi ha hagut un canvi. Però tu creus que a nivell comercial al llarg de les quatre grans etapes de la Història s'ha anat sempre al mateix ritme o aquest s'ha anat accelerant. Com veuries el ritme aquest del canvi?

I.A.: Ha anat lent però continuat. Últimament el canvi s'ha accelerat més.

M.P.: Vosaltres, en el vostre mural, heu fet quatre talls en el temps. La seva durada sembla proporcional. Hi estàs d'acord?

I.A.: Sí.

M.P.: De veritat, la durada de cada una de les etapes ha estat la mateixa?

I.A.: No...

M.P.: Quina és la més llarga i quina és la més curta?

I.A.: La més llarga és la preindustrial

M.P.: Molt bé.

I.A.: Crec que la més curta hauria de ser la postindustrial, perquè les grans superfícies són causades per buscar més comoditats

M.P.: Quines són les causes, segons el teu criteri, que van portar a establir aquestes grans superfícies?

Una seria aquesta que deies...

I.A.: Sí, més comoditat per al comprador

M.P.: Si.

I.A.: Sí, després... productes més barats, més econòmics...

M.P.: Productes més econòmics.

I.A.: ... i més propers al teu habitatge...

M.P.: La situació de la gran superfície propera al teu habitatge...

I.A.: Sí. Hi ha més comoditat...

M.P.: Què més? Hi ha més d'una causa que porta a la implantació de les grans superfícies... o és una sola causa?

I.A.: No ho sé.

M.P.: Conseqüències?

I.A.: Bé, la qualitat dels productes que es venen.

M.P.: Tots els països del món som a l'època postindustrial a nivell comercial?

I.A.: No. Hi ha els països del tercer món, que estan poc desenvolupats i que encara utilitzen tècniques antigues, com els mercats d'àrea. Una gran superfície en països poc desenvolupats o la possibilitat de comprar per Internet... No, no tenen massa diners...

M.P.: O sigui que en aquest moment, a nivell mundial, els ritmes d'implantació del comerç amb les característiques de l'època postindustrial no es donen a tot arreu encara, sinó que hi ha pobles o països que encara són a l'època preindustrial

M.P.: Molt bé. El tema de Sant Quirze. Quin edifici o quin element patrimonial de Sant Quirze és de l'època preindustrial?

I.A.: El... Madurell.

M.P.: El... Madurell. Què és el... Madurell?

I.A.: No ho sé...

M.P.: Són les restes de...? De què?

I.A. : De l'època prehistòrica.

M.P. : De l'època de la primera revolució industrial, quin edifici m'ensenyaries de Sant Quirze?

I.A.: De la primera revolució industrial... la Patronal.

M.P.: La Patronal. Què és la Patronal?

I.A.: Doncs, s'utilitzava per emmagatzemar mercaderies allà dins, i a partir d'això, es va anar convertint en un edifici important.

M.P.: Què s'hi fa ara?

I.A.: Per ara només és una sala d'actes...

M.P.: O sigui, és un edifici de la primera revolució industrial, però que ja no serveix per al mateix que servia en aquell moment?

I.A.: Sí.

M.P.: Quin edifici de la segona revolució industrial m'ensenyaries?

I.A.: El que hi ha davant de l'ajuntament. No sé com es diu.

M.P.: Quin és? Una cooperativa?

I.A.: Una cooperativa, sí, això...

M.P.: Què és una cooperativa?

I.A.: De comerç... no ho sé...

M.P.: I de l'època postindustrial, quin edifici m'ensenyaries... o conjunt d'edificis?

I.A.: Ah, doncs, la Coca-cola, el polígon industrial que es troba a l'exterior de Sant Quirze...

M.P.: Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze hi podem veure edificis de diferents èpoques?

I.A.: Sí.

M.P.: Això és vàlid per a la majoria de pobles? Quan vàrem anar a Barcelona, ho vas veure?

I.A.: Sí, l'Eixample formava part d'una època i el barri Gòtic i el Raval pertanyien a una altra època.

M.P.: I si anem a Sabadell?

I.A.: Sabadell? No ho sé... sí, crec.

M.P.: També podríem veure-hi edificis de diferents èpoques?

I.A.: Suposo... segons quin sí... que sí...

M.P.: Doncs, fins aquí. Això és el que havíem de treballar.

07.- Entrevista a: Damià V.

M.P.: Estaràs d'acord amb mi, que des de l'època preindustrial fins a la postindustrial, pel que fa al transport hi ha hagut un conjunt important de canvis?

D.V.: Sí.

M.P.: Tu creus que aquests canvis sempre han seguit el mateix ritme o s'han anat accelerant?

D.V.: Sí, cada cop van més ràpid. O sigui, abans costava més anar avançant i ara cada cop es va accelerant més tot.

M.P.: Llavors, si continua aquest ritme d'acceleració, tu, cap on creus que ens portarà el tema dels transports?

D.V.: No ho sé. Jo crec que al final es baixarà el ritme...

M.P.: Per què?

D.V.: Perquè ja no es podrà fer gaire cosa més. Arribarà un moment que no es podrà fer res. Ara, per exemple, estan apareixent les energies alternatives.

M.P.: És que el tema del transport és un tema molt lligat a l'energia. Tu suposes que si continuem creixent a aquest ritme s'hauran de buscar altres formes d'energia?

D.V.: Sí. De moment ara, les principals energies són els combustibles fòssils...i és clar, d'un moment a un altre s'han de buscar alternatives perquè es poden arribar a esgotar...

M.P.: O sigui que preveus que pugui haver-hi una frenada en el ritme de creixement dels transports.

D.V.: Sí.

M.P.: Creus que tot el tema de l'energia no va al mateix ritme que el canvi en els transports?

D.V.: Correcte.

M.P.: Vosaltres, igual que els altres murals, heu fet quatre parts iguals, de les quatre èpoques que hem estudiat... Però, en realitat, quina és, d'aquestes quatre èpoques, la que més ha durat i quina és la que menys?

D.V.: La preindustrial és la que més. I la que menys... no sé... estic entre la segona revolució industrial o la postindustrial.

M.P.: Agafem un element fonamental de canvi, en aquests transports, que va ser la màquina de vapor, eh?

D.V.: Sí.

M.P.: Sorgeix aquí (assenyala el mural) a la primera revolució industrial. Representa el pas de l'època preindustrial a la primera revolució industrial. Tu creus que això va ser que un senyor es va aixecar i se li va encendre la llumeta i va dir... mira, ja tinc la màquina de vapor... o és fruit d'una sèrie de causes?

D.V.: Jo crec que és fruit d'una sèrie de causes...

M.P.: Me les podries enumerar, dir-les... algunes causes que van portar a la màquina de vapor?

D.V.: No me'n recordo... No ho sé.

M.P.: Conseqüències, doncs, de la implantació de la màquina de vapor... quines conseqüències trobem?

D.V.: Millors al comerç...

M.P.: Per què?

D.V.: Perquè així es podien transportar tots els productes més bé...

M.P.: Sí.

D.V.: ... i més ràpidament...

M.P.: Molt bé.

D.V.: ... i en més quantitat.

M.P.: Molt bé. Què més?

D.V.: També el transport...

M.P.: Millores en el comerç, millores en el transport...

D.V.: També... els habitatges també... per al funcionament de les màquines... per a facilitar les feines.

M.P.: Sí.

D.V.: Ja està.

M.P.: On més es va poder aplicar la màquina de vapor?

D.V.: A la indústria...

M.P.: Sí...

D.V.: ... per a produir més...per a produir amb més quantitat també...

M.P.: És clar. Tu imagina't l'invent, produït per una sèrie de causes. Quines conseqüències més grans va tenir en tots els sectors, no ? Això, per tant, vol dir que un sol fet, com pot ser l'invent de la màquina de vapor, doncs, té repercussions en tots els altres sectors.

Bé, si nosaltres ara poguéssim observar tots els països i els continents, a tot arreu veuríem que pel que fa als transports s'està a l'època postindustrial?

D.V.: No. Els països desenvolupats sí, però en els subdesenvolupats estaríem a la segona revolució industrial, aproximadament...

M.P.: Sí?

D.V.: ...per falta de diners i...per una sèrie de circumstàncies... tothom no pot arribar...

M.P.: ... no tothom, en aquest moment, està a la mateixa època. Pel que fa als transports, trobaríem països o continents que estan endarrerits, al mateix nivell de la segona revolució industrial o anteriors... Estàs d'acord amb això?

D.V.: Sí.

M.P.: Val. Mira. Aquí tenim el mapa de Sant Quirze. És una població que tu coneixes més bé que jo. Et voldria demanar quin edifici o edificis de l'època preindustrial podríem trobar aquí a Sant Quirze?

D.V.: De l'època preindustrial?

M.P.: Sí, del preindustrial. Si jo et dic, va acompanya'm a algun lloc que...

D.V.: Doncs...

M.P.: Aquí tens el plànol...

D.V.: Preindustrial... no ho sé...

M.P.: I de la primera revolució industrial?

D.V.: Doncs... els *livings*.

M.P.: Els *livings*... què són els *livings*?

D.V.: Doncs... bé, més aviat seria de la segona... són uns edificis construïts de forma massiva per... bé, per a acollir molta gent en poc espai.

M.P.: Molt bé. I de la...? Què dius, de la primera o de la segona revolucions industrials?

D.V.: Jo diria que potser millor de la segona.

M.P.: Sí. I de l'època postindustrial, què m'ensenyaries de Sant Quirze?

D.V.: Sant Quirze Parc, per exemple...

M.P.: Per exemple... O sigui, tu estaries d'acord que en un poble, en un paisatge, podem trobar elements de diferents èpoques...

D.V.: Sí.

M.P.: Posa'm un altre exemple que tu...

D.V.: Doncs... Barcelona.

M.P.: Barcelona. A Barcelona trobaríem elements de les quatre èpoques que hem estudiat?

D.V.: Sí.

M.P.: Molt bé. Molt bé. Però si ja no t'he de preguntar res més. No és tant difícil, no?

08.- Entrevista a: Raül A.

M.P.: En aquestes quatre etapes de la història en que hem dividit l'estudi, quina et sembla que és la més llarga? Com les classificaries, de més curta a més llarga?

R.A.: La més llarga l'època preindustrial.

M.P.: Molt bé.

R.A.: Després d'aquesta ve la primera revolució industrial i la segona revolució industrial.

M.P.: I la més curta quina seria?

R.A.: La postindustrial.

M.P.: Molt bé. Explica on situaries l'època preindustrial, fins a quin segle o quin any?

R.A.: Fins al segle XIX. Cap als seixanta, més o menys.

M.P.: Què més? La segona, on la situaries la segona revolució industrial?

R.A.: Doncs, al segle XX quan la revolució industrial estava a la indústria siderúrgica... i surten trens i... perdó, es poden construir trens i surten vies... i després també quan sorgeix l'avió.

M.P.: I al segle XXI, l'època postindustrial?

R.A.: Home, quan construeixen els primers coets o el tren d'alta velocitat

M.P.: Hi ha elements, com el vaixell, que existeixen, doncs, des de l'època preindustrial i per contra, no sé, el tema dels coets o el tema dels trens de gran velocitat, que apareixen a la postindustrial. Per tant, aquí hi ha un ritme, un ritme de canvi en els transports. Tu creus que des de l'època preindustrial fins ara, el ritme s'ha anat accelerant cada vegada més? Això, a on ens pot portar? Quin és el futur ?

R.A.: Que deixaran d'existir els trens i tot això, i que sortirem cadascú amb el seu cotxe i... o que tota la gent viatjarà, si es fa així, amb els transports públics.

M.P.: A tu què et sembla això, tal com va progressant, cap a on ens porta?

R.A.: Sí. No ho sé... depèn de moltes coses...

M.P.: Perquè això va molt depressa?

R.A.: Sí.

M.P.: Tu creus que haurem de parar? Vejam... Perquè aquí a darrera dels transports hi ha el problema del combustible, de l'energia.

R.A.: Per això s'haurà de parar, per... S'hauran d'utilitzar els transports públics perquè no contaminin tant...

M.P.: Tu creus que, si continua aquest ritme de creixement, ens podem carregar el medi ambient?

R.A.: Sí.

M.P.: Sí?

R.A.: Sí. Ens estem carregant les energia no renovables

M.P.: Caldria buscar altres fonts d'energia?

R.A.: Sí, les energies renovables.

M.P.: Això és, una mica el futur que vindrà?

R.A.: Clar. Els cotxes solars... es pretén canviar...

M.P.: Molt bé. Ara agafem un element, com per exemple la màquina de vapor. Aquesta màquina es en bona part la responsable del pas de l'època preindustrial a la industrial?

R.A.: Sí.

M.P.: Tu creus que aquesta màquina surt de cop i volta?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Com creus que va surgir, quins antecedents hi havia?

R.A.: Doncs intentaven buscar altres formes de transports, més ràpids...

M.P.: De mica en mica va anar evolucionant? I aquest invent va tenir unes conseqüències?

R.A.: Sí.

M.P.: Diga-me-les.

R.A.: La màquina de vapor va continuar... va poder generar el motor de benzina, els vaixells, els trens...

M.P.: Ja.

R.A.: Perquè si no s'hagués fet la màquina de vapor, no s'hauria pogut fer res.

M.P.: Sí. Què més? Hi ha conseqüències en els transports, i on més?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Per exemple, vem estar a Terrassa visitant el museu. Allà ens van ensenyar la fàbrica tèxtil. Tu creus que en el sector secundari la màquina de vapor va poder tenir aplicacions? Te'n recordes?

R.A.: Jo no vaig anar-hi.

M.P.: Val. A vegades els canvis no obeeixen a una sola causa, sinó que és a un conjunt de causes, no?

R.A.: Sí.

M.P.: Una última qüestió en aquest sentit. Tenint en compte les característiques de l'època postindustrial tal com tu las explicat, podem generalitzar que tot el món, en aquest moment, està a aquest nivell?

R.A.: No.

M.P.: No?

R.A.: Alguns països estan més desenvolupats...

M.P.: O sigui, tu veuries alguns llocs en el planeta, que diries, aquests encara estan a la primera revolució industrial?

R.A.: Sí. Hi ha països que hi estan.

M.P.: Com per exemple?

R.A.: Àfrica, països d'Àfrica... o que tenen coses de la postindustrial, però que s'han de comprar... o sigui, que estan, però ells no les tenen perquè no tenen diners, i llavors estan com a la primera revolució industrial.

M.P.: O sigui, no tothom està a l'època postindustrial?

R.A.: Hi ha poca gent que hi sigui.

M.P.: Això és el plànol de Sant Quirze. On vius tu?

R.A.: Aquí

M.P.: Sí. A Can Pallàs. I l'institut, on és?

R.A.: Ah... aquí.

M.P.: I l'ajuntament? En aquesta zona d'aquí?

R.A.: Sí, per aquí.

M.P.: Sí, més o menys ja estàs situat. Imagina't que jo sóc un turista... Quins edificis de l'època preindustrial podríem trobar, en aquest moment, al municipi de Sant Quirze? Si jo et digués ara, acompanya'm a veure un edifici de la preindustrial...

R.A.: Aquí, a la masia de Can Punsic...

M.P.: Can Punsic. Sí?

R.A.: Què és...?

M.P.: Una masia.

R.A.: A la preindustrial, ja existia...?

M.P.: Sí.

R.A.: Quina funció tenia?

M.P.: La d'una masia... tenien porcs, vaques, ovelles, ...

R.A.: Molt bé. I actualment encara té aquesta funció?

M.P.: No.

M.P.: Edificis de la primera revolució industrial?

R.A.: El polígon d'habitatges (assenyala el mapa)

M.P.: Què és? Com es diu?

R.A.: No ho sé, però és un polígon d'habitatges.

M.P.: Un polígon d'habitatges de la primera revolució industrial? O sigui, del segle XIX?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Què podem trobar, per Sant Quirze, de la primera revolució industrial?

R.A.: El tren...

M.P.: Com a edifici...?

R.A.: Com a edifici...

M.P.: I de la segona revolució industrial?

R.A.: El polígon habitatge i els "Livings".

M.P.: Molt bé. I de l'època postindustrial?

R.A.: Can Llobateres, Can Pallàs, Vall Suau...

M.P.: Molt bé, totes aquestes urbanitzacions (assenyala el mapa). Hi ha edificis que van ser creats per una cosa i ara serveixen per una altra?

R.A.: La Patronal...

M.P.: Què és la Patronal?

R.A.: Era on estaven els "jefes"... els que manaven...

M.P.: Els "jefes"... (riu)

R.A.: Els de les fàbriques, no? Els que manaven...

M.P.: Molt bé. Els patrons...

R.A.: I ara és on es fan concerts, teatre...

M.P.: Molt bé. O sigui que podem dir que a Sant Quirze podíem trobar cases i elements de totes les etapes de la història que hem estudiat?

R.A.: Sí.

M.P.: I això també, si t'ho pregunto de Barcelona, per exemple, també hi trobaríem exemples?

R.A.: Sí.

M.P.: O sigui, que sempre, en un mateix paisatge, podem llegir...

R.A.: ... vàries coses...

M.P.: ... vàries coses... elements d'altres èpoques?

R.A.: Sí.

M.P.: Molt bé. Gràcies

09.- Entrevista a: Albert D.

M.P.: El ritme d'evolució del canvi en la manera de vestir, és més o menys sempre igual a les quatre èpoques de la Història que hem estudiat?

A.D.: No. (mirant el mural) A l'època postindustrial, per exemple, en cinquanta anys, ja hem vist cinc estils diferents. A l'època preindustrial... en potser cinc segles, només n'hi ha dos... així ben diferenciats, els estils...

M.P.: O sigui, tu creus que el canvi en el vestit s'ha anat accelerant...

A.D.: Sí...

M.P.: Si això continua així, cap on anem?

A.D.: No ho sé...

M.P.: Cap on pot evolucionar tot això...

A.D.: Tothom va com vol... és això... tothom va com vol i et pots trobar tot tipus de roba ara... amb imitacions...

M.P.: Vosaltres, com els altres grups, heu agafat el mural i n'heu fet quatre parts iguals, una per cada etapa de la Història. Si et diguessin, Albert, que la durada de cada una de les èpoques és la mateixa, què diries?

A.D.: Que no.

M.P.: Quina és la que tu creus que ha durat més i quina és la que ha durat menys?

A.D.: La menys, la postindustrial i la més, la preindustrial.

M.P.: La més, la preindustrial. Molt bé. En un moment determinat apareix el tema de la moda. Què provoca, quines són les causes, que fa que aparegui?

A.D.: Les causes són...

M.P.: ...això és... a criteri teu. Quines són les causes que provoquen que s'implanti aquesta cosa de la moda? Abans no devia existir...

A.D.: Doncs la revolució industrial, que es va fabricar molta roba en sèrie, igual... i...

M.P.: I què més?

A.D.: A l'hora d'anar a comprar, era més barat i començava a estar a l'abast de la gent.

M.P.: La fabricació en sèrie. Molt bé. Algun element més?

A.D.: Crec que no.

M.P.: Tu creus que la moda no s'inventa d'un dia per l'altre, sinó que és un procés, o no?

A.D.: Home... jo crec que no, no és d'un dia per l'altre, evidentment. La gent pobre dels pobles volien imitar els rics com vestien i... anaven imitant i... al final... s'ha creat la moda.

M.P.: Conseqüències?

A.D.: Doncs... que tothom va vestit igual.

M.P.: Què comporta seguir la moda?

A.D.: Doncs canviar cada dos dies l'armari.

M.P.: Canviar cada dos dies l'armari...

A.D.: ...i deixar molts diners a les botigues.

M.P.: Tu creus que és positiu, seguir la moda...?

A.D.: Bé, a mi m'és igual, no? Ni positiu ni negatiu, home. Negatiu seria si se'n fan addictes, treballar i només sortir per comprar. Però... no. Ni negatiu ni positiu.

M.P.: Si viatgéssim en un avió i veiéssim les diferents formes de vestir del món, què trobaríem...?

A.D.: Molt diferent... Aquí al món occidental, la gent va amb les mateixes marques, més o menys seguint les modes... tothom va amb pantalons i faldilles... però a l'Àfrica mateix, te'n vas a l'estret de Gibraltar i ja és tot

diferent... tothom va amb túniques... túniques que no es canvien cada dia, evidentment...

M.P.: Ja podem passar al tema de Sant Quirze. Aquest és el plànol de Sant Quirze, no?

A.D.: Sí.

M.P.: El coneixes?

A.D.: Sí, sí... sí, es clar.

M.P.: Bé, es tractaria que em diguessis si jo, que no sóc d'aquí... ja saps que sóc de Barcelona... si m'haguessis d'ensenyar de Sant Quirze l'època preindustrial, què m'ensenyaries?

A.D.: De Sant Quirze t'ensenyaria Mas Duran, bé... ara així ...en l'estat actual, no...

M.P.: Per què?

A.D.: Perquè està tot ple de pisos però... vaja... aquí hi havia una cabana i... després aquí...

M.P.: Una cabana, aquí?

A.D.: Sí, una cabana...

M.P.: De l'època?

A.D.: De l'època prehistòrica.

M.P.: Sí.

A.D.: I després et portaria per aquí l'estació, per la bòvila Madurell, que és on es van trobar enterraments...

M.P.: Molt bé.

A.D.: I de la primera revolució industrial, no sé...

M.P.: Què m'ensenyaries?

A.D.: Bé, potser, el casc antic...

M.P.: El casc antic... Què hi ha al casc antic, com a elements més representatius...?

A.D.: Doncs... no ho sé... hi ha l'església, l'ajuntament i... la Patronal, la cooperativa...

M.P.: De la segona revolució industrial?

A.D.: Els *livings*.

M.P.: I als *livings* qui hi vivia?

A.D.: No ho sé...

M.P.: Què m'ensenyaries de l'època postindustrial?

A.D.: Ah! doncs Sant Quirze Jardí, can Pallàs... Can Pallàs és aquí (assenyalant al plànol), Sant Quirze Parc...

M.P.: O sigui, la major part del poble. Podríem dir que Sant Quirze és una ciutat postindustrial?

A.D.: Sí.

M.P.: D'aquests edificis que m'has citat, tots serveixen per la cosa per la qual van ser creats? Per exemple, m'has dit que aquí dalt hi havia una masia, però que avui dia ja no fa les funcions de masia... De tots els edificis que m'has citat, tots continuen fent la mateixa funció?

A.D.: No.

M.P.: Diques-me'n alguns.

A.D.: La Patronal...

M.P.: Què és la Patronal?

A.D.: La Patronal és on hi havia els propietaris de terres i ara és un teatre... una sala multiusos.

M.P.: Molt bé. Què més? Un que continuï fent la mateixa funció?

A.D.: L'església.

M.P.: Molt bé. O sigui, l'església va ser creada per a ser església...

A.D.: ...i continua sent església.

M.P.: Molt bé. Moltes gràcies

10.- Entrevista a: Núria L.

M.P.: Des de l'època preindustrial, des de la manera de vestir dels romans, fins ara, fixa't si ha evolucionat això! Cap on anem?

N.L.: Cada cop pitjor, això segur, perquè d'anar molt tapats a anar pràcticament destapats... i això portarà a... no ho sé... això d'anar destapats molesta bastant...

M.P.: Sí?

N.L.: Ensenyant el melic, ensenyant-ho tot...

M.P.: Sí... I això creus que pot anar a més?

N.L.: Sí, jo crec que a més... sí...

M.P.: L'altre dia va sortir al diari una notícia que deia que el professorat d'un institut de Barcelona es plantejava tornar a implantar l'uniforme. La competència, com vestim, és tan important?

N.L.: Home, alguna cosa té a veure... la manera com vestim pot donar idea de com ets...

M.P.: Una altra qüestió. Vosaltres heu fet aquí quatre talls. Heu agafat el paper i l'heu dividit en quatre parts proporcionals... però, realment, aquestes quatre etapes de la Història que tenim aquí, van durar el mateix?

N.L.: No. La preindustrial és la que més va durar... Després ve l'època de la primera revolució industrial, que ja va durar menys... però per ara això de la postindustrial és la que ha durat menys.

M.P.: Molt bé. Agafem, dins del món del vestit, un element que pot ser més d'impacte, per exemple, la moda. La moda, quan et penses que sorgeix?

N.L.: Amb les diferències socials.

M.P.: Amb les diferències socials? La gent vestia d'una manera o d'una altra... ?

N.L.: Sí, perquè els del poble, els que no tenien diners, anaven amb vestits i pantalons fets de draps o del que poguessin... i en canvi, els més rics anaven amb camises de lli...

M.P.: Això ara ja no es dóna?

N.L.: Bé, una mica també, perquè tu veus, per exemple, un que va vestit *hip-hop* i... un altre que va de *dragqueen*...

M.P.: La gent segueix una moda o no la segueix?

N.L.: Segons la seva manera de pensar... Cadascú fa el que vol, però, és clar, també segueixen una moda per estar més guapos o més guapes.

M.P.: I això té unes conseqüències?

N.L.: Sí, per exemple, que cada cop la gent vesteix més bé, menja més o menys, s'alimenta de manera menys... menys nutritiva... o sigui, mira més com vesteix que per ella mateixa...

M.P.: Més conseqüències...

N.L.: L'anorèxia, la bulímia...

M.P.: L'anorèxia, la bulímia... Més conseqüències d'això de les modes.

N.L.: Que hi ha diferències entre uns que vesteixen unes coses i unes altres...o sigui, tu diferències un hippie perquè va amb la roba de colors...

M.P.: Molt bé. O sigui que la gent et classifica...

N.L.: Sí.

M.P.: Això és una conseqüència. Ja en tenim dues. N'hi ha alguna més?

N.L.: No ho sé... no ho sé... Jo crec que n'hi ha alguna més, però...

M.P.: I ara causes... causes que provoquen aquestes modes. Això d'on ve?

N.L.: Ve de les diferències.

M.P.: Hi ha gent que hi té interessos amb les modes?

N.L.: Sí, perquè cada cop van traient coses noves, la gent va comprant més per estar a l'última i això comporta una despesa enorme que...

M.P.: Sí, o sigui que hi ha un plantejament econòmic a darrera?

N.L.: Sí.

M.P.: Què més?

N.L.: Doncs, que tu, si formes part d'un grup, has de comprar certa roba, i llavors, si et trobes un altre que sigui contrari a les teves idees, o a les idees del grup, doncs... existeix un conflicte... com el que va passar amb els skins...

M.P.: O sigui, la pressió que exerceix el grup al qual pertanys perquè vesteixis d'una manera determinada...

N.L.: Sí...

M.P.: Això que acabes d'explicar-me passa a tot el món?

N.L.: No.

M.P.: Si poguéssim veure el món per un forat, què veuríem?

N.L.: Coses diferents

M.P.: Com quina?

N.L.: Per exemple, a la majoria de països de l'Àfrica encara van amb draps...

M.P.: A quina època de la Història estarien situats?

N.L.: Alguns estan a la preindustrial, encara, perquè no tenen mitjans, ni menjar, ni res...

M.P.: Molt bé.

N.L.: Llavors a l'Amèrica del Sud també... i alguna part de l'Àsia...

M.P.: O sigui que, si amb un avió poguéssim donar la volta al món i veure per una finestreta com vesteix la gent, trobaríem que no tothom està vestint igual?

N.L.: I tant que no...

M.P.: Per acabar. Això és el plànol de Sant Quirze. On vius tu?

N.L.: Jo? Al casc antic.

M.P.: Ah sí?

N.L.: Sí...

M.P.: Perquè me'l situïs més o menys...

N.L.: A veure... (busca en el plànol) l'avinguda Roma... la farmàcia... jo estaria per aquí.

M.P.: Molt bé. I l'institut?

N.L.: Mmm... Mmm... Seria... (continua buscant en el plànol) estaria més o menys per aquí. Aquí.

M.P.: Perfecte. Llavors... Al paisatge de Sant Quirze podríem trobar algun element de l'època preindustrial?

N.L.: Preindustrial? Sí... seria... seria... no ho veig...

M.P.: Què busques?

N.L.: Busco... a la primera revolució van començar a construir pisos perquè...

M.P.: Ja, però jo em refereixo a l'època preindustrial.

N.L.: El casc antic.

M.P.: El casc antic el situaries a la preindustrial?

N.L.: Sí. A la preindustrial.

M.P.: Què hi havia, a Sant Quirze, a l'època preindustrial?

N.L.: L'església, el camp i quatre casetes on hi vivien els pagesos.

M.P.: Aquests edificis continuen servint pel que van ser creats?

N.L.: No... ara no...

M.P.: Per a què serveixen ara?

N.L.: Les masies ara... o són d'interès turístic o... hotels o... ara ja són cases.

M.P.: I alguns sí que tenen la mateixa funció que quan van ser creats?

N.L.: No. Algun... sí... l'església...

M.P.: De la primera revolució industrial, quins edificis de Sant Quirze m'ensenyaries de la primera revolució industrial?

N.L.: Les cases del polígon industrial.

M.P.: Sí. I... per què es van construir?

N.L.: Perquè... perquè es van construir indústries, va venir gent de fora, a treballar, i van haver de construir edificis perquè hi visquessin... i van fer-los prefabricats. I tenen finestres molt petites, són alts, habitacions petites...

M.P.: I de la segona revolució industrial?

N.L.: Els *livings*... que són aquí, a prop de l'institut...

M.P.: Sí, i per què es van construir...? A quina època? Ho saps?

N.L.: No ben bé, però...

M.P.: Qui hi van posar? Quina gent hi va venir a viure... als *livings*?

N.L.: Doncs, gent que buscaven també treball i que... que van venir aquí.

M.P.: I a l'època postindustrial?

N.L.: Doncs tota la resta de cases de Sant Quirze.

M.P.: Simplement: es pot dir que Sant Quirze és una ciutat postindustrial?

N.L.: Sí, majoritàriament sí...

M.P.: Quines característiques té una ciutat postindustrial?

N.L.: Doncs que tot són cases encastades organitzades en urbanitzacions bastant iguals, molt regulars... sempre estan construïdes d'una mateixa manera...

M.P.: Quins avantatges té i quins inconvenients té viure així?

N.L.: Els avantatges és que molta gent hi pot anar a viure i... els inconvenients que... el petit comerç... bé, que les petites tendes no poden anar-hi, perquè són tot cases. I aleshores, quatre tendes que hi ha, estan al casc antic, i... l'Alcampo els treu tota la importància...

M.P.: Més inconvenients?

N.L.: Que el Centre d'Atenció Primària, el CAP, és aquí mateix, al casc antic.

M.P.: Sí?

N.L.: I els instituts... bé, l'institut és a l'altra banda... els nois que visquin aquí dalt... o els porten o...

M.P.: O han de fer la gran caminada?

N.L.: ... han de fer la gran caminada.

M.P.: Vaig veure que hi ha alguns companys teus que vénen en moto, oi?

N.L.: Sí...

M.P.: Llavors vol dir que és necessari...?

N.L.: Alguns sí, alguns per caprici...

M.P.: Ja... però tu que et mous més a peu, és molta distància per anar d'un lloc a l'altre...

N.L.: No, per exemple, de casa a l'institut, uns cinc minuts i... com que el meu pare ha d'anar a treballar, va en cotxe, i a vegades em deixa, perquè li ve de passada... i al tornar, torno a peu, i són cinc minutets...

M.P.: Molt bé. Però el que passa... és que tens l'avantatge d'estar vivint al casc antic...

N.L.: Sí.

M.P.: Que no tothom el té...

11.- Entrevista a: Auri G.

M.P.: Vosaltres heu dividit el mural en quatre parts iguals, pel que fa al temps. En realitat, però, hi ha unes èpoques més llargues que les altres?

A.G.: Sí.

M.P.: Quina és de les quatre, l'època més llarga?

A.G.: La preindustrial.

M.P.: I la més curta?

A.G.: La postindustrial.

M.P.: Fixa't en el mural. Des de l'època de les coves fins ara ha evolucionat bastant, no?

A.G.: Sí.

M.P.: Evoluciona sempre al mateix ritme? O hi ha èpoques en què els canvis s'acceleren?

A.G.: No ho sé.

M.P.: Cap on anirà l'habitatge? Com serà la casa del futur?

A.G.: No sé... seran edificis molt alts per a aprofitar l'espai i... no sé.

M.P.: Si actualment la ciutat postindustrial es caracteritza, precisament, perquè les cases són unifamiliars, vols dir que el futur aniria a tornar a construir pisos alts per a poder-hi encabir molta gent?

A.G.: Sí, bé... no sé.

M.P.: Agafem un element que va suposar un canvi important en les formes d'habitatge, com per exemple el tema de les colònies industrials.

A.G.: Sí.

M.P.: Quines causes creus que van portar a formar-se les colònies industrials?

A.G.: Aprofitar els rius, no?

M.P.: L'aprofitament de l'aigua dels rius per a fer energia hidràulica. Molt bé. Què més?

A.G.: Ser lluny de les ciutats...

M.P.: Allunyar-nos de les ciutats. Per algun motiu concret?

A.G.: No ho sé.

M.P.: Les conseqüències que van tenir les colònies industrials. Quines conseqüències van tenir la fundació d'aquestes colònies industrials?

A.G.: Es van fundar pobles del voltant...

M.P.: Si poguéssim donar la volta al món en un avió, tu creus que els edificis que veuríem a tots els països i continents del món són els propis de l'època postindustrial?

A.G.: No.

M.P.: És a dir, en aquest moment coexisteixen habitatges de diferents èpoques al món?

A.G.: Sí. Els països menys avançats tenen habitatges que corresponen a d'altres èpoques.

M.P.: És a dir, en aquest cas podríem dir que el ritme dels canvis que es produeixen en els habitatges, no és el mateix a tot arreu, sinó que hi ha països que evolucionen més ràpidament i n'hi ha que evolucionen més lentament.

A.G.: Sí.

M.P.: Estaries d'acord amb tot això?

A.G.: Sí.

M.P.: Molt bé. Aquí tenim un plànol de Sant Quirze. Ja t'ho coneixes no?

A.G.: Sí.

M.P.: Quins elements del patrimoni podríem trobar de l'època preindustrial?

A.G.: El casc antic.

M.P.: Què del casc antic?

A.G.: L'església.

M.P.: Molt bé. És de l'època preindustrial. Hi ha alguna cosa més?

A.G.: Les cases més antigues del barri.

M.P.: Molt bé, o sigui, però tot situat aquí al casc antic.

A.G.: Sí.

M.P.: De la primera revolució industrial? Quins habitatges o quins elements del patrimoni podem trobar?

A.G.: No ho sé.

M.P.: De la segona revolució industrial?

A.G.: Els *livings*, no?

M.P.: Què són els *livings*?

A.G.: Els pisos aquests... d'habitatge... que són alts i tots iguals.

M.P.: Sí. I de la postindustrial, què podríem trobar?

A.G.: Tot el que han fet... les cases unifamiliars i... les urbanitzacions...

M.P.: Què predomina a Sant Quirze? Quin tipus d'època, de construcció predomina a Sant Quirze? De la preindustrial, de la primera revolució, de la segona revolució o de la postindustrial?

A.G.: De la postindustrial.

M.P.: Molt bé. Bé, estaries d'acord amb l'afirmació que dins d'un mateix paisatge podem trobar elements de diferents èpoques? És a dir, que mirant un paisatge podem, a vegades, veure elements de diferents èpoques?

A.G.: No ho sé...

M.P.: Ja està. No és tant difícil... oi, Auri?

12.- Entrevista a: Cassandra L.

M.P.: Com seran els habitatges del futur?

C.L.: Seran... no sé... segurament els intentaran construir tots iguals perquè... perquè la gent tingui... com es diu? Perquè la gent tingui els mateixos avantatges.

M.P.: Perquè les condicions siguin les mateixes?

C.L.: Que tots tinguem el mateix.

M.P.: O sigui, mirar una certa igualació de...

C.L.: Sí, crec que sí.

M.P.: Val.

C.L.: Però també depèn dels diners i de tot...

M.P.: O com a mínim, seria el desitjable, no?

C.L.: Sí.

M.P.: El que estaria bé es que el món estigués més ben repartit, oi Cassandra?

C.L.: I també intentar construir més espais verds...

M.P.: Hi ha gent que cada vegada valora més viure en espais verds...

C.L.: Sí.

M.P.: Molt bé. Les quatre grans etapes en què hem dividit la Història (la preindustrial, la primera i la segona revolucions industrials i la postindustrial) són iguals, duren els mateixos anys?

C.L.: No.

M.P.: Quina és la que dura més i quina és la que dura menys?

C.L.: La que més durada té és la preindustrial i les revolucions industrials són les que duren menys. La revolució postindustrial avui en dia... sí, però...

M.P.: Quina és la més curta?

C.L.: La postindustrial, perquè encara s'està vivint.

M.P.: Molt bé. Agafem un element, per exemple, com poden ser les colònies industrials...

C.L.: Sí.

M.P.: Les colònies industrials no es funden perquè sí, sinó que hi ha unes causes. Les colònies industrials representen els habitatges fora de les ciutats, al costat d'un riu. Quines causes són les que produeixen que es formin aquestes colònies industrials?

C.L.: Doncs... el patró de la fàbrica... bé, l'amo de la fàbrica construeix les colònies per estar situades al costat d'un riu, que és on té la fàbrica construïda...

M.P.: Sí.

C.L.: Allà hi ha les vivendes per als obrers, que és allà on viuen i... per tenir-los controlats.

M.P.: Molt bé. Què més? Més causes?

C.L.: Perquè la ciutat ja està urbanitzada i ha d'anar a... fora de la ciutat...

M.P.: Ja no s'hi cap?

C.L.: Clar, no caben...

M.P.: Més causes?

C.L.: Els mitjans de transport...

M.P.: El fet d'instal·lar aquestes colònies produeix una conseqüència, o més?

C.L.: Les colònies, al llarg del temps, formen barris que absorbeixen la ciutat...

M.P.: Molt bé.

C.L.: I la ciutat s'engrandeix...

M.P.: Quines conseqüències porten?

C.L.: En dels obrers?

M.P.: Sí. S'evita la conflictivitat laboral, és a dir, que en estar tots tancats en una colònia, no es poden...

C.L.: No es poden relacionar...

M.P.: ... no es poden relacionar amb altres, etc. És a dir, el que volíem veure és que qualsevol canvi té uns antecedents i té unes conseqüències. En aquest cas, dels habitatges, hem parlat del cas de les colònies industrials.

L'última cosa que et volia preguntar és... si els habitatges que tu ens has descrit a la postindustrial, que seria el segle XXI, són els que trobaríem a tot arreu del món... o bé es poden donar les circumstàncies que en llocs del món encara estiguin amb habitatges de la preindustrial, en altres llocs, de la primera... Això com ho veus, Casandra?

C.L.: Doncs crec que no en tots els llocs del món es viu en el mateix moment, ja que també depèn de l'economia de cada família i de cada país. En els països subdesenvolupats encara estan vivint a l'etapa de la segona revolució industrial.

M.P.: Molt bé. És a dir que nosaltres estem a la postindustrial, però hi ha països o continents que...

C.L.: Els països de l'hemisferi nord sí, la gran majoria, però també hi ha gent que... que es diu de quart món, no? Que dins d'un país desenvolupat hi ha gent pobre també...

M.P.: Molt bé.

C.L.: ... que viu en les mateixes condicions.

M.P.: A Sant Quirze, de l'època preindustrial, què hi podem trobar?

C.L.: Del preindustrial trobem masies de pagesos i... res més.

M.P.: Actualment encara fan de masies?

C.L.: Sí, hi ha algunes... algunes les estan reconstruint perquè... bé, perquè no són útils per a res. I n'hi ha una altra... que està remodelada i la utilitzen com a lloc d'informació...

M.P.: És a dir, que és possible que hi hagi edificis que són construïts per un motiu...

C.L.: Sí.

M.P.: ... però que després serveixin per un altre?

C.L.: Sí.

M.P.: Molt bé. De la primera revolució industrial, què podem trobar?

C.L.: El casc antic: l'església, l'ajuntament i...

M.P.: Tots ells tenen la mateixa funcionalitat pel qual van ser construïts?

C.L.: L'església i l'ajuntament sí... el sindicat s'utilitza de... com a gimnàs.

M.P.: Molt bé. De la segona revolució industrial?

C.L.: De la segona? Hi ha alguns blocs de pisos com... els *livings*... n'hi ha pocs.

M.P.: Molt bé. I de la postindustrial?

C.L.: La postindustrial... La majoria de barris de Sant Quirze són... tenen les característiques de... de la postindustrial.

M.P.: Molt bé. És a dir, que en un poble com Sant Quirze podem veure diferents elements de diferents èpoques, no?

C.L.: Sí.

M.P.: Això passa sempre en els paisatges?

C.L.: Sí, en la gran majoria sí.

M.P.: És a dir, que tu pots llegir en el paisatge... elements de diferents èpoques?

C.L.: Sí.

M.P.: Molt bé. Moltes gràcies, Casandra.

ANNEX 3.

PARTS DE LES ENTREVISTES
RELACIONADES AMB LES VARIABLES
APLICADES A L'ESTUDI

ÍNDEX

- Annex 3. Parts de les entrevistes relacionades amb les variables aplicades a l'estudi	
- Simultaneïtat.....	3
- Causes i conseqüències.....	12
- Ritmes evolutius	30
- Durada.....	41
- Multiplicitat de temps	48
- Variacions en les funcions.....	66

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència a la "Simultaneïtat"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: En aquest moment, tu has descrit que nosaltres estem, pel que fa a agricultura, a l'època postindustrial. Això és comú a tot el món?

M.R.: No. No, aquest procés no es passa de la mateixa manera a tot el món. Per exemple, a Àfrica, que és un país subdesenvolupat...

M.P.: Bé, Àfrica és un continent...

M.R.: Bé, un continent subdesenvolupat, encara hi ha la majoria d'agricultors que practica una agricultura per a la subsistència.

M.P.: Si agafessis un avió i donessis la volta al món, tu veuries un paisatge agrícola com aquest que tens aquí en el mural referit a l'època postindustrial?

M.R.: No, a tot arreu no.

M.P.: Bé. O sigui que és possible que veiéssim gent que està situada a la preindustrial...

M.R.: Sí, perquè no tenen suficients diners per... per a desenvolupar-se i els països rics tampoc no els deixen... llavors s'han de conformar amb el que...

M.P.: És a dir no tothom està en una situació d'agricultura a l'etapa postindustrial.

M.R.: Sí.

M.P.: Podem trobar països i continents que encara estan molt endarrerits respecte a això?

M.R.: Sí.

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: Molt bé. A tu et sembla que en aquest moment tota l'agricultura del món és en l'etapa postindustrial?

S.A.: No. A l'Àfrica hi ha moltes tribus i molts llocs on encara són a l'època preindustrial, encara tenen una agricultura de subsistència... i...

M.P.: Sí. I a part dels africans? Coneixes algun exemple més?

S.A.: Bé... molts llocs... per exemple... no ho sé... a Xina o a l'Índia...

M.P.: Tampoc estan en l'agricultura postindustrial?

S.A.: Bé, en alguns llocs sí i en altres no... no ho sé.

M.P.: O sigui, en el món hi ha situacions molt diferents i no tothom està des del punt de vista de l'agricultura a la mateixa època. Aquesta és la idea, no?

S.A.: Sí.

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Molt bé. A veure, si nosaltres en aquest moment poguéssim agafar un avió i donar una volta pel món, veuríem que tot el món està, en aquest moment, com nosaltres estem, a l'època postindustrial?

D.M.: No. Per exemple a Estats Units estan molt més avançats que per exemple, a l'Àfrica...

M.P.: Sí.

D.M.: Àfrica estarien... és que no sé... nosaltres estaríem al segle XXI i Àfrica estaria cap al segle XIX...

M.P.: Per exemple...

D.M.: I també hi ha pobles... Palestina i tot això, que no estan... no estan tant com nosaltres... estarien entre el XX i el XIX.

M.P.: Molt bé. O sigui que no tothom...va al mateix ritme?

D.M.: Sí.

Entrevista a: Pau L.

M.P.: I per acabar aquest aspecte, tu creus que el món, tots els països del món, en aquest moment estan, a nivell de sector secundari, a l'època postindustrial?

P.L.: No. Hi estem nosaltres, Europa i una mica al nord, el Japó i algun altre país, però la majoria dels països estan encara a la segona revolució industrial...

M.P.: I n'hi ha que estan més endarrera?

P.L.: Sí, del segle XVIII també.

Entrevista a: Àlex M.

M.P.: Molt bé. Si tinguéssim la possibilitat de donar una volta al món i veure els diferents continents i països, com estan a nivell de comerç, tu creus que tothom està, diguem, a l'època postindustrial?

A.M.: No.

M.P.: Explica't.

A.M.: A molts països d'Àfrica subdesenvolupats, a tribus i tot això, encara van intercanviant-se les coses. No tenen moneda.

M.P.: Estarien a l'època preindustrial ?

A.M.: Si.

M.P.: Molt bé.

A.M.: Després, altres llocs, no tenen encara internet. Estarien a la primera revolució industrial, als mercats, com algunes parts de la Xina, algunes zones concretes.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Tots els països del món som a l'època postindustrial a nivell comercial?

I.A.: No. Hi ha els països del tercer món, que estan poc desenvolupats i que encara utilitzen tècniques antigues, com els mercats d'àrea. Una gran superfície en països poc desenvolupats o la possibilitat de comprar per Internet... No, no tenen massa diners...

M.P.: O sigui que en aquest moment, a nivell mundial, els ritmes d'implantació del comerç amb les característiques de l'època postindustrial no es donen a tot arreu encara, sinó que hi ha pobles o països que encara són a l'època preindustrial

Entrevista a: Damià V.

M.P.: Bé, si nosaltres ara poguéssim observar tots els països i els continents, a tot arreu veuríem que pel que fa als transports s'està a l'època postindustrial?

D.V.: No. Els països desenvolupats sí, però en els subdesenvolupats estaríem a la segona revolució industrial, aproximadament...

M.P.: Sí?

D.V.: ...per falta de diners i...per una sèrie de circumstàncies... tothom no pot arribar...

M.P.: ... no tothom, en aquest moment, està a la mateixa època. Pel que fa als transports, trobaríem països o continents que estan endarrerits, al mateix nivell de la segona revolució industrial o anteriors... Estàs d'acord amb això?

D.V.: Sí.

Entrevista a: Raül A.

M.P.: Una última qüestió en aquest sentit. Tenint en compte les característiques de l'època postindustrial tal com tu las explicat, podem generalitzar que tot el món, en aquest moment, està a aquest nivell?

R.A.: No.

M.P.: No?

R.A.: Alguns països estan més desenvolupats...

M.P.: O sigui, tu veuries alguns llocs en el planeta, que diries, aquests encara estan a la primera revolució industrial?

R.A.: Sí. Hi ha països que hi estan.

M.P.: Com per exemple?

R.A.: Àfrica, països d'Àfrica... o que tenen coses de la postindustrial, però que s'han de comprar... o sigui, que estan, però ells no les tenen perquè no tenen diners, i llavors estan com a la primera revolució industrial.

M.P.: O sigui, no tothom està a l'època postindustrial ?

R.A.: Hi ha poca gent que hi sigui.

Entrevista a: Albert D.

M.P. Si viatgéssim en un avió i veiéssim les diferents formes de vestir del món, què trobaríem...?

A.D.: Molt diferent... Aquí al món occidental, la gent va amb les mateixes marques, més o menys seguint les modes... tothom va amb pantalons i faldilles... però a l'Àfrica mateix, te'n vas a l'estret de Gibraltar i ja és tot diferent... tothom va amb túniques... túniques que no es canvien cada dia, evidentment...

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Això que acabes d'explicar-me passa a tot el món?

N.L.: No.

M.P.: Si poguéssim veure el món per un forat, què veuríem?

N.L.: Coses diferents

M.P.: Com quina?

N.L.: Per exemple, a la majoria de països de l'Àfrica encara van amb draps...

M.P.: A quina època de la Història estarien situats?

N.L.: Alguns estan a la preindustrial, encara, perquè no tenen mitjans, ni menjar, ni res...

M.P.: Molt bé.

N.L.: Llavors a l'Amèrica del Sud també... i alguna part de l'Àsia...

M.P.: O sigui que, si amb un avió poguéssim donar la volta al món i veure per una finestreta com vesteix la gent, trobaríem que no tothom està vestint igual?

N.L.: I tant que no...

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Si poguéssim donar la volta al món en un avió, tu creus que els edificis que veuríem a tots els països i continents del món són els propis de l'època postindustrial?

A.G.: No.

M.P.: És a dir, en aquest moment coexisteixen habitatges de diferents èpoques al món?

A.G.: Sí. Els països menys avançats tenen habitatges que corresponen a d'altres èpoques.

M.P.: És a dir, en aquest cas podríem dir que el ritme dels canvis que es produeixen en els habitatges, no és el mateix a tot arreu, sinó que hi ha països que evolucionen més ràpidament i n'hi ha que evolucionen més lentament.

A.G.: Sí.

M.P.: Estaries d'acord amb tot això?

A.G.: Sí.

Entrevista a: Casandra L.

M.P.: L'última cosa que et volia preguntar és... si els habitatges que tu ens has descrit a la postindustrial, que seria el segle XXI, són els que trobaríem a tot arreu del món... o bé es poden donar les circumstàncies que en llocs del món encara estiguin amb habitatges de la preindustrial, en altres llocs, de la primera... Això com ho veus, Casandra?

C.L.: Doncs crec que no en tots els llocs del món es viu en el mateix moment, ja que també depèn de l'economia de cada família i de cada país. En els països subdesenvolupats encara estan vivint a l'etapa de la segona revolució industrial.

M.P.: Molt bé. És a dir que nosaltres estem a la postindustrial, però hi ha països o continents que...

C.L.: Els països de l'hemisferi nord sí, la gran majoria, però també hi ha gent que... que es diu de quart món, no? Que dins d'un país desenvolupat hi ha gent pobre també...

M.P.: Molt bé.

C.L.: ... que viu en les mateixes condicions.

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència a les "Causes i Conseqüències"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: El descobriment d'Amèrica. Aquest va ser un canvi important pel que fa a l'agricultura. Entre d'altres coses van arribar nous productes de conreu: les patates, el blat de moro, etc.

M.R.: Les espècies.

M.P.: Tu creus que el descobriment d'Amèrica, per posar un exemple, és que un bon dia Colom va agafar el vaixell i va descobrir aquell món? Quines, per a tu, et sembla que són les causes que van fer que es descobrís Amèrica?

M.R.: Perquè Colom volia arribar a les Índies... Deia que la terra era rodona i volia arribar a les Índies, però per l'altra banda... Llavors es va trobar un continent nou, que és Amèrica... i ell va dir que eren les Índies... però en realitat era un continent nou... i llavors d'allà va portar productes nous.

M.P.: Sí, correcte. Però llavors, com és possible, a què és degut aquest descobriment?

M.R.: A...

M.P.: Cent anys endarrera, Colom hagués pogut descobrir Amèrica? Quines causes són les que van fer que Colom pogués descobrir aquest continent, encara que s'equivoqués?

M.R.: Doncs... no ho sé... que volia...

M.P.: És simplement que va haver-hi un "il·luminat" que va agafar un vaixell?

M.R.: No, no... volia... demostrar que la terra era rodona i volia anar a buscar una altra ruta per tardar menys dies i...

M.P.: Sí. Conseqüències, que va tenir el descobriment d'Amèrica? Quines conseqüències diries que va comportar el descobrir Amèrica?

M.R.: Doncs... que l'agricultura es desenvolupés més...

M.P.: I en altres camps...?

M.R.: Que...

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: El descobriment d'Amèrica va ser un fet importantíssim, que va tenir una sèrie de conseqüències per a l'agricultura. Tu creus que el descobriment va ser degut a una causa o a més d'una causa?

S.A.: A... a... a més d'una causa.

M.P.: Jo el que voldria saber és si Colom, que va ser el que va descobrir Amèrica, va ser una persona que va agafar un vaixell i se'n va anar a descobrir, o bé Colom va voler-ho fer per una sèrie de causes...

S.A.: Colom ho va fer perquè volia demostrar que la terra era rodona... i ell no sabia que Amèrica existia, i es pensava que... si donava la volta a la terra arribaria a l'Índia... I es va trobar que va descobrir un nou continent, encara que ell no en va ser conscient...

M.P.: Però Colom, per què ho va poder fer això?

S.A.: Perquè... perquè a la reina... doncs... li va semblar bé...

M.P.: Molt bé. O sigui, que una primera causa és perquè va trobar els diners per a fer-ho... ¿Tu creus que Colom va descobrir Amèrica per una sola causa o per més d'una causa?

S.A.: No, per més d'una.

M.P.: Per més d'una. I per què no es va descobrir Amèrica 100 anys abans?

S.A.: Perquè es pensava que la terra era plana i que si te n'anaves molt lluny del mar... doncs es pensaven que queien... perquè no hi havia res...

M.P.: Per tant, hi ha uns descobriments científics, no?

S.A.: Sí.

M.P.: Si ho haguessin intentat en els temps dels grecs i dels romans, amb els mitjans... amb els vaixells que tenien, tampoc hi hagués pogut anar, no?

S.A.: No.

M.P.: És a dir... veus com hi ha una sèrie de causes que van coincidir amb el temps, perquè Colom ho pogués anar a descobrir?

S.A.: Sí.

M.P.: I les conseqüències? Quines conseqüències va tenir el descobriment d'Amèrica, a part d'aquest de l'agricultura que ja hem comentat?

S.A.: Doncs... va aparèixer el... el tràfic d'esclaus...

M.P.: Sí... L'esclavatge, l'esclavitud. Què més?

S.A.: Sí. Vam... bé, la gent que hi ha... d'Europa o bàsicament que venien d'allà... van portar moltes malalties...

M.P.: Sí. Van aparèixer malalties desconegudes.

S.A.: Sí. I també hi va haver molta gent que se'n va anar allà perquè allò era un país... i la gent podien tenir moltes riqueses perquè podien...

M.P.: Ja. Però podríem dir que qualsevol canvi que constatable té unes causes i unes conseqüències?

S.A.: Sí.

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Agafem un canvi important com pot ser la invenció de la màquina de vapor. Quines causes van portar que s'inventés la màquina de vapor? És una sola causa o n'hi ha més d'una...?

D.M.: Doncs, volien... volien transportar les coses... bé, volien transportar els productes i necessitaven quelcom... alguna cosa que els transportés gran quantitat i també que ja havien descobert el vapor...

M.P.: El...?

D.M.: El vapor. L'havien descobert... el van descobrir a la mateixa època.

M.P.: Sí.

D.M.: Llavors com que van descobrir el vapor, van inventar-se també la màquina i... funcionava molt bé...

M.P.: Conseqüències? Anomena'm conseqüències que va portar aquest descobriment?

D.M.: Doncs la màquina de vapor... o sigui, les fàbriques també funcionaven amb vapor, algunes... no?

M.P.: És clar.

D.M.: I... i això... llavors si les fàbriques funcionaven amb vapor, totes les màquines funcionaven amb vapor... i es feia més ràpidament...

M.P.: Es produïa més ràpidament... amb menys costos...

M.P.: Conseqüències que té l'invent de la màquina de vapor?

D.M.: Doncs que... podien transportar més...

M.P.: Sí.

D.M.: ... més objectes, més productes i poden transportar també persones...

M.P.: Més ràpidament, més lluny...

D.M.: Més ràpidament i més segur...

Entrevista a: Pau L.

M.P.: Bé, a mesura que anaves explicant el mural, escoltava els canvis que s'havien produït en el sector secundari. Un dels més importants va ser la invenció de la màquina de vapor, que va permetre integrar la maquinària a una energia diferent de la que s'estava utilitzant fins aquells moments. Tu creus que la invenció de la màquina de vapor va ser deguda a una sola causa o a més d'una?

P.L.: La màquina de vapor va aparèixer perquè... hi havia més població i llavors les indústries necessitaven fer més producció, més productes...

M.P.: Hi havia una necessitat d'augmentar el rendiment, perquè havia augmentat la població? Què més? Causes que van portar a la implantació de la màquina de vapor.

P.L.: Doncs que els amos de les fàbriques s'estalviaven més diners...

M.P.: L'estalvi de diners, i per tant, podien produir més barat, eh?

P.L.: Sí. No havien de pagar tant en concepte de mà d'obra.

M.P.: Què més? Conseqüències? Quines conseqüències va tenir la invenció de la màquina de vapor?

P.L.: Doncs que va augmentar la productivitat...

M.P.: Va augmentar la productivitat...

P.L.: ... no hi havia tanta mà d'obra... i molta gent se'n va anar al carrer...

M.P.: Molt bé. Conseqüències positives i negatives. Què més?

P.L.: Van començar a fer servir una energia que no era humana, ni animal, ni...

M.P.: Podem parlar d'una sola causa i d'una sola conseqüència?

P.L.: No, n'hi ha varies...

M.P.: N'hi ha varies. Molt bé.

Entrevista a: Àlex M.

M.P.: Molt bé. Agafem un element de canvi, com va ser la implantació de les grans superfícies.

A.M.: Sí.

M.P.: Diga'm, quines son les causes que van portar, segons el teu criteri, a que s'implantesin les grans superfícies?

A.M.: Doncs...

M.P.: N'hi ha una o més d'una?

A.M.: Més d'una, potser. Perquè... doncs... quan es va passar de la primera revolució industrial a la segona revolució industrial, es van fer grans edificis preconstruïts que sortien molt barats i hi podia viure molta gent, i això feia que es necessitésin grans edificis on es vengués de tot i tinguéssin molts productes per poder abastir tota la gent que hi vivia en aquells edificis. I després, amb la segona revolució industrial, hi ha totes les fàbriques, hi ha molta feina i hi ha més... la gent no vol perdre massa temps en la compra.

M.P.: Sí. Què més? Una altra causa?

A.M.: No ho sé.

M.P.: Conseqüències?

A.M.: Bé, fa que la gent...

M.P.: Positives i negatives, eh?

A.M.: Doncs, positives... doncs... que pots comprar tot el que necessites en poca estona i que el temps el pots invertir en altres coses. I negatives, que s'organitzen d'una manera que hi ha gent que compra compulsivament... que és que tu vas caminant i veus un objecte i l'agafes per agafar-lo...

M.P.: Molt bé.

A.M.: ...i perds el contacte amb la gent, ja que tu vas allà i compres, i el que et despatxa és com si fos una màquina.

M.P.: I això ho diferencia de la botigueta de barri?

A.M.: I del mercat. No tens contacte amb la gent. Vas, compres i te'n vas.

M.P.: Molt bé. Què més?

A.M.: Després...

M.P.: Aventatges i inconvenients.

A.M.: Aventatges. Et trobes tot el que necessites, sigui menjar, siguin electrodomèstics. Ho tens tot ben distribuït, per trobar les coses. Té un ordre. Després, no acostumen a quedar massa lluny i estan ben comunicats dels trens, autopistes, carreteres. Normalment estan prop dels pobles o ciutats, per que puguis arribar-hi fàcilment... i les compres et surten barates.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Quines són les causes, segons el teu criteri, que van portar a establir aquestes grans superfícies?

Una seria aquesta que deies...

I.A.: Sí, més comoditat per al comprador

M.P.: Si.

I.A.: Sí, després... productes més barats, més econòmics...

M.P.: Productes més econòmics.

I.A.: ... i més propers al teu habitatge...

M.P.: La situació de la gran superfície propera al teu habitatge...

I.A.: Sí. Hi ha més comoditat...

M.P.: Què més? Hi ha més d'una causa que porta a la implantació de les grans superfícies... o és una sola causa?

I.A.: No ho sé.

M.P.: Conseqüències?

I.A.: Bé, la qualitat dels productes que es venen.

Entrevista a: Damià V.

M.P.: Agafem un element fonamental de canvi, en aquests transports, que va ser la màquina de vapor, eh?

D.V.: Sí.

M.P.: Sorgeix aquí (assenyala el mural) a la primera revolució industrial. Representa el pas de l'època preindustrial a la primera revolució industrial. Tu creus que això va ser que un senyor es va aixecar i se li va encendre la llumeta i va dir... mira, ja tinc la màquina de vapor... o és fruit d'una sèrie de causes?

D.V.: Jo crec que és fruit d'una sèrie de causes...

M.P.: Me les podries enumerar, dir-les... algunes causes que van portar a la màquina de vapor?

D.V.: No me'n recordo... No ho sé.

M.P.: Conseqüències, doncs, de la implantació de la màquina de vapor... quines conseqüències trobem?

D.V.: Millores al comerç...

M.P.: Per què?

D.V.: Perquè així es podien transportar tots els productes més bé...

M.P.: Sí.

D.V.: ... i més ràpidament...

M.P.: Molt bé.

D.V.: ... i en més quantitat.

M.P.: Molt bé. Què més ?

D.V.: També el transport...

M.P.: Millores en el comerç, millores en el transport...

D.V.: També... els habitatges també... per al funcionament de les màquines... per a facilitar les feines.

M.P.: Sí.

D.V.: Ja està.

M.P.: On més es va poder aplicar la màquina de vapor?

D.V.: A la indústria...

M.P.: Sí...

D.V.: ... per a produir més...per a produir amb més quantitat també...

M.P.: És clar. Tu imagina't l'invent, produït per una sèrie de causes. Quines conseqüències més grans va tenir en tots els sectors, no? Això, per tant, vol dir que un sol fet, com pot ser l'invent de la màquina de vapor, doncs, té repercussions en tots els altres sectors.

Entrevista a: Raül A.

M.P.: Molt bé. Ara agafem un element, com per exemple la màquina de vapor. Aquesta màquina es en bona part la responsable del pas de l'època preindustrial a la industrial?

R.A.: Sí.

M.P.: Tu creus que aquesta màquina surt de cop i volta?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Com creus que va sorgir, quins antecedents hi havia?

R.A.: Doncs intentaven buscar altres formes de transports, més ràpids...

M.P.: De mica en mica va anar evolucionant? I aquest invent va tenir unes conseqüències?

R.A.: Si.

M.P.: Diga-me-les.

R.A.: La màquina de vapor va continuar... va poder generar el motor de benzina, els vaixells, els trens...

M.P.: Ja.

R.A.: Perquè si no s'hagués fet la màquina de vapor, no s'hauria pogut fer res.

M.P.: Si. Què més? Hi ha conseqüències en els transports, i on més?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Per exemple, vem estar a Terrassa visitant el museu. Allà ens van ensenyar la fàbrica tèxtil. Tu creus que en el sector secundari la màquina de vapor va poder tenir aplicacions? Te'n recordes?

R.A.: Jo no vaig anar-hi.

M.P.: Val. A vegades els canvis no obeeixen a una sola causa, sinó que és a un conjunt de causes, no?

R.A.: Sí.

Entrevista a: Albert D.

M.P.: Molt bé. En un moment determinat apareix el tema de la moda. Què provoca, quines són les causes, que fa que aparegui?

A.D.: Les causes són...

M.P.: ...això és... a criteri teu. Quines són les causes que provoquen que s'implanti aquesta cosa de la moda? Abans no devia existir...

A.D.: Doncs la revolució industrial, que es va fabricar molta roba en sèrie, igual... i...

M.P.: I què més?

A.D.: A l'hora d'anar a comprar, era més barat i començava a estar a l'abast de la gent.

M.P.: La fabricació en sèrie. Molt bé. Algun element més?

A.D.: Crec que no.

M.P.: Tu creus que la moda no s'inventa d'un dia per l'altre, sinó que és un procés, o no?

A.D.: Home... jo crec que no, no és d'un dia per l'altre, evidentment. La gent pobre dels pobles volien imitar els rics com vestien i... anaven imitant i... al final... s'ha creat la moda.

M.P.: Conseqüències?

A.D.: Doncs... que tothom va vestit igual.

M.P.: Què comporta seguir la moda?

A.D.: Doncs canviar cada dos dies l'armari.

M.P.: Canviar cada dos dies l'armari...

A.D.: ...i deixar molts diners a les botigues.

M.P.: Tu creus que és positiu, seguir la moda...?

A.D.: Bé, a mi m'és igual, no? Ni positiu ni negatiu, home. Negatiu seria si se'n fan addictes, treballar i només sortir per comprar. Però... no. Ni negatiu ni positiu.

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Molt bé. Agafem, dins del món del vestit, un element que pot ser més d'impacte, per exemple, la moda. La moda, quan et penses que sorgeix?

N.L.: Amb les diferències socials.

M.P.: Amb les diferències socials? La gent vestia d'una manera o d'una altra...?

N.L.: Sí, perquè els del poble, els que no tenien diners, anaven amb vestits i pantalons fets de draps o del que poguessin... i en canvi, els més rics anaven amb camises de lli...

M.P.: Això ara ja no es dona?

N.L.: Bé, una mica també, perquè tu veus, per exemple, un que va vestit *hip-hop* i... un altre que va de *dragqueen*...

M.P.: La gent segueix una moda o no la segueix?

N.L.: Segons la seva manera de pensar... Cadascú fa el que vol, però, és clar, també segueixen una moda per estar més guapos o més guapes.

M.P.: I això té unes conseqüències ?

N.L.: Sí, per exemple, que cada cop la gent vesteix més bé, menja més o menys, s'alimenta de manera menys... menys nutritiva... o sigui, mira més com vesteix que per ella mateixa...

M.P.: Més conseqüències...

N.L.: L'anorèxia, la bulímia...

M.P.: L'anorèxia, la bulímia... Més conseqüències d'això de les modes.

N.L.: Que hi ha diferències entre uns que vesteixen unes coses i unes altres...o sigui, tu diferències un hippie perquè va amb la roba de colors...

M.P.: Molt bé. O sigui que la gent et classifica...

N.L.: Sí.

M.P.: Això és una conseqüència. Ja en tenim dues. N'hi ha alguna més?

N.L.: No ho sé... no ho sé... Jo crec que n'hi ha alguna més, però...

M.P.: I ara causes... causes que provoquen aquestes modes. Això d'on ve?

N.L.: Ve de les diferències.

M.P.: Hi ha gent que hi té interessos amb les modes?

N.L.: Sí, perquè cada cop van traient coses noves, la gent va comprant més per estar a l'última i això comporta una despesa enorme que...

M.P.: Sí, o sigui que hi ha un plantejament econòmic a darrera?

N.L.: Sí.

M.P.: Què més?

N.L.: Doncs, que tu, si formes part d'un grup, has de comprar certa roba, i llavors, si et trobes un altre que sigui contrari a les teves idees, o a les idees del grup, doncs... existeix un conflicte... com el que va passar amb els skins...

M.P.: O sigui, la pressió que exerceix el grup al qual pertanys perquè vesteixis d'una manera determinada...

N.L.: Sí...

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Agafem un element que va suposar un canvi important en les formes d'habitatge, com per exemple el tema de les colònies industrials.

A.G.: Sí.

M.P.: Quines causes creus que van portar a formar-se les colònies industrials?

A.G.: Aprofitar els rius, no?

M.P.: L'aprofitament de l'aigua dels rius per a fer energia hidràulica. Molt bé. Què més?

A.G.: Ser lluny de les ciutats...

M.P.: Allunyar-nos de les ciutats. Per algun motiu concret?

A.G.: No ho sé.

M.P.: Les conseqüències que van tenir les colònies industrials. Quines conseqüències van tenir la fundació d'aquestes colònies industrials?

A.G.: Es van fundar pobles del voltant...

Entrevista a: Casandra L.

M.P.: Molt bé. Agafem un element, per exemple, com poden ser les colònies industrials...

C.L.: Sí.

M.P.: Les colònies industrials no es funden perquè sí, sinó que hi ha unes causes. Les colònies industrials representen els habitatges fora de les ciutats, al costat d'un riu. Quines causes són les que produeixen que es formin aquestes colònies industrials?

C.L.: Doncs... el patró de la fàbrica... bé, l'amo de la fàbrica construeix les colònies per estar situades al costat d'un riu, que és on té la fàbrica construïda...

M.P.: Sí.

C.L.: Allà hi ha les vivendes per als obrers, que és allà on viuen i... per tenir-los controlats.

M.P.: Molt bé. Què més? Més causes?

C.L.: Perquè la ciutat ja està urbanitzada i ha d'anar a... fora de la ciutat...

M.P.: Ja no s'hi cap?

C.L.: Clar, no caben...

M.P.: Més causes?

C.L.: Els mitjans de transport...

M.P.: El fet d'instal·lar aquestes colònies produeix una conseqüència, o més?

C.L.: Les colònies, al llarg del temps, formen barris que absorbeixen la ciutat...

M.P.: Molt bé.

C.L.: I la ciutat s'engrandeix...

M.P.: Quines conseqüències porten?

C.L.: En dels obrers?

M.P.: Sí. S'evita la conflictivitat laboral, és a dir, que en estar tots tancats en una colònia, no es poden...

C.L.: No es poden relacionar...

M.P.: ... no es poden relacionar amb altres, etc. És a dir, el que volíem veure és que qualsevol canvi té uns antecedents i té unes conseqüències. En aquest cas, dels habitatges, hem parlat del cas de les colònies industrials.

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència als "Ritmes evolutius"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: Molt bé. A mesura que a partir del mural descrivies cada una de les etapes, he vist que s'anava produint un conjunt de canvis. El ritme d'aquests canvis et sembla que és a totes les etapes? Hi ha algunes etapes que és més accelerat que d'altres?

M.R.: Jo crec que són molt regulars...

M.P.: Sí...

M.R.: ... però, amb... això de la maquinària (assenyala el mural), aquí ha anat molt més de pressa...

M.P.: La maquinària... et refereixes, a quina de les èpoques?

M.R.: A la primera revolució industrial... crec que... que va anar molt de pressa, massa de pressa...

M.P.: Si l'agricultura continua aquest ritme de canvi, cap on pot anar? Cap a on sembla que pot evolucionar?

M.R.: No ho sé, però... Jo crec que no... que no... evolucionarà més, que ja es quedarà com...

M.P.: Que ja ha tocat sostre...

M.R.: Sí... I sí, pot ser que vagi evolucionant una mica més, però...

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: A partir del mural que acabes de comentar-me, m'has anat explicant els diferents canvis que s'han produït a l'agricultura. Creus que aquests canvis han estat molt ràpids? Són més ràpids al final que al principi?

S.A.: Doncs, al principi eren més lents, tot anava més a poc a poc... i a mesura que s'han anat fent descobriments i coses doncs, cada vegada la sensació va més ràpida... cada cop va més ràpid...

M.P.: I si continuem així, aquests canvis tan accelerats cap on ens portaran? Creixeran sempre així, tan de pressa?

S.A.: No, jo suposo que arribarà un moment que parará...

M.P.: Per què?

S.A.: Perquè... no sé... em sembla que tota aquesta mecanització... que fins a un cert punt, tot... no... no sé...

M.P.: O sigui, aquest ritme de creixement no es podrà mantenir, sota el teu criteri? Quin tipus de problemes pots preveure?

S.A.: Doncs... no ho sé... una mecanització... és que al final no farem res... tot ens ho faran les màquines...

M.P.: Sí.

S.A.: ... i ... no ho sé.

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Pel que fa al sector secundari, tu creus que els canvis sempre s'han anat succeint d'una manera pausada o bé penses que a mesura que ha anat passant el temps han anat estat ràpids?

D.M.: A mesura que ha anat passant el temps, han passat més ràpids, perquè cada cop es descobreixen més... coses...

M.P.: Cap on anem? On anirà a parar tot això?

D.M.: Doncs... a què els homes no facin res, que tot ho facin les màquines...

M.P.: Ho veus positiu?

D.M.: Sí.

M.P.: I pots veure elements negatius en aquest procés d'acceleració del canvi?

D.M.: Sí, que molta gent es quedarà sense feina... i que llavors no podrà comprar res i...i no tindrà diners ni res...

Entrevista a: Pau L.

M.P.: Si continuem aquest ritme de canvi en la indústria, cap on creus que podem arribar? Cap on ens porta això?

P.L.: Doncs que al final... tot el sector secundari... bé, tot el procés industrial serà mecanitzat...

M.P.: Tot mecanitzat.

P.L.: ... i no hi hauran persones pel mig.

M.P.: Què més?

P.L.: Que al final... bé, suposo... l'energia que farem servir per a fer això... que al final serà més ecològica...

M.P.: Haurem de buscar d'altres tipus d'energies, més ecològiques que les actuals...

P.L.: ...que no s'acabessin, perquè el carburant s'acaba i...

M.P.: Què més?

P.L.: Els productes cada cop serien més complexos...

Entrevista a: Àlex M.

M.P.: Si mirem el terciari, creus que des de la preindustrial fins ara, l'evolució ha sigut la mateixa o s'ha accelerat?

A.M.: S'ha accelerat, al final de tot.

M.P.: En quina època?

A.M.: De la segona revolució industrial a la postindustrial, s'ha accelerat.

M.P.: I cap a on anem?

A.M.: Cap a una millora...

M.P.: Sí?

A.M.: Sí. Cap a la comoditat... a l'hora de fer compres. Cada cop és necessita menys temps per a comprar.

M.P.: Això per un costat. Què més? Quina altra tendència veus?

A.M.: Que es poden comprar coses de molt lluny, com si fos el supermercat del costat de casa...

M.P.: Sí.

A.M.: ...i que una cosa que s'hagi de vendre, abans de vendre-la, abans d'haver-la acabat i de vendre-la, ha passat per molts i molts països, per fer-ho més barat.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Cap a on camina el comerç? És a dir, vista l'evolució històrica que ha tingut, cap a on penses que pot evolucionar el comerç?

I.A.: Bé, doncs crec que a crear superpotències comercials, com els Estats Units, Europa, Japó...

M.P.: Sí. Perquè el ritme d'evolució del canvi, al llarg d'aquestes quatre grans etapes de la història, creus que és similar?

I.A.: No, ha anat evolucionant. Primer canviaven objectes de diferents valors... Després apareixen les primeres monedes... I després, fins el dia que es pot comprar per Internet.

M.P.: O sigui, hi ha hagut un canvi. Però tu creus que a nivell comercial al llarg de les quatre grans etapes de la Història s'ha anat sempre al mateix ritme o aquest s'ha anat accelerant. Com veuries el ritme aquest del canvi?

I.A.: Ha anat lent però continuat. Últimament el canvi s'ha accelerat més.

Entrevista a: Damià V.

M.P.: Estaràs d'acord amb mi, que des de l'època preindustrial fins a la postindustrial, pel que fa al transport hi ha hagut un conjunt important de canvis?

D.V.: Sí.

M.P.: Tu creus que aquests canvis sempre han seguit el mateix ritme o s'han anat accelerant?

D.V.: Sí, cada cop van més ràpid. O sigui, abans costava més anar avançant i ara cada cop es va accelerant més tot.

M.P.: Llavors, si continua aquest ritme d'acceleració, tu, cap on creus que ens portarà el tema dels transports?

D.V.: No ho sé. Jo crec que al final es baixarà el ritme...

M.P.: Per què?

D.V.: Perquè ja no es podrà fer gaire cosa més. Arribarà un moment que no es podrà fer res. Ara, per exemple, estan apareixent les energies alternatives.

M.P.: És que el tema del transport és un tema molt lligat a l'energia. Tu suposes que si continuem creixent a aquest ritme s'hauran de buscar altres formes d'energia?

D.V.: Sí. De moment ara, les principals energies són els combustibles fòssils...i és clar, d'un moment a un altre s'han de buscar alternatives perquè es poden arribar a esgotar...

M.P.: O sigui que preveus que pugui haver-hi una frenada en el ritme de creixement dels transports.

D.V.: Sí.

M.P.: Creus que tot el tema de l'energia no va al mateix ritme que el canvi en els transports?

D.V.: Correcte.

Entrevista a: Raül A.

M.P.: Hi ha elements, com el vaixell, que existeixen, doncs, des de l'època preindustrial i per contra, no sé, el tema dels coets o el tema dels trens de gran velocitat, que apareixen a la postindustrial. Per tant, aquí hi ha un ritme, un ritme de canvi en els transports. Tu creus que des de l'època preindustrial fins ara, el ritme s'ha anat accelerant cada vegada més? Això, a on ens pot portar? Quin és el futur?

R.A.: Que deixaran d'existir els trens i tot això, i que sortirem cadascú amb el seu cotxe i... o que tota la gent viatjarà, si es fa així, amb els transports públics.

M.P.: A tu què et sembla això, tal com va progressant, cap a on ens porta?

R.A.: Sí. No ho sé... depèn de moltes coses...

M.P.: Perquè això va molt depressa ?

R.A.: Sí.

M.P.: Tu creus que haurem de parar ? Vejam... Perquè aquí a darrera dels transports hi ha el problema del combustible, de l'energia.

R.A.: Per això s'haurà de parar, per... S'hauran d'utilitzar els transports públics perquè no contaminin tant...

M.P.: Tu creus que, si continua aquest ritme de creixement, ens podem carregar el medi ambient?

R.A.: Sí.

M.P.: Sí?

R.A.: Sí. Ens estem carregant les energies no renovables

M.P.: Caldra buscar altres fonts d'energia?

R.A.: Sí, les energies renovables.

M.P.: Això és, una mica el futur que vindrà?

R.A.: Clar. Els cotxes solars... es pretén canviar...

Entrevista a: Albert D.

M.P.: El ritme d'evolució del canvi en la manera de vestir, és més o menys sempre igual a les quatre èpoques de la Història que hem estudiat?

A.D.: No. (mirant el mural) A l'època postindustrial, per exemple, en cinquanta anys, ja hem vist cinc estils diferents. A l'època preindustrial... en potser cinc segles, només n'hi ha dos... així ben diferenciats, els estils...

M.P.: O sigui, tu creus que el canvi en el vestit s'ha anat accelerant...

A.D.: Sí...

M.P.: Si això continua així, cap on anem?

A.D.: No ho sé...

M.P.: Cap on pot evolucionar tot això...

A.D.: Tothom va com vol... és això... tothom va com vol i et pots trobar tot tipus de roba ara... amb imitacions...

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Des de l'època preindustrial, des de la manera de vestir dels romans, fins ara, fixa't si ha evolucionat això! Cap on anem?

N.L.: Cada cop pitjor, això segur, perquè d'anar molt tapats a anar pràcticament destapats... i això portarà a... no ho sé... això d'anar destapats molesta bastant...

M.P.: Sí?

N.L.: Ensenyant el melic, ensenyant-ho tot...

M.P.: Sí... I això creus que pot anar a més?

N.L.: Sí, jo crec que a més... sí...

M.P.: L'altre dia va sortir al diari una notícia que deia que el professorat d'un institut de Barcelona es plantejava tornar a implantar l'uniforme. La competència, com vestim, és tan important?

N.L.: Home, alguna cosa té a veure... la manera com vestim pot donar idea de com ets...

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Fixa't en el mural. Des de l'època de les coves fins ara ha evolucionat bastant, no?

A.G.: Sí.

M.P.: Evoluciona sempre al mateix ritme? O hi ha èpoques en què els canvis s'acceleren?

A.G.: No ho sé.

M.P.: Cap on anirà l'habitatge? Com serà la casa del futur?

A.G.: No sé... seran edificis molt alts per a aprofitar l'espai i... no sé.

M.P.: Si actualment la ciutat postindustrial es caracteritza, precisament, perquè les cases són unifamiliars, vols dir que el futur aniria a tornar a construir pisos alts per a poder-hi encabir molta gent?

A.G.: Sí, bé... no sé.

Entrevista a: Casandra L.

M.P.: Com seran els habitatges del futur?

C.L.: Seran... no sé... segurament els intentaran construir tots iguals perquè... perquè la gent tingui... com es diu? Perquè la gent tingui els mateixos avantatges.

M.P.: Perquè les condicions siguin les mateixes?

C.L.: Que tots tinguem el mateix.

M.P.: O sigui, mirar una certa igualació de...

C.L.: Sí, crec que sí.

M.P.: Val.

C.L.: Però també depèn dels diners i de tot...

M.P.: O com a mínim, seria el desitjable, no?

C.L.: Sí.

M.P.: El que estaria bé es que el món estigués més ben repartit, oi Casandra?

C.L.: I també intentar construir més espais verds...

M.P.: Hi ha gent que cada vegada valora més viure en espais verds...

C.L.: Sí.

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència a la "Durada"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: Vosaltres, a les quatre grans etapes que hem estudiat (la preindustrial, la primera revolució industrial, la segona i la postindustrial), els heu posat un interval de temps, un segment de temps, que és el mateix, dona la sensació que han tingut la mateixa durada. En realitat, ha estat així?

M.R.: No.

M.P.: Quina és la més llarga?

M.R.: La més llarga, la preindustrial.

M.P.: I la més curta?

M.R.: La... suposo que la segona revolució industrial, perquè està entre la primera revolució industrial i l'època postindustrial.

M.P.: La més curta, eh? Però... et preguntava quina d'aquestes quatre et sembla a tu que és la més curta?

M.R.: La segona revolució industrial.

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: Tot i que en el mural ho heu dibuixat, a tu et sembla que l'època preindustrial va durar el mateix que l'època de la primera revolució industrial, que la de la segona... o que la de la postindustrial? Et sembla que això és així?

S.A.: No.

M.P.: Per què? Quina és la més llarga i quina és la més curta?

S.A.: La més llarga, em sembla la preindustrial... i la més curta, doncs, la postindustrial, que és la que estem vivint ara...

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Molt bé. En el mural heu representat quatre talls en la història... n'haguéssim pogut fer més però n'hem fet quatre. Totes aquestes grans etapes de la Història tenen la mateixa durada?

D.M.: No.

M.P.: Quina és més llarga i quina és més curta?

D.M.: La més llarga és la preindustrial, em sembla... i llavors la... bé, cada cop és més curt. El segle XIX és una mica més curt, el segle XX és molt més curt i...

M.P.: La més curta és el segle XXI?

D.M.: Sí.

Entrevista a: Pau L.

M.P.: Veig que aquí en el mural heu posat les quatre gran etapes de la Història, proporcionals en el temps. Però tu creus que van tenir efectivament la mateixa durada? Quina és la més llarga, per a tu? I quina és la més curta?

P.L.: La més curta seria la del segle XXI...

M.P.: Correcte. I la més llarga?

P.L.: La més llarga... la del segle XVIII o XIX? Potser... no ho sé. Són totes més o menys iguals.

M.P.: Són totes més o menys iguals...

Entrevista a: Àlex M.

M.P.: Molt bé. Vosaltres, aquí, com a la resta de murals, heu fet quatre parts iguals per a representar cada una de les etapes en que hem dividit la història.

A.M.: Sí.

M.P.: Si et preguntés, quina és l'època d'aquestes quatre que va durar més i quina és la que ha durat menys?

A.M.: La que ha durat més, la preindustrial, que ha durat moltes edats i no ha canviat massa les coses

M.P.: Amb pocs canvis?

A.M.: Amb pocs canvis. I la que menys ha durat, la postindustrial.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Vosaltres, en el vostre mural, heu fet quatre talls en el temps. La seva durada sembla proporcional. Hi estàs d'acord?

I.A.: Sí.

M.P.: De veritat, la durada de cada una de les etapes ha estat la mateixa?

I.A.: No...

M.P.: Quina és la més llarga i quina és la més curta?

I.A.: La més llarga és la preindustrial

M.P.: Molt bé.

I.A.: Crec que la més curta hauria de ser la postindustrial, perquè les grans superfícies són causades per buscar més comoditats

Entrevista a: Damià V.

M.P.: Vosaltres, igual que els altres murals, heu fet quatre parts iguals, de les quatre èpoques que hem estudiat... Però, en realitat, quina és, d'aquestes quatre èpoques, la que més ha durat i quina és la que menys?

D.V.: La preindustrial és la que més. I la que menys... no sé... estic entre la segona revolució industrial o la postindustrial.

Entrevista a: Raül A.

M.P.: En aquestes quatre etapes de la història en que hem dividit l'estudi, quina et sembla que és la més llarga? Com les classificaries, de més curta a més llarga?

R.A.: La més llarga l'època preindustrial.

M.P.: Molt bé.

R.A.: Després d'aquesta ve la primera revolució industrial i la segona revolució industrial.

M.P.: I la més curta quina seria?

R.A.: La postindustrial.

M.P.: Molt bé. Explica on situaries l'època preindustrial, fins a quin segle o quin any?

R.A.: Fins al segle XIX. Cap als seixanta, més o menys.

M.P.: Què més? La segona, on la situaries la segona revolució industrial?

R.A.: Doncs, al segle XX quan la revolució industrial estava a la indústria siderúrgica... i surten trens i... perdó, es poden construir trens i surten vies... i després també quan sorgeix l'avió.

M.P.: I al segle XXI, l'època postindustrial?

R.A.: Home, quan construeixen els primers coets o el tren d'alta velocitat

Entrevista a: Albert D.

M.P.: Vosaltres, com els altres grups, heu agafat el mural i n'heu fet quatre parts iguals, una per cada etapa de la Història. Si et diguessin, Albert, que la durada de cada una de les èpoques és la mateixa, què diries?

A.D.: Que no.

M.P.: Quina és la que tu creus que ha durat més i quina és la que ha durat menys?

A.D.: La menys, la postindustrial i la més, la preindustrial.

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Una altra qüestió. Vosaltres heu fet aquí quatre talls. Heu agafat el paper i l'heu dividit en quatre parts proporcionals... però, realment, aquestes quatre etapes de la Història que tenim aquí, van durar el mateix?

N.L.: No. La preindustrial és la que més va durar... Després ve l'època de la primera revolució industrial, que ja va durar menys... però per ara això de la postindustrial és la que ha durat menys.

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Vosaltres heu dividit el mural en quatre parts iguals, pel que fa al temps. En realitat, però, hi ha unes èpoques més llargues que les altres?

A.G.: Sí.

M.P.: Quina és de les quatre, l'època més llarga?

A.G.: La preindustrial.

M.P.: I la més curta?

A.G.: La postindustrial.

Entrevista a: Casandra L.

M.P.: Molt bé. Les quatre grans etapes en què hem dividit la Història (la preindustrial, la primera i la segona revolucions industrials i la postindustrial) són iguals, duren els mateixos anys?

C.L.: No.

M.P.: Quina és la que dura més i quina és la que dura menys?

C.L.: La que més durada té és la preindustrial i les revolucions industrials són les que duren menys. La revolució postindustrial avui en dia... sí, però...

M.P.: Quina és la més curta?

C.L.: La postindustrial, perquè encara s'està vivint.

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència a la "Multiplicitat de temps"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: Això és el plànol del teu poble: Sant Quirze. On vius, tu?

M.R.: A Sant Quirze Parc.

M.P.: Molt bé. Si jo et demanés que em portessis a un edifici de Sant Quirze que fos de l'època preindustrial, on em portaries?

M.R.: Al casc antic hi ha... hi ha un edifici que és... bé que, ara és un gimnàs, però que abans era un recol·lector ... bé, era on es recollia el raïm.

M.P.: Sí, de l'època preindustrial. I si et demanés un edifici de la primera revolució industrial, on em portaries?

M.R.: Vols dir que n'hi ha...?

M.P.: No ho sé, perquè jo no sóc d'aquí... Jo ja saps que a Barcelona sí que t'hi podria portar...

M.R.: Doncs, no ho sé... és que de la preindustrial i de la primera revolució industrial, em sembla que és la Patronal i l'Expogym.

M.P.: I de la segona revolució industrial, quin edifici m'ensenyaries de Sant Quirze?

M.R.: La... com es diu... bé, el mas Duran...

M.P.: N'hi ha més d'una, a part del mas Duran? N'hi ha més de masies?

M.R.: Sí, la de can Feliu, el mas Duran... i n'hi ha més, em sembla.

M.P.: I si et digués algun edifici del postindustrial, d'aquí Sant Quirze, on em portaries?

M.R.: No ho sé... no ho sé... a cases que haguessin reconstruït amb els anys...

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: Molt bé. Sant Quirze del Vallès. Tu vas néixer aquí?

S.A.: Sí.

M.P.: Sí? Tu ets de Sant Quirze?

S.A.: Bé, aquí no, però vaig néixer a Barcelona, però sempre he viscut aquí...

M.P.: Val. Jo no. Jo no sóc d'aquí. M'hauries d'ensenyar alguns edificis. D'aquestes quatre parts que hem dividit la Història de la humanitat, quin edifici hi ha a Sant Quirze que sigui de l'època preindustrial? O sigui, fins al segle XVIII?

S.A.: L'església.

M.P.: Molt bé. De la primera revolució industrial, o sigui, del segle XIX. Quin edifici podíem trobar a Sant Quirze?

S.A.: No ho sé... l'Ajuntament... o masies... o...

M.P.: Imagina't que jo et digués... Sandra, acompanya'm a veure un edifici del segle XIX aquí al poble. On em portaries?

S.A.: No ho sé... a la Patronal ?

M.P.: A la Patronal? Què és la Patronal?

S.A.: Bé, és un edifici on es fan diverses coses... a vegades es fan espectacles o... o...

M.P.: Un edifici del segle XX, de la segona revolució industrial?

S.A.: Vejam. Davant l'Ajuntament hi ha un edifici que l'anomenen "la Cooperativa". Ara és un gimnàs però abans s'hi trepitjava el raïm i tot això... Això seria, em sembla, de la primera revolució industrial.

M.P.: Bé, però jo et demanava de la segona revolució industrial, del segle XX.

I de finals del segle XX, principis del segle XXI, de l'època postindustrial, quin edifici podríem veure a Sant Quirze?

S.A.: Qualsevol...

M.P.: Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze podem llegir-hi èpoques diferents de la Història?

S.A.: Sí.

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Val. Sant Quirze del Vallès. Tu has nascut aquí?

D.M.: Bé, he nascut a Barcelona.

M.P.: Però vas venir aquí de petit?

D.M.: Quan tenia 2 anys...

M.P.: Val. Jo no conec res de Sant Quirze i et demano que em portis a veure un edifici de l'època preindustrial. On em portaries?

D.M.: Al centre del poble, pel casc antic.

M.P.: Quin edifici seria? Enumera-me'n un.

D.M.: L'església, per exemple.

M.P.: Molt bé. Un edifici de la primera revolució industrial?

D.M.: Doncs, pel casc antic hi ha alguns tallers... un ferrer.

M.P.: Què fa?

D.M.: Doncs hi fa... bé, dóna forma al...

M.P.: Al ferro.

D.M.: ... al ferro i fa peces determinades...

M.P.: Segle XX. De la segona revolució industrial, quins edificis m'ensenyaries?

D.M.: Doncs... no ho sé... és que no ho sé ara... les cases que hi ha pel casc antic... les cases aquelles...

M.P.: Val. I al segle XXI?

D.M.: Mas Duran...

M.P.: Què és?

D.M.: Una urbanització...

M.P.: Molt bé. Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze podem llegir èpoques diferents de la Història, edificis d'èpoques diferents de la Història?

D.M.: Sí. Un nucli és el casc antic i llavors es va eixamplant...

Entrevista a: Pau L.

M.P.: Això és el mapa de Sant Quirze. On vius tu?

P.L.: (busca en el plànol) Aquí.

M.P.: Estàs al centre...

P.L.: Sí.

M.P.: Diga'm, jo no sóc de Sant Quirze, sóc de Barcelona i voldria visitar un edifici de l'època preindustrial. On em portaries?

P.L.: A la masia can Feu.

M.P.: I de la primera revolució industrial. Quin edifici m'ensenyaries?

P.L.: La Patronal

M.P.: I de la segona revolució industrial?

P.L.: Els edificis dels *livings*...

M.P.: Molt bé. I de la postindustrial?

P.L.: Aquestes dues vies noves que han fet aquí, al voltant de Sant Quirze...

M.P.: Per tant, tu estaries d'acord a afirmar que, en un paisatge com el de Sant Quirze, podem trobar elements de diferents èpoques?

P.L.: Sí.

Entrevista a: Álex M.

M.P.: Molt bé. Agafem un plànol de Sant Quirze. Jo, que no sóc de Sant Quirze, et demano que m'ensenyis, o em diguis, on puc trobar un edifici del període preindustrial? Un edifici, o bé, un element del període preindustrial, aquí a Sant Quirze?

A.M.: Un element? Bé, és que no ho sé exactament, però potser l'església que està pel casc antic. Són edificis bastant antics.

M.P.: L'església seria un. N'hi ha algun altre?

A.M.: Les masies.

M.P.: Les masies. Cita'm alguna masia.

A.M.: Can Barra... que ha d'estar pel passeig... (l'Alex la busca al plànol) i que està aquí (la senyala en el plànol).

M.P.: Molt bé. Mira-la (el Manel també l'assenya al plànol). Masia de Can Barra. Això, vejam, seria preindustrial. I de la primera revolució industrial, quins edificis m'ensenyaries?

A.M.: De la primera revolució industrial, a veure... (l'Alex segueix buscant pel plànol) potser... a veure... seria, potser... les cases de Sant Quirze Jardí... no ho sé, potser.

M.P.: De la segona?

A.M.: De la segona serien els "Livings", que estan... (l'Alex comença a buscar en el plànol)

M.P.: Què són això dels "Livings"?

A.M.: Són edificis prefabricats que estan només per anar a dormir, a passar la nit, que estarien... (l'Alex busca en el plànol) aquí.

M.P.: I de l'època postindustrial?

A.M.: Del postindustrial es Can Casablanca...(l'Alex segueix buscant en el plànol) bé, per aquí... Can Casablanca i tot això que han fet nou...

M.P.: Tot el nou?

A.M.: Sí, les cases que estan fent per aquí.

M.P.: Bé, és a dir, que en un poble o ciutat com Sant Quirze, podem veure elements de diferents èpoques de la història?

A.M.: Sí

M.P.: Això passa a tot arreu?

A.M.: No.

M.P.: Com per exemple, a Barcelona...?

A.M.: A Barcelona no trobem... bé, de preindustrial queden pocs... després, d'edificis prefabricats, a Barcelona, jo no n'he vist... no ho sé....

M.P.: A Sabadell?

A.M.: A Sabadell no hi ha preindustrial, em sembla...

M.P.: Però bé, en un paisatge poden conviure elements patrimonials de diferents èpoques?

A.M.: Sí.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Molt bé. El tema de Sant Quirze. Quin edifici o quin element patrimonial de Sant Quirze és de l'època preindustrial?

I.A.: El... Madurell.

M.P.: El... Madurell. Què és el... Madurell?

I.A.: No ho sé...

M.P.: Són les restes de...? De què?

I.A.: De l'època prehistòrica.

M.P.: De l'època de la primera revolució industrial, quin edifici m'ensenyaries de Sant Quirze?

I.A.: De la primera revolució industrial... la Patronal.

M.P.: La Patronal. Què és la Patronal?

I.A.: Doncs, s'utilitzava per emmagatzemar mercaderies allà dins, i a partir d'això, es va anar convertint en un edifici important...

M.P.: Quin edifici de la segona revolució industrial m'ensenyaries?

I.A.: El que hi ha davant de l'ajuntament. No sé com es diu.

M.P.: Quin és? Una cooperativa?

I.A.: Una cooperativa, sí, això...

M.P.: Què és una cooperativa?

I.A.: De comerç... no ho sé...

M.P.: I de l'època postindustrial, quin edifici m'ensenyaries... o conjunt d'edificis?

I.A.: Ah, doncs, la Coca-cola, el polígon industrial que es troba a l'exterior de Sant Quirze...

M.P.: Tu estaries d'acord amb l'afirmació que en un paisatge com el de Sant Quirze hi podem veure edificis de diferents èpoques?

I.A.: Sí.

M.P.: Això és vàlid per a la majoria de pobles? Quan vàrem anar a Barcelona, ho vas veure?

I.A.: Sí, l'Eixample formava part d'una època i el barri Gòtic i el Raval pertanyien a una altra època.

M.P.: I si anem a Sabadell?

I.A.: Sabadell? No ho sé... sí, crec.

M.P.: També podríem veure-hi edificis de diferents èpoques?

I.A.: Suposo... segons quin sí... que sí...

Entrevista a: Damià V.

M.P.: Val. Mira. Aquí tenim el mapa de Sant Quirze. És una població que tu coneixes més bé que jo. Et voldria demanar quin edifici o edificis de l'època preindustrial podríem trobar aquí a Sant Quirze?

D.V.: De l'època preindustrial?

M.P.: Sí, del preindustrial. Si jo et dic, va acompanya'm a algun lloc que...

D.V.: Doncs...

M.P.: Aquí tens el plànol...

D.V.: Preindustrial... no ho sé...

M.P.: I de la primera revolució industrial?

D.V.: Doncs... els *livings*.

M.P.: Els *livings*... què són els *livings*?

D.V.: Doncs... bé, més aviat seria de la segona... són uns edificis construïts de forma massiva per... bé, per a acollir molta gent en poc espai.

M.P.: Molt bé. I de la...? Què dius, de la primera o de la segona revolucions industrials?

D.V.: Jo diria que potser millor de la segona.

M.P.: Sí. I de l'època postindustrial, què m'ensenyaries de Sant Quirze?

D.V.: Sant Quirze Parc, per exemple...

M.P.: Per exemple... O sigui, tu estaries d'acord que en un poble, en un paisatge, podem trobar elements de diferents èpoques...

D.V.: Sí.

M.P.: Posa'm un altre exemple que tu...

D.V.: Doncs... Barcelona. M.P.: Barcelona. A Barcelona trobaríem elements de les quatre èpoques que hem estudiat?

D.V.: Sí.

Entrevista a: Raül A.

M.P.: Això és el plànol de Sant Quirze. On vius tu?

R.A.: Aquí

M.P.: Sí. A Can Pallàs. I l'institut, on és?

R.A.: Ah... aquí.

M.P.: I l'ajuntament? En aquesta zona d'aquí?

R.A.: Sí, per aquí.

M.P.: Sí, més o menys ja estàs situat. Imagina't que jo sóc un turista...Quins edificis de l'època preindustrial podríem trobar, en aquest moment, al municipi de Sant Quirze? Si jo et digués ara, acompanya'm a veure un edifici de la preindustrial...

R.A.: Aquí, a la masia de Can Punsic...

M.P.: Can Punsic. Sí?

R.A.: Què és...?

M.P.: Una masia.

R.A.: A la preindustrial, ja existia...?

M.P.: Sí...

M.P.: Edificis de la primera revolució industrial?

R.A.: El polígon d'habitatges (assenyala el mapa)

M.P.: Què és? Com es diu?

R.A.: No ho sé, però és un polígon d'habitatges.

M.P.: Un polígon d'habitatges de la primera revolució industrial? O sigui, del segle XIX?

R.A.: No ho sé...

M.P.: Què podem trobar, per Sant Quirze, de la primera revolució industrial?

R.A.: El tren...

M.P.: Com a edifici...?

R.A.: Com a edifici...

M.P.: I de la segona revolució industrial?

R.A.: El polígon habitatge i els "Livings".

M.P.: Molt bé. I de l'època postindustrial?

R.A.: Can Llobateres, Can Pallàs, Vall Suau...

M.P.: Molt bé. O sigui que podem dir que a Sant Quirze podíem trobar cases i elements de totes les etapes de la història que hem estudiat?

R.A.: Sí.

M.P.: I això també, si t'ho pregunto de Barcelona, per exemple, també hi trobaríem exemples?

R.A.: Sí.

M.P.: O sigui, que sempre, en un mateix paisatge, podem llegir...

R.A.: ... vàries coses...

M.P.: ... vàries coses... elements d'altres èpoques?

R.A.: Sí.

Entrevista a: Albert D.

M.P.: Ja podem passar al tema de Sant Quirze. Aquest és el plànol de Sant Quirze, no?

A.D.: Sí.

M.P.: El coneixes?

A.D.: Sí, sí... sí, es clar.

M.P.: Bé, es tractaria que em diguessis si jo, que no sóc d'aquí... ja saps que sóc de Barcelona... si m'haguessis d'ensenyar de Sant Quirze l'època preindustrial, què m'ensenyaries?

A.D.: De Sant Quirze t'ensenyaria Mas Duran, bé... ara així ...en l'estat actual, no...

M.P.: Per què?

A.D.: Perquè està tot ple de pisos però... vaja... aquí hi havia una cabana i... després aquí...

M.P.: Una cabana, aquí?

A.D.: Sí, una cabana...

M.P.: De l'època?

A.D.: De l'època prehistòrica.

M.P.: Sí.

A.D.: I després et portaria per aquí l'estació, per la bòvila Madurell, que és on es van trobar enterraments...

M.P.: Molt bé.

A.D.: I de la primera revolució industrial, no sé...

M.P.: Què m'ensenyaries?

A.D.: Bé, potser, el casc antic...

M.P.: El casc antic... Què hi ha al casc antic, com a elements més representatius...?

A.D.: Doncs... no ho sé... hi ha l'església, l'ajuntament i... la Patronal, la cooperativa...

M.P.: De la segona revolució industrial?

A.D.: Els *livings*.

M.P.: I als *livings* qui hi vivia?

A.D.: No ho sé...

M.P.: Què m'ensenyaries de l'època postindustrial?

A.D.: Ah! doncs Sant Quirze Jardí, can Pallàs... Can Pallàs és aquí (assenyalant al plànol), Sant Quirze Parc...

M.P.: O sigui, la major part del poble. Podríem dir que Sant Quirze és una ciutat postindustrial?

A.D.: Sí.

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Per acabar. Això és el plànol de Sant Quirze. On vius tu?

N.L.: Jo? Al casc antic.

M.P.: Ah sí?

N.L.: Sí...

M.P.: Perquè me'l situïs més o menys...

N.L.: A veure... (busca en el plànol) l'avinguda Roma... la farmàcia... jo estaria per aquí.

M.P.: Molt bé. I l'institut?

N.L.: Mmm... Mmm... Seria... (continua buscant en el plànol) estaria més o menys per aquí. Aquí.

M.P.: Perfecte. Llavors... Al paisatge de Sant Quirze podríem trobar algun element de l'època preindustrial ?

N.L.: Preindustrial? Sí... seria... seria... no ho veig...

M.P.: Què busques?

N.L.: Busco... a la primera revolució van començar a construir pisos perquè...

M.P.: Ja, però jo em refereixo a l'època preindustrial.

N.L.: El casc antic.

M.P.: El casc antic el situaries a la preindustrial?

N.L.: Sí. A la preindustrial.

M.P.: Què hi havia, a Sant Quirze, a l'època preindustrial?

N.L.: L'església, el camp i quatre casetes on hi vivien els pagesos...

M.P.: De la primera revolució industrial, quins edificis de Sant Quirze m'ensenyaries de la primera revolució industrial?

N.L.: Les cases del polígon industrial.

M.P.: Sí. I... per què es van construir?

N.L.: Perquè... perquè es van construir indústries, va venir gent de fora, a treballar, i van haver de construir edificis perquè hi visquessin... i van fer-los prefabricats. I tenen finestres molt petites, són alts, habitacions petites...

M.P.: I de la segona revolució industrial?

N.L.: Els *livings*... que són aquí, a prop de l'institut...

M.P.: Sí, i per què es van construir...? A quina època? Ho saps?

N.L.: No ben bé, però...

M.P.: Qui hi van posar? Quina gent hi va venir a viure... als *livings*?

N.L.: Doncs, gent que buscaven també treball i que... que van venir aquí.

M.P.: I a l'època postindustrial?

N.L.: Doncs tota la resta de cases de Sant Quirze.

M.P.: Simplement: es pot dir que Sant Quirze és una ciutat postindustrial?

N.L.: Sí, majoritàriament sí...

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Molt bé. Aquí tenim un plànol de Sant Quirze. Ja t'ho coneixes no?

A.G.: Sí.

M.P.: Quins elements del patrimoni podríem trobar de l'època preindustrial?

A.G.: El casc antic.

M.P.: Què del casc antic?

A.G.: L'església.

M.P.: Molt bé. És de l'època preindustrial. Hi ha alguna cosa més?

A.G.: Les cases més antigues del barri.

M.P.: Molt bé, o sigui, però tot situat aquí al casc antic.

A.G.: Sí.

M.P.: De la primera revolució industrial? Quins habitatges o quins elements del patrimoni podem trobar?

A.G.: No ho sé.

M.P.: De la segona revolució industrial?

A.G.: Els *livings*, no ?

M.P.: Què són els *livings* ?

A.G.: Els pisos aquests... d'habitatge... que són alts i tots iguals.

M.P.: Sí. I de la postindustrial, què podríem trobar?

A.G.: Tot el que han fet... les cases unifamiliars i... les urbanitzacions...

M.P.: Què predomina a Sant Quirze? Quin tipus d'època, de construcció predomina a Sant Quirze? De la preindustrial, de la primera revolució, de la segona revolució o de la postindustrial?

A.G.: De la postindustrial.

M.P.: Molt bé. Bé, estaries d'acord amb l'afirmació que dins d'un mateix paisatge podem trobar elements de diferents èpoques? És a dir, que mirant un paisatge podem, a vegades, veure elements de diferents èpoques?

A.G.: No ho sé...

Entrevista a: Cassandra L.

M.P.: A Sant Quirze, de l'època preindustrial, què hi podem trobar?

C.L.: Del preindustrial trobem masies de pagesos i... res més.

M.P.: Molt bé. De la primera revolució industrial, què podem trobar?

C.L.: El casc antic: l'església, l'ajuntament i...

M.P.: Molt bé. De la segona revolució industrial?

C.L.: De la segona? Hi ha alguns blocs de pisos com... els *livings*... n'hi ha pocs.

M.P.: Molt bé. I de la postindustrial?

C.L.: La postindustrial... La majoria de barris de Sant Quirze són... tenen les característiques de... de la postindustrial.

M.P.: Molt bé. És a dir, que en un poble com Sant Quirze podem veure diferents elements de diferents èpoques, no?

C.L.: Sí.

M.P.: Això passa sempre en els paisatges?

C.L.: Sí, en la gran majoria sí.

M.P.: És a dir, que tu pots llegir en el paisatge... elements de diferents èpoques?

C.L.: Sí.

Transcripció de les parts de les entrevistes que
fan referència a les "Variacions en les funcions"

Entrevista a: Maria R.

M.P.: Totes aquestes cases que m'has citat tu, actualment tenen la mateixa funció o poden haver canviat de funció?

M.R.: Sí, abans, per exemple... la Patronal, abans era un lloc de reunions de tots els senyors que hi havia per... per veure com anava tot... i ara és un lloc de... on fan activitats lúdiques per a teatres i...

M.P.: Què més?

M.R.: Després la... on ara hi ha l'Expogym... ara és un gimnàs i abans era on es recollia el raïm...

M.P.: Sí.

M.R.: ...i les masies abans controlaven tot el territori que tenien, bé, i feien... i recollien les vinyes i tal... i ara, moltes són d'ús lúdic pel poble...

M.P.: Sí.

M.R.: ...i una masia... que no em recordo com es diu... serà ara escola de música...

M.P.: És a dir que estaries d'acord en afirmar que en el paisatge de Sant Quirze podem llegir coses d'altres èpoques i que algunes d'aquestes coses, d'aquests edificis han canviat la seva funcionalitat, que abans eren construïdes per una cosa i que ara serveixen per una altra?

M.R.: Sí.

Entrevista a: Sandra A.

M.P.: Tots aquests edificis que m'has citat encara s'utilitzen per a la mateixa cosa per la qual es van crear?

S.A.: No... Tots no... alguns...

M.P.: Per exemple, l'església?

S.A.: L'església, sí.

M.P.: La Patronal?

S.A.: No.

M.P.: Ara s'utilitza per una cosa diferent?

S.A.: Sí, abans no era per a fer ni concerts ni teatre...

Entrevista a: Dani M.

M.P.: Molt bé. D'aquests quatre edificis que m'has assenyalat, actualment tots ells serveixen per la mateixa funció pels quals varen ser construïts.

D.M.: ... les cases hi viu gent i... l'església, doncs...

M.P.: També serveix...

D.M.: ... hi van a missa i tot això...

M.P.: També serveix pel mateix.

D.M.: Sí.

Entrevista a: Pau L.

M.P.: Tots aquests edificis que m'has citat, en aquest moment, continuen fent-se servir, amb la mateixa finalitat per la qual van ser creats?

P.L.: No. La masia abans era una masia on hi havia gent que treballava...

M.P.: I ara?

P.L.: Ara és un centre cultural.

M.P.: Molt bé. La Patronal?

P.L.: La Patronal ara és un teatre.

M.P.: Els *livings*...?

P.L.: Sí, conserven la mateixa finalitat. Continuen essent vivendes.

Entrevista a: Ignasi A.

M.P.: Què s'hi fa ara? (referit a l'edifici de la Patronal)

I.A.: Per ara només és una sala d'actes...

M.P.: O sigui, és un edifici de la primera revolució industrial, però que ja no serveix per al mateix que servia en aquell moment?

I.A.: Sí.

Entrevista a: Raül A.

R.A.: Quina funció tenia? (referit a que ja existia a l'època preindustrial)

M.P.: La d'una masia... tenien porcs, vaques, ovelles, ...

R.A.: Molt bé. I actualment encara té aquesta funció?

M.P.: No... Molt bé, totes aquestes urbanitzacions (assenyala al mapa). Hi ha edificis que van ser creats per una cosa i ara serveixen per una altra?

R.A.: La Patronal...

M.P.: Què és la Patronal?

R.A.: Era on estaven els "jefes"... els que manaven...

M.P.: Els "jefes"... (riu)

R.A.: Els de les fàbriques, no? Els que manaven...

M.P.: Molt bé. Els patrons...

R.A.: I ara és on es fan concerts, teatre...

Entrevista a: Albert D.

M.P.: D'aquests edificis que m'has citat, tots serveixen per la cosa per la qual van ser creats? Per exemple, m'has dit que aquí dalt hi havia una masia, però que avui dia ja no fa les funcions de masia... De tots els edificis que m'has citat, tots continuen fent la mateixa funció?

A.D.: No.

M.P.: Diques-me'n alguns.

A.D.: La Patronal...

M.P.: Què és la Patronal?

A.D.: La Patronal és on hi havia els propietaris de terres i ara és un teatre... una sala multiusos.

M.P.: Molt bé. Què més? Un que continuï fent la mateixa funció?

A.D.: L'església.

M.P.: Molt bé. O sigui, l'església va ser creada per a ser església...

A.D.: ...i continua sent església.

Entrevista a: Núria L.

M.P.: Aquests edificis continuen servint pel que van ser creats? (referit a l'església, el camp i quatre casetes)

N.L.: No... ara no...

M.P.: Per a què serveixen ara?

N.L.: Les masies ara... o són d'interès turístic o... hotels o... ara ja són cases.

M.P.: I alguns sí que tenen la mateixa funció que quan van ser creats?

N.L.: No. Algun... sí... l'església...

Entrevista a: Auri G.

M.P.: Molt bé. Bé, estaries d'acord amb l'afirmació que dins d'un mateix paisatge podem trobar elements de diferents èpoques? És a dir, que mirant un paisatge podem, a vegades, veure elements de diferents èpoques?

A.G.: No ho sé...

Entrevista a: Casandra L.

M.P.: Actualment encara fan de masies?

C.L.: Sí, hi ha algunes... algunes les estan reconstruint perquè... bé, perquè no són útils per a res. I n'hi ha una altra... que està remodelada i la utilitzen com a lloc d'informació...

M.P.: És a dir, que és possible que hi hagi edificis que són construïts per un motiu...

C.L.: Sí.

M.P.: ... però que després serveixin per un altre?

C.L.: Sí....

M.P.: Tots ells tenen la mateixa funcionalitat pel qual van ser construïts? (referit a un conjunt d'edificis de St. Quirze que acaba de citar)

C.L.: L'església i l'ajuntament sí... el sindicat s'utilitza de... com a gimnàs.

ANNEX 4.

LES PRODUCCIONS ESCRITES

ÍNDEX

- Annex 4. Les produccions escrites

-

- Originals

01.- Ignasi A.	2
02.- Raül A.	4
03.- Sandra A.	7
04.- Albert D.	11
05.- Auri G.	15
06.- Casandra L.	17
07.- Pau L.	21
08.- Núria L.	24
09.- Álex M.	27
10.- Dani M.	29
11.- Maria R.	31
12.- Damià V.	37

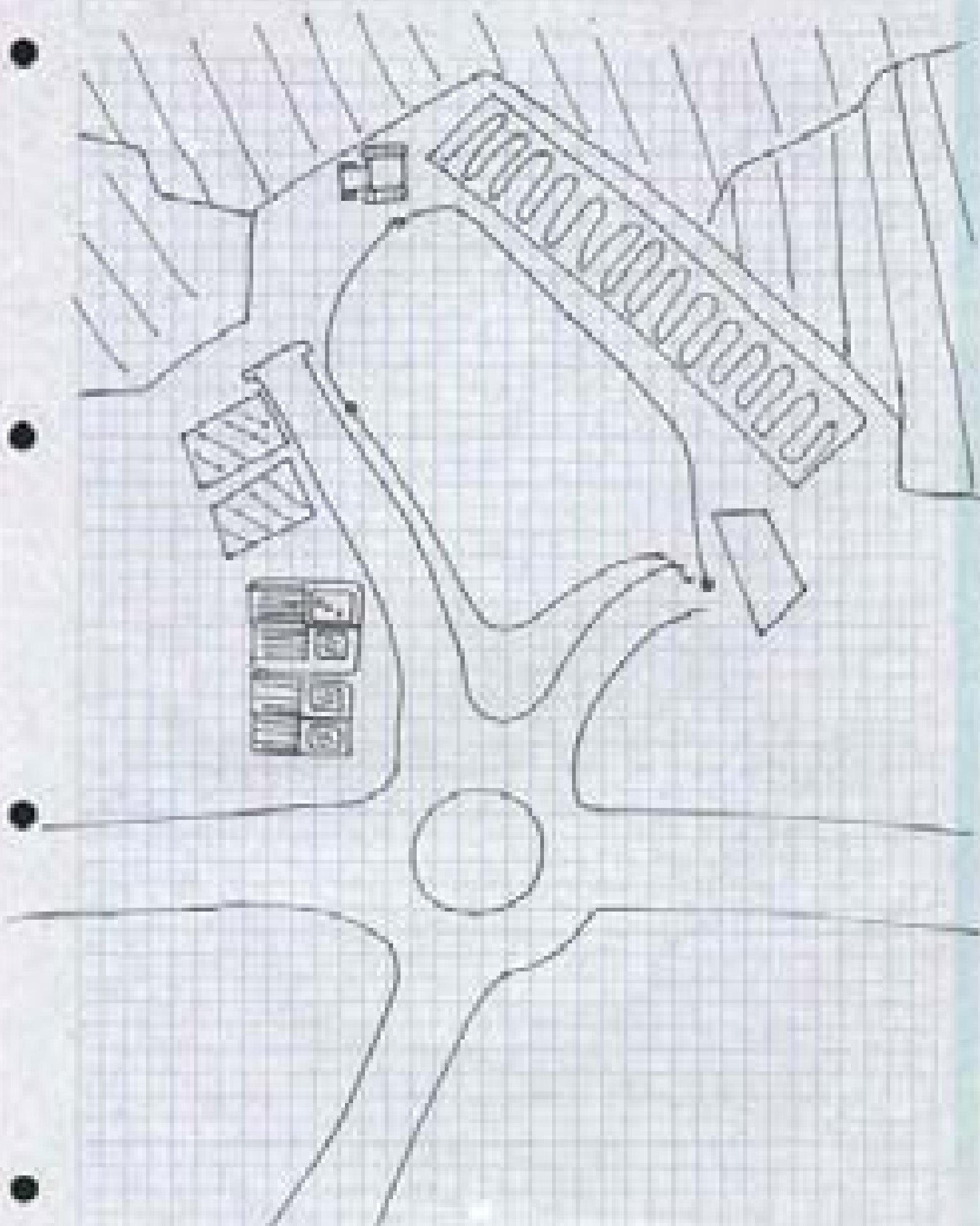
- Transcripcions

01.- Ignasi A.	38
02.- Raül A.	40
03.- Sandra A.	42
04.- Albert D.	45
05.- Auri G.	48
06.- Casandra L.	49
07.- Pau L.	52
08.- Núria L.	53
09.- Álex M.	55
10.- Dani M.	57
11.- Maria R.	58
12.- Damià V.	61

En fait, les participants au séminaire ont été invités à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent. Les participants ont également été encouragés à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent.

Les participants ont également été encouragés à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent. Les participants ont également été encouragés à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent.

Les participants ont également été encouragés à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent. Les participants ont également été encouragés à réfléchir sur les aspects éthiques de leur responsabilité sociale. Ils ont également été encouragés à partager leurs expériences et à discuter des défis qu'ils rencontrent.

huda]

partes de... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

CONCLUSÃO

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

... (faded text)

The first thing I noticed when I stepped out of the plane was the humidity. It was a warm blanket that seemed to embrace me from all sides. The air was thick with the scent of tropical flowers and the distant call of birds. I had heard that the weather was perfect, but I didn't realize how perfect it would be. The humidity was just what I needed to melt away the stress of the long flight.

As I walked through the terminal, I noticed the friendly faces of the staff. They greeted me with a warm smile and a "Welcome to Paradise." It felt like I had been welcomed into a friend's home. The staff members were attentive and helpful, making my first experience in this beautiful island a pleasant one. I was in good luck.

The first thing I did was to go to the beach. The sand was soft and white, and the water was crystal clear. I had heard that the beaches were beautiful, and I was not disappointed. The waves were gentle, and the sun was shining brightly. I had found a perfect spot to relax and enjoy the view. The humidity was still there, but it didn't bother me anymore.

I had heard that the humidity was bad, but I was in luck. The humidity was just what I needed to melt away the stress of the long flight. The humidity was just what I needed to melt away the stress of the long flight. The humidity was just what I needed to melt away the stress of the long flight.

I am very pleased with the progress made in the last few weeks. I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

The reason for this is that we have been able to cover a wide range of topics. I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

A lot of work has been done in the last few weeks. I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

One of the main reasons for this is that we have been able to cover a wide range of topics. I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

A lot of work has been done in the last few weeks. I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

Finally, I would like to say that I am sure that you will find the material very interesting and I hope you will find it very helpful. I am sure that you will find it very helpful.

Best regards,
[Signature]

VISTA A LA CIUTAT DE PLACIENÇA

Aquí visitarem la ciutat de Placiença. Aquí s'hi han trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CITAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sègus i d'enterraments. Les cabanes eren edificades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució llisa. A les sègues s'hi van trobar restes de blat, principalment, amb el que es demostrava que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els pobles. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del ventri, també algunes perles i, com no, ceràmica. Així es demostra que la gent vivia amb pell i portaven ornaments.

De l'època romana es té certesa que hi va haver un assentament per una documentació trobada en altres excavacions. A Placiença s'hi va haver un gran component militar i un gran port militar: els romans van arribar aquí en vaixelles i van establir el seu component aquí, a Placiença, perquè estava dall d'un riu, al costat del riu (el riu Borscovarillo) i un braç del mar, la situació idònia, perquè venen pel riu i pel mar i tenien un accés molt ràpid al centre, ja que ambien el mar darrere. Aquí s'hi va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la zona europea, la nord-africana i el primer orient, en vaixelles per seguit.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser treballats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt utilitzat i ocupat. En aquells temps, hi van arribar molta immigració degut a que era una ciutat molt privilegiada i perquè era molt pròspera, degut a que també estava molt espectacular per a treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquells era es van començar a fer carreteres que avui ocupen el mateix espai. També es va començar alguna dels més desenvolupats per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més abundantment. Les cases es van començar a construir amb terra, una barreja de fang i palla, que venien i aguantava més que les cases feses amb palla que, amb el vent calien i s'havien de reconstruir. Així no volia dir que aquest material de construcció no venia ni que no es transporta. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els grups, un producte de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, alguns van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els grups s'agrupaven per carrers i a cada

carrer s'hi ajuntaven alguns carrers que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CITAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL.

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessaven molt espai tant per a indústries com per a habitatges i també es buscava la comoditat en els carrers. Les indústries es van establir al centre de les ciutats. També es va construir l'exemple de la ciutat on avui en dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamòcoma hi va arribar el ferro-carri i es van començar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'entrada i de sortida més important.

CITAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL.

A la segona revolució industrial es van acabar la construcció dels carrers, ja que els carrers eren més utilitzats amb el top degut a que els carrers havien. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien a treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afueres i es situaven en altres polígons, on apartat van els industrialis. La gent anava a treballar amb roba de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i curts, sense aïllament i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plànques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven guanyant construcció amb materials defectuosos o de poca qualitat, en conseqüència ara se n'estan dient a terra digna, per a no direr el risc de que es caiguen amb gent a dins. Els serveis van cada cop més abundants i els que eren públics van venint creixent.

CITAT POSTINDUSTRIAL.

Avui en dia, a Plamòcoma:

- Els construccions nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.
- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.
- Els les forges comercials especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexes d'oci, com D'ocallion City o La Salladista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recents aparició estan dificultant la vida dels petits comerciants.
- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics, molts hi deuen a utilitzar-los.
- Les indústries segueixen a les afueres, sense acabar. Al centre hi ha despatxos i cases.

«A les zones de la ciutat de les Illes Balears, l'agricultura de subsistència d'avui dia pot tenir amb un futur per a passar de matar a por a obtenir alguns rendiments».

1. Handwritten
 2. Printed

1. Handwritten
 2. Printed
 3. Handwritten
 4. Printed
 5. Handwritten
 6. Printed
 7. Handwritten
 8. Printed

11

del la zona central, industrial, se van
 moviendo a medida que se van desarrollando
 sus actividades. Hoy a un porcentaje considerable del total
 se va a dedicar a labores industriales. El que que
 de estas zonas van a ser el resto, van a ser ocupados
 lo que se llama a zonas que son para el resto, para
 para el resto, que se dedicaran a otras profesiones.
 A la zona industrial le van a dar un nombre
 diferente. A medida que se van desarrollando las zonas
 van a ir cambiando. En una zona que
 van a ir cambiando de nombre a medida que se van

- Una Tourística de Barahona -

Acordado sobre la evolución de
la ciudad, paso a paso

Itinerario : cada paso por la ciudad de BCN

1. Murallas de la Barahona
2. Castillo de Mont Jui
3. Banco Solim
4. Ind. Abandonada de l'Exempte
5. Beldalge
6. Valle del patin
7. Parque de los cerros

1º Paso

Lo que hechas comenzará en las murallas de la Barahona. La hechas este lugar como inicio de la ciudad porque es una muralla, de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces las personas vivían de un modo antiguo, como la gente se organizaba en pequeños núcleos de aldeas. En la Edad Antigua, la ciudad tenía el máximo poder por sus costumbres y rituales. La cultura griega y romana era muy placentera y organizada, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de sus ciudades; utilizando planes ortogonales, es decir, la ciudad era

una vivienda. Seguramente los centros la distribución del
poco forma de llegar al centro era mucho más
lento y costoso.

2º Paso - El castro de Montjuic

El segundo paso que hicieron de la ciudad de Barcelona
se situó en el Castillo de Montjuic, para poder refle-
jar un poco la constitución de la ciudad en la época
medieval. La ciudad alrededor medieval lo tenían
envuelto por sus alrededores, desde por fuera de
los muros, la ciudad era un lugar de refugio, ya que
podían proteger de los ataques que sufrían con
quitar fronteras. También en la ciudad se mostraba
un castillo, donde vivía el señor feudal, a rodear de
los muros todo eran campos, donde los campesinos
realizaban sus alimentos.

3º Paso - El barrio Gótico

Ahora nos encontramos en el corazón de Barcelona
las calles de este barrio reflejan las antiguas
ciudades medievales con calles estrechas, oscuras,
mal iluminadas... En el centro de la ciudad situaban
el mercado y pequeños comercios.

4º Paso - Una abandonada de l'Exemple

Nos vamos más tarde que lo construido en el
siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una época
de gran auge económico, el comercio
crecía muy, cuando los campesinos tenían que
ir a comprar los productos para replantarlos por la

la ciudad (el centro urbano) desde entonces
 mostrarse con voluntad un "buen futuro para
 nuestros hijos" y una conciencia digna para vivir.
 Pero en el campo de concentración con unas vivien-
 das humilde en malas condiciones, trabajo si
 que lo tenían pero con la llegada de la Rev. incl-
 la que una más migración hacia la ciudad no dejó
 a un lado tiempo y trabajo que consisten nuevo-
 mente edificios donde poder celebrar eventos más la
 misma mejor calidad. En la periferia de la ciudad
 así como también los tantos edificios
 los edificios independientes para vivir, y vivían para vivir
 por. Resulta a cambio un lamentable estado con
 el que únicamente podían subsistir.

3º Paso - Berlín

Edificios situados en un barrio urbano del siglo XX.
 Un ejemplo de cómo se fue construido más periferia de
 la ciudad, junto a las fábricas, pero que inicialmente se
 solo preservó y recuperó por la ciudad. Por aquel
 entonces la mayoría ya se habían hecho edificios
 porque impedían el crecimiento habitacional por familias
 independientes. A simple vista podemos darnos cuenta de que
 la ciudad no es del todo buena y evidentemente
 no son comparables. En los años 60 y 70 Barcelona
 vivió una fuerte migración de gente de otras partes
 de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo pasó y el deseo de salir y expandirse creció.
Finalmente fue el momento de hacer que construyera hacia
de este tipo de gente podía alimentarse del agua
sobre las rocas, y los medios de transporte no
llegaban con tanta estos puntos, y eso hacía
que se pelearan.

6° Paso - El mundo actual

Continuamos hacia el oeste de hoy, este es un lugar muy
actual, diferentes maneras más áreas verdes, áreas
vegetales de jardín, veredas anchas, respirables, flujos
minúsculos. En este lugar se instalaban centros de
reserva y de reservas. La gente que trabaja está
hacia las familias, que muchos de ellos trabajan
en el sector financiero. También es una zona de mucha
circulación, por un lado tipo de transportes, donde que
trabaja las áreas verdes y una como un lugar de trabajo
y de descanso. También tiene hacia por industrial,
que se trata una antigua fábrica reconvertida que hoy
en día ha sido utilizada como un uso de museo.

Último Paso - Parque de las naranjas

Nuestro proyecto finaliza en un gran parque, muy
verde y florido situado al lado de un barrio
jardín, donde incluso quedan de muchos franquicia
de y restaurantes.

10/10/2020, 10/10/2020, 10/10/2020

Este texto é um plano de trabalho de um
 curso, que se encontra em anexo. O plano
 prevê a realização de um curso de
 formação de professores para o ensino
 de matemática. O curso terá duração de
 120 horas e será realizado em
 modalidade presencial. O curso será
 ministrado por professores experientes
 e qualificados. O curso terá como
 objetivo principal a formação de
 professores para o ensino de matemática
 em nível de licenciatura. O curso
 será realizado em parceria com a
 Universidade Federal de Pernambuco.
 O curso será realizado em
 modalidade presencial. O curso
 será ministrado por professores
 experientes e qualificados. O curso
 terá como objetivo principal a
 formação de professores para o
 ensino de matemática em nível de
 licenciatura. O curso será realizado
 em parceria com a Universidade
 Federal de Pernambuco.

The first part of the report is devoted to a general
 description of the system and its components. This
 part is followed by a detailed description of the
 system architecture and its implementation.

Vista guiada per Mallruim.

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la plaça parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè el mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no aniria al cel perquè no arribava al territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Mallruim, que ara, també estan fent obres allà, una nova entrada cap a Mallruim. No podem deixar en peu ni els morts. El casc antic de Mallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es construïen tan la manera en la qual ara construïm. Gasi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digna" i també per viure amb unes condicions més bones que si viuessin en un poble petit en el qual hi haviem els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquell poble, Nollruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el que eren. El carrer Dexter Fleming, ara l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallada, allò era un penyó-segat amb bosc que ell que hi vivien a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder hi construir cases sense cap impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nollruim, es van instal·lar el que abans era la perifèria, que ara ha quedat una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu I.E.S. Sant Quirze i el que és el Camp Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julieta (aqueta es diuen els pisos del sindicat) que són semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb lamine que ja estan fetes i es construïen de manera molt ràpida. Aqueta, es construïen a la perifèria i eren als barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructoras, han anat construint cada vegada més erilló i Nollruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera el cementiri, perquè l'autopista ha impedit-ho. Avui en dia, la gent no

te en compte el que ara Pòl·linum i en el que s'ho convertirà
gràcies a una especuladora del sèl que només busquen enriquir-se.

Historia de la lengua catalana

El catalán de la parte de la zona de la zona meridional representada, como se puede ver en el mapa de la zona, se caracteriza por ser más conservador que el catalán de la zona septentrional, por lo que se conserva más el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos", y también el uso de "tu" en lugar de "vostre" o "vos" en el caso de la zona meridional.

Por otro lado, se puede ver en el mapa que en la zona meridional se conserva más el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos", y también el uso de "tu" en lugar de "vostre" o "vos" en el caso de la zona meridional.

Al igual que en el caso de la zona meridional, el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos" se conserva más en la zona meridional que en la zona septentrional, por lo que se conserva más el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos" en el caso de la zona meridional.

Por otro lado, se puede ver en el mapa que en la zona meridional se conserva más el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos", y también el uso de "tu" en lugar de "vostre" o "vos" en el caso de la zona meridional. Esto se debe a que en la zona meridional se conserva más el uso de la forma "tu" en lugar de "vostre" o "vos", y también el uso de "tu" en lugar de "vostre" o "vos" en el caso de la zona meridional.

GUIA TURISTICA

Una Ciutat Imaginària

- A més programem i abstracciem que la ciutat de Ciemp.
 Un mapa de Ciemp se resumiria ja en moltes i moltes
 de paraules. Com a mínim les línies de l'horitzó.

Una ciutat amb un nombre de ciutats de Ciemp.

Un horitzó amb moltes línies, amb moltes de ciutats de Ciemp
 que es troben, també s'han trobat moltes paraules, que es troben
 ja que el mapa ja està treballat amb moltes paraules, però
 de moltes altres paraules.

Com un dels altres, un treballador, un treballador, però sempre
 treballador. També comença el que es troba en moltes paraules
 que es troben, tant per paraules moltes de Ciemp i
 moltes paraules moltes que paraules de Ciemp, ja que treballador
 de Ciemp.

Un horitzó amb moltes línies a Ciemp, Ciemp i Ciemp.

Un horitzó de Ciemp, un horitzó amb moltes línies de Ciemp, un horitzó
 de Ciemp amb moltes paraules, la ciutat de Ciemp i Ciemp
 de Ciemp i Ciemp.

Un horitzó de Ciemp a Ciemp, un horitzó amb moltes línies a Ciemp
 Ciemp ja que es troba amb moltes paraules, Ciemp i Ciemp, un horitzó
 de Ciemp amb moltes paraules, també treballador de Ciemp, ja que Ciemp,

aportant la paraula "particular" en canvi que a les altres
 que són "particular", que són "particular" i que ja
 són "particular" respecte a "particular" a "particular" i a "particular",
 de "particular" de "particular". A més a més, "particular" és "particular"
 de "particular" respecte a "particular", i les altres "particular",
 que són "particular" respecte a "particular" i "particular" en canvi a "particular"
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular".

Després d'això, una opció de "particular" respecte a "particular", les
 que són "particular" respecte a "particular" i que són "particular" respecte
 a "particular" i que són "particular" respecte a "particular". A més a més,
 "particular" és "particular" i que són "particular" respecte a "particular",
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular". A més a més,
 "particular" és "particular" i que són "particular" respecte a "particular",
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular".

A més a més, "particular" és "particular" i que són "particular" respecte a "particular",
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular".

de "particular" respecte a "particular".

A les altres "particular", "particular" és "particular" i que són "particular" respecte a "particular",
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular".

El "particular" és "particular" i que són "particular" respecte a "particular",
 de "particular" i que són "particular" respecte a "particular".

Als transport, en regard de la nature de la zone, qui se fait que l'industrie soit une destination et de nature d'explorer.

Et donc, comme on le voit avec une certaine et une particularité, et les données sont fiables et de qualité variable, jusqu'à ce que l'on arrive avec la région.

Alors, l'industrie a une certaine forme d'existence, par le fait que l'industrie a la région.

La région industrielle d'aujourd'hui.

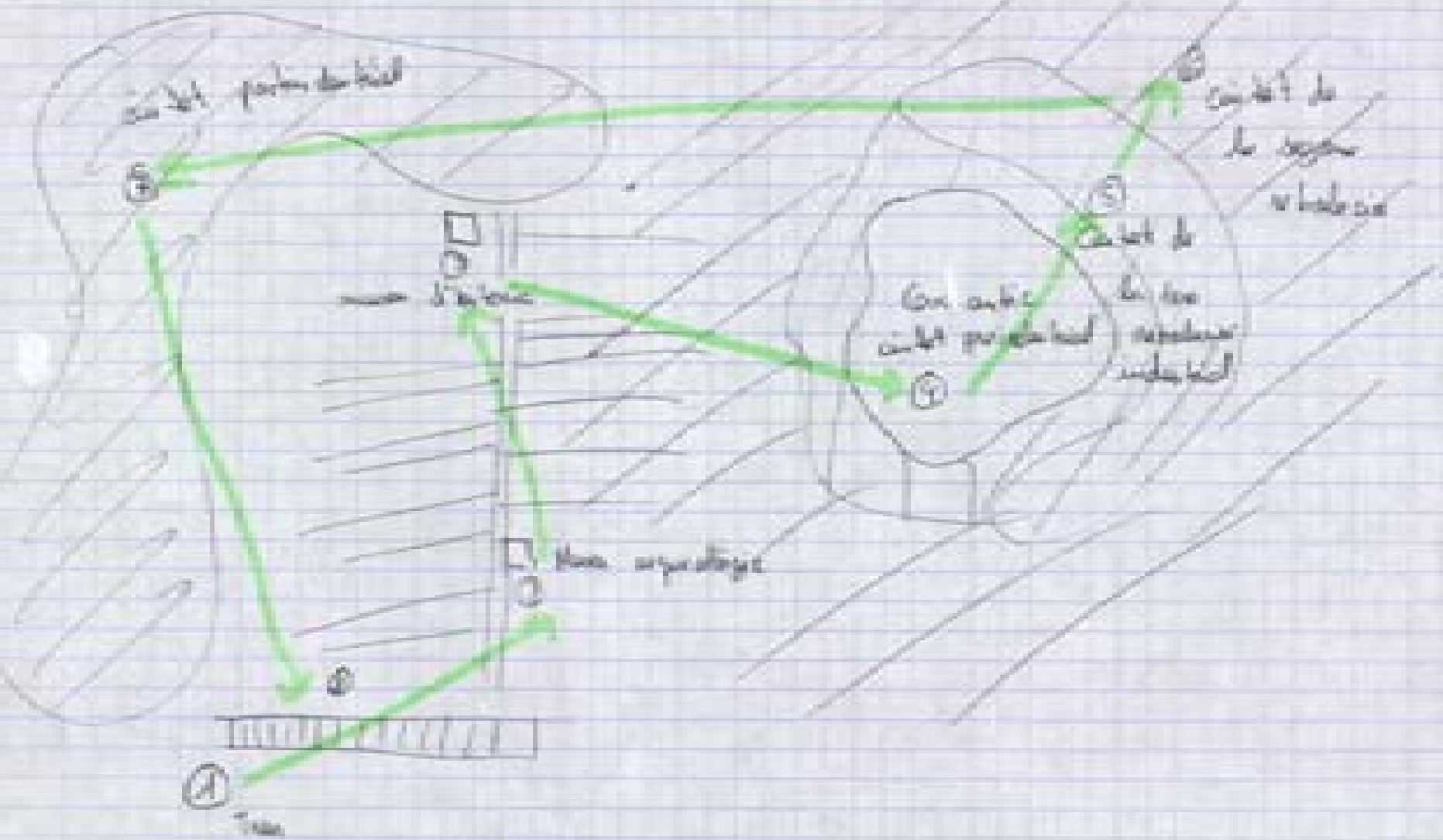
Après tout, l'industrie se constitue, au de plus en plus, en une industrie, avec une certaine, toute forme particulière et la grande part de l'industrie se trouve dans les zones de production et de consommation de produits et de services, et les entreprises (comme on les appelle) et les entreprises, jusqu'à la zone de production dans tout le pays. Et donc, il faut se faire rendre compte de ce qui se passe, et de ce qui se passe, l'industrie de demain.

Et donc, l'industrie industrielle, avec une certaine, toute forme particulière et la grande part de l'industrie se trouve dans les zones de production et de consommation de produits et de services, et les entreprises (comme on les appelle) et les entreprises, jusqu'à la zone de production dans tout le pays.

La région industrielle d'aujourd'hui.

Et donc, l'industrie industrielle, avec une certaine, toute forme particulière et la grande part de l'industrie se trouve dans les zones de production et de consommation de produits et de services, et les entreprises (comme on les appelle) et les entreprises, jusqu'à la zone de production dans tout le pays.

RECORREGUT

Text núm. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, (els) prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualment amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text núm. 02

Autor: Raul A.

Títol: -LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produïa més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se el traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la industria siderurgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt rapid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer

viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura (?). Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres la fruita ja no té temporada tot l'any i hi ha tomaquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text núm. 03

Autora. Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginaria. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen (?) molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als polígons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vingués a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'és un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinó per vendre-ho i extreure beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat de la visita i que els hagi agradat força.

Text núm. 04

Autor: Albert D.

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també ofería moltes oportunitats per a treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més

còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamiconà hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estan dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text núm. 05

Autor. Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es constreïxen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que veuen al darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text núm. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se sitúa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. También en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el

senyor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habían tirado abajo porque impedían el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podía alimentarse del escaso salario que recibían, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar mas actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. Tambien es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. Tambien como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en dia ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text núm. 07

Autor: Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antiguament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial. Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes..., perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text núm. 08

Autora: Núria L.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual (no) hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa

Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text núm. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a caball, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del aigua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text núm. 10

Autor: Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat té una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballaven els artesans. També hi ha una església romànica del segle XVI perquè l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perquè no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produïen. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat té una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous. Els transports també són molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no són humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text núm. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINÀRIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessis ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

Ciutat postindustrial

Hi ha més mecanització, agricultura biològica, productes transgènics, que són productes que han estat retocats genèticament

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text núm. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any (?), però anteriorment ja estava habitada ja que és un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreïen del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per

comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

ANNEX 5.

PARTS DE LES PRODUCCIONS ESCRITES
RELACIONADES AMB LES VARIABLES I AMB
LES COMPETÈNCIES LINGÜÍSTIQUES.

ÍNDEX

- Parts de les produccions escrites relacionades amb el conjunt de variables relatives als conceptes de canvi i continuïtat.
 - Simultaneïtat.....3
 - Causes i conseqüències.....5
 - Ritmes evolutius19
 - Multiplicitat de temps22
 - Variacions en les funcions26

- Interrelació entre el contingut de les produccions escrites relacionades amb els conceptes de canvi i continuïtat i les competències lingüístiques que ha utilitzat l'alumnat en els seus redactats
 - Simultaneïtat.....29
 - Causes i conseqüències.....30
 - Ritmes evolutius41
 - Multiplicitat de temps43
 - Variacions en les funcions46

Transcripció de les parts de les produccions
escrites que fan referència a la "Simultaneïtat"

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) (text núm. 01).

Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors (text núm. 01).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell) (text núm. 01).

Transcripció de les parts de les produccions
escrites que fan referència a les "Causes i
conseqüències"

Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils) (text núm. 01).

A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues (text núm. 01).

A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob (text núm. 01).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar) (text núm. 01).

A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó) (text núm. 01).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants (text núm. 01).

Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) (text núm. 01).

En aquell llavors la gent vivia malament perque hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa (text núm. 02).

Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba (text núm. 02).

La ciutat o el poblat no seguia ningun tipus de traçat bueno l'irregular perque ahora de construir-se les cases no feien planols (text núm. 02).

Gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell (text núm. 02).

Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perque cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor (text núm. 02).

Van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat (text núm. 02).

Com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen (text núm. 02).

Tambe amb la tecnificació de la industria siderurgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes linies de tren (text núm. 02).

Quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien (text núm. 03).

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar (text núm. 03).

Al poble ho podien fer amb regularitat (sortir a caçar), ja que tenien el bosc a la vora. (text núm. 03).

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear (text núm. 03).

L'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat (text núm. 03).

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguès a buscar una vida millor (text núm. 03).

I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinò per vendre-ho i extreuen beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer

les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any (text núm. 03).

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat (la ciutat postindustrial) es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric (text núm. 03).

Les facilitats en els sistemes de comunicació (de la ciutat postindustrial) i de transport han afavorit el poblament (text núm. 03).

Les cabanes (del Neolític) eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil (text núm. 04).

A les sitges (del Neolític) s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats (text núm. 04).

A les tombes (del Neolític) s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments (text núm. 04).

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions (text núm. 04).

Els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicon, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant (text núm. 04).

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat (text núm. 04).

En aquests temps, (a l'època medieval) hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també

oferia moltes oportunitats per a treballar: es podia treballar al port, al camp (text núm. 04).

També se'n van empedrar alguns (carrers) dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament (text núm. 04).

Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir (text núm. 04).

Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes (text núm. 04).

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers (text núm. 04).

La gent (de la primera revolució industrial) es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil (text núm. 04).

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven (text núm. 04).

Es van construir (a la segona revolució industrial) molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries (text núm. 04).

Aquest blocs d'habitatges (de la segona revolució industrial) estaven sovint construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants (text núm. 04).

Degut a la popularització del cotxe ja no es constreixen colònies industrials (text núm. 05).

El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats (text núm. 05).

La cultura grega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil (text núm. 06).

La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios (text núm. 06).

El llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un "buen futuro para nuestros hijos", y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros (text núm. 06).

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir (text núm. 06).

Por aquel entonces las murallas ya se habían tirado abajo porque impedían el crecimiento (text núm. 06).

En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo (text núm. 06).

La gente podía alimentarse del escaso salario que recibían (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) Los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran (text núm. 06).

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar más actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas (text núm. 06).

También es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes (text núm. 06).

(Referit a la Plaça Sant Jaume) Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi (text núm. 07).

Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters (text núm. 07).

Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets (text núm. 07).

Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants (text núm. 07).

Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a més no hi ha espai per a elles (text núm. 07).

Anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt (text núm. 07).

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes (text núm. 07).

(Referit al barri de la Vila Olímpica) És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes..., perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda (text núm. 07).

Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte (text núm. 08).

El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat (text núm. 08).

El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts (text núm. 08).

Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina mes "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual (no) hi havia els serveis imprescindibles (text núm. 08).

La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren (text núm. 08)

Les constructores, han anat construïnt cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix (text núm. 08).

Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se (text núm. 08).

El port és un port comercial on es porta el carbó de la mina per vendre'l a l'estranger (text núm. 09).

També hi ha una església romànica del segle XVI perquè l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar (text núm. 10).

La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs (text núm. 10).

L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava (text núm. 10).

La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia (text núm. 10).

Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps (text núm. 10).

Els transports es feien amb carros i amb força animal perquè no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal (text núm. 10).

El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i ademés també es quedaven amb una petita part de lo que produïen (text núm. 10).

Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir (text núm. 10).

Aquesta ciutat té una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Els transports també són molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no són humanes ni animals (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material (text núm. 10).

(Referit a *l'homo erectus*) També fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres (text núm. 11).

(Referit a *l'homo erectus*) També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns (text núm. 11).

(Referit a *l'home sapiens neanderthalis*) També utilitzen el foc, per caçar espantant les preses (text núm. 11).

(Referit a *l'home sapiens neanderthalis*) Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits (text núm. 11).

(A la ciutat preindustrial) El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant (text núm. 11).

(A la ciutat preindustrial) Normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessis ni plagues d'insectes ni cap malaltia (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat (text núm. 11).

(A la ciutat postindustrial) També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra (text núm. 11).

(A la ciutat postindustrial) Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai (text núm. 11).

Però anteriorment ja estava habitat ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc. (text núm. 12).

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure (text núm. 12).

Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari (text núm. 12).

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses (text núm. 12).

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia

permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials (text núm. 12).

Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre (text núm. 12).

Però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba (text núm. 12).

També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho (text núm. 12).

Era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i personal, perquè així pujaven els beneficis Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat (text núm. 12).

La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric (text núm. 12).

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou (text núm. 12).

Es van començar a crear algun que altre cotxe, però està clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova (text núm. 12).

Transcripció de les parts de les produccions
escrites que fan referència als "Ritmes
evolutius"

L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, (els) prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A l'edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A l'e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob (text núm. 01).

També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt rapid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna (text núm. 02).

Durant aquesta època (la 1a revolució industrial) van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'es un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina (text núm. 03).

Per tant podem dir que duran l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants (text núm. 03).

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Aquest segle, l'agricultura va canviar molt (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc. (text núm. 11).

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement (text núm. 12).

Transcripció de les parts de les produccions
escrites que fan referència a la "Multiplicitat de
temps"

Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial (text núm. 01).

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginaria. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial (text núm. 03).

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic (text núm. 03).

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX. (text núm. 03).

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps (les ciutats industrials) tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic (text núm. 03).

Avui visitarem la ciutat de Plamicon. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia (text núm. 04).

En aquesta era (l'era medieval) es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic (text núm. 04).

(A la primera revolució industrial) També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) A sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures (text núm. 04).

Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula (text núm. 05).

Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament (text núm. 05).

Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial (text núm. 05).

La guia turística començarà en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas (text núm. 06).

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval (text núm. 06).

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales (text núm. 06).

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran massa emigratoria (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX (text núm. 06).

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial (text núm. 07).

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial (text núm. 07).

Anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial (text núm. 07).

Aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església (text núm. 08).

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si

cultivaven cereals. Es farà servir l'arada també per llaurar el camp (text núm. 09).

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat (text núm. 09).

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial (text núm. 09).

Cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat (text núm. 09).

També hi ha una església romànica del segle XVI (text núm. 10).

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la Zona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial (text núm. 11).

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment (text núm. 12).

També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat (text núm. 12).

Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època (text núm. 12).

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial (text núm. 12).

Transcripció de les parts de les produccions
escrites que fan referència a la "Variació de les
funcions"

Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1a revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (a l'època preindustrial) (text núm. 01).

Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans (a l'època medieval) van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes (text núm. 04).

Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians (text núm. 05).

Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciencia (text núm. 05).

Aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en dia ha sido utilizada como uso de museo (text núm. 06).

El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca (text núm. 08).

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants (text núm. 10).

Interrelació entre el contingut de les produccions escrites relacionades amb el concepte de canvi i continuïtat i les competències lingüístiques que ha utilitzat l'alumnat en el seu redactat.

SIMULTANEITAT

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) (text núm. 01).

Tota la roba que portaven i porten les aconseguien i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors) (text núm. 01).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell) (text núm. 01).

CAUSES I CONSEQÜÈNCIES

Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils) (text núm. 01).

A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues (text núm. 01).

A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob (text núm. 01).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar) (text núm. 01).

A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó) (text núm. 01).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants (text núm. 01).

Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) (text núm. 01).

En aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa (text núm. 02).

Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba (text núm. 02).

La ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols (text núm. 02).

Gràcies al surgiment de la màquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell (text núm. 02).

Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perque cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor (text núm. 02).

Van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat (text núm. 02).

Com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen (text núm. 02).

Tambe amb la tecnificació de la industria siderurgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes linies de tren (text núm. 02).

Quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien (text núm. 03).

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar (text núm. 03).

Al poble ho podien fer amb regularitat (sortir a caçar), ja que tenien el bosc a la vora (text núm. 03).

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear (text núm. 03).

L'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat (text núm. 03).

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguès a buscar una vida millor (text núm. 03).

I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinò per vendre-ho i extreuen beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer

les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any (text núm. 03).

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat (la ciutat postindustrial) es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric (text núm. 03).

Les facilitats en els sistemes de comunicació (de la ciutat postindustrial) i de transport han afavorit el poblament (text núm. 03).

Les cabanes (del Neolític) eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil (text núm. 04).

A les sitges (del Neolític) s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats (text núm. 04).

A les tombes (del Neolític) s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments (text núm. 04).

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions (text núm. 04).

Els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicon, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant (text núm. 04).

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat (text núm. 04).

En aquests temps, (a l'època medieval) hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també

oferia moltes oportunitats per a treballar: es podia treballar al port, al camp (text núm. 04).

També se'n van empedrar alguns (carrers) dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament (text núm. 04).

Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir (text núm. 04).

Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes (text núm. 04).

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers (text núm. 04).

La gent (de la primera revolució industrial) es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil (text núm. 04).

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven (text núm. 04).

Es van construir (a segona revolució industrial) molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries (text núm. 04).

Aquest blocs d'habitatges (de la segona revolució industrial) estaven sovint construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants (text núm. 04).

Degut a la popularització del cotxe ja no es constreixen colònies industrials (text núm. 05).

El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats (text núm. 05).

La cultura grega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil (text núm. 06).

La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios (text núm. 06).

El llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un "buen futuro para nuestros hijos", y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros (text núm. 06).

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir (text núm. 06).

Por aquel entonces las murallas ya se habían tirado abajo porque impedían el crecimiento (text núm. 06).

En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo (text núm. 06).

La gente podía alimentarse del escaso salario que recibían (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) Los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran (text núm. 06).

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar más actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas (text núm. 06).

También es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes (text núm. 06).

(Referit a la Plaça Sant Jaume) Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi (text núm. 07).

Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters (text núm. 07).

Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets (text núm. 07).

Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants (text núm. 07).

Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a més no hi ha espai per a elles (text núm. 07).

Anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt (text núm. 07).

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari (text núm. 07).

(Referit a Bellvitge) Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes (text núm. 07).

(Referit al barri de la Vila Olímpica) És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes..., perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda (text núm. 07).

Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte (text núm. 08).

El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat (text núm. 08).

El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts (text núm. 08).

Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina mes "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual (no) hi havia els serveis imprescindibles (text núm. 08).

La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren (text núm. 08).

Les constructores, han anat construïnt cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix (text núm. 08).

Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se (text núm. 08).

El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per vendre'l a l'estranger (text núm. 09).

També hi ha una església romànica del segle XVI perquè l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar (text núm. 10).

La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs (text núm. 10).

L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava (text núm. 10).

La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia (text núm. 10).

Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps (text núm. 10).

Els transports es feien amb carros i amb força animal perquè no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal (text núm. 10).

El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produïen (text núm. 10).

Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir (text núm. 10).

Aquesta ciutat té una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Els transports també són molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no són humanes ni animals (text núm. 10).

(A la ciutat postindustrial) Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material (text núm. 10).

(Referit a *l'homo erectus*) també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres (text núm. 11).

(Referit a *l'homo erectus*) També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns (text núm. 11).

(Referit a *l'home sapiens neanderthalis*) També utilitzen el foc, per caçar espantant les preses (text núm. 11).

(Referit a *l'home sapiens neanderthalis*) Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits (text núm. 11).

(A la ciutat preindustrial) El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant (text núm. 11).

(A la ciutat preindustrial) Normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessis ni plagues d'insectes ni cap malaltia (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat (text núm. 11).

(A la ciutat postindustrial) També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra (text núm. 11).

(A la ciutat postindustrial) Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai (text núm. 11).

Però anteriorment ja estava habitat ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc. (text núm. 12).

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure (text núm. 12).

Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari (text núm. 12).

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses (text núm. 12).

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia

permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials (text núm. 12).

Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre (text núm. 12).

Però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba (text núm. 12).

També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho (text núm. 12).

Era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat (text núm. 12).

La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric (text núm. 12).

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou (text núm. 12).

Es van començar a crear algun que altre cotxe, però està clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova (text núm. 12).

RITMES EVOLUTIUS

L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, (els) prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob (text núm. 01).

També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt rapid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna (text núm. 02).

Durant aquesta època (la 1a revolució industrial) van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'es un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina (text núm. 03).

Per tant podem dir que duran l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants (text núm. 03).

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'homo sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'homo sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia (text núm. 11).

(A la primera revolució industrial) Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Aquest segle, l'agricultura va canviar molt (text núm. 11).

(A la segona revolució industrial) Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc. (text núm. 11).

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement (text núm. 12).

DURADES

MULTIPLICITAT DE TEMPS

Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial (text núm. 01).

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginaria. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial (text núm. 03).

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic (text núm. 03).

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX (text núm. 03).

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic (text núm. 03).

Avui visitarem la ciutat de Plamicon. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia (text núm. 04).

En aquesta era (l'era medieval) es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic (text núm. 04).

(A la primera revolució industrial) També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat (text núm. 04).

(A la ciutat postindustrial) Sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures (text núm. 04).

Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar

algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula (text núm. 05).

Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament (text núm. 05).

Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial (text núm. 05).

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas (text núm. 06).

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval (text núm. 06).

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales (text núm. 06).

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran massa emigratoria (text núm. 06).

(Referit a Bellvitge) Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX (text núm. 06).

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial (text núm. 07).

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial (text núm. 07).

Anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial (text núm. 07).

Aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església (text núm. 08).

Annex 6

Les entrevistes fetes al professor - tutor del grup - classe i als estudiants universitaris en pràctiques

Índex

Annex 6. Les entrevistes fetes al professor tutor del grup classe i als estudiants universitaris en pràctiques

Francisco C.

Antonio L.

Alba E.

Lara D.

Laura M.

Pere S.

01. Entrevista a: Francisco C.

Professor de Geografia de l'IES Sant Quirze de Sant Quirze del Vallès

M.P.: Quina impressió n'has tret de com hem treballat? Hem ajudat l'alumnat a captar el concepte de canvi? Això és el que voldríem saber: la teva opinió respecte a això.

F.C.: El fet de posar quatre o cinc alumnes a treballar en grup sobre aquest tema va ser una bona idea. El major o menor aprofitament del temps depèn dels alumnes que componen el grup, ja que hi ha alumnes que capten la idea al primer moment i altres que els costa més. Això es veia sobretot a l'hora de buscar informació. El material que tenien als llibres, els que havies portat i els que estaven a la biblioteca, no tots els trobaven, depèn del tema. A uns grups els costava més trobar informació que a altres. Després, també, un altre inconvenient que hi vaig veure cap a final de curs és que a l'hora de donar les instruccions per a treballar, no tots els practicants havien donat instruccions similars. Això ho vaig veure quan vaig tenir tots els nens treballant en grup a l'aula. L'organització que tenia un grup i un altre era molt diferent. Uns tenien molt clar què és el que havien de fer i altres no ho tenien gens clar. Llavors era un temps que havien perdut i tu havies d'explicar el que havien de fer, tot això va retardar més la feina. Vaig suggerir que donat que s'havia perdut temps, els que anaven més endarrerits a casa busquessin la informació que calia, perquè quan vinguessin a classe poguessin acabar. Hi havia grups que a la primera hora ja ho tenien acabat i altres que a darrera hora encara deien si podien buscar a Internet. Eren els que havien tingut aquest problema. En conjunt, tret aquests problemes, penso que tot el grup ha quedat en una idea més o menys clara del seu tema, i de com ha anat evolucionant al llarg del temps. També han pogut veure i sentir l'explicació per part dels seus companys dels altres temes. Potser haurien necessitat més temps al final, de fet el seu tema sí que el tenien clar però els dels altres, en ser potser la darrera hora, la calor... Amb tot penso que és un bon sistema, m'ha agradat molt el sistema. Crec que la idea està força bé i es pot continuar, intentant que al final quedi una mica més de

marge. Potser es necessiten més sessions, però crec que en aquest sentit és força interessant.

M.P.: Quina sensació creus que n'ha tret l'alumnat de l'experiència?

F.C.: Jo, la sensació que tinc dels alumnes, és que ells s'ho han passat bé. A part que en algun moment anaven *agobiats*, han après, tot i que el treball en grup no és la forma habitual que tenen de treballar. Treballar en una classe gran fent grups petits ho pots fer molt poques vegades... Ens ho podem permetre quan tenim la possibilitat de treballar amb els practicants. Això et permet donar una informació general i a partir d'aquí fer grups de cinc alumnes amb dos practicants, per exemple. Cinc alumnes amb dues persones que els donen una atenció més directa. Es pot fer un seguiment millor, cosa que no es pot fer de manera tan sistemàtica quan tens tota la classe amb el professor. Això als alumnes els ha agradat bastant. Tenen com si fos un professor particular al costat. En aquest sentit, bé, i els altres nois dels altres grups classe que no tenien aquesta experiència ho reclamaven. Com és que aquests tenen tant i nosaltres no? No podem, els responia, jo no puc fer el mateix que fan ells. Sí que a vegades treballaven en grup, i bé, vèiem que aprenien, que els agradava però això no es pot fer com ho fèiem amb el grup B, és impossible, se'ns quedaria el programa molt endarrerit. Però jo penso que a pesar d'això val la pena fer-ho encara que sigui en determinats moments: fer en tot el grup activitats en petit grup, encara que requereixi una inversió d'estar molt pendents i de quedar amb el cap com un bombo.

M.P.: Tu creus que els alumnes han quedat contents de l'experiència?

F.C.: Sí, en acabar el curs deien: l'any que ve continuarem? Mireu, no, l'any que tocarà fer-ho una altra vegada amb tercer nosaltres ja serem a quart. Ens agradaria fer-ho, però no.

M.P.: Home, el fet de fer també alguna sortida, no només el fet de fer treballs en petits grups, sinó també el poder aplicar diferents metodologies i sortir de l'aula, anar a l'aula d'informàtica, a la biblioteca, etc.

F.C.: Quan estàs sol, sense practicants, pots variar, però no pots variar tant. El treball en grup és diferent. A cada grup li dones unes instruccions

i vas passant per l'aula i l'espai és més reduït. Moltes vegades tens la sort que l'aula del costat està buida i divideixes la classe: una meitat a cada aula i el professor pot anar de l'una a l'altra. Altres vegades és impossible de fer això. Per a aquest tipus de treball es necessita un major espai per a moure's, sobretot en l'edat que estan els estudiants.

M.P.: Nosaltres també hem tingut la sort que a les tardes han pogut disposar d'un major espai a l'Institut. Tu diries que els alumnes tenen la sensació d'haver après moltes coses?

F.C.: Diria que sí i que les coses han quedat força clares. Tot podria haver quedat millor si haguessin tingut més temps al final. Es podia haver arrodonit una mica més. La manca de temps al final s'ha fet notar.

M.P.: Quan a les entrevistes que hem fet a l'alumnat els preguntava si en el mateix paisatge de Sant Quirze subsistien elements de diferents èpoques històriques (preindustrial, industrial i postindustrial) ens va sorprendre molt positivament que la majoria d'ells, un 90%, sabien ubicar molt bé els llocs: la patronal de tal època, la zona nova, la Vall Suau de tal altra. Tenien bastant clar el tema del canvi, que és el concepte que han treballat més. A part també sabien reconèixer el canvi en la funcionalitat que tenia abans i la que té ara. El centre cultural, per exemple, abans no tenia aquesta funció. El canvi de funció i de com *permaneix* l'edifici, això ho tenien bastant clar. El concepte de canvi i continuïtat el tenien bastant clar. En general tots sabien diferenciar el que abans era una cosa i ara és l'altra. Tenien clar que l'edifici no canviava però sí la funció.

F.C.: Uns alumnes ja fa temps que viuen a Sant Quirze però n'hi ha d'altres que han vingut més recentment.

M.P.: Aquest canvi en geografia que és el canvi en el paisatge, que és el que hem anat treballant, el que es diu el palimpsest, em sembla que ha estat força ben captat segons hem escoltat i veiem en les seves respostes.

F.C.: Sí, anar a Barcelona i veure aquest esquema a Sant Quirze també els ha ajudat.

M.P.: La impressió obtinguda és que ells també havien captat aquest canvi en la història. Tu, des del teu punt de vista, tens elements per a dir-nos com ho has vist?

F.C.: D'entrada tot el que s'ha treballat al llarg del curs, en tractar un aspecte en concret com pot ser el sector primari, el secundari... ells hi veien temes. Per veure el lligam que els canvis que ocorren al sector primari tenen repercussió en el sector secundari... faltaria treballar els lligams agafant els elements bàsics que els poden ajudar a veure aquesta evolució i la influència que tenen determinats elements del sector primari cap el secundari. Faltaria treballar més per aconseguir el lligam entre els temes.

02. Entrevista a: Antonio L.

Alumne del curs de Doctorat en Didàctica de les Ciències Socials

M.P.: El que es pretén a través de les entrevistes és saber la vostra opinió sobre el funcionament del tema i l'assoliment dels objectius didàctics. Tu vas venir a l'IES Sant Quirze al final de curs. El tema La Ciutat ja havia avançat força. Crec, però, que tu, anteriorment, ja havies estat en un institut.

A.M.: Sí. L'any passat havia anat a l'IES Escola Industrial de Sabadell. La forma de treball, però, era completament diferent. Era un segon de batxillerat, i vam treballar el tema La Població amb el sistema de sempre. El tipus d'activitat que s'ha fet aquí, a Sant Quirze, la forma de treballar m'ha agradat força. Ha estat una forma d'anar fent una avaluació contínua fins i tot una avaluació final del que han après durant tot el curs. Jo, en principi, els temes de geografia: el sector primari, el secundari, el terciari... no hi vaig ser-hi present, però a l'hora de treballar el tema La Ciutat crec que els alumnes han demostrat que tenien els coneixements adquirits. El que jo vaig treballar directament del tema penso que sí que va ser útil per apreciar el que és el canvi.

M.P.: Sí?

A.L.: Van aprendre d'una manera diferent; les sortides que feien, els murals, els debats, els comentaris. Ells deien que els agradava la forma de treballar, la qüestió de fer murals. La sortida que vam fer a Sant Quirze, tot i que costa d'organitzar, ells aquest tipus d'activitat l'agraeixen i a l'hora d'expressar-ho en un mural quedava molt clar que sí, que havien adquirit els coneixements. Cal tenir en compte que això jo ho he vist al final, que al principi no he estat amb ells, però penso que a l'hora d'elaborar el mural, d'elaborar el quadre, ho tenien prou assimilat.

M.P.: Sí, i per altra part tu has agafat les enquestes passades a l'alumnat de l'IES Sant Quirze de com ha funcionat al llarg del curs l'experiència

duta a terme, i l'has buidada i l'has comparada amb l'experiència duta a terme a Sabadell. Quines primeres impressions n'has tret?

A.L.: Els alumnes, en principi, han agraït l'experiència duta a terme. Volien aprendre d'una manera diferent, ho van recalcar moltes vegades. Els agradava la forma de treballar, el tipus d'activitat i, en principi, l'assimilació del coneixement. Agraeixen la forma d'aprendre així.

M.P.: El tema La Ciutat va servir per tancar el curs d'una manera molt vàlida, ja que recollia el total dels coneixements treballats a classe durant el curs. A més a més hi vam afegir els transports, els vestits i els habitatges. Va ser un tema llarg, ja que va durar des d'abans de Setmana Santa fins a final de curs. Va tancar, fent una mena de revàlida, tot el que s'havia fet durant el curs. Tu, que vas arribar quan el curs estava força avançat, et sembla que els alumnes s'hi movien bé?, et sembla que al tema que cadascun dels grups treballava l'alumnat hi aportava coneixements adquirits?

A.L.: Penso que sí que l'objectiu s'ha acomplert. A part, durant el curs, deuen d'haver treballat les competències lingüístiques, que d'alguna manera hauran estat sempre presents en els temes.

M.P.: Sí, d'acord. Tu vas ser present en el treball final del tema La Ciutat. Vam dividir l'alumnat en sis grups. A cada grup li vam donar un conjunt de llibres que havíem seleccionat sobre el tema. A més a més, vam anar a l'aula d'informàtica, a fi d'ensenyar-los els recursos que podien trobar a Internet, i a la biblioteca de l'Institut, a fi de veure quins eren i on estaven situats els llibres que tenia l'Institut sobre el tema. El resultat final, que el vas veure plasmat en el mural, d'alguna manera es correspon amb la feina duta a terme?

A.L.: Sí, molt. I també la manera de treballar el tema. Si comparem amb el tipus de pràctica que vaig tenir a l'IES Escola Industrial he de dir que és una manera de treballar molt diferent. Jo no coneixia aquesta forma de treballar i sí que a partir d'activitats, de recursos, de moure's per Internet i fer un mural de síntesi, penso que és una forma molt vàlida d'aprendre. Aquests alumnes sí que han assimilat els coneixements d'una forma diferent.

M.P.: Tu, en principi, penses que ha funcionat.

A.L.: Jo he vist dues formes de treballar diferents .

M.P.: El que vas veure a Sabadell i els que vas veure amb nosaltres a Sant Quirze.

A.L.: Sí, exacte, i penso que sí, que les coses a l'IES Sant Quirze han funcionat.

M.P.: Nosaltres, però, disposàvem de vuit practicants més tu, o sigui de nou. Això ens ha permès de gaudir d'unes possibilitats didàctiques no sempre a l'abast d'un professor.

A.L.: Per a dur a terme una activitat d'aquest tipus penso que es fa necessari gaudir de més personal per efectuar les sortides, i també per fer aquest tipus d'exposició, els murals, etc. El més important que he vist és que els alumnes han reconegut aquest tipus d'experiència. L'avaluació que n'han fet ho confirma.

03. Entrevista a: Alba E.

Alumna de la Facultat de Geografia

M.P.: El que m'agradaria és que expliquessis com has vist que es desenvolupava el tema, els pros i els contres, si els alumnes van captar els conceptes de canvi i de continuïtat.

A.E.: En la taula que vam treballar em sembla que els alumnes van captar la idea d'evolució i de canvi. A la sortida que vam fer per Sant Quirze, feia la impressió que havien captat el concepte. De fet, és un concepte que sempre tens davant, però si no t'hi fixes no te n'adones. Era una cosa que ells ho sabien, el que passa és que no havien treballat el concepte.

M.P.: A la sortida hi van haver alumnes que, en passar per certes cases, posaven exemples; fins i tot comentaven que alguns boscos o parts de boscos van cremar-se a fi de poder urbanitzar els terrenys després. D'alguna manera sorgien coses que nosaltres no havíem treballat a classe. En el tema de la ciutat postindustrial, que va preparar tu i la Laura, penses que va ajudar a què l'alumnat captés el concepte?

A.E.: Jo penso que sí. Són coses que es veuen, quan t'ho diuen una vegada i suposo que se'n recordaran sempre. A més, essent de Sant Quirze, que ho veuen cada dia. El problema és que t'expliquin què és el canvi, que t'ho expliquin...

M.P.: Creus que nosaltres els hem pogut ajudar a sistematitzar aquesta idea de canvi?

A.E.: Crec que saber-ho, sense ésser-ne conscients, ja ho sabien.

M.P.: El que passa és...

A.E.: El que passa és que t'ho han de dir. De vegades te'ns una cosa davant dels ulls i si no t'ho diuen tu no te n'enteres. Igual que quan amb el nostre grup vam fer l'itinerari pel barri d'El Raval. Els fèiem ser conscients dels diferents canvis, que ells mateixos reconeixen quan se'ls hi mostren... En general, en sembla que ha estat bé.

M.P.: A mi també m'ho sembla. Aquesta intencionalitat moltes vegades només es queda en el que indica la paraula. Tu pretens traspasar un concepte com el de canvi i a vegades no te'n surts o te'n surts amb limitacions. La impressió és que sí, ara...

A.E.: A més a més el tema La Ciutat va durar molt i no és que donessin molts conceptes, crec que va ser un aprofundir en els mateixos i insistint... Estic segura que en una sortida s'aprèn més que a l'aula, i en el passeig pel Barri Gòtic els alumnes van aprendre molt. Crec que sí. Aquestes sortides van ser posteriorment molt aprofundides insistentment.

M.P.: Finalment la història diacrònica que vam treballar, si bé va ser una mica al final de curs i amb poques sessions davant...

A.E.: Com que ajuntava conceptes, bé.

M.P.: Quan vam passar per la plaça Sant Jaume i vam comentar que ja en temps dels romans el poder polític estava situat allí. Que hi ha uns edificis que han perdurat en el temps...

A.E.: Jo penso que això sí que ho tenen clar, l'època també, potser no la durada. Suposo que amb el "fris cronològic" jo suposo que sí.

M.P.: Ah, sí, a través dels "fris..."

A.E.: Quan jo feia el seu curs, a mi, si quelcom em va faltar en les assignatures d'història i geografia és això. Actualment si he d'estudiar me'ls faig jo.

M.P.: Ells en van construir un, que era...

A.E.: Sí, ja el vaig veure...

M.P.: Era el personal i era proporcional en el temps. La major durada tenia un segment més llarg. En els murals ho vam unificar més. El que preteníem era que veiessin la major durada de les gran etapes de la història.

A.E.: Jo ho faig. Per a situar una mica el que hi havia abans. Et queden les coses més clares.

M.P. La veritat és un tema del que en conjunt he quedat molt content, ha estat llarg, però també va bé fer un tema llarg, i més, com ha estat en aquest cas, si ens ha servit com a resum.

04. Entrevista a: Lara D.

Alumna de la Facultat de Geografia

M.P.: L'últim tema que vam treballar a l'Institut fou La Ciutat. Com ja saps, un dels objectius didàctics era la introducció del concepte "canvi i continuïtat". Creus que l'hem aconseguit? Volem saber una mica la teva impressió

L.D.: Al llarg de tot el curs he tingut una mica la sensació que moltes coses ja les sabien. En moltes classes ho hem vist: moltes coses les tenien dins però les havien d'anar traient. Moltes coses sí que les sabien però les havien d'ubicar bé. Els alumnes tenen bon nivell però fa uns anys el tenien més bo i s'exigien més coses.

M.P.: Sí?

L.D.: Sí, penso que sí. L'altre dia ens vam trobar tres amics que havíem estudiat en instituts diferents i vam estar valorant, mirant tots els àlbums d'EGB i els llibres i llibretes de Geografia i Història, Geografia i Societat de quan estudiàvem. Hi havia molta més matèria. Penso que els nostres alumnes, al llarg del curs, poques vegades han hagut de fer esforços de síntesi, de concreció, d'explicitació per escrit de les seves idees. No sé si és millor o pitjor tal com ho hem fet, no ho sé, però sí que penso que potser hi ha moltes coses que les sabien i les havien de fixar. Ara tot va molt ràpid: els queda molt lluny un tema com la Guerra Civil espanyola, els sona a xinès. Això vol dir que els canvis d'ara els adapten d'una manera molt més frenètica. Un canvi tecnològic l'adapten ràpidament i tot seguit l'aparquen i l'obliden. Jo encara em pregunto, a vegades, com pot ser que no tinguéssiu calculadores... quan estudiàveu. A ells encara els va tot molt més ràpid, i passen d'una màquina de no sé què a una de no sé quants... a vegades aquests esforços de posar les coses al seu lloc, poden pesar... I diu l'alumne: "ara em fa treure tot això que jo tinc aquí". Penso que s'haurien d'haver fet més esforços en aquest sentit i exigir per a ells mateixos anar lligant totes aquestes coses. També em fa la sensació que tenen moltes coses interioritzades, però que no se'ls ha

demanat que ho treguin, que fessin l'esforç d'escriure-ho. Penso que, realment, abans hi havia més contingut, no sé si més ben explicat, ni si servia o no. Jo moltes coses les he oblidades, però de sisè i setè d'EGB, he estat mirant mapes que fèiem de població, de densitat, de fluxos i al·lucino...

M.P.: No, no...

L.D.: I, no sé, alguns dels alumnes que jo he tingut, tenen uns embolics mentals, uns desfasaments bastant grossos...

M.P.: Potser tenen molta informació, però no la tenen sistematitzada...

L.D.: Sí... i a vegades hi ha una mica de barreja, a vegades estàvem en una classe i dèiem, que això ho heu vist un any o altre. I responien: sí..., no..., però..., bé..., potser.... Penso que els anomenats crèdits de síntesi van molt bé. Van molt bé per arrencar i també per a finalitzar el curs. Si no, a vegades les coses no queden prou clares. L'endemà, a tercer de carrera, has de recorre als manuals d'anys enrera perquè no t'han quedat clares moltes coses, algunes molt essencials. També he detectat que els costa molt de llegir. Per exemple, el dia que vam ser a la Biblioteca buscant alguns llibres va ser molt interessant. Miraven un llibre i deien: ui, quantes coses que hi ha! Estàvem mirant com havien canviat algunes zones de Barcelona, el tros de la Via Laietana i vam comentar-ho. I sí que aquí van fer moltes referències al que ja havien vist. Espero que sí, que hagin pogut fer una compilació de la ciutat almenys...

M.P.: Quan vam fer la volta per Sant Quirze jo vaig detectar que a mesura que anaven passejant, anaven sortint coses.

L.D.: Sí, allà mirant l'entorn vam dir que si mires el paisatge pots anar tirant enrera i llegint el paisatge, el paisatge sempre et porta enrera... La típica autopista que porta a un lloc on abans ja hi havíem passat... Aquestes són les lectures essencials a fer...

M.P.: Tu diries que la teva impressió...

L.D.: Prou bona, però sempre hi ha coses per millorar... Quin ha estat el nivell dels darrers textos escrits per l'alumnat de l'IES

M.P.: Bé, però encara estem fent-ne l'anàlisi. És de les coses que el curs que ve hem d'insistir més. Hem de començar amb els practicants, la gent que ve de la Facultat de Geografia, a exercitar i entendre bé què és un text argumentatiu, descriptiu, etc., per a després saber treballar-lo amb els alumnes...

L.D.: A nosaltres els alumnes ens preguntaven: "Què hi hem de posar en aquest text?" " Parla de la ciutat, el que tu hagi vist..., que sigui una mica propi..., el que tu consideris.... El llibre diu quatre punts, però tu has de posar el que tu pensis." Encara estan en aquell moment en què no es poden fer amos d'un text en blanc i ... hauria de sortir més fàcilment, passant tant temps fent això que...

M.P.: Sí, sí...el context no ens ajuda gaire, els alumnes tenen molt clar que el que han de fer allà és captar el que s'ha de fer per aprovar l'assignatura i punt. Llavors tot el que sigui fugir d'aquests paràmetres no es fàcil. Però sí que l'experiència em diu que tot el tema de les competències lingüístiques ha de ser treballat des del començament del curs.

Malgrat aquests problemes, trobo que aquest últim tema, el de la ciutat, ens ha sortit bastant rodó. A més a més, sense proposar-nos-ho, ha estat com una mena de síntesi del fet durant el curs, pràcticament ha sortit tot.

L.D.: Quan tu veus tota l'evolució de canvis que no van d'un dia per l'altre, els canvis es van fent gradualment, de mica en mica... de vegades et quedes dient, com s'impulsen aquests canvis?, qui pot impulsar aquests canvis? El perquè hi ha hagut aquests canvis, on es veu més clar és en el tema del transport. Hi ha unes persones amb una sèrie de capitals, idees i tal que poden tirar endavant aquestes coses. Relacionant-lo amb el tema de l'energia, que és la base de tot això i que són els problemes que tenim ara: energètics. El tema de l'energia també va ser molt interessant. A mi em va sobtar molt que tinguessin les energies alternatives com quelcom que encara ha de baixar de l'"OVNI". Hem tingut molins de vent tota la vida! Això del sortidor de benzina és tan ideal que llavors no et fas càrrec d'on venen les coses. Llavors es necessita una mica més de lectura al marge del llibre de text, ja que aquest és molt concís, molt esquemàtic. ¿Com pot ser que amb les hores que havíem

parlat, en els exàmens no siguin capaços de reflectir aquelles anècdotes que t'explica algú? Potser els falten més lectures. Potser falta una mica de lectura per a contrastar el llibre de text. Perquè nosaltres, els alumnes de Geografia, som molt joves i potser molts dies no vam acabar d'explicar bé les coses. Llavors ells s'han quedat amb la idea del llibre i punt. Van a l'examen i ja està. Potser introduir el fet d'unes hores de lectura de llibres, de manera lliure a la biblioteca o una mica guiada..., que no siguin obres molt denses, que no s'espantin..., també els permetrà, potser, aplicar a l'escriptura idees que hagin agafat dels llibres. Cal dir a l'alumnat: sumeu tot el que veieu pel carrer, tot el que us expliquen a la tele, ... sumeu, sumeu..., i davant del text apliqueu-ho. Diuen: què hi poso?, el que vulguis... Llavors que escriguin sense por. S'ha de redactar més i escriure més.

M.P.: I nosaltres hem de saber traspasar la tècnica.

05. Entrevista a: Laura M.

Alumna de la Facultat de Geografia

M.P.: Com a persona que has estat involucrada en el tema i has observat com ho hem fet, volem saber una mica la teva opinió. Com ho has vist, tenint clar que el que preteníem era, entre altres coses, explicar el canvi i la continuïtat. El canvi històric, geogràfic i sociològic.

L.M.: Jo crec que ha anat bé, el tema es va començar a tractar abans de Setmana Santa, hem estat bastant temps treballant-lo. S'ha fet un treball teòric a partir de textos, a la vegada que s'ha sortit al carrer. A la sortida a Barcelona, amb el nostre grup d'alumnes, vam treballar els barris d'El Raval i el Gòtic. No només va ser una explicació nominal dels punts, què era cada cosa, sinó que vam intentar interrelacionar les coses. Per exemple, el MACBA i tot el que hi havia als voltants: què hi feia un locutori i al costat un bar de disseny. També, a nivell sociològic, es van veure les profundes diferències entre El Raval i el Barri Gòtic. Ells en van fer la comparació i per ells el barri d'El Raval era molt més caòtic, des del punt de vista de neteja dels carrers, dels grups socials i de les funcions urbanes, etc. Crec que aquesta part que vam fer nosaltres va funcionar. També va estar molt bé, des del meu punt de vista, agafar Sant Quirze ciutat postindustrial. I també el fet d'aplicar a Sant Quirze els coneixements adquirits al llarg del tema de la ciutat, per veure si reconeixien, en el lloc on viuen, elements de la ciutat preindustrial, industrial i postindustrial,

M.P.: Sí, és veritat. A la sortida que vam fer per Sant Quirze l'alumnat distingia, veia els límits que corresponien a cada tipus de ciutat. Aplicat al seu territori sabien distingir bastant bé... Encara que no hi ha restes tan abundants com a Barcelona, el que veien que era antic ho sabien situar bastant bé.

L.M.: Vam treballar Barcelona perquè era un model que teníem a prop. La visita posterior a Sant Quirze estava enfocada a establir les similituds entre el creixement d'ambdues ciutats. Dir: si a Barcelona hi ha això a

Sant Quirze també hi és. Cara a enfocar la visió global del desenvolupament o el canvi a la ciutat. A Sant Quirze, que fou una localitat bàsicament agrícola, encara vèiem els conreus, i les masies les coneixem encara pel seu nom: Can Barra, Can Mas, etc.

M.P.: A través de les entrevistes estem detectant entre l'alumnat si ha captat o no el concepte de canvi. Però jo també voldria conèixer la vostra opinió respecte a com l'havíem treballat i si a vosaltres us havia satisfet des del vostre punt de vista.

L.M.: Crec que sí. Potser el fet de fer sortides ha ajudat molt la motivació dels nens. Per exemple, el nostre grup era un grup de nens que preguntaven molt, donaven les seves opinions i feien estadístiques a classe. En el tema dels mitjans de transport vam analitzar els cotxes que ara hi havia a casa seva i els vam comparar amb els que hi van haver a casa dels seus avis. Coses que potser no compten a l'hora d'un examen però que respecte de la maduresa dels nens i d'interrelacionar-se estan molt bé.

M.P.: En principi la sensació general és aquesta: el tema ha funcionat, però volíem constatar si el que intuïem es confirmava, per això vam fer aquest pas de preguntar-vos-ho. Ara m'agrada que vosaltres ho corroboreu i també que apunteu les coses que no hagin funcionat. Sobretot el que es refereix a la idea del canvi.

L.M.: En el debat, jo pensava que estarien callats, però no, es van posar tots a intervenir de manera molt activa.

M.P.: Llàstima que no ens va sortir l'enregistrament.

L.M.: En principi eren dues o tres les persones que hi havien d'intervenir

M.P.: Sí, els portaveus...

L.M.: Però després va acabar intervenint-hi tothom.

M.P.: Fins i tot em van preguntar si faríem més debats... la decepció me l'ha vaig endur aquí quan, per problemes tècnics no ho vam poder buidar. I després ja no va haver-hi manera de poder-ho incloure, no teníem més temps. ...

L.M.: Una cosa que no em va agradar van ser les últimes classes, a mesura que ens apropàvem al final del curs. Hi havia un cert esverament, la calor, les classes a la tarda. En canvi, em va agradar molt el fet que va ser un tema que ens va servir de repàs de tot el que hem fet durant tot el curs.

06. Entrevista a: Pere S.

Alumne de la Facultat de Geografia

M.P.: Les entrevistes que ara jo vaig tenint amb vosaltres tenen com a finalitat conèixer la vostra opinió sobre si els objectius que preteníem aconseguir en el tema La Ciutat els hem assolit o no. Quina és la teva opinió?

P.S.: Des del meu punt de vista crec que si es vol fer èmfasi en el concepte de canvi, primer s'hi ha de dedicar més temps i després se'ls s'hi ha de transmetre què és exactament el que es vol il·lustrar en el concepte de canvi. Veient el que hi ha fet i el que es pretén potser seria bo determinar dos tipus de canvi.

- ◆ El funcional o d'ús. Exemple: l'antic Hospital de la Santa Creu ara Biblioteca de Catalunya, i
- ◆ El canvi morfològic, és a dir, coses que estan construïdes que ha desaparegut i ara hi ha coses noves.

Des del meu punt de vista, crec que és bo determinar aquest dos elements cara a què l'alumnat pot veure-ho més clarament si se li diu que el canvi pot ser funcional o morfològic. Això pel que fa al tema de canvi. Un altre tema que crec que és millorable és el treball sobre la durada del temps històric, intentar donar la temporalitat real.

M.P.: Això ho vam treballar amb l'eix cronològic, primer a títol individual situant en un eix la ciutat preindustrial, la industrial i la postindustrial i després, en el treball per grups, es va tornar a repetir l'exercici. L'evolució del sector primari, secundari, terciari, així com la història dels vestits, els transports i les cases la vam situar novament sobre un eix cronològic.

P.S.: Bé, però, es podria fer d'una altra manera, s'hauria de pensar. Fer els quadres a escala o fer un sèrie de... Fer un quadre al qual s'incorporés el concepte temporal, no simplement que ells, per a veure la llargada d'un període, hagin de tenir un full al costat.

Parlant d'una altra cosa, jo faria saltar el tema dels vestits.

M.P.: Bé, als sectors primari, secundari i terciari vam afegir el transport, els habitatges i els vestits per una raó molt senzilla: van ser els que vam trobar més material perquè els alumnes poguessin treballar. Obeeix a la facilitat de tenir més informació.

P.S.: A mi el transport i els habitatges em semblen molt correctes, però el vestit, en el tema de la ciutat, no el veig. Sí que es veu com a qüestió de canvi i, avui dia, si comences a mirar les coses que succeeixen a la ciutat, la gent et posa des d'imatges de la pel·lícula *Matrix* fins a coses ... Tu, el canvi, el pots expressar des de molts punt de vista, però crec que tractant-se de nens, potser és qüestió de no despistar-los amb el tema. Ser més directe, si tractem de ciutat, parlem de ciutat, i la roba... està bé, però jo no la veig aquí.

M.P.: En principi nosaltres vam fer aquests quatre talls en el temps que responien a una evolució de la ciutat, que podrien haver estat d'altres i després vam dir, no estudiem només el canvi morfològic, anem a omplir-lo d'un concepte social. Què passava a la ciutat?, i vam agafar aquests sis elements. Els tres primers corresponen a tres temes del programa, ja treballats, va ser un repàs. El tema del transport anava molt lligat amb el tema de les energies, àmpliament treballat quan vam anar al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Terrassa. Agafat una mica pels pèls, podem dir que vam acabar fent servir bona part dels coneixements adquirits en els temes que vam fer al llarg del curs.

P.S.: Cara a repetir-ho el curs vinent, jo el tema del canvi el tractaria com un tema més. Igual que teníem el tema de ciutat o el tema que sigui. També caldria determinar, amb una definició clara i concreta, què és el canvi. Perquè el nen realment sàpiga a què ens referim, perquè, és clar, això de canvi... Tot està canviant, a vegades es difícil dir que no està canviant. Tu mires la tele i no hi ha un plànol que duri més de dos segons, és un canvi constant. Estem molt acostumats al canvi i fins a quin punt el sabem captar o no. Determinar molt què és canvi i en quins aspectes ens interessa. Si ens interessa només el morfològic, si ens interessa el d'ús que tu anomenes social. Determinar això bé i després treballar el tema de l'escala temporal en la línia que acabem de concretar.

M.P.: Treballar tot el tema de la durada...

P.S.: Perquè aquest quadre de doble entrada per situar els diferents temes en el temps està molt bé però, a la vegada, és difícil, hi ha molts conceptes... I també se'ls ha de fer entendre això: que els canvis d'èpoques no només estan en un tema sinó que ho han de veure com un conjunt. Quan canvia quelcom aquí és que també ha canviat aquí. Igual el canvi d'aquí és a causa d'això o això és a causa del canvi d'aquí... que tots es retroalimenten ... que tots es van donant a l'hora.

M.P.: Tu creus, però, que als alumnes els hem ajudat a millorar el concepte de canvi que tenien?

P.S.: Sí, jo crec que sí. Però tinc la sensació que van ser unes setmanes molt ràpides. No sé si és una sensació meua, totalment subjectiva, perquè jo també tenia exàmens estava molt ocupat i fent mil coses o no sé si realment ells també ho tenien aquell...

M.P.: No, hi havia una certa sensació, sobretot al final, que el curs s'acabava. En el moment de plantejar tota la part de la història diacrònica, hagués anat millor disposar d'unes sessions més, ens hagués anat millor. Sobretot perquè a ells van tenir la sensació de final de curs, que és una sensació des del punt de vista acadèmic bastant desagradable perquè tendeix al pànic. Tot s'havia d'acabar... Sí que es notava que el curs s'acabava. I nosaltres amb un mica més de temps haguéssim fet un debat, la posada en comú hagués estat més brillant, etc.

P.S.: Jo com a tema de final de curs trobo que està bastant bé. Moltes vegades en els instituts no s'acaben els programes i aquí es va més o menys acabar el que s'havia plantejat. Tampoc mai o quasi mai es fa cap posada en comú o s'intenta interrelacionar tots els temes, almenys jo no ho vaig fer a l'institut, ni a BUP ni a COU. En aquest sentit crec que és una bona idea.

Bé, a mi em sembla molt correcte el que s'ha fet. Hem de fer constar que el concepte de canvi no és un concepte fàcil.

Annex 7.

**Parts de les entrevistes fetes al professor -
tutors del grup - classe i als estudiants
universitaris en pràctiques agrupades
segons les preguntes**

- **Grau d'assimilació per part de l'alumnat dels conceptes clau de canvi i continuïtat**

1. Quina es la teva opinió respecte a com hem treballat els conceptes de canvi i continuïtat?

M.P.: Quan a les entrevistes que hem fet a l'alumnat els preguntava si en el mateix paisatge de Sant Quirze subsistien elements de diferents èpoques històriques (preindustrial, industrial i postindustrial) ens va sorprendre molt positivament que la majoria d'ells, un 90%, sabien ubicar molt bé els llocs: la patronal de tal època, la zona nova, la Vall Suau de tal altra. Tenien bastant clar el tema del canvi, que és el concepte que han treballat més. A part també sabien reconèixer el canvi en la funcionalitat que tenia abans i la que té ara. El centre cultural, per exemple, abans no tenia aquesta funció. El canvi de funció i de com permaneceix l'edifici, això ho tenien bastant clar. El concepte de canvi i continuïtat el tenien bastant clar. En general tots sabien diferenciar el que abans era una cosa i ara és l'altra. Tenien clar que l'edifici no canviava però sí la funció.

F.C.: Uns alumnes ja fa temps que viuen a Sant Quirze però n'hi ha d'altres que han vingut més recentment.

M.P.: Aquest canvi en geografia que és el canvi en el paisatge, que és el que hem anat treballant, el que es diu el palimpsest, em sembla que ha estat força ben captat segons hem escoltat i veiem en les seves respostes.

F.C.: Sí, anar a Barcelona i veure aquest esquema a Sant Quirze també els ha ajudat. (Francisco C.)

(...) a l'hora de treballar el tema La Ciutat crec que els alumnes han demostrat que tenien els coneixements adquirits (Antonio L.)

En la taula que vam treballar em sembla que els alumnes van captar la idea d'evolució i de canvi. A la sortida que vam fer per Sant Quirze, feia la

impressió que havien captat el concepte. De fet, és un concepte que sempre tens davant, però si no t'hi fixes no te n'adones. Era una cosa que ells ho sabien, el que passa és que no havien treballat el concepte (Alba E.)

M.P.: Tu diries que la teva impressió...

L.D.: Prou bona, però sempre hi ha coses per millorar... (Lara D.)

També va estar molt bé, des del meu punt de vista, agafar Sant Quirze ciutat postindustrial. I també el fet d'aplicar a Sant Quirze els coneixements adquirits al llarg del tema de la ciutat, per veure si reconeixien, en el lloc on viuen, elements de la ciutat preindustrial, industrial i postindustrial (Laura M.)

Des del meu punt de vista crec que si es vol fer èmfasi en el concepte de canvi, primer s'hi ha de dedicar més temps i després se'ls s'hi ha de transmetre què és exactament el que es vol il·lustrar en el concepte de canvi. Veient el que hi ha fet i el que es pretén potser seria bo determinar dos tipus de canvi.

El funcional o d'ús. Exemple: l'antic Hospital de la Santa Creu ara Biblioteca de Catalunya, i

El canvi morfològic, és a dir, coses que estan construïdes que ha desaparegut i ara hi ha coses noves.

Des del meu punt de vista, crec que és bo determinar aquest dos elements cara a què l'alumnat pot veure-ho més clarament si se li diu que el canvi pot ser funcional o morfològic. Això pel que fa al tema de canvi. Un altre tema que crec que és millorable és el treball sobre la durada del temps històric, intentar donar la temporalitat real (Pere S.)

Cara a repetir-ho el curs vinent, jo el tema del canvi el tractaria com un tema més. Igual que teníem el tema de ciutat o el tema que sigui. També caldria determinar, amb una definició clara i concreta, què és el canvi. Perquè el nen realment sàpiga a què ens referim, perquè, és clar, això de canvi... Tot està canviant, a vegades es difícil dir que no està canviant (Pere S.)

Bé, a mi em sembla molt correcte el que s'ha fet. Hem de fer constar que el concepte de canvi no és un concepte fàcil (Pere S.)

2. Creus que hem ajudat a l'alumnat a captar bé aquest concepte?
--

El que jo vaig treballar directament del tema penso que sí que va ser útil per apreciar el que és el canvi (Antonio L.)

La sortida que vam fer a Sant Quirze, tot i que costa d'organitzar, ells aquest tipus d'activitat l'agraeixen i a l'hora d'expressar-ho en un mural quedava molt clar que sí, que havien adquirit els coneixements (Antonio L.)

M.P: En el tema de la ciutat postindustrial, que vau preparar tu i la Laura, penses que va ajudar a què l'alumnat captés el concepte?

A E.: Jo penso que sí. Són coses que es veuen, quan t'ho diuen una vegada i suposo que se'n recordaran sempre. A més, essent de Sant Quirze, que ho veuen cada dia. El problema és que t'expliquin què és el canvi, que t'ho expliquin... (Alba E.)

M.P.: Creus que nosaltres els hem pogut ajudar a sistematitzar aquesta idea de canvi?

A.E.: Crec que saber-ho, sense ésser-ne conscients, ja ho sabien.

M.P.: El que passa és...

A.E.: El que passa és que t'ho han de dir. De vegades te'ns una cosa davant dels ulls i si no t'ho diuen tu no te n'enteres. Igual que quan amb el nostre grup vam fer l'itinerari pel barri d'El Raval. Els fèiem ser conscients dels diferents canvis, que ells mateixos reconeixen quan se'ls hi mostren... En general, en sembla que ha estat bé. (Alba E.)

M.P.: Quan vam passar per la plaça Sant Jaume i vam comentar que ja en temps dels romans el poder polític estava situat allí. Que hi ha uns edificis que han perdurat en el temps...

A.E.: Jo penso que això sí que ho tenen clar, l'època també, potser no la durada. Suposo que amb el "fris cronològic" jo suposo que sí (Alba E.)

M.P.: L'últim tema que vam treballar a l'Institut fou La Ciutat. Com ja saps, un dels objectius didàctics era la introducció del concepte "canvi i continuïtat". Creus que l'hem aconseguit? Volem saber una mica la teva impressió

L.D.: Al llarg de tot el curs he tingut una mica la sensació que moltes coses ja les sabien. En moltes classes ho hem vist: moltes coses les tenien dins però les havien d'anar traient. Moltes coses sí que les sabien però les havien d'ubicar bé. Els alumnes tenen bon nivell però fa uns anys el tenien més bo i s'exigien més coses. (Lara D.)

Estàvem mirant com havien canviat algunes zones de Barcelona, el tros de la Via Laietana i vam comentar-ho. I sí que aquí van fer moltes referències al que ja havien vist. Espero que sí, que hagin pogut fer una compilació de la ciutat almenys...(Lara D.)

Vam treballar Barcelona perquè era un model que teníem a prop. La visita posterior a Sant Quirze estava enfocada a establir les similituds entre el creixement d'ambdues ciutats. Dir: si a Barcelona hi ha això a Sant Quirze també hi és. Cara a enfocar la visió global del desenvolupament o el canvi a la ciutat. A Sant Quirze, que fou una localitat bàsicament agrícola, encara veïem els conreus, i les masies les coneixem encara pel seu nom: Can Barra, Can Mas, etc. (Laura M.)

En el tema dels mitjans de transport vam analitzar els cotxes que ara hi havia a casa seva i els vam comparar amb els que hi van haver a casa dels seus avis. Coses que potser no compten a l'hora d'un examen però que respecte de la maduresa dels nens i d'interrelacionar-se estan molt bé (Laura M.)

M.P.: Tu creus, però, que als alumnes els hem ajudat a millorar el concepte de canvi que tenien?

P.S.: Sí, jo crec que sí. Però tinc la sensació que van ser unes setmanes molt ràpides. No sé si és una sensació meva, totalment subjectiva, perquè jo també tenia exàmens estava molt ocupat i fent mil coses o no sé si realment ells també ho tenien aquell...(Pere S.)

- **Assoliment dels objectius didàctics de la unitat didàctica “la ciutat”**

1. Penses que hem assolit els objectius que preteniem aconseguir en el tema “la ciutat”?
--

En conjunt, tret aquests problemes, penso que tot el grup ha quedat en una idea més o menys clara del seu tema, i de com ha anat evolucionant al llarg del temps. També han pogut veure i sentir l'explicació per part dels seus companys dels altres temes (Francisco C.)

Diria que sí i que les coses han quedat força clares. Tot podria haver quedat millor si haguessin tingut més temps al final. Es podia haver arrodonit una mica més. La manca de temps al final s'ha fet notar (Francisco C.)

Penso que sí que l'objectiu s'ha acomplert. A part, durant el curs, deuen d'haver treballat les competències lingüístiques, que d'alguna manera hauran estat sempre presents en els temes (Antonio L.)

A més a més el tema La Ciutat va durar molt i no és que donessin molts conceptes, crec que va ser un aprofundir en els mateixos i insistint... Estic segura que en una sortida s'aprèn més que a l'aula, i en el passeig pel Barri Gòtic els alumnes van aprendre molt. Crec que sí. Aquestes sortides van ser posteriorment molt aprofundides insistentment. (Alba E.)

M.P.: Quan vam fer la volta per Sant Quirze jo vaig detectar que a mesura que anaven passejant, anaven sortint coses.

L.D.: Sí, allà mirant l'entorn vam dir que si mires el paisatge pots anar tirant enrera i llegint el paisatge, el paisatge sempre et porta enrera... La típica autopista que porta a un lloc on abans ja hi havíem passat... Aquestes són les lectures essencials a fer... (Lara D.)

▪ Valoració de la metodologia de treball utilitzada

1. Quina impressió n'has tret de com hem treballat?

El fet de posar quatre o cinc alumnes a treballar en grup sobre aquest tema va ser una bona idea. El major o menor aprofitament del temps depèn dels alumnes que componen el grup, ja que hi ha alumnes que capten la idea al primer moment i altres que els costa més (Francisco C.)

Després, també, un altre inconvenient que hi vaig veure cap a final de curs és que a l'hora de donar les instruccions per a treballar, no tots els practicants havien donat instruccions similars (Francisco C.)

Uns tenien molt clar què és el que havien de fer i altres no ho tenien gens clar (Francisco C.)

Potser haurien necessitat més temps al final, de fet el seu tema sí que el tenien clar però els dels altres, en ser potser la darrera hora, la calor... Amb tot penso que és un bon sistema, m'ha agradat molt el sistema. Crec que la idea està força bé i es pot continuar, intentant que al final quedi una mica més de marge. Potser es necessiten més sessions, però crec que en aquest sentit és força interessant (Francisco C.)

Cinc alumnes amb dues persones que els donen una atenció més directa. Es pot fer un seguiment millor, cosa que no es pot fer de manera tan sistemàtica quan tens tota la classe amb el professor. Això als alumnes els ha agradat bastant. Tenen com si fos un professor particular al costat (Francisco C.)

Els altres nois dels altres grups classe que no tenien aquesta experiència ho reclamaven. Com és que aquests tenen tant i nosaltres no? No podem, els responia, jo no puc fer el mateix que fan ells. Sí que a vegades treballaven en grup, i bé, vèiem que aprenien, que els agradava però això

no es pot fer com ho fèiem amb el grup B, és impossible, se'ns quedaria el programa molt endarrerit (Francisco C.)

Sí, en acabar el curs deien: l'any que ve continuarem? Mireu, no, l'any que tocarà fer-ho una altra vegada amb tercer nosaltres ja serem a quart. Ens agradaria fer-ho, però no (Francisco C.)

El tipus d'activitat que s'ha fet aquí, a Sant Quirze, la forma de treballar m'ha agradat força. Ha estat una forma d'anar fent una avaluació contínua fins i tot una avaluació final del que han après durant tot el curs (Antonio L.)

Van aprendre d'una manera diferent; les sortides que feien, els murals, els debats, els comentaris. Ells deien que els agradava la forma de treballar, la qüestió de fer murals (Antonio L.)

Els alumnes, en principi, han agraït l'experiència duta a terme. Volien aprendre d'una manera diferent, ho van recalcar moltes vegades. Els agradava la forma de treballar, el tipus d'activitat i, en principi, l'assimilació del coneixement. Agraeixen la forma d'aprendre així (Antonio L.)

Jo no coneixia aquesta forma de treballar i sí que a partir d'activitats, de recursos, de moure's per Internet i fer un mural de síntesi, penso que és una forma molt vàlida d'aprendre. Aquests alumnes sí que han assimilat els coneixements d'una forma diferent. (Antonio L.)

El més important que he vist és que els alumnes han reconegut aquest tipus d'experiència. L'avaluació que n'han fet ho confirma. (Antonio L.)

Penso que els nostres alumnes, al llarg del curs, poques vegades han hagut de fer esforços de síntesi, de concreció, d'explicitació per escrit de les seves idees. No sé si és millor o pitjor tal com ho hem fet, no ho sé, però sí que penso que potser hi ha moltes coses que les sabien i les havien de fixar (Lara D.)

Penso que, realment, abans hi havia més contingut, no sé si més ben explicat, ni si servia o no. Jo moltes coses les he oblidades, però de sisè i setè d'EGB, he estat mirant mapes que fèiem de població, de densitat, de fluxos i al·lucino (Lara D.)

També he detectat que els costa molt de llegir. Per exemple, el dia que vam ser a la Biblioteca buscant alguns llibres va ser molt interessant. Miraven un llibre i deien: ui, quantes coses que hi ha! (Lara D.)

El tema de l'energia també va ser molt interessant. A mi em va sobtar molt que tinguessin les energies alternatives com quelcom que encara ha de baixar de l'"OVNI". Hem tingut molins de vent tota la vida! Això del sortidor de benzina és tan ideal que llavors no et fas càrrec d'on venen les coses (Lara D.)

Llavors es necessita una mica més de lectura al marge del llibre de text, ja que aquest és molt concís, molt esquemàtic. ¿Com pot ser que amb les hores que havíem parlat, en els exàmens no siguin capaços de reflectir aquelles anècdotes que t'explica algú? Potser els falten més lectures. Potser falta una mica de lectura per a contrastar el llibre de text. Perquè nosaltres, els alumnes de Geografia, som molt joves i potser molts dies no vam acabar d'explicar bé les coses. Llavors ells s'han quedat amb la idea del llibre i punt. Van a l'examen i ja està. Potser introduir el fet d'unes hores de lectura de llibres, de manera lliure a la biblioteca o una mica guiada..., que no siguin obres molt denses, que no s'espantin..., també els permetrà, potser, aplicar a l'escriptura idees que hagin agafat dels llibres (Lara D.)

Cal dir a l'alumnat: sumeu tot el que veieu pel carrer, tot el que us expliquen a la tele, ... sumeu, sumeu..., i davant del text apliqueu-ho. Diuen: què hi poso?, el que vulguis... Llavors que escriguin sense por. S'ha de redactar més i escriure més. (Lara D.)

Jo crec que ha anat bé, el tema es va començar a tractar abans de Setmana Santa, hem estat bastant temps treballant-lo. S'ha fet un treball teòric a partir de textos, a la vegada que s'ha sortit al carrer. A la sortida a Barcelona, amb el nostre grup d'alumnes, vam treballar els barris d'El Raval i el Gòtic. No només va ser una explicació nominal del punts, què era cada cosa, sinó que vam intentar interrelacionar les coses. Per exemple, el MACBA i tot el que hi havia als voltants: què hi feia un locutori i al costat un bar de disseny. També, a nivell sociològic, es van veure les profundes diferències entre El Raval i el Barri Gòtic. Ells en van fer la comparació i per ells el barri d'El Raval era molt més caòtic, des del punt

de vista de neteja dels carrers, dels grups socials i de les funcions urbanes, etc. Crec que aquesta part que vam fer nosaltres va funcionar (Laura M.)

Potser el fet de fer sortides ha ajudat molt la motivació dels nens. Per exemple, el nostre grup era un grup de nens que preguntaven molt, donaven les seves opinions i feien estadístiques a classe (Laura M.)

Una cosa que no em va agradar van ser les últimes classes, a mesura que ens apropàvem al final del curs. Hi havia un cert esverament, la calor, les classes a la tarda (Laura M.)

En canvi, em va agradar molt el fet que va ser un tema que ens va servir de repàs de tot el que hem fet durant tot el curs (Laura M.)

Jo com a tema de final de curs trobo que està bastant bé. Moltes vegades en els instituts no s'acaben els programes i aquí es va més o menys acabar el que s'havia plantejat. Tampoc mai o quasi mai es fa cap posada en comú o s'intenta interrelacionar tots els temes, almenys jo no ho vaig fer a l'institut, ni a BUP ni a COU. En aquest sentit crec que és una bona idea (Pere S.)

ANNEX 8:

PARTS DE LES ENTREVISTES AMB L'ALUMNAT
RELACIONADES AMB LA VARIABLE CAUSES I
CONSEQUÈNCIES

A continuació es transcriuen literalment les respostes que ha donat l'alumnat a les causes i conseqüències que se li demanaven:

L'agricultura. Tema: El descobriment d'Amèrica

Causes

- Colom volia arribar a les Índies.
- Volia demostrar que la Terra era rodona (2).
- A la reina... doncs... li va semblar bé...

Conseqüències

- D'allà va portar productes nous.
- L'agricultura es va desenvolupar més.
- Doncs... va aparèixer el... el tràfic d'esclaus...
- Van aparèixer malalties desconegudes.
- La gent se'n va anar allà perquè allò era un país...
- I la gent podia tenir moltes riqueses...

La indústria. Tema: La màquina de vapor

Causes

- Volien transportar els productes i necessitaven... alguna cosa que els en transportés gran quantitat.
- Llavors, com que van descobrir el vapor, van inventar-se també la màquina.
- La màquina de vapor va aparèixer perquè... hi havia més població i llavors les indústries necessitaven fer més producció, més productes...
- Doncs que els amos de les fàbriques s'estalviaven més diners...

Conseqüències

- ... les fàbriques també funcionaven amb vapor.
- ... es feia més ràpidament...
- ... podien transportar més...
- ... més objectes, més productes i podien transportar també persones...
- Més ràpidament i més segur.
- Va augmentar la productivitat.
- ... no hi havia tanta mà d'obra...
- I molta gent se'n va anar al carrer...
- Van començar a fer servir una energia que no era humana, ni animal, ni...

El comerç. Tema: La implantació de les grans superfícies

Causes

- Quan es va passar de la primera revolució industrial a la segona revolució industrial, es van fer grans edificis preconstruïts que sortien molt barats i hi podia viure molta gent, i això feia que es necessitessin grans edificis on es vengués de tot i hi hagués molts productes per a poder abastir tota la gent que vivia en aquells edificis.
- I després, amb la segona revolució industrial, hi ha totes les fàbriques, hi ha molta feina i hi ha més... la gent no vol perdre gaire temps en la compra.
- Més comoditat per al comprador.
- Productes més barats, més econòmics.
- ... i més propers al teu habitatge.

Conseqüències

- Pots comprar el que necessites en poca estona i el temps el pots invertir en altres coses.
- S'organitzen d'una manera que hi ha gent que compra compulsivament, ...i perds el contacte amb la gent, ja que tu vas allà i compres, i el que et despatxa és com si fos una màquina...
- Hi trobes tot el que necessites, sigui menjar, siguin electrodomèstics.
- Ho tens tot ben distribuït per a trobar les coses.
- No acostumen a quedar gaire lluny i estan ben comunicats amb els trens, autopistes, carreteres.
- ... i les compres et surten barates.
- La qualitat dels productes que es venen.

Els transports. Tema: La màquina de vapor

Causes

- Intentaven buscar altres formes de transport més ràpides...

Conseqüències

- Perquè així es podien transportar tots els productes més bé.
- ... i més ràpidament...
- ... i en més quantitat.
- També... els habitatges també... per al funcionament de les màquines... per a facilitar les feines.
- A la indústria... per a produir més... per a produir amb més quantitat també...
- ... va poder generar el motor de benzina, els vaixells, els trens...

Els vestits. Tema: La moda

Causes

- Doncs la revolució industrial, que es va fabricar molta roba en sèrie, igual...
- La gent pobra dels pobles volien imitar els rics com vestien i... anaven imitant i... al final... s'ha creat la moda.
- Sorgeix amb les diferències socials.

Conseqüències

- ... que tothom va vestit igual.
- Doncs canviar cada dos dies l'armari.
- ... i deixar molts diners a les botigues.
- Cada cop la gent vesteix més bé.
- L'anorèxia, la bulímia...
- Que hi ha diferències entre uns que vesteixen unes coses i unes altres... es a dir, tu diferències un hippy perquè va amb la roba de colors...
- La gent va comprant més per estar a l'última i això comporta una despesa enorme que...
- Si tu formes part d'un grup, has de comprar certa roba.

Els habitatges. Tema: Les colònies industrials

Causes

- Aprofitar els rius.
- Ser lluny de les ciutats (vol dir: allunyar-los de les ciutats).
- Doncs... el patró de la fàbrica... bé, l'amo de la fàbrica construeix les colònies per estar situades al costat d'un riu, que és on té la fàbrica construïda...
- Allà hi ha els habitatges per als obrers, que és allà on viuen i... per a tenir-los controlats.
- Perquè la ciutat ja està urbanitzada i ha d'anar a... fora de la ciutat...

Conseqüències

- Es van fundar pobles al voltant.
- Les colònies, al llarg del temps, formen barris que absorbeixen la ciutat... No es poden relacionar (referit als obrers).

ANNEX 9. SOCIOMETRIA

9.1. L'ENQUESTA

IES SANT QUIRZE
ESO. 3r B

Nom i cognoms:

Data:

— Amb quins companys o companyes de la classe t'agradaria treballar a l'assignatura de Ciències Socials?

— Amb qui no t'agradaria treballar?

9.2. LA MATRIU

Consisteix en un quadre de doble entrada. Tant a l'eix de les coordenades com al de les abscisses s'hi col·loquen el nom i la inicial del cognom dels nois i noies de la classe, per ordre alfabètic de cognoms. El buidatge és relativament senzill. Es comença agafant els fulls de respostes individuals ordenats per ordre alfabètic i es van anotant les respostes de cada noi i noia a la matriu. La columna de l'esquerra correspon als electors i la fila de la part superior, als elegits. Es col·loca en una de les dues caselles que hi ha la intersecció de la línia de l'elector amb la columna de l'elegit el número d'ordre corresponent a l'elecció o rebutj. Si es el cas, la primera xifra correspon al número d'ordre de les eleccions fetes i la segona al número d'ordre dels rebutjos fetes.

Tot seguit ja es poden calcular els índexs sociomètrics, que en el nostre cas varen ser dos:

- a) Popularitat. És el percentatge d'eleccions rebudes, degudament ponderades. Valorarem la primera elecció amb 5 punts, la segona amb 4, la tercera amb 3, la quarta amb 2 i totes les altres amb 1 punt.
- b) Antipatia. És el percentatge de rebutjos rebuts, també degudament ponderats.

	Ignasi	Sandra	Raül	Marián	Albert	Franc.	Laia	Nerea	Auri	Adrià	Dani	Leti.	Casan.
Ignasi A.		- 8	- 9	- 10		7 -		- 6			- 1		- 4
Sandra A.				14 -	7 -	- -		3 -	9 -			12 -	13 -
Raül A.					7 -		5 -	- 1	3 -	1 -	- 2	8 -	
Marián C.	- 1		- 4	-	- 3		6 -				- 2		1 -
Albert D.	- 12		- 6	6 -		- 7	- 2	- 8	3 -	4 -	- 5	- 1	5 -
Francesc F.		2 -	- 2	- 8			- 9			- 6	- 3	5 -	- 7
Laia G.	- 2				- 1						4 -	1 -	5 -
Nerea G.		3 -	- 4							- 5	- 1		
Auri G.			- 3			3 -					- 4		
Adrià G.	8 -		1 -	5 -		11 -	2 -	- 2	12 -		- 4	4 -	3 -
Dani G.													
Leticia G.	- 3		5 -	7 -	- 2	- 5	1 -				4 -		6 -
Casandra L.			- 5	1 -	4 -					6 -	7 -		
Núria L.	5 -	6 -	- 4				- 3	2 -		- 5	- 1		
Pau L.	1 -		- 4	2 -							- 3		
Gerard L.		6 -	- 1		2 -		4 -	- 5		5 -	- 3		
Marc L.			- 4	- 6	1 -		- 5					- 3	- 7
Robert M.			- 2							1 -	- 1		
Àlex M.	4 -		- 4								- 2		
Agnès M.	6 -	3 -	- 3					1 -	- 5	- 4	- 2		7 -
Daniel M.	2 -		- 2								- 1		
Andrei M.			- 3					- 5			- 1		
Carlos M.	3 -		- 7	- 6	8 -					- 8	- 1	- 5	- 4
Bernat P.									1 -	4 -	- 1		
Maria R.		1 -			5 -			3 -					
Marc R.	2 -										- 3		
Xavier S.	- 15	8 -	- 6	- 12	2 -	- 8			10	9 -	6 -	- 3	- 2
Damià V.			- 4			3 -			1 -		- 3		

Eleccions ponderades	21	18	6	13	19	8	13	15	19	17	5	10	13
POPULARI TAT %	16	14	5	10	15	6	10	12	15	13	4	8	10

Rebutjos ponderats	14	1	45	5	12	3	9	14	1	6	79	13	7
ANTIPATIA %	11	1	35	4	9	2	9	11	1	5	61	10	5

Núria	Pau	Gerard	Marc	Robert	Àlex	Agnès	Daniel	Andrei	Carlos	Bernat	Maria	Marc	Xavier	Damià	
		3 -		6 - - 2	4 - - 5	1 - - 11	5 -		2 7			- 3			Ignasi A.
4 -	8 -			- 1		2 - 5	1 - -	11		10 - 1 -	6 -		11 -		Sandra A.
- 5	6 -			- 4 -	6				- 7 2 -			4 - - 3			Raül A.
	3 - 5 -			2 -				- 5					4 -		Marián C.
- 10 -	11 2 - 1 -			4				- 9					- 3		Albert D.
				1 - 4					- 5 4 - 1 -					3 -	Francesc F.
				2 -									3 -		Laia G.
5 -	2 - - 3			2		1 -					4 -		- 6 6 -		Nerea G.
				1						2 -			- 2 1 -		Auri G.
- 8			6 - 9 - - 7 - 1 - 6						10 - 7 - - 3 - 5						Adrià G.
															Dani G.
- 4				2 -					- 1				3 -		Leticia G.
		2 -		- 2 - 4		- 3				3 -		5 - - 1 8 -			Cassandra L.
	3 -			- 2		4 - 1 -					8 - 7 -				Núria L.
				- 1									- 2		Pau L.
				- 2					- 4 1 - 7 - - 6 - 7 3 -						Gerard L.
				- 1									- 2		Marc L.
		2 -		-											Robert M.
	3 -		6 - - 1			2 -			5 -			1 - - 3			Àlex M.
				- 1 - 7					- 8 5 - 2 -				- 6 4 -		Agnès M.
	3 -			- 4								1 - - 3			Daniel M.
				- 4 3 - - 6 2 -					4 -			1 - - 2			Andrei M.
7 -	5 -		4 - - 2	6 -		2 - 9 -						1 - - 3			Carlos M.
		3 -		- 2									- 3 2 -		Bernat P.
9 -	8 -			- 1		2 - 7 -						4 -		6 -	Maria R.
	3 -			- 1 4 -		1 -							- 2		Marc R.
- 13	10 - 1 - - 14 - 1 - 5 - 9 - 4 4 - - 7 5 - 7 - 3 -			- 1						2 -			- 2		Xavier S.
				- 1									- 2		Damià V.
5	27	21	10	13	8	15	29	3	5	26	23	30	8	21	Eleccions ponderades
4	21	16	8	10	6	12	22	2	4	20	18	23	6	16	POPULAR. %
6	1	3	1	91	8	8	6	3	11	0	4	2	53	0	Rebutjos ponderats
5	1	2	1	70	6	6	5	2	8	0	3	2	41	0	ANTIPATIA %

9.3. ELS DIAGRAMES

Amb els resultats obtinguts a la matriu, i per tal de facilitar-ne la seva lectura, s'elaboren els diagrames.

Diu Toesca (1974) que Northway va difondre un sistema que consisteix a dividir l'espai en tres cercles concèntrics, en els quals els individus són col·locats segons el seu índex de popularitat. Els que tenen un índex més alt se situen al centre i els menys escollits, als extrems. Aquest procediment rep el nom de *tècnica del blanc*. S'ha de vigilar, evidentment, la col·locació en el lloc adequat del seu nivell i fer intel·ligible la visió del diagrama.

En el primer, titulat "Popularitat", l'alumnat està situat dins dels cercles concèntrics segons el percentatge de les eleccions rebudes, degudament ponderades. De cada component del grup surt una fletxa que correspon a la seva primera elecció. En el segon diagrama, titulat "Antipatia", l'alumnat està situat en la mateixa posició que el diagrama anterior, però les fletxes dibuixades corresponen al seu primer rebuig.

DIAGRAMA : POPULARITAT

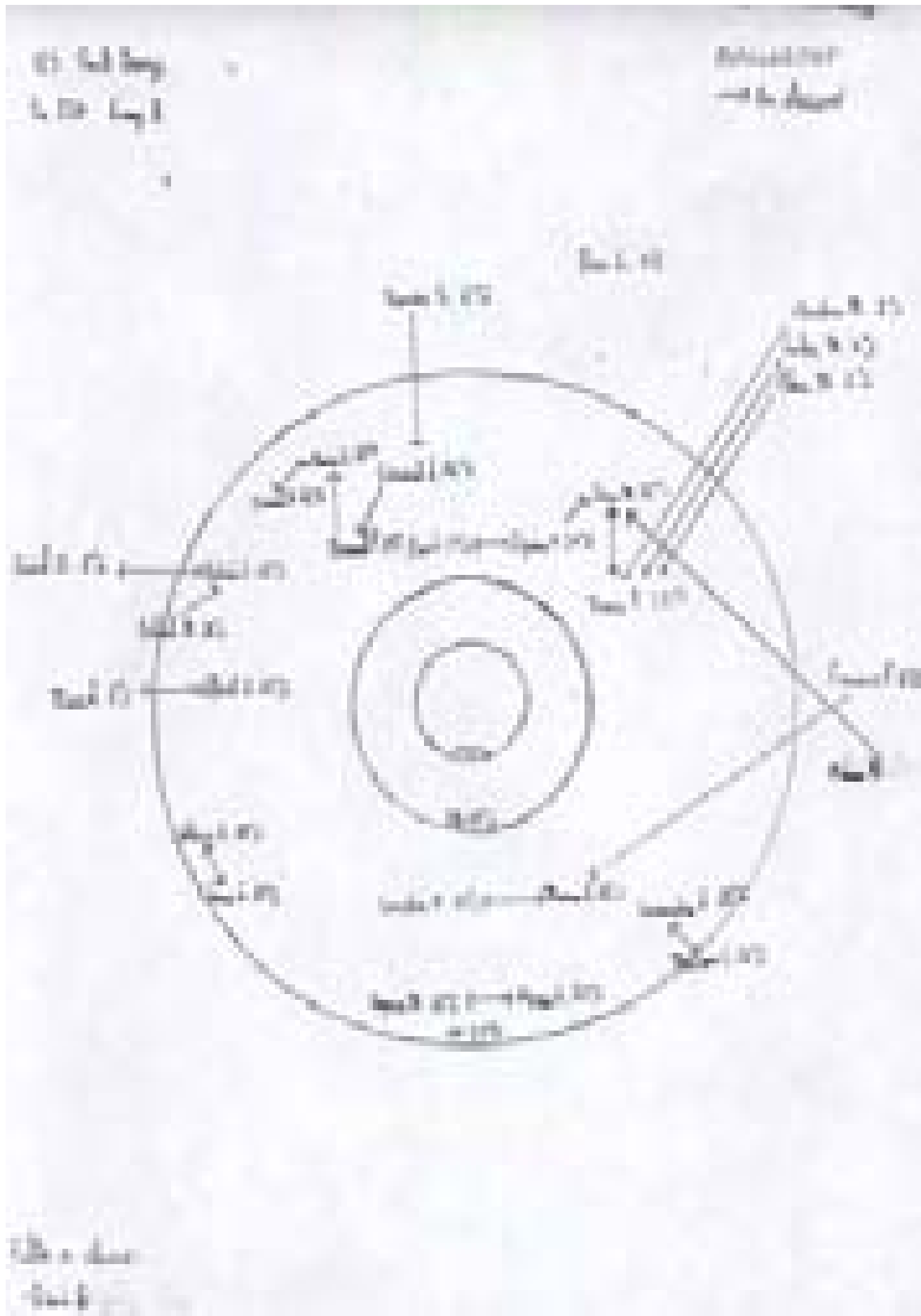
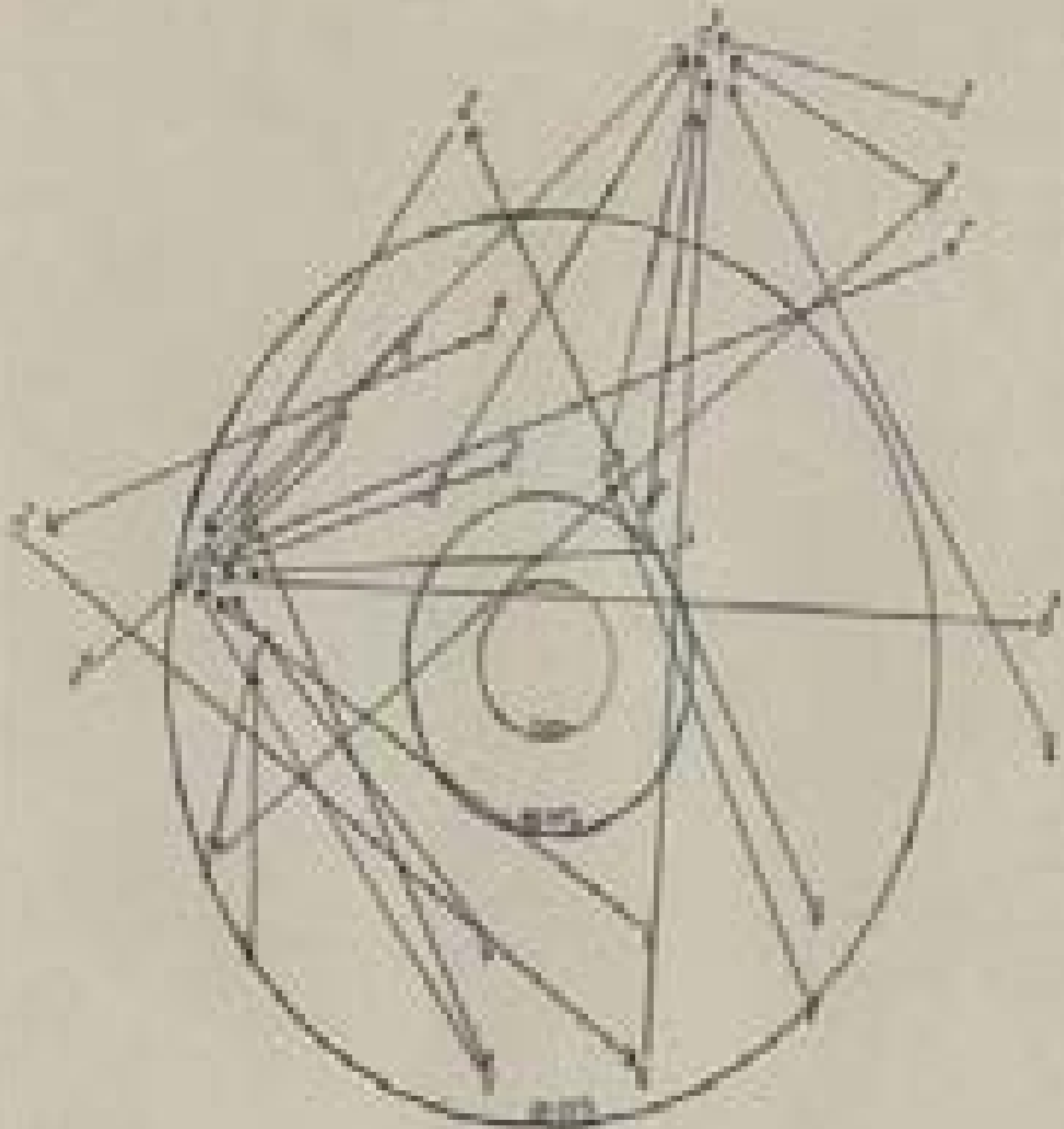

DIAGRAMA: ANTIPATIA

ANTIPATIA

→ la abog

9.4. ELS GRUPS DE TREBALL

(1r quadrimestre)

GRUP 1.

Professors: Lara i Pere

Àlex M.

Dani M.

Francesc F.

Marc R.

Robert M.

GRUP 2.

Professor: Biel

Albert D.

Andrei M.

Gerard L.

Laia G.

Leticia G.

GRUP 3.

Professor: Bernat

Dani G.

Ignasi A.

Marián C.

Pau L.

GRUP 4.

Professora: Alba

Auri G.

Damià V.

Marc L.

Núria L.

Xavier S.

Grup 5

Professors: Laura i Cristòfol

Adrià G.

Agnès M.

Casandra L.

Nerea G.

Raül A.

GRUP 6.

Professora: Sandra

Bernat P.

Carlos M.

Maria R.

Sandra A.

(2n quadrimestre)

GRUP 1.

Professora: Sandra
Albert D.
Maria R.
Raül A.

GRUP 2.

Professor: Cristòfol
Bernat P.
Nerea G.
Xavier S.

GRUP 3.

Professora: Alba
Núria L.
Pau L.
Robert M.

GRUP 4.

Professor: Biel
Dani G.
Francesc F.
Sandra A.

Grup 5

Professora: Lara
Andrei M.
Auri G.
Casandra L.
Marián C.

GRUP 6.

Professor: Pere
Àlex M.
Ignasi A.
Leticia G.
Marc L.

GRUP 7.

Professora: Laura
Agnès M.
Carlos M.
Dani M.
Gerard L.

GRUP 8.

Professor: Bernat
Adrià G.
Damià V.
Laia G.
Marc R.

Annex 10

Operadors temporals. Direcció de la successió.

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1^{era} revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim

poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se es traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca

qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt ràpid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura. Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres **la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomatets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any**

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginaria. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguessin a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'és un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinó per vendre-ho i extreure beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altra de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també oferia moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamiconà hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint

construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

— Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

— Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

— Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants.

— Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

— Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

— A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es construeixen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que venen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devian protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podian padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. Tambien en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el senyor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran massa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidian avandonar sus campos, sus masias, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tubieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Asi fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habian tirado abajo porque impedian el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venian a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demograficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podia alimentarse del escaso salario que recibian, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar mas actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. Tambien es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. Tambien como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en día ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antigament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial. Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulïn cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...,

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria Ll.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el que eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han

uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del agua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants. També hi ha una esglesia romànica del segle XVI perque l'esglesia era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritariament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perque no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i ademés també es quedaven amb una petita part de lo que produien. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, industries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perque s'han descobert molts materials nous. Els transports també son molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes mes energies que no son humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'homo sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'homo sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pasturessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la Zona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any , però anteriorment ja estava habitada ja que és un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreïen del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i

personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

Annex 11 Operadors temporals. Datació

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la **1ª revolució industrial**) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la **1ra revolució industrial**) i antigament els **romans** guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (**pre-industrial**). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, **prehistòrics** utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... **Romans** i **Ibers** van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la **edat mitjana** es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la **e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica**, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la **1^{era} revolució industrial**, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim

poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la **edat mitjana**, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però **un segle després** va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA **EDAT PRE-INDUSTRIAL**

En realitat a la **edat Pre-industrial** no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA **1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL**

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A **2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL**

Les ciutats van anar canviant-se es traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca

qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt ràpid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura. Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomàquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginaria. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la **ciutat Preindustrial**.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al **segle XVIII** anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un **període de temps** i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als polígons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguessin a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'és un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinó per vendre-ho i extreure beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat.

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de **l'època prehistòrica, concretament del neolític**, i es té la certesa que **els romans** també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: **els romans** varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de **l'època**, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també ofería moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta **era** es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. **Al final de l'època** van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE **LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL**

A **l'era de la primera revolució industrial** van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamicono hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE **LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL**

A **la segona revolució industrial** es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint

construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.
- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.
- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants.
- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los
- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.
- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el **s. III a.C.** Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la **civilització romana**. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de **l'època romana**, la domus i insula. En aquella **època** només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la **ocupació musulmana**, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la **reconquesta cristiana**, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser **l'època medieval**, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en **l'època dels castells feudals** era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la **primera revolució industrial**. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la **segona revolució industrial** es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es construïen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construïen en bloc, prefabricats. A **l'època postindustrial** la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que venen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escogemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la **Edad Antigua** la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La **cultura griega y romana** era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente **los romanos** lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la **época Medieval**. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. También en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el señor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas **ciudades medievales**... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – **Ind. Abandonada de l'Eixample**

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la **Rev. Ind.** la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habian tirado abajo porque impedian el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venian a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demograficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podia alimentarse del escaso salario que recibian, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar mas actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. Tambien es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. Tambien como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en dia ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del **barri Gòtic**, perquè és un exemple de **ciutat preindustrial**, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antigament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la **primera revolució industrial**, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la **segona revolució industrial**. Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. **És un barri clarament post-industrial**, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria LI.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, **fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església.** Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a **l'edat mitjana** la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona **fa més de vint-i-cinc anys** enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb **l'incendi l'any 1994 aproximadament** per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzua. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat

una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de **l'època preindustrial** reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser **fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial** allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de **la postindustrial** però **cada any el 25 de setembre** es fa la festa de **l'edat mitjana** i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb **l'edat mitjana** com tir amb arc, muntada a caball, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble **l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats** d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de **l'època post-industrial** es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del agua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una **zona PREINDUSTRIAL** que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants. També hi ha una església romànica del **segle XVI** perque l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perque no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produïen. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra **zona POSTINDUSTRIAL** que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perque s'han descobert molts materials nous. Els transports també son molt diferents que la **etapa preindustrial** ja que s'ha descobert el petroli i moltes mes energies que no son humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten **fa un milió i mig d'anys**. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula **d'un individu d'uns 5 anys**, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis **va aparèixer fa uns 100.000 anys**, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. **Van aparèixer fa uns 40.000 anys**. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A **la ciutat preindustrial**, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment **al cap d'un any**, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la **rotació trianual**, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny **cada any**.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una **ciutat mil·lenària**, ja que va ser fundada **l'any** , però anteriorment ja estava habitat ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de **l'imperi romà**, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure **l'imperi**, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, **el segle XVIII, en la revolució industrial**, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i

personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la **1a revolució industrial**. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

**Annex 12 Operadors temporals. Equitat
cronològica**

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob.

Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1^{era} revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que

algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanyats dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se es traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca

qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tecnificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt ràpid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura. Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomàquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginària. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als polígons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguessin a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'és un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinó per vendre-ho i extreure beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també oferia moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamiconna hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint

construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamicona:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estan dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es construeixen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que venen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devian protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podian padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. Tambien en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el senyor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran massa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidian avandonar sus campos, sus masias, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un "buen futuro para nuestros hijos", y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tubieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Asi fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habian tirado abajo porque impedian el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venian a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demograficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podia alimentarse del escaso salario que recibian, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar mas actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. Tambien es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. Tambien como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en día ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antigament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial. Els edificis no són de molta qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria Ll.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca. **Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat**

una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no té en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del aigua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants. També hi ha una esglesia romànica del segle XVI perque l'esglesia era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritariament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perque no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i ademés també es quedaven amb una petita part de lo que produien. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perque s'han descobert molts materials nous. Els transports també son molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes mes energies que no son humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homos erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'homo sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'homo sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any , però anteriorment ja estava habitada ja que és un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i

personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

Annex 13 Operadors temporals. Eix temàtic

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, (els) prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim

poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se el traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca

qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderurgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt rapid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura (?). Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilometres la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomaquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginària. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen (?) molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vingués a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'es un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altre coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinò per vendre-ho i extreuren beneficis; tot aixó resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que duran l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat de la visita i que els hagi agradat força.

Text n. 04

Autor. Albert D.

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicon. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicon a va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicon, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també oferia moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamicono hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint

construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es constreixen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que veuen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se sitúa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que

intentaban conquistar territorios. También en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el señor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habían tirado abajo porque impedían el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podía alimentarse del escaso salario que recibían, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar más actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. También es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que también las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. También como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en día ha sido utilizada como uso de museo.

Último paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden gozar de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor: Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antigament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial. Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que són necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria LI.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual (no) hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzua. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat

una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no te en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafem un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del agua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor: Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat té una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballaven els artesans. També hi ha una església romànica del segle XVI perquè l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perquè no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i ademés també es quedaven amb una petita part de lo que produïen. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat té una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous. Els transports també són molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no són humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINÀRIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homos erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

Ciutat postindustrial

Hi ha més mecanització, agricultura biològica, productes transgènics, que són productes que han estat retocats genèticament

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any (?), però anteriorment ja estava habitada ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreïen del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i

personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

Annex 14 Operadors temporals. Valoració dels canvis

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim

poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se es traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els polígons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt ràpid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura. Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomaquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginària. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguessin a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'és un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina. Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinó per vendre-ho i extreure beneficis; tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any. La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona hi va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també oferia moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamiconà hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estan dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es construïen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construïen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que venen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escogemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. También en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el señor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un "buen futuro para nuestros hijos", y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habian tirado abajo porque impedian el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y esteticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venian a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demograficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podia alimentarse del escaso salario que recibian, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar mas actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. Tambien es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. Tambien como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en dia ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants. Antigament, els camins eren de terra i hi pasaven carros. Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial. Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència. A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari. Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades. És un barri clarament post-industrial, ja que te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria LI.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. **Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.**

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. **La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca.** Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat

una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. **Avui en dia, la gent no te en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.**

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del agua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants. També hi ha una església romànica del segle XVI perque l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritariament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. L'agricultura era de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. La ramaderia no es practicava molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. Els transports es feien amb carros i amb força animal perque no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. El comerç era casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produïen. Les cases eren baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses. Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perque s'han descobert molts materials nous. Els transports també son molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes mes energies que no son humanes ni animals. Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homos erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any , però anteriorment ja estava habitada ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

Annex 15 Operadors temporals. Relació entre els elements

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin és actualment molt poc desenvolupada (es pot dir que encara està per la època de la 1ª revolució industrial) però es molt reconeguda mundialment per la producció d'adobs. Començarem el recorregut per l'ajuntament, on avans era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ra revolució industrial) i antigament els romans guardaven aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial). L'agricultura al llarg de la història fins avui ha evolucionat molt en aquesta regió, prehistòrics utilitzaven pedres de riu i la força dels animals... Romans i Ibers van ser els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (per això les terres actuals són tan fèrtils). A la edat mitjana es va ignorar bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments produïa greus malalties com la pesta o plagues. A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians van començar a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, venent i comprant la seva única matèria: l'adob. Actualment (en aquesta regió) encara si distingeixen característiques de la 1era revolució industrial, la producció d'adobs es produeixen a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin era i és la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar). La roba dels karlinians no ha seguit mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualmente amb la carn). Tota la roba que portaven i porten les aconseguen i l'aconsegueixen "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors). A molts dels karlinians no els hi agrada la roba que porten i el que fan es treballar a les fàbriques on allà els hi donen uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians no coneixen els transports, només tenen un tractor amb el que només cultiven les terres (passem per davant d'ell). Encara que està molt ben comunicada per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú prengui mal o acabi malalt, tenen que caminar 15 km fins al pròxim

poble (St. Quirze del Carlí) on tindran que acabar agafant un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians utilitzaven la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però un segle després va ser rebutjada pels mateixos ja que la olor dels adobs molestava als mateixos habitants. Actualment, els habitatges s'han millorat molt gràcies als guanys dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...) I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la edat Pre-industrial no era ben bé una ciutat la gent rica i els senyors feudals tenien castells emmurallats o també hi havia pobles emmurallats també hi havia poblets al costat de les ciutats com Barcelona hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona la gent en aquell llavors la gent vivia malament perquè hi havia molta pobresa sovint no tenien que emigrar però el més habitual eren les sopes de ceba i el pa. Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè no es podien gastar els diners en roba, la ciutat o el poblat no seguia ningú tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases no feien planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats van anar canviant i gracies al surgiment de la maquina de vapor van anar prosperant ja no havien de fer els viatges amb burro els podien fer amb tren o en vaixell. Alguna gent as va anar a les ciutats a viure i va anar deixant el camp la gent ja cada vegada vivia millor perquè cada vegada la industria estava més tecnificada i produia més llavors hi havia més treball la gent podia menjar millor i vestir millor. A part feien servir una agricultura de subsistencia pero també amb el que sobrava ho venien venien l'excedent i la gen anava fent petits negocis també hi havia botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats van anar canviant-se es traçat es a dir miraven com construir els edificis feien servir un tipus de traçat cada vegada utilitzaven més el traçat ortogonal van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es vivia millor a la ciutat com que no hi cabia tota la gent a la ciutat van començar a construir els poligons d'habitatge com el de belvitge que eren blocs alts i prefabricats van fer un munt d'edificis barats i de molt poca

qualitat i així són ara que la meitat d'ells estan que es cauen. També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica va anar proliferant el tren de vapor i van començar a construir-se moltes línies de tren. També va sorgir el motor d'explosió el cotxe. També van sortir avions poc tenificats i poc segurs però amb el pas del temps van avançar molt i molt ràpid també a finals del segle XX va sortir la nau espacial i va permetre fer viatges i visitar l'espai o la lluna. L'agricultura de subsistència va passar a agricultura de mercat i més tecnificada. La manera de construir va passar a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment no portem molt de segle XXI però els cotxes i la moda són un dels grans atractius d'ara. L'agricultura. Però el que més es mira ara és el temps i els cotxes són més ràpids els trens es mesuren per temps no per quilòmetres la fruita ja no té temporada tot l'any i ha tomatets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginària. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de com era la ciutat al segle XVIII anirem a visitar el casc antic.

Aleshores la ciutat era un poble no massa gran, on els carrers eren estrets i estaven poc organitzats. Les cases eren baixes i a la perifèria del poble es podien trobar alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es dedicava a l'agricultura, la qual era bàsicament de subsistència. A vegades, quan els hi sobrava part d'alguna collita anaven al mercat, que era força petit, i ho venien. La gent que conreava les terres s'ajudava de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans. La gent aprofitava la força animal per desplaçar-se, es a dir, que utilitzaven sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també era molt freqüent al poble, ja que era un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho podien fer amb regularitat, ja que tenien el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també era un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear era el guaret, aquest consistia en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta recuperava la fertilitat del sol i ja es podia tornar a conrear.

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com podem comprovar els barris que van estar construïts durant aquest període de temps tenen uns carrers no tan irregulars com els del casc antic, també podem observar que els edificis són més alts però que estan en mal estat i la població ha augmentat.

Les ciutats industrials estan marcades sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet va fer augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble es va acabar convertint en una petita ciutat.

La gent se sentia atreta degut a la demanda de mà d'obra, i que la gent que encara vivia de l'agricultura vinguessin a buscar una vida millor. Aquesta gent vivia en barris obrers situats a la perifèria. **Durant aquesta època van aparèixer grans avenços que poc a poc anirien evolucionant. La màquina de vapor n'es un exemple el qual més endavant es va convertir en el motor de benzina.** Durant la industrialització van aparèixer altres coses parlant de maquinària; **com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests pertanyen a la primera revolució industrial. Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius...** I apareix l'agricultura de mercat, per tant ara ja no es conrea per sobreviure sinò per vendre-ho i extreure beneficis; **tot això resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any.** La rotació triennal que abans he mencionat consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual servia de pastura. Per tant podem dir que durant l'industrialització es produeixen grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que s'ha de dir és que durant l'època postindustrial les activitats industrials han estat desplaçades del centre urbà i han anat a parar a la perifèria de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers són amples i regulars i les cases i els pisos estan en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que "esta feta" per donar una bona qualitat de vida. La ciutat postindustrial consta de zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats estan recuperant i renovant el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop s'encareix més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura hi ha agut canvis, a aparegut l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que serveix per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat de la visita i que els hagi agradat força.

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona. Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí. També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments. Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil. A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats. A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. **A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí**, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant. **Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època**, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es va emmurallar i els camps de conreu van ser traslladats a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles estava molt sol·licitat i ocupat. En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que era una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també oferia moltes oportunitats per a

treballar: es podia treballar al port, al camp... En aquesta era es varen construir molts dels carrers que avui ocupen el casc antic. També se'n van empedrar alguns dels més concorreguts per a que la gent que anava en carro o a cavall pogués anar més còmodament. Les cases es van començar a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que resistia i aguantava més que les cases fetes amb pals que, amb el vent cedien i s'havien de reconstruir. Això no volia dir que aquest material de construcció no cedís ni que no es trenqués. Al final de l'època van sorgir les agrupacions de gent que feien el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades. Els locals comercials que avui estan al centre urbà, abans van ser utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes. Els gremis s'agrupaven per carrers i a cada carrer s'hi ajuntaven alguns artesans que feien la mateixa feina, per a que fos més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial van caure les muralles, ja que es necessitava molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es buscava la continuïtat dels carrers. Les indústries es varen establir al centre de les ciutats. També es va construir l'eixample de la ciutat on avui dia hi viu la major part de la gent de la ciutat. A Plamiconà hi va arribar el ferrocarril i es varen empedrar tots els carrers. La gent es va començar a vestir tots a "la moda" degut a la invenció de la indústria tèxtil. Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, continuava sent la via d'enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es varen asfaltar la totalitat dels carrers, ja que els cotxes eren més utilitzats cada cop degut a que els preus baixaven. Es van construir molts polígons d'habitatges per als obrers que venien treballar a les indústries de la ciutat que estaven desplaçant-se a les afores i es situaven en altres polígons, en aquest cas els industrials. La gent anava a treballar amb monos de treball, tots uniformats. Els habitatges dels polígons eren petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats. Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que tapaven i aïllaven de l'exterior. Aquest blocs d'habitatges estaven sovint

construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència ara se n'estan tirant a terra alguns, per a no córrer el risc de que es caiguin amb gent a dins. Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- Es construeixen nous habitatges en substitució d'altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.

- Els carrers són amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor s'han convertit en els vehicles més usats per la població per a moure's per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars... Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem va néixer cap el s. III a.C. Al casc antic hi podem veure diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana. Al voltant de l'actual casc antic hi havia les muralles de la ciutat, de les quals es poden veure algunes restes. També podem observar algunes restes dels habitatges de l'època romana, la domus i insula. En aquella època només hi havia petits comerços d'artesans. Podem observar com, després de la ocupació musulmana, van quedar algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament. Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí va ser utilitzada com a església pels cristians. Aquests, van construir unes noves muralles que veurem més endavant. Aquesta va ser l'època medieval, de la que en van quedar les muralles i el castell. La vida en l'època dels castells feudals era radicalment diferent. Ara veurem la zona en que, després d'una gran evolució, va anar arribant la primera revolució industrial. Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, es van construir les fàbriques. Al voltant d'elles, es van construir habitatges per als obrers, que vivien en males condicions. Aquí al darrera hi podem veure l'antiga fabrica, que ara és un museu de la ciència. També es construïen fàbriques molt més lluny de les ciutats, formant les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial es van començar a construir els polígons d'habitatges i zones residencials. Degut a la popularització del cotxe ja no es construeixen colònies industrials. El fet que els obrers puguin viure a les ciutats, sumat a la immigració, fa que es comencin a construir pisos molt petits i amb males condicions, que es construeixen en bloc, prefabricats. A l'època postindustrial la ciutat ja és molt més avançada. A aquella zona que venen darrera meu poden veure noves zones residencials. Les cases tenen sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escojemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas. Antiguamente la gente se agrupaba en pequeños núcleos aislados. En la Edad Antigua la ciudad tenía el máximo poder político, económico y religioso. La cultura griega y romana era muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; utilizaban planos ortogonales, es decir, la ciudad era una cuadrícula. Lógicamente los romanos lo construían así porque forma de llegar al centro era mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval. La ciudad, el centro económico, lo tenían emurallado porque antiguamente devían protegerse de los ataques, la ciudad era un lugar de refugio; ya que podían padecer de los ataques que intentaban conquistar territorios. También en la ciudad se encontraba un castillo, donde vivía el señor feudal, alrededor de las murallas todo eran campos, donde los campesinos cosechaban sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona. Las calles de este barrio reflejan las antiguas ciudades medievales... En el centro de la ciudad situaban el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos situamos en un barrio que fue construido en el siglo XIX. En esta época Barcelona vivía una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos decidían abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde esperaban encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se encontraron con unas viviendas humildes, en malas condiciones. Trabajo si que lo tenían, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y tuvieron que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Así fueron creados los barrios obreros.

Los obreros trabajaban para vivir, y vivían para trabajar. Recibían a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX. Un ejemplo de barrio que fue construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad. Por aquel entonces las murallas ya se habían tirado abajo porque impedían el crecimiento, habitados por familias trabajadoras. A simple vista podemos darnos cuenta de que la calidad no es del todo buena, y estéticamente no son agradables. En los años 60 y 70 Barcelona vivió otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que venían a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente fue el causante de tener que construir barrios de este tipo. La gente podía alimentarse del escaso salario que recibían, y los medios de transporte no llegaban casi hasta estos puntos, y eso hacía que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este es un lugar más actual, apreciamos muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas. En este lugar se instalaban centros de negocios y tiendas. La gente que habita estos barrios son familias, que muchas de ellas trabajan en el sector terciario. También es una zona de mucha circulación, pasan todo tipo de transportes, claro que también las zonas verdes sirven como un lugar de reposo y de descanso. También como barrio postindustrial, aquí se halla una antigua fábrica reconstruida que hoy en día ha sido utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto finaliza en un grande parque, muy verde y florido, situado al lado del barrio jardín, donde pueden gozar de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat. Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi. Ara continuem, **podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters**. Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets. **Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants**. Antiguament, **els camins eren de terra i hi pasaven carros**. Com veiem, aquí **no hi ha zones verdes**, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor. Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria. Ara, ens allunyem una mica de Barcelona i ens en anem a **Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial**. **Els edificis no són de molt bona qualitat, ja que es van fer ràpid, perquè es necessitaven de molta urgència**. **A cada edifici hi cap molta gent, perquè són molt grans, ja que van ser construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari**. **Els carrers són amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes**. Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé son inexistents. També són inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura està més al interior. Ara tornem a Barcelona, exactament al **barri de la Vila Olímpica**, un barri amb les **zones ben organitzades i planificades**. És un barri clarament post-industrial, ja que **te comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes...**

perquè la gent de la ciutat cada cop demana més serveis, que son necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria LI.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa nou-cents cinquanta-dos anys, aproximadament, es va aixecar aquesta església. Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, pròximament es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte. El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat. Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases. Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim. No poden deixar en pau ni els morts. El casc antic de Nallruim, també es caracteritza per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers també la té irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que abans no es miraven tan la manera en la qual eren construïts. Casi tot el que ara veiem edificat, abans, eren boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina més "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall. La gent d'aquest poble, Nallruim, anava vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren. El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa més de vint-i-cinc anys enrere. La part de darrere, eren tot vinyes i el que ara és Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzua. Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans era la perifèria, que ara ha quedat

una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint. Hi han uns pisos, que estan entre el que ara és el centre educatiu Sant Quirze i el que és el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que son semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida. Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables. Les constructores, han anat construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix. Avui en dia, la gent no te en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble trobem una masia de l'època preindustrial reformada i encara te objectes característics el carro servia per carregar les collites si cultivaven cereals. Es ferà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major trobem la fabrica que s'ha reutilitzat pero que antigament funcionava amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament trobem el gran centre comercial que va ser fundat l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran té una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port. El port es un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger. També té una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital. La vestimenta es normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble l'any 1984 es va construir un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafem un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, las temperatura de l'ambient, la temperatura del agua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors

es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita tornem a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli antic ja que hi ha tallers i cases antigues on treballàven els artesants. També hi ha una església romànica del segle XVI perquè l'església era un lloc on tot el poble es reunia per xerrar. La gent vivia majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs. **L'agricultura era de subsistència** ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava. **La ramaderia no es practicava molt** ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia. **Els vestits eren molt pobres, es vestien amb draps** ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps. **Els transports es feien amb carros i amb força animal** perquè no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal. **El comerç era casi nul** però **hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien**, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produïen. **Les cases eren baixes i fetes de fang** ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més recent. **No hi ha sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç**, ja que pots trobar-hi moltes coses. **Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents** ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous. **Els transports també son molt diferents** que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no son humanes ni animals. Les cases, es a dir, **els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.**

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa. Els orígens de Cropa es remunten fa un milió i mig d'anys. Quan encara hi havia els homo erectus. Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa. Els homo erectus, fabricaven eines amb els ossos dels animals que caçaven, també fabricaven eines amb pedres, que anaven fent-les afilades perquè tallessin més, les feien afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit abans, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc. També coneixien el foc, que això va ser un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus es troben a Àsia, Àfrica i Europa. Als jaciments de Cropa, s'han trobat restes d'homo erectus, s'han trobat eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home va aparèixer l'home sapiens neanderthalis va aparèixer fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses. Aquestes habiten en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja enterraven els morts. Aquests es trobaven a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també s'han trobat restes arqueològiques de l'home sapiens neandertalensis, s'han trobat bàsicament, eines i ossos d'animals, també s'ha trobat un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'home sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, van aparèixer els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres. Van aparèixer fa uns 40.000 anys. Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia. També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades. Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes. Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, va aparèixer el motor de vapor, que va fer que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió. Els homes anaven vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques es van construir barris obrers, per la gent que treballava a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no eren naturals, sinó químics, també tiraves pesticides a les plantes perquè no agafessis ni plagues d'insectes ni cap malaltia. L'agricultura és molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any. A causa d'això hi han excedents. I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també evolucionen molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També sorgeix un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, sorgeixen els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la 2ona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montear, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any , però anteriorment ja estava habitada ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure. **Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana,** perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials. Per això, **les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat...** perquè s'ho podien permetre, però **els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreïen del seu bestiar** perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment. També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho. Si em segueixen podran veure **aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i**

personal, perquè així pujaven els beneficis. Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat. La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial. Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.

Annex 16 Indicators de temps

Text n. 01

Autor: Ignasi A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC: NOM CIUTAT: KARLIN

Karlin **és actualment** molt poc desenvolupada (es **pot dir** que **encara** està per la època de la 1ª revolució industrial) però **es molt reconeguda** mundialment per la producció d'adobs.

Començarem el recorregut per l'ajuntament, on **avans** era el principal lloc de producció d'adobs (a la 1ª revolució industrial) i **antigament** els romans **guardaven** aquests adobs per aplicar-los als seus camps (pre-industrial).

L'agricultura **al llarg** de la història **fins avui** **ha evolucionat** molt en aquesta regió,

prehistòrics **utilitzaven** pedres de riu i la força dels animals...

Romans i Ibers **van ser** els emprenedors de la utilització dels adobs per als seus camps (**per això** les terres actuals **són** tan fèrtils).

A la edat mitjana **es va ignorar** bastant l'agricultura ja que per la mala condició dels aliments **produïa** greus malalties com la pesta o plagues.

A la e. Moderna, amb la descoberta d'Amèrica, els karlinians **van començar** a comerciar per els mars Índic, Atlàntic i Pacífic, **venent i comprant** la seva única matèria: l'adob.

Actualment (en aquesta regió) **encara** si **distingeixen** característiques de la 1^{era} revolució industrial, la producció d'adobs **es produeixen** a les indústries situades al nucli de la ciutat (com ho estem veient).

Karlin **era i és** la única ciutat que té una quantitat descomunal de bestiar, ja que necessiten els seus fems per produir l'adob (passem per davant d'una granja plena de bestiar).

La roba dels karlinians **no ha seguit** mai una moda, ja que mai s'han aprofitat del seu bestiar per produir roba (igualment amb la carn).

Tota la roba que **portaven** i **porten** les **aconseguien** i l'**aconsegueixen** "baratant" (intercanviant diferents objectes de diferents valors).

A molts dels karlinians **no els hi agrada** la roba que **porten** i el que **fan es treballar** a les fàbriques on allà els **hi donen** uniforme gratis (simples peces de cotó).

Els karlinians **no coneixen** els transports, només **tenen** un tractor amb el que només **cultiven** les terres (passem per davant d'ell).

Encara que **està molt ben comunicada** per una àmplia xarxa de autopistes i en cas que algú **prengui** mal o **acabi** malalt, **tenen** que caminar 15 km fins al pròxim poble (St. Quirze del Carlí) on **tindran que acabar agafant** un tren fins a Karcelona (on es troben els millors hospitals del país).

Antigament, a la edat mitjana, els actuals karlinians **utilitzaven** la seva font d'adobs per construir els seus habitatges, però **un segle després** **va ser rebutjada** pels mateixos ja que la olor dels adobs **molestava** als mateixos habitants. **Actualment**, els habitatges **s'han millorat** molt gràcies als guanyats dels adobs (cases jardins i blocs de pisos, zones residencials...)

I aquí s'acaba el recorregut turístic.

Text n. 02

Autor: Raul A.

Títol: -

LA CIUTAT A LA EDAT PRE-INDUSTRIAL

En realitat a la **edat Pre-industrial** no **era** ben bé una ciutat

la gent rica i els senyors feudals **tenien** castells emmurallats o també **hi havia** pobles emmurallats

també **hi havia** poblets al costat de les ciutats com Barcelona

hi havia poblets al costat fora de les muralles de l'antiga Barcelona

la gent **en aquell llavors** la gent **vivia** malament perquè **hi havia** molta pobresa sovint no tenien que emigrar

però **el més habitual** **eren** les sopes de ceba i el pa.

Vestien amb sacs amb aquelles robes de sac perquè **no es podien** gastar els diners en roba,

la ciutat o el poblat **no seguia** ningun tipus de traçat bueno l'irregular perquè alhora de construir-se les cases **no feien** planols.

LA CIUTAT A LA 1a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les Ciutats **van anar canviant** i gràcies al surgiment de la màquina de vapor **van anar prosperant**

ja no **havien de fer** els viatges amb burro **els podien fer** amb tren o en vaixell.

Alguna gent as **va anar** a les ciutats a viure i **va anar** deixant el camp

la gent ja **cada vegada** **vivia** millor perquè cada vegada la indústria **estava** més **tecnificada** i produïa més llavors **hi havia** més treball la gent podia menjar millor i vestir millor.

A part **feien servir** una agricultura de subsistència però també amb el que **sobrava** ho **venien** venien l'excedent i la gent **anava** fent petits negocis

també **hi havia** botigues petites d'artesans

LA CIUTAT A 2a REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Les ciutats **van anar canviant**-se es traçat es a dir **miraven** com construir els edificis **feien servir** un tipus de traçat cada vegada **utilitzaven** més el traçat ortogonal

van començar la gent del camp cap a la ciutat perquè es **vivia millor** a la ciutat

com que no hi **cabia** tota la gent a la ciutat **van començar** a construir els polígons d'habitatge com el de belvitge que **eren** blocs alts i prefabricats

van fer un munt d'edificis barats i de molt poca qualitat i així són **ara** que la meitat d'ells **estan que es cauen**.

També amb la tecnificació de la indústria siderúrgica **va anar** proliferant el tren de vapor i **van començar a construir-se** moltes línies de tren.

També **va sorgir** el motor d'explosió el cotxe.

També **van sortir** avions poc tenificats i poc segurs però **amb el pas del temps** **van avançar** molt i molt ràpid

també a finals del segle XX **va sortir** la nau espacial i **va permetre** fer viatges i visitar l'espai o la lluna.

L'agricultura de subsistència **va passar** a agricultura de mercat i més tecnificada.

La manera de construir **va passar** a un traçat o trama ortogonal.

LA CIUTAT POST-INDUSTRIAL

De moment **no portem** molt de segle XXI però els cotxes i la moda **son** **un** dels grans atractius d'ara.

L'agricultura.

Però el que més es mira ara es el temps i els cotxes son mes ràpids els trens es mesuren per temps no per quilometres

la fruita ja no te temporada tot l'any i ha tomaquets en canvi fa uns anys (20) no hi havia fruita etc. tot l'any

Text n. 03

Autora: Sandra A.

Títol: RECORREGUT TURÍSTIC

En breus instants iniciarem el recorregut per la meva ciutat imaginària. El recorregut seguirà un ordre cronològic, per tant començarem per la zona de la ciutat Preindustrial.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Per fer-nos una idea de **com era** la ciutat al segle XVIII **anirem a visitar** el casc antic.

Aleshores la ciutat **era** un poble no massa gran, on els carrers **eren** estrets i **estaven** poc organitzats.

Les cases **eren** baixes i a la perifèria del poble es **podien trobar** alguna masia o granja.

La majoria de la gent del poble es **dedicava** a l'agricultura, la qual **era** bàsicament de subsistència.

A vegades, quan els **hi sobrava** part d'alguna collita **anaven** al mercat, que **era** força petit, i ho **venien**.

La gent que **conreava** les terres **s'ajudava** de eixen molt poc "desenvolupades", de la força animal i de les mans.

La gent **aprofitava** la força animal per desplaçar-se, es a dir, que **utilitzaven** sobretot els caballs, els ases o mules i els bous per desplaçar-se

La caça també **era** molt freqüent al poble, ja que **era** un bon mitjà per poder-se alimentar. Al poble ho **podien** fer amb regularitat, ja que **tenien** el bosc a la vora.

Igual que la caça, la pesca també **era** un bon sistema per aconseguir menjar.

Un sistema molt utilitzat per conrear **era** el guaret, aquest **consistia** en deixar reposar una parcel·la durant un període de temps i així aquesta **recuperava** la fertilitat del sol i ja **es podia tornar** a conrear.

Ara ens dirigim cap als poligons industrials i cap a les zones construïdes durant la primera i la segona revolució industrial compreses entre els segles XIX – XX.

CIUTATS INDUSTRIALS

Com **podem comprovar** els barris que **van estar construïts** **durant** aquest període de temps **tenen** uns carrers no tan irregulars com els del casc antic,

també **podem observar** que els edificis **són** més alts però que **estan** en mal estat i la població **ha augmentat**.

Les ciutats industrials **estan marcades** sobretot pel fet de l'incorporació de màquines per fer funcionar les fàbriques. Aquest fet **va fer** augmentar molt el nombre d'habitants, de manera que el poble **es va acabar** convertint en una petita ciutat.

La gent **se sentia** atreta degut a la demanda de mà d'obra,

i que la gent que encara vivia de l'agricultura **vingués** a buscar una vida millor.

Aquesta gent **vivia** en barris obrers situats a la perifèria.

Durant aquesta època **van aparèixer** grans avenços que poc a poc **anirien** evolucionant.

La màquina de vapor **n'es** un exemple el qual **més endavant** es **va convertir** en el motor de benzina.

Durant la industrialització **van aparèixer** altres coses parlant de maquinària; com nous cultius, adobs naturals i la rotació triennal. Aquests **pertanyen** a la primera revolució industrial.

Són característics de la segona revolució industrial els adobs químics, els pesticides, els monocultius... I **apareix** l'agricultura de mercat, per tant ara

ja no es conrea per sobreviure sinò per vendre-ho i extreuen beneficis; tot aixó resulta més fàcil gràcies a els adobs, els pesticides, però sobretot a l'aparició de màquines que ajuden a fer les feines del camp, com el tractor i als hivernacles, que permeten cultivar durant l'any.

La rotació triennial que **abans he mencionat** consisteix a conrear 2 parcel·les una de blat i l'altre de llegums i deixar a una tercera reposar (guaret), la qual **servia** de pastura.

Per tant podem dir que **duran** l'industrialització es **produeixen** grans canvis molt importants.

I ara per acabar ens desplaçarem cap a les zones residencials més properes i faré com en les anteriors una breu explicació de el que és una ciutat postindustrial.

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

El primer que **s'ha de dir és que** durant l'època postindustrial les activitats industrials **han estat** desplaçades del centre urbà i **han anat** a parar a la periferia de la ciutat.

A la ciutat postindustrial els carrers **són** amples i regulars i les cases i els pisos **estan** en bon estat.

Una de les característiques més importants d'aquest tipus de ciutat es que **"esta feta"** per donar una bona qualitat de vida.

La ciutat postindustrial **consta** de forces zones verdes, de molts serveis, d'habitatges, d'oficines i moltes d'aquestes ciutats **estan recuperant i renovant** el centre històric.

A les ciutats el preu del sòl cada cop **s'encareix** més i les facilitats en els sistemes de comunicació i de transport han afavorit el poblament.

Respecte l'agricultura **hi ha agut** canvis, **a aparegut** l'agricultura biològica, els productes transgènics i el sistema hidropònic, que **serveix** per cultivar sense necessitat d'utilitzar la terra ja que les plantes es posen directament a l'aigua i aqueta ja conté tots els nutrients que necessita per créixer.

Bé, esperem que hagin disfrutat de la visita i que els hagi agradat força.

Text n. 04

Autor. Albert

Títol: VISITA A LA CIUTAT DE PLAMICONA

Avui visitarem la ciutat de Plamicona.

Aquí s'hi ha trobat restes de l'època prehistòrica, concretament del neolític, i es té la certesa que els romans també van estar aquí.

També veurem l'evolució de la ciutat fins avui dia.

CIUTAT PREINDUSTRIAL

Del neolític s'han trobat restes de cabanes, de sitges i d'enterraments.

Les cabanes eren enfonsades amb base circular, per a mantenir la temperatura i per tenir una distribució fàcil.

A les sitges s'hi varen trobar restes de blat, principalment, amb el que demostra que practicaven l'agricultura de subsistència, ja que no tenien amb qui comerciar degut a que la comunicació es feia difícil entre els poblats.

A les tombes s'hi ha trobat collars i ornamentació del vestit, també algunes pells i, com no, ossos. Això ens demostra que la gent vestia amb pells i portaven ornaments.

De l'època romana es té la certesa que hi va haver un assentament per uns documents trobats en unes excavacions. A Plamicona i va haver un gran campament militar i un gran port militar: els romans varen arribar aquí en vaixells i van establir el seu campament aquí, a Plamicona, perquè estava a dalt d'un turó, al costat d'un riu (el riu Banticorerillo) i en front del mar, la situació idònia, perquè veien qui s'apropava pel terra i pel mar i tenien accés molt ràpid al comerç, ja que tenien el mar davant.

Aquí es va establir un port comercial molt important, un dels més importants de l'època, on arribaven mercaderies des de la costa europea, la nord-africana i el pròxim orient, en vaixell per suposat.

A l'època medieval la ciutat es **va emmurallar** i els camps de conreu **van ser traslladats** a l'exterior del perímetre urbà perquè l'espai dins de les muralles **estava** molt sol·licitat i ocupat.

En aquests temps, hi van arribar molts immigrants degut a que **era** una ciutat molt pròspera i perquè era molt pròspera, degut a que també **oferia** moltes oportunitats per a treballar: es **podia** treballar al port, al camp...

En aquesta era **es varen construir** molts dels carrers que **avui ocupen** el casc antic.

També se'n **van empedrar** alguns dels més concorreguts per a que la gent que **anava** en carro o a cavall **pogués anar** més còmodament.

Les cases es **van començar** a construir amb tova, una barreja de fang i palla, que **resistia** i **aguantava** més que les cases fetes amb pals que, amb el vent **cedien** i **s'havien** de reconstruir. Això no **volia dir** que aquest material de construcció **no cedís** ni que **no es trenqués**.

Al final de l'època van **sorgir** les agrupacions de gent que **feien** el mateix ofici, els gremis, un preludi de les indústries associades.

Els locals comercials que **avui estan** al centre urbà, **abans van ser** utilitzats per els artesans per a fabricar els seus productes.

Els gremis **s'agrupaven** per carrers i a cada carrer s'hi **ajuntaven** alguns artesans que **feien** la mateixa feina, per a que **fos** més fàcil trobar els productes.

CIUTAT DE LA PRIMERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A l'era de la primera revolució industrial **van caure** les muralles, ja que es **necessitava** molt espai tant per a indústria com per a habitatges i també es **buscava** la continuïtat dels carrers.

Les indústries es **varen establir** al centre de les ciutats.

També es **va construir** l'eixample de la ciutat on **avui dia** hi **viu** la major part de la gent de la ciutat.

A Plamiconna hi **va arribar** el ferrocarril i es **varen empedrar** tots els carrers.

La gent **es va començar** a vestir tots a “la moda” degut a la invenció de la indústria tèxtil.

Van començar a aparèixer els primers serveis. El port però, **continuava** sent la via d’enviament de mercaderies més important.

CIUTAT DE LA SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

A la segona revolució industrial es **varen asfaltar** la totalitat dels carrers, ja que els cotxes **eren** més utilitzats cada cop degut a que els preus **baixaven**.

Es **van construir** molts polígons d’habitatges per als obrers que **venien** treballar a les indústries de la ciutat que **estaven** desplaçant-se a les afores i **es situaven** en altres polígons, en aquest cas els industrials.

La gent **anava** a treballar amb monos de treball, tots uniformats.

Els habitatges dels polígons **eren** petits i estrets, sense ascensor i mal ventilats.

Es construïen amb estructures metàl·liques i plaques que **tapaven** i **aïllaven** de l’exterior.

Aquest blocs d’habitatges **estaven** sovint construïts amb materials defectuosos o de poca qualitat; en conseqüència **ara** se **n’estan tirant** a terra alguns, per a no córrer el risc de que es **caiguin** amb gent a dins.

Els serveis eren cada cop més abundants i els que eren públics estaven creixent

CIUTAT POSTINDUSTRIAL

Avui en dia, a Plamiconà:

- **Es construeixen** nous habitatges en substitució d’altres en mal estat, ja per ser molt vells o per estar a punt de caure.
- Els carrers **són** amples i amb voreres no gaire amples; el cotxe i el ciclomotor **s’han convertit** en els vehicles més usats per la població per a moure’s per la ciutat.

- Hi ha força comerços especialitzats i també hi ha grans superfícies comercials i complexos d'oci, com Decathlon City o La futbolista, on hi ha comerços, cinemes, bars...

Aquests complexos de recent aparició estant dificultant la vida dels petits comerciants.

- Els serveis s'han fet més nombrosos i són quasi tots públics: tothom té dret a utilitzar-los

- Les indústries segueixen a les afores, sense estorbar. Al centre hi ha despatxos i cases.

- A les afores de la ciutat hi ha l'aeroport i sota ponts, l'agricultura de subsistència d'avui dia: jubilats amb un hortet per a passar els matins i per a obtenir algunes verdures.

Text n. 05

Autor: Auri G.

Títol: -

La ciutat que visitarem **va néixer** cap el s. III a.C.

Al casc antic **hi podem veure** diferents restes arqueològiques procedents de la civilització romana.

Al voltant de **l'actual casc antic** **hi havia** les muralles de la ciutat, de les quals **es poden veure** algunes restes.

També **podem observar** algunes restes dels habitatges **de l'època romana**, la domus i insula.

En aquella època només **hi havia** petits comerços d'artesans.

Podem observar com, **després** de la ocupació musulmana, **van quedar** algunes mostres del seu pas com mesquites o algunes cases construïdes característicament.

Després, amb la reconquesta cristiana, aquesta mesquita d'aquí **va ser** utilitzada com a església pels cristians.

Aquests, **van construir** unes noves muralles que **veurem** més endavant.

Aquesta **va ser** l'època medieval, de la que en **van quedar** les muralles i el castell.

La vida en l'època dels castells feudals **era** radicalment diferent.

Ara veurem la zona en que, **després d'una gran evolució**, **va anar** arribant la primera revolució industrial.

Als afores de les ciutats, com en aquella zona d'allà, **es van construir** les fàbriques.

Al voltant d'elles, **es van construir** habitatges per als obrers, que **vivien** en males condicions.

Aquí al darrera hi **podem veure** l'antiga fabrica, que **ara és** un museu de la ciència.

També **es construïen** fabriques molt més lluny de les ciutats, **formant** les colònies industrials.

Amb la segona revolució industrial **es van començar** a construir els poligons d'habitatges i zones residencials.

Degut a la popularització del cotxe ja **no es construeixen** colònies industrials.

El fet que els obrers **puguin viure** a les ciutats, sumat a la immigració, fa que **es comencin** a construir pisos molt petits i amb males condicions, que **es construeixen** en bloc, prefabricats.

A l'epoca postindustrial la ciutat ja **és molt més avançada**.

A aquella zona que **venen** darrera meu poden veure noves zones residencials.

Les cases **tenen** sistemes molt avançats de seguretat, de control de la casa, etc.

Text n. 06

Autora: Casandra L.

Títol: ITINERARIO: CADA PASO POR LA CIUDAD DE BCN

1. Murallas de la Barceloneta
2. Castillo de Mont Juic
3. Barrio Gótico
4. Ind. Abandonada de l'Eixample
5. Belbitge
6. Valle del Jardín
7. Parque de los Naranjos

1r paso

La guía turística comenzará en las murallas de la Barceloneta. Escogemos este lugar como inicio de la partida porque es una muestra de lo que eran antiguamente las ciudades, o por aquel entonces, los pequeños núcleos de viviendas.

Antiguamente la gente se **agrupaba** en pequeños núcleos aislados.

En la Edad Antigua la ciudad **tenía** el máximo poder político, económico y religioso.

La cultura griega y romana **era** muy planeadora y organizadora, ya que nos lo demuestran tan solo en la estructura de las ciudades; **utilizaban** planos ortogonales, es decir, la ciudad **era** una cuadrícula.

Lógicamente los romanos lo **construían** así porque forma de llegar al centro **era** mucho más rápida y fácil.

2º paso – El castillo de Montjuic

El segundo paso que hacemos de la ciudad de Barcelona se situa en el Castillo de Mont Juic, para poder reflejar un poco la constitución de la ciudad en la época Medieval.

La ciudad, el centro económico, lo **tenían** emurallado porque **antiguamente** devían protegerse de los ataques, la ciudad **era** un lugar de refugio; ya que **podían** padecer de los ataques que **intentaban** conquistar territorios.

También en la ciudad se **encontraba** un castillo, donde **vivía** el señor feudal, alrededor de las murallas todo **eran** campos, donde los campesinos **cosechaban** sus alimentos.

3º paso – El barrio Gótico

Ahora nos adentramos en el corazón de Barcelona.

Las calles de este barrio **reflejan** las **antiguas** ciudades medievales...

En el centro de la ciudad **situaban** el mercado y pequeños comercios.

4º paso – Ind. Abandonada de l'Eixample

Nos **situamos** en un barrio que **fue construido** en el siglo XIX.

En esta época Barcelona **vivía** una temporada de gran masa emigratoria, el llamado exodo rural, cuando los campesinos **decidían** abandonar sus campos, sus masías, para remplazarlos por la ciudad (el centro económico), donde **esperaban** encontrarse con la ilusión un “buen futuro para nuestros hijos”, y unas condiciones dignas para vivir. Pero sin embargo, se **encontraron** con unas viviendas humildes, en malas condiciones.

Trabajo si que lo **tenían**, pero con la llegada de la Rev. Ind. la gran masa migratoria hacia la ciudad no dejó el suficiente tiempo y **tubieron** que construir nuevamente edificios, donde poder colocar cuantas mas familias mejor, obreras, en la periferia de la ciudad. Asi **fueron** creados los barrios obreros.

Los obreros **trabajaban** para vivir, y **vivían** para trabajar. **Recibían** a cambio un lamentable sueldo con el que únicamente podían subsistir.

5º paso – Belbitge

Estamos situados en un barrio obrero del siglo XX.

Un ejemplo de barrio que **fue** construido en la periferia de la ciudad, junto a las fábricas, pero que lentamente a sido absorbido y acoplado por la ciudad.

Por aquel entonces las murallas ya se **habían** tirado abajo porque **impedían** el crecimiento, **habitados** por familias trabajadoras.

A simple vista **podemos** darnos cuenta de que la calidad no **es** del todo buena, y estéticamente no **son** agradables.

En los años 60 y 70 Barcelona **vivió** otra fuerte emigración, de gente de otras partes de España, que **venían** a buscar trabajo a la ciudad.

El tiempo justo y el deseo de crecer y expandirse demográficamente **fue** el causante de tener que construir barrios de este tipo.

La gente **podía** alimentarse del escaso salario que **recibían**, y los medios de transporte no **llegaban** casi hasta estos puntos, y eso **hacía** que se aislaran

6º paso – El mundo actual

Caminamos hacia el oeste de BCN, este **es** un **lugar mas actual**, **apreciamos** muchas más zonas verdes, casas unifamiliares con jardín, veredas anchas, respirables, iluminadas.

En este lugar se **instalaban** centros de negocios y tiendas.

La gente que **habita** estos barrios **son** familias, que muchas de ellas **trabajan** en el sector terciario.

Tambien **es** una zona de mucha circulación, **pasan** todo tipo de transportes, claro que tambien las zonas verdes **sirven** como un lugar de reposo y de descanso.

Tambien como barrio postindustrial, **aquí** se halla una antigua fábrica reconstruida que **hoy en día ha sido** utilizada como uso de museo.

Ultimo paso – Parque de los naranjos

Vuestro trayecto **finaliza** en un grande parque, muy verde y florido, **situado** al lado del barrio jardín, donde pueden guadir de mucha tranquilidad y naturaleza.

Text n. 07

Autor Pau L.

Títol: BARCELONA, AL LLARG DEL TEMPS

Aquí estem, a la plaça St. Jaume del barri Gòtic, perquè és un exemple de ciutat preindustrial, ja que és on es va originar la ciutat.

Es va originar aquí perquè és un punt alt de la ciutat, ja que la ciutat necessitava defensar-se, i si està amb turó, serà més difícil accedir-hi.

Ara continuem, podem veure carrers com el carrer Argenteria, que indica que aquí hi treballaven els argenters.

Si seguim podem veure el tipus d'edificis, que són antics, perquè ja fa molt temps que estan fets.

Els carrers són estrets, perquè s'aprofitava el màxim espai per a construir edificis, ja que hi havia molts habitants.

Antiguament, els camins eren de terra i hi pasaven carros.

Com veiem, aquí no hi ha zones verdes, perquè la gent no disfrutava d'elles i a de més no hi ha espai per a elles.

Ara continuem i anem al barri de Gràcia, que antigament era un poble independent, però que es va anexionar a Barcelona perquè va acabar estant al costat, ja que la ciutat havia crescut molt.

El barri de Gràcia és un exemple de ciutat de la primera revolució industrial, ja que hi havia moltes fàbriques i molts habitants, procedents del camp, que buscaven una vida millor.

Si nem pel torrent de Gràcia, veurem el tipus d'edificis i carrers, que ara ha canviat molt perquè ja no hi ha indústries, ja que han marxat a la perifèria.

Ara, ens **allunyem** una mica de Barcelona i ens en **anem** a Bellvitge, un clar exemple de la ciutat de la segona revolució industrial.

Els edificis no **són** de molt bona qualitat, ja que **es van fer** ràpid, perquè es **necessitaven** de molta urgència.

A cada edifici **hi cap** molta gent, perquè són molt grans, ja que **van ser** construïts d'aquesta manera perquè es creia necessari.

Els carrers **són** amples i asfaltats, fets per que hi circulin cotxes.

Al voltant de Bellvitge hi ha camps, que gairebé **son** inexistents. També **són** inexistents a tot el voltant de Barcelona, perquè l'agricultura **està** més al interior.

Ara tornem a Barcelona, exactament al barri de la Vila Olímpica, un barri amb les zones ben organitzades i planificades.

És un barri clarament post-industrial, ja que **te** comerços, edificis recent construïts o remodelats, zones verdes..., perquè la gent de la ciutat cada cop **demana** més serveis, que **son** necessaris, per una bona qualitat de vida, ja que la te la tornaria més còmoda.

Text n. 08

Autora: Núria Ll.

Títol: VISITA GUIADA PER NALLRUIM

Estem a la plaça de la vila, aquest és el casc antic en el qual, fa **nou-cents cinquanta-dos anys**, aproximadament, es va aixecar aquesta església.

Abans, el cementiri, estava situat a on ara hi tenim la pista parroquial, que, **pròximament** es convertirà en una església perquè al mossèn d'aquesta parròquia se li ha posat en el cap i ha acceptat un projecte.

El cementiri es col·locava al costat d'aquest recinte, perquè a l'edat mitjana la gent creia que si no era enterrat al costat d'aquest, no anirien al cel perquè no estaven en territori sagrat.

Després, el van traslladar a la perifèria, a prop d'on hi ha el polígon industrial, que ara en la actualitat son cases.

Més tard, el van tornar a traslladar a la localització actual, al costat de l'autopista, a l'entrada de Nallruim.

No poden deixar en pau ni els morts.

El casc antic de Nallruim, **també es caracteritza** per tenir carrers estrets i l'estructura dels carrers **també la té** irregular degut a que els carrers i les cases estan edificats d'una manera desordenada degut a que **abans** no es **miraven** tan la manera en la qual eren construïts.

Casi tot el que **ara veiem** edificat, **abans**, **eren** boscos o camps de vinyes, degut a que la gent, en comptes d'anar als pobles, anava a les ciutats per buscar una feina mes "digne" i també per viure amb unes condicions més bones que si visquessin en un poble petit en el qual hi havia els serveis imprescindibles.

La gent, si s'havia de moure, generalment ho feien amb carro o a cavall.

La gent d'aquest poble, Nallruim, **anava** vestida amb roba de pagesos, perquè és justament el què eren.

El doctor Fleming, era l'últim carrer d'aquella zona fa **més de vint-i-cinc anys** enrere.

La part de darrere, **eren** tot vinyes i el que **ara és** Vallsuau, allò era un penya-segat amb bosc que els que ho anaven a edificar ho van "destruir" amb l'incendi l'any 1994 aproximadament per poder-hi construir cases sense ningun impediment. Aquell incendi, va cremar fins i tot al davant de les cases que hi ha a prop del parc de la Betzuca.

Quant totes les indústries van venir aquí, a Nallruim, es van instal·lar al que abans **era** la perifèria, que **ara ha quedat** una mica absorbit per les cases i pisos que han anat construint.

Hi han uns pisos, que estan entre el que **ara és** el centre educatiu Sant Quirze i el que **és** el Ceip Purificació Sales Xandri (els vivings), i uns altres que estan molt a prop de l'església, a la plaça de Sant Quirze i Santa Julita (aquests es diuen els pisos del sindicat) que **son** semblants als de Bellvitge, prefabricats amb finestres molt petites, estan fets amb làmines que ja estan fetes i es construeixen de manera molt ràpida.

Aquests, es construïen a la perifèria i eren els barris obrers. La gent hi viu en unes condicions millorables.

Les constructores, **han anat** construint cada vegada més enllà i Nallruim no s'ajunta amb la ciutat del costat, la més propera al cementiri, perquè l'autopista ho impedeix.

Avui en dia, la gent no te en compte el que era Nallruim i en el que s'ha convertit gràcies a uns especuladors del sòl que només busquen enriquir-se.

Text n. 09

Autor: Àlex M.

Títol: REDACCIÓ (POBLE IMAGINARI) KARLING

A l'entrada del poble **trobem** una masia de l'època preindustrial reformada i **encara té** objectes característics el carro **servia** per carregar les collites si cultivaven cereals. Es farà servir l'arada també per llaurar el camp.

Més endavant pel carrer major **trobem** la fabrica que **s'ha reutilitzat** pero que **antigament funcionava** amb carbó però ara funciona amb electricitat.

Al costat del nou ajuntament **trobem** el gran centre comercial que **va ser fundat** l'any 1954 a la 2ª revolució industrial allà hi ha tota mena de productes i en menys de mitja hora surts amb el carro ple i molt bé de preu.

Karling a pesar de no ser massa gran **té** una bona xarxa de transports deu autobusos que van cap els pobles del costat i les afores i dos que van del poble i la platja i el port.

El port **es** un port comercial on es porta el carbó de la mina per bendre'l a l'estranger.

També **té** una estació de tren dels ferrocarrils catalans que va a la capital.

La vestimenta **es** normal de la postindustrial però cada any el 25 de setembre es fa la festa de l'edat mitjana i tots els vilatans es vesteixen com abans i s'organitzen activitats relacionades amb l'edat mitjana com tir amb arc, muntada a cavall, tornejos medievals, etc... i també un gran apat.

En el poble **l'any 1984 es va construir** un polígon d'habitatges prefabricats d'ajuda per al jovent són habitatges de poca qualitat i molt elevats i amb uns preus molt baixos.

Després agafém un carril bici que ens porta per la vora del bosc i les cases de les afores del poble fins al hivernacle del garden centre que es de l'època post-industrial es una gran extensió on si cultiva tota mena de

plantes en el seu interior veiem la gran tecnologia desde ordinadors que ajusten el rec, la temperatura de l'ambient, la temperatura del aigua, la humitat, la pressió, etc. fins a sales de germinació on es porten les llavors es planten i les tenen allà en molt bones condicions per la seva germinació.

Després de la visita **tornem** a agafar les bicis i tornem cap al poble fins el restaurant cal Tomàs per menjar el sopar típic de la comarca i aquí es on finalitzem la ruta.

Text n. 10

Autor Dani M.

Títol: CAN PIXA RELLISCA

Aquesta ciutat te una zona PREINDUSTRIAL que se'n diu nucli **antic** ja que hi ha tallers i cases **antigues** on treballàven els artesants.

També hi ha una església romànica del segle XVI perque l'església **era** un lloc on tot el poble es reunia per xerrar.

La gent **vivia** majoritàriament de l'agricultura i de la ramaderia ja que només hi havia aquesta possibilitat si no treballaven de artesans, que hi havia relativament pocs.

L'agricultura **era** de subsistència ja que la gent no era gaire rica i no tenien prou producció per vendre lo que sobrava.

La ramaderia no es **practicava** molt ja que tot era muntanya i no hi havia camps per els ramats, encara que algun ramat hi havia.

Els vestits **eren** molt pobres, es vestien amb draps ja que la gent era molt pobre, fins i tot el més ric de tot el poble també vestia amb draps.

Els transports **es feien** amb carros i amb força animal perque no hi havia cap tipus d'energia que no fos la humana o l'animal.

El comerç **era** casi nul però hi havia una petita part de artesans que venien lo que feien, per guanyar diners i además també es quedaven amb una petita part de lo que produien.

Les cases **eren** baixes i fetes de fang ja que no es feia servir la fusta per construir.

Aquesta ciutat te una altra zona POSTINDUSTRIAL que és la més **recent**.

No hi **ha** sector primari ja que s'aprofita tot l'espai per construir edificis, indústries, petits comerços i grans magatzems on es practica també el comerç, ja que pots trobar-hi moltes coses.

Ara la gent va vestida de moltes maneres diferents ja que al llarg del temps han anat sortint diferents tipus de roba perquè s'han descobert molts materials nous.

Els transports també són molt diferents que la etapa preindustrial ja que s'ha descobert el petroli i moltes més energies que no són humanes ni animals.

Les cases, es a dir, els habitatges no són igual que avans, ja que existeixen cases i pisos i són de diferent material.

Text n. 11

Autora: Maria R.

Títol: UNA CIUTAT IMAGINARIA

Avui passejarem i estudiarem per la ciutat de Cropa.

Els orígens de Cropa **es remunten** **fa un milió i mig d'anys**. Quan encara **hi havia** els homo erectus.

Ara entrarem al museu d'arqueologia de Cropa.

Els homo erectus, **fabricaven** eines amb els ossos dels animals que caçaven, també **fabricaven** eines amb pedres, que **anaven** fent-les afilades perquè tallessin més, les **feien** afilades, picant-les amb altres pedres.

Com em dit **abans**, són caçadors, caçaven cavalls, porc senglars, cérvols, etc.

També **coneixien** el foc, que això **va ser** un gran descobriment, tant per poder escalfar els aliments i matar molts virus que porta la carn crua, i per escalfar-se als hiverns.

L'home erectus **es troben** a Àsia, Àfrica i Europa.

Als jaciments de Cropa, **s'han trobat** restes d'homo erectus, **s'han trobat** eines, d'os i pedra, la mandíbula d'un individu d'uns 5 anys, etc.

Després de l'home **va aparèixer** l'home sapiens neanderthalis **va aparèixer** fa uns 100.000 anys, aquí també s'elaboren eines, però són molt més elaborades, també utilitzen el foc, per caçar espantant les preses.

Aquestes **habiten** en coves, que estan molt més protegits, i una cosa molt important, és que ja **enterraven** els morts.

Aquests es **trobaven** a Europa i a Palestina, als jaciments de Cropa, també **s'han trobat** restes arqueològiques de l'homo sapiens neandertalensis, **s'han trobat** bàsicament, eines i ossos d'animals, també **s'ha trobat** un crani i diverses dents i ossos d'un cos d'homo sapiens neanderthalensis.

Després d'aquests, **van aparèixer** els homo sapiens sapiens, ho sigui nosaltres.

Van aparèixer fa uns 40.000 anys.

Aquests van fer avenços molt importants d'Agricultura i la ramaderia.

També tenien armes i eines però encara més elaborades i més perfeccionades.

Aquest ja va començar a fer pintures rupestres, sobre que caçaven, i que havien caçat. Van aparèixer a Europa i o Àsia.

Ara anirem al museu d'Història, i després, farem una visita de tot el que veurem al museu, però per la ciutat .

La ciutat preindustrial

A la ciutat preindustrial, l'agricultura era de subsistència, la gent tenia el seu hort, i allà conreava tot el necessari per a sobreviure.

El sistema bàsic de conreu que es feia servir era el guaret, que consistia en dividir la terra en dues parts una es conreava i l'altre es deixava en repòs, perquè la terra s'anés fertilitzant, quan la terra conreada no era fèrtil, normalment al cap d'un any, canviaven de terreny, sembraven el que estava en repòs, i el que havia estat sembrat, el deixaven sense res, perquè es fertilitzes.

Per sembrar els camps feien servir la força animal, ho sigui els animals, feien servir bous, però també podien fer servir cavalls i ases.

En el camp dels transports, es feia servir bàsicament els carros, tirats per cavalls, bous i a vegades ases. Els vaixells eren o de vela o de rem.

En els vestits acostumaven a anar amb camises i pantalons els homes a vestits les dones.

La 1era Revolució Industrial

Gràcies a la introducció de la maquinària, es va millorat tot el que era l'agricultura, hi van haver-hi nous cultius, i es feien servir adobs naturals, és a dir, els fems dels animals. El sistema de conreu, va canviar, ara ja no s'utilitzava el guaret (a la majoria de llocs) sinó que s'utilitzava la rotació trianual, que consistia en dividir el terreny en tres parts, en una hi sembraven blat, en l'altre llegums, i l'altre reposava, o servia perquè els ramats pastuessin i anaven canviant de terreny cada any.

Als transports, **va aparèixer** el motor de vapor, que **va fer** que evolucionés tot més depressa i el motor d'explosió.

Els homes **anaven** vestits amb una camisa i uns pantalons, i les dones amb faldilles i el cabell recollit, perquè no se li enredes amb les màquines.

Al voltant de les fàbriques **es van construir** barris obrers, per la gent que **treballava** a les fàbriques.

La segona Revolució Industrial

Aquest segle, l'agricultura va canviar molt, ara els adobs ja no **eren** naturals, sinó químics, també **tiraves** pesticides a les plantes perquè no agafessin ni plagues d'insectes ni cap malaltia.

L'agricultura **és** molt més mecanitzada i, hi ha monocultius (si conrea un sol producte) i hivernacles, perquè hi hagi un producte durant tot l'any.

A causa d'això **hi han** excedents.

I això fa que es vengui tot el que sobra, agricultura de mercat.

Els transports també **evolucionen** molt gràcies al motor de benzina, apareixen avions, naus especials, automòbils, transatlàntics, trens de llarg recorregut, etc.

També **sorgeix** un sistema nou, anomenat hidropònic, les plantes, estan a sobre de l'aigua, i l'aigua ja porta els nutrients necessaris per viure, així no necessiten terra.

Amb els transports, **sorgeixen** els cotxes d'energia solar, el (?) i energies alternatives, que són menys contaminants i que no s'acaben mai.

Ara farem un recorregut per la ciutat, veurem el que us he explicat un poblat dels homes sapiens sapiens, la ciutat preindustrial, la ciutat de la 1era i de la Zona Revolució industrial i per últim la ciutat postindustrial.

Aquí s'acabarà el nostre recorregut

(RECORREGUT)

Moltes gràcies per haver estat amb nosaltres i fins una altra. Adeu.

Text n. 12

Autor: Damià V.

Títol: -

La ciutat de Montcart, és una ciutat mil·lenària, ja que va ser fundada l'any , però anteriorment ja estava habitat ja que es un lloc ric en recursos naturals, perquè té clima temperat i molta varietat de formes en el relleu com planes, muntanyes, rius, platges, etc.

Els primers habitants es van instal·lar a la plana la qual ens dirigim, a la propera a la desembocadura del riu, perquè buscaven una font d'aliment, per a poder sobreviure.

Vestien amb pells, roba molt simple feta de llana, perquè no coneixien més materials per fer roba, ja que no feia gaire falta trobar alternatives perquè aquest tipus de roba els produïa el servei necessari.

Més tard el poble va passar a formar part de l'imperi romà, que va fer evolucionar al poble notablement, però no queden restes.

Quan va caure l'imperi, el poble es va traslladar en un lloc més elevat perquè era un lloc més estratègic, perquè allà hi tenien més defenses.

La gent, que abans s'alimentava de peix, carn i verdura va passar a menjar peix i verdura i ocasionalment carn, ja que la gent rica era la única que es podia permetre menjar carn més cops, perquè van començar a aparèixer les classes socials.

Per això, les diferents classes van començar a vestir diferent, els rics amb roba molt elegant, (?) i materials de primera, de millor qualitat... perquè s'ho podien permetre, però els pobres es feien la roba ells mateixos i amb llana o cotó, de molta qualitat, ja que l'extreien del seu bestiar perquè no es podien permetre comprar roba.

Aquí podem observar les restes de les muralles que han estat restaurades actualment.

També es pot observar el castell, que, més tard, el segle XVIII, en la revolució industrial, va ser abandonat, ja que no necessitaven defensar-se, perquè no tenien enemics ni raons per ser-ho.

Si em segueixen podran veure aquesta fàbrica, una de les més importants de l'època, era una fàbrica gran, com totes, ja que tenien molta maquinària i personal, perquè així pujaven els beneficis.

Seguien havent diferències socials grans, però algú havia millorat.

La gent vestia amb roba simple i vella, perquè no guanyaven el suficient per comprar-se més roba i se la feien ells, perquè els amos els hi pagaven poc per així ell ser més ric.

Com podreu saber, avui en dia la majoria de gent té cotxe o algun vehicle, però no sempre ha sigut així, perquè les condicions econòmiques no ho permetien o perquè la tecnologia no havia avançat prou.

Si entrem a aquesta sala podrem observar els vehicles que s'utilitzaven a partir de la 1a revolució industrial.

Abans d'aquest fet es desplaçaven gràcies a la força animal, però un cop va haver la indústria, es van començar a crear algun que altre cotxe, però esta clar que era per la gent rica, perquè eren molt cars, perquè hi havia molts pocs i era una cosa nova.

Aquí finalitza la visita, espero que els hagi agradat.